

TÜRKİYE'DE KİM KİMDİR?

Yazan

Oğuz Hakan GÖKTÜRK

E-Posta: bilgi@turkiyede kim kimdir.com

Twitter: [@turkiyede kim kimdir](https://twitter.com/turkiyede kim kimdir)

Facebook: www.facebook.com/turkiyede kim kimdir

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	10
1. BÖLÜM	16
Yükseliş ve Düşüş	16
Türklüğe karşı Med ve Pers entrikaları	17
To(u)ngaya Düşmek	19
Çin Entrikası: Kadın ve İpek	23
Ve Kürşat'ın Sahneye Çıkışı	25
2. BÖLÜM	28
Kim Bu Bagratuniler?	31
Bagratuniler Kaç Kola Ayrılır?	34
YahudiSürgünleri Ve Bagratunilerin Tarih Sahnesine Çıkışları	35
İlk Sürgün	36
İkinci Sürgün	37

İran Yahudileri - Meşhediler	40
Gürcü Bagratuniler	40
Yahudilerin Meşhetya'ya Göçü	40
Bagratuniler Ve Hz. İsa	41
Roma Ve Sasani İmparatorluğu Çatışmasında Bagratuniler	42
Müslüman Araplar İle Bagratunilerin Mücadelesi	42
Abbasiler Döneminde Bagratuniler	44
Babek isyanı	47
İranlı Mazdek'in fikirlerinden beslenen Karmati ve Bâtuniler	48
Anadolu'ya Türk Akınları Ve Bagratuniler	51
Sivas'a Göç	52
Selçuklular Döneminde Bagratuniler	53
Trabzon Rum İmparatorluğu Ve Bagratuniler	56
Bagratuniler Ve Ticaret	57
Osmanlı Döneminde Bagratuniler	59
Gürcü Bagratuni Bölgesi'nin Osmanlılar Tarafından Fethi	60
Osmanlı Bürokrasisinde ve Müesseselerinde Bagratuniler	73
İran Casusluk Teşkilatı Ve Karperdazlık	74
Dâ'îlik	83
1877-1878 Berlin Antlaşması: Bagratuni Devleti'ne Doğru	85
Mondros Mütarekesi Ve Sevr Antlaşması: Yeniden Devlet Olma Yolunda Bagratuniler	87
Bakatoğulları	90
Anadolu'nun İsviçre'si Potamya	92
Potamyalı Bakatoğlu Memiş Ağa'dan Recep Tayyip Erdoğan'a	98
Tayyip Erdoğan'ın Eşi Emine Erdoğan	99

Siirt'in Bilinmeyen Ermeni Tarihi	99
Bagratuni Kralı Aşot'un kardeşi Nasra	103
Yahudi Casusluk Örgütü Nili	104
Nasri Dayı	104
Siirt'ten İstanbul'a sırlı göç	105
Emine Erdoğan'ın mensubu olduğu Ermeni Alan Aşireti	105
Emine Erdoğan'ın Rum dünürleri	105

3.BÖLÜM **107**

MİT Müsteşarı Hakan Fidan	107
Esaretten Krallığa, Astsubaylıktan MİT Müsteşarlığı'na	107
Kızılkilise Köyü'nden MİT Müsteşarlığı'na	109
Hakan Fidan'ın dedeleri Celali mi?	111
Osmanlı Dönemi'nde Celali Aşireti'nin Şiilik Faaliyetleri	113
Erciş'ten Rusya'ya göç eden Bagratuni Ermenileri	113
Erciş'te İngilizler'in misyonerlik faaliyetleri	114
Ağrı İsyanı'nda Celali Aşireti'nin rolü ve Hakan Fidan'ın isyana katılan akrabaları	115
Fidan ailesi ve İsyandaki rolleri	116
Hakan Fidan'ın BDP'ye katılan aşireti	117
Hakan Fidan ile Beşir Atalay akraba mı?	117
Fidan Ailesinde Ermeni ve Süryanilik izleri	118
Hakan Fidan'ın İmamlık yaptığı çok gizli İran hücresi	119
Hakan Fidan'a Bağlı Gizli Hücreler	120
Fidan'ın kayınbiraderi emekli jandarma astsubay Harun Bodur	120
Fidan'ın bacanağı emekli astsubay Ali Özgün Öztürk	121
Hakan Fidan'ın dava arkadaşı emekli jandarma astsubay Ali Tandoğan	121
Hakan Fidan'ın Almanya'dan transferi Şeref Ateş	121
TİKA'da Hakan Fidan'ın gözü kulağı bir isim: Ömer Kocaman	122
Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay	123
Beşir Atalay'ın Demeçlerinde Gizli İran Propagandası	126
Hizbullahçı Teröristleri Tahliye Eden Yasa Değişikliği	126

Recep Tayyip Erdoğan'ın Richard Perle'si: M. İhsan Arslan	127
M. İhsan Arslan ve karısı Halise Arslan Ermeni/Bagratunidir	127
Sason'da gizli Ermeni köyleri	131
Arslan Ailesinin Tehcirden Kurtuluşu	132
M. İhsan Arslan - Mücahit Arslan Karmaşası ve Sadettin Bilgiç'e suikast girişimi	133
M. İhsan Arslan'ın yerini çocukları mı dolduracak?	134
Astsubaydan MİT Müsteşarı Çıkaran Adam: Yılmaz Ensaroğlu	134
Doğubeyazıt'ta Bagratuniler	136
Değerlendirme	137

4. BÖLÜM **138**

Ermeni Haçador'un Torunu AKP Grup Başkanvekili Mahir Ünal	138
İçişleri Bakanı Efkan Ala	140
AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik	142
Çevre Ve Şehircilik Bakanı İdris Güllüce	143
AKP Grup Başkanvekili Ahmet Aydın	143
AKP Adıyaman Milletvekili Mehmet Metiner	144
Ermeni Artin'in Torunu AKP Tokat Milletvekili Şükrü Ayalan	144
Eski Ekonomi Bakanı Mehmet Zafer Çağlayan	145
Eski Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer	146
AKP MKYK Üyesi Yasin Aktay	147
Yasin Aktay'ın Memleketi Siirt'in Bilinmeyen Ermeni Tarihi	148
Türk Milleti'nden intikam mı alınıyor?	150
Maliye Bakanı Mehmet Şimşek	151

Eski Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım	152
Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz	153
Bakan Cevdet Yılmaz'ın yeğeni terörist başı Öcalan'a destek eyleminde tutuklandı	154
Bilim Sanayi Ve Teknoloji Bakanı Fikri Işık	155
AKP Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Soylu	156
Teröristbaşı Abdullah Öcalan'ın AKP MKYK'sındaki Akrabası Mazhar Bağlı	157
Gıda, Tarım Ve Hayvancılık Bakanı Mehmet Mehdi Eker	158
AKP Grup Başkanvekili Ayşenur Bahçekapılı	159
İhtida Edenlere Verilen İsimler Hakkında	160
Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci	167
Enerji Bakanı Taner Yıldız	167
Başbakanlık Basın Ve Halkla İlişkiler Müşaviri Mehmet Temel Kartal	170
Anadolu Ajansı Genel Müdürü Kemal Öztürk	170
Anadolu Ajansı Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Refik Korkusuz	171
SPK Başkanı Vahdettin Ertaş	171
SETA Başkanı Taha Özhan	172
İşadamı Abdullah Tivnikli	172
Abdullah Tivnikli'nin karısı Fatma Betül Tivnikli Kripto Ermenidir!	172

5. BÖLÜM **174**

Anadolu'dan Türklüğün Kökünü Kazımak İçin And İçmiş Kriptoların Düşünce Yapısı	175
Radikal Kadrolar Devleti Ele Geçiriyor	179

Türkiye Cumhuriyeti Devlet Politikalarını Belirleyen Düşünce Kurulu: SETA	184
SETA Siyaset Araştırmaları Direktörü, Sabah Gazetesi Yazarı Hatem Ete	185
SETA'nın etkili isimlerinden Hatem Ete, Süryani asıllıdır	186
Gaffar Okkan'ın katlini emreden Hizbullahçı Akraba	186
İHH Genel Başkanı Fehmi Bülent Yıldırım	186
Bülent Yıldırım'ın, eski YÖK Başkanı Erdoğan Teziç'e silahlı saldırıda bulunan yeğeni	187
TÜRGEV (Türkiye Gençlik Ve Eğitime Hizmet Vakfı)	188
İran'daki Muhammet Rıza Şah Vakfı ile TÜRGEV arasında ilginç benzerlikler	189
Devrin İşadamları	189
İşadamı Ethem Sancak	190
6. BÖLÜM	191
Ortak Hedefleri Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni Yıkarak Olan Radikal Örgütler	191
Hizbullah, Malatyalılar Grubu ve İslami Hareket Örgütü gibi terör örgütlerinin lider kadroları Kriptolardan oluşmaktadır	193
PKK-İran Güdümündeki Bir Dernek: Mazlum-Der	194
PKK'ya Peşkeş Çekilen Vatan Toprakları	196
PYD Mensupları Ermeni mi?	198
7. BÖLÜM	200
Karanlık Yapının Medyaki Silahşörleri	200
Yeni Akit Yayın Grubu Sahibi Mustafa Karahasanoğlu	201
Başvartınık'ın, Dersim'den alınıp Erzincan'a bağlanması	202

Star Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Karaalioglu	203
Sabah Gazetesi Yazarı Sevilay Yükselir	204
Mustafa Nihat Yükselir'in çakma derin devletçi kardeşi	207
Star Gazetesi Ankara Temsilcisi Mustafa Kartoğlu	208
Samatya'da darp edilen Ermeni asıllı Turfanda Aşık	208
Yeni Akit Gazetesi Yazarı Abdurrahman Dilipak	208
Abdurrahman Dilipak'ın 3 Ekim 2012 tarihinde TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonuna verdiği bilgilerden bazıları:	209
Milat Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Erdal Şimşek	211
<u>SON SÖZ YERİNE</u>	213
Ulu Türk Hakanı Bilge Kağan'dan Günümüze Sesleniş	213
<u>KAYNAKÇA</u>	216
<u>İNDEKS</u>	221

ÖNSÖZ

“Bu memleket, dünyanın beklemediği, asla ümit etmediği bir müstesna mevcudiyetin yüksek tecellisine, yüksek sahne oldu. Bu sahne yedi bin senelik en aşağı, bir Türk beşiğidir. Beşik tabiatın rüzgârlarıyla sallandı. Beşiğin içindeki çocuk tabiatın yağmurlarıyla yıkandı. O çocuk tabiatın şimşeklerinden, yıldırımlarından, kasırgalarından evvela, korkar gibi oldu; sonra onlara alıştı; onları tabiatın babası tanıdı, onların oğlu oldu. Bir gün o tabiat çocuğu tabiat oldu; şimşek, yıldırım, güneş oldu; Türk oldu. Türk budur. Yıldırımdır. Kasırgadır, dünyayı aydınlatan güneştir.”

ATATÜRK

Türk Milleti, dünya tarihine yön veren milletler içerisinde ilk sırada yer alır. Dünyada, Türkler kadar geniş bir alanda hâkimiyet kurmuş olan ikinci bir millet gösterilemez. Bunun yanında 4.000 yıllık Türk tarihinde bu millet, dışarıdan ve içeriden birçok ihanetle de karşılaşmıştır. Bu ihanetler bazen Türk’ü savaşla alt edemeyeceğini anlayan Çin İmparatorlarının baştan çıkarıcı ajan/casus prensesleriyle, bazen taht kavgalarıyla kardeşin kardeşe kırdırılmasıyla, bazen haince tuzağa düşürülmekle, bazen de Roma ve Bizans entrikalarıyla ortaya çıkmıştır.

Bütün bu ihanetlere, entrikalara, iç ve dış işbirlikçilere rağmen Türk Milleti, şanlı tarihi boyunca 16 imparatorluk ve çok sayıda devlet kurmuştur. Birinci Dünya Savaşında Avrupa'nın büyük güçleri, Türk'ü boğmak için pençelerini boğazına geçirmiş ve Türklüğü yeryüzünden tamamen silmek istemişti. Varlık yokluk savaşı verdiği bu amansız günlerde Türk Milleti, sinesinden çıkardığı Ulu Önder Atatürk liderliğinde, tüm dünyaya bitmediğini, bitirilemeyeceğini bir kez daha haykırmış, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni kurmuştur.

Türk'ün iflah olmaz düşmanları yakın tarihinde de onu rahat bırakmamış, ülkesini, dirliğini, birliğini bozmak için O'nu sağ-sol, Alevi-Sünni, laik-dinci, Türk-Kürt-Laz-Çerkez diye kamplara bölmek istemiştir. Şer odakları, bu planlarında başarılı olabilmek için yüzlerce yıldır yürüttükleri plan ve projeleri çerçevesinde hem sağ hem sol, hem Alevi hem Sünni, hem laik hem dinci, hem Türk hem Kürt her yere sızmış, bu toplumsal kesimleri sürekli birbiri ile vuruşturmuştur.

Aslında ne Alevi'nin içine sızan Alevi idi, ne de Sünni'nin içine sızan Sünni idi. Ne Türk'ün içine sızıp ona Liderlik yapan Türk'tü, ne de Kürt'ün içine girip ona Önderlik yapan Kürt'tü. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bekasına kastetmeye çalışan bu işbirlikçilerin kökenlerine, soylarına inildiğinde bunların hiçbirinin gerçek anlamda Türk, Kürt, Alevi ve Sünni olmadığı görülmektedir.

Haince ve sinsice uygulamaya koydukları oyunları bir bir bozulan bu şer odakları, en son kozlarını Türk Milleti'ni can damarından yakalayacak şekilde **“Din”** üzerinden hazırladılar.

Bu son ve büyük oyun, Türk Milleti'nin en önemli özelliklerinden biri olan dindarlığı üzerinden kurgulandı. 4.000 yıllık tarihi boyunca birçok badireler atlatmış olan Türk Milleti'nin bugüne kadar hiç karşılaşmadığı hainlikte hazırlanan bu plan, toplumsal şartlar da dikkate alınarak en uygun zemin olarak görülen **“Siyasal İslam”** çatısı altında olgunlaştırıldı.

Bu amaçla büyük oyun kurucularının da desteğiyle, dini özgürlükler ve ekonomik alanda topluma yalancı bir rahatlık yaşatıldı. Bundan sonra halkın gözünü boyayan Türk ve Türklük düşmanı yapı, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bekasına

kastedecek hamlelerine başladı.

Bu çerçevede; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üniter yapısını bozacak adımlar atılmış, vatan toprakları bir oldubitti ile PKK'ya peşkeş çekilecek hale getirilmiştir.

İç i boş hamasi söylemler ve yanlış politikalarla Türkiye Cumhuriyeti'nin uluslararası arenadaki saygınlığı yerle bir edilmiş ve yalnızlaştırılmıştır. Türk Devleti'nin dosta güven, düşmana korku veren imajı yerle bir olmuştur.

Suriye'de radikal terör örgütleri ile işbirliği yapılarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti, terörü destekleyen ülke suçlamasıyla karşı karşıya bırakılmıştır.

Devletin en mahrem sırları ortalığa saçılmış, sınırlarımız yolgeçen hanına dönmüş, yabancı istihbarat örgütleri elini kolunu sallayarak ülkede cirit atar hale gelmiş ve devletimiz 29 yaşındaki bir İranlı şarlatanın elinde oyuncak haline getirilmiştir. Dünya devletlerinin gözünd e itibarımız ayaklar altına alınmıştır.

Bütün bunları bu Yüce Millete yapanlar kimlerdi? Çalışmanın çıkış noktası, bu soruya cevap bulmaktı. Ancak bu, hiç de kolay olmadı. Başlangıç noktası olarak kamuoyunun ismini çok bilmediği, ama perde arkasında iş i yönlendiren, ekibin beyni konumundaki bir isimden yola çıktım. **Karşıma çıkan tablo dehşet vericiydi.** Kendini topluma çok muhafazakâr ve dindar olarak lanse eden ve çevresinde bu şekilde kabul görmüş bir isim, birçok bilgi ve belge ile ben bir Kriptoyum diye adeta haykırıyordu. Ancak o kadar iyi rol yapmış, kendisini kabullendirmişti ki, kimse onun Kripto olabileceğini aklına bile getiremiyordu.

Peki, niçin bu insanlar gizlenme gereği duyuyorlardı? Bunun ardında asırlardır izlenmiş olan politikaların getirdiği bir tecrübe yatıyordu. O da gizli düşmanlığın açıktan düşmanlığa nazaran daha etkili oluşu ve beklenmedik bir anda çöküşü getirebilmesiydi. İlerleyen sayfalarda değineceğimiz gibi, İskitlerden Hunlara, Hunlardan Göktürklerle birçok Türk devletinin başına gelenler bunun somut örnekleriydi.

Açıktan düşmanlık Türklerin birliğine katkı sağlayabileceği gibi, milli dinamizmini korumak isteyen devletler ve büyük güçlerin

kendilerine düşman yaratma çalışmaları bu gerçeği ters bir mantıkla doğrulamaktadır. Bu nedenle bu gruplar düşmanlıklarını kendilerini hiç fark ettirmeden halkın sosyal dinamiklerine en uygun karakterlere bürünerek sürdürmeye çalışmışlardır.

Bu başlangıç noktasından sonra çalışmalarım, araştırmalarım adım adım ilerledi, farklı şahıslar üzerine odaklandım. **Şahıslara odaklanırken Türk Milleti'ne karşı söylemleri, faaliyetleri, sergiledikleri tavırlar benim için belirleyici unsur oldu.** Yani kişileri “Sosyal Soyağaçlarına” göre belirledim. **Şahısların “Sosyal Şecereleri” ile “Köken, Soy Şecerelerinin” örtüştüğünü, birbirini tamamladığını iki artı iki dört eder netliğinde gördüm.**

Anladım ki bu kadro, kendi kendine değil, ancak bir “Komuta Merkezi” tarafından özel olarak seçilebilirdi.

Anladım ki, Türk Milleti tarihinin en büyük kırılma noktasının eşiğine gelmiş, Türkiye Cumhuriyeti Devleti içeriden büyük bir kuşatma altına alınmış, devletin tüm karar verici organları sinsice ele geçirilmiş ve devletin bekası hiç olmadığı kadar tehlikeye girmiştir.

Anladım ki, bu gidişe dur denilmezse,devletin Türk karakteri yok edilecek, Türklük sadece devletimin adı olan “Türkiye Cumhuriyeti Devleti” ifadesinde kalacak. Tabi o da değişmezse.

İşte, bu nedenle Kahraman Kürşat'tan aldığım ışıkla milletimin bekası için tüm zorluklara katlanarak, imkânsızlıkları mümkün kılarak ve her şeyi göze alarak bu kitabı yazmaya karar verdim.

Çalışmamda şahısların “Sosyal Şecerelerinden” hareketle “Soy-Köken Şecerelerini” inceledim. Bu incelemede şahısların atalarının dayandığı coğrafyanın, köylerin, beldelerin ve ilçelerin “demografik, etnik yapılarını” ortaya koydum. Bazı yerleşim yerlerinin Ermeni, Süryani, Keldani gibi etnik kökenlere mensup vatandaşlarımızın yaşadığı bölgeler olduğunu gördüm. Bu bilgileri değerlendirirken sadece yerleşim yerlerinin etnik yapısını değil, şahısların dedelerinin, ninelerin kökenleri, atalarının isimleri ve ulaşabildiğim tarihi bilgiler, gazeteler, kitaplar, dergiler ve

hatıraları bir bütün olarak değerlendirdim. Sadece yerleşim yerlerinden hareketle hiç kimseyi belli bir etnik kökene mensup olarak değerlendirmedim. Bir köyün Ermeni Köyü olduğunu söylerken asla orada şu an yaşayan herkes Ermeni'dir demek istemedim. Yukarıda da ifade ettiğim gibi kişilerin dedelerinin, ninelerin kökenlerini, atalarının isimlerini ve ulaşabildiğim tarihi bilgileri, belgeleri, gazete, kitap, dergi ve hatıraları bir bütün olarak değerlendirdim.

Burada şunu da belirtmeliyim ki kişinin doğumu sırasında tercih edemediği etnik kökeninden dolayı aşağılanmasına, suçlanmasına şiddetle karşıyım. Ermeni, Yahudi, Süryani, Bagratuni, Yezidi ve Keldani her türlü etnik kökenden gelen bireyler, bu vatanın eşit haklara sahip yurttaşlarıdır. Ancak, kendilerini değişik maskeler arkasında saklayarak milletimizi kandıran, toplumu kutuplaştıran, milli birlik ve bütünlüğümüzü dinamitleyen Kripto şahısların ortaya çıkarılması da milli bir görevdir.

Eminim ki, bu Kripto kişilerin deşifre edilmesinden bu vatanın evlatları olan Ermeni, Yahudi, Süryani, Bagratuni, Yezidi ve Keldani gibi farklı etnik kökenden gelen insanlarımız da mutlu olacaktır.

Ey Türk Milleti! Üstten gök çökmedikçe, alttan yer delinmedikçe, bil ki, Türk ulusu, Türk Yurdu, Türk Devleti, Türk töresi bozulmaz. Ey ölümsüz Türk Uluu! Titre ve kendine dön. Su gibi akittiğın kanına, dağlar gibi yığdığın kemiklerine layık ol!

Bilge Kağan

1. BÖLÜM

Yükseliş ve Düşüş

“Tarihi öğrenmeyenler, onu tekrar yaşamak zorunda kalırlar.”

George Santayana

Günümüzde yaşananları anlamak için kendi tarihimizi iyi bilmemiz gerekmektedir. Tarihte aslında tekrar eden olaylar değil, hatalardır. Bu hatalara tekrar düşmemek için yaşanmış acı tecrübelerle bakıp, onlardan ders çıkarmamız gerekmektedir. 4.000 yıllık Türk tarihi bu acı tecrübelerle dolu olup ders alınacak sayısız örnekler bulunmaktadır.

Türkler, binlerce yıldan beri Türkistan bozkırlarında devletler kuran, inşa ettiği medeniyet ile diğer kavimlere emsal olan bir millettir. Yiğitlikleri, dürüstlükleri, cesaretleri ve kahramanlıkları dost düşman tarafından takdir edilen bu kavim, Asya'nın en doğusundan en batısına, Kafkaslar ve Anadolu sınırlarına kadar olan coğrafyada at koşturmuştur. Hâkim olduğu topraklarda adalet dağıtmış, kendi milletini mutlu ve zengin ettiği gibi tabiiyetinde

olan milletlerin de her türlü refah ve güvenini sağlamıştır.

Türk devlet geleneği, dünya tarihinde derin izler bırakmış olan İskitler/Sakalar'a dayanmaktadır. Türkistan'dan Kafkaslara ve Kuzey Doğu Anadolu'ya kadar hâkimiyet kurmuş ve yaşamış olan İskitler, bütün Türkleri tek bayrak altında topladılar. M.Ö.8. asırda Türkistan'da ortaya çıkan bu devlet, doğuda Çin ile komşu oldu. Batıya doğru sınırlarını genişleten İskitler, İran'da yaşayan Medler¹ ve daha sonra kurulan Perslerle² kanlı mücadelelere giriştiler. İskit devletinin sınırları, batıda Hazar Denizi ve çevresini de içine alarak Karadeniz'in kuzeyinden Balkanlar'a kadar ulaştı. Kafkaslar üzerinden Doğu Anadolu'ya akınlar yaparak bölgedeki kadim topluluklar üzerinde ciddi baskılar kurdular. İskitler, batıya doğru göçlerinde fethettikleri topraklara Türk nüfusu iskân ederek Türk varlığının da temelini atmış oldular.

İskitler zamanında Türkler, askeri teknik ve savaş metotlarında büyük ilerlemeler sağladı. At yetiştiriciliği, demir ve çeliğin işlenmesi, ok, yay, eğe ve koşum takımlarının yapılması ile savaş sanatının bütün inceliklerine sahip oldular. Son elli yıldır yapılan arkeolojik kazılarda elde edilen bulgular, İskit Türklerinin Türkistan, Hazar Denizi çevresi ve Karadeniz'in kuzeyinde önemli bir medeniyet inşa ettiklerini ortaya koymaktadır.

Türklüğe karşı Med ve Pers entrikaları

“Tarih kendini unutanları affetmez. Kendinden ders alanları ise ödüllendirir”

İskitler tarihi belleğimizde unutulmuş savaşçı bir Türk topluluğudur. Bu topluluğun yayılma alanında çeşitli kavimler

1 Medler: Milattan önce sekizinci yüzyılda İran merkez olmak üzere Anadolu ve Afganistan'ı içerisine alacak şekilde yayılmış olan bir devlettir. Atesperest olan Medler, İskit Türkleriyle mücadele etmişlerdir. İran'da uzun süre hâkimiyet süren bu devlet Perslerin kuruluşunakadar devam etmiştir.

2 Persler: Milattan önce 550'de İran'da Medlere son vererek kurulan Persler, Anadolu, Suriye, Kafkaslar, Afganistan ve Mısır'ı da içine alacak şekilde büyük sınırlara ulaşmıştır. Pers kralı III. Darius, Büyük İskender'in M.Ö. 334'te doğu seferine çıkmasından sonra arka arkaya mağlubiyetler almış ve bir daha devleti toparlayamamıştır. M.Ö. 330'da tarih sahnesinden çekilmiştir.

direnç gösterdiler. Bunların başında İranlılar gelmektedir.

İskit Türklerinin en büyük düşmanı kuşkusuz İran coğrafyasında var olmuş olan Medler ve Persler idi. Türkler, İskitler döneminden günümüze kadar değişmeyecek olan düşmanlarıyla bu dönemde tanışmış oldular.İskit Türklerini ordu ve devlet teşkilatında taklit etmeye, ardından hanedan kızlarını Türk devlet adamlarıyla evlendirmeye çalışan Med ve Persler, böylece Türklerle akrabalık tesis etme çabasına girdiler.

Uzun süren savaşlarda İskitler, Medleri ve Persleri mağlup etmeyi başardı. İskit Hakanı Alp Er Tunga, İranlılara karşı giriştiği birçok savaşı kazandı ve ülkesine zengin ganimetlerle döndü. İran kralları Türkler karşısında mağlup olduklarında Mazenderan ve El-Buruz dağlarına kaçarak kurtulabildiler. Bu bölge İranîlerin başları sıkıştığında sığındıkları ve kurtuldukları yegâne bölgeydi. Dağlık ve ulaşılması zor olan Mazenderan bölgesi ve çevresi, Arap fetihlerinde yine ateşperestlerin iltica ettiği ve kurtulduğu yer olmuştur. Ateşperest Mazdekiler, Hürremiler, fikir olarak bunların beslediği Karmatiler, Büveyhiler ve Hasan Sabbah gibi Şii heterodoks akımların yani ana akım inançtan sapmış toplulukların çıkış yeri daima Mazenderan ve çevresi olmuştur. Günümüz İran'ında ateşperestlerin, heterodoks yapıların en yoğun yaşadığı bölge olması bu nedenledir.

İranlılar Alper Er Tunga'ya Efrasiyab derlerdi. Alper Er Tunga, yiğit ve cesur bir komutandı. Ülke işlerini gördüğü ve devlet adamlarıyla müzakere ettiği bir **Ulular Meclisi** diğer adıyla **Aksakallar Meclisi** vardı.

Savaş meydanlarında Türkleri yenemeyen İranlılar, hile ve entrikalarla zafere ulaşmaya çalıştılar. Bunda başarılı da oldular. İranlılar, Türklere karşı çoğu zaman Çin devletiyle ittifak halindeydi. İran, Med ve Perslerden günümüze, çeşitli milletlerle ittifak ederek Türklüğü yok etmeye çalışmıştır.

İran'ın kadim medeniyetlerden birisi olması, savaş meydanlarında zafer kazanmasından değil, entrika ile düşmanlarını ortadan kaldırmasından kaynaklanmaktadır. Türklerle yaptıkları savaşlarda da bu görülmektedir.

İran Şahı Keykavus, oğlu Siyavuş ile sözde anlaşmazlığa düşmüş;

daha sonra Siyavuş Türklerle sığınmıştı. Mert Alp Er Tunga, Türk'ün genlerinde yer alan merhamet duygusuyla Siyavuş'u ülkesine kabul etti. Siyavuş kendisini Alp Er Tunga'ya sevdirmeyi başardı. Bu sevgi o kadar ileriye vardı ki Alp Er Tunga Türk beylerinden birisinin kızını onunla evlendirdi. Siyavuş'un bu evlilikten bir oğlu oldu ve adını Keyhüsrev koydu. Siyavuş ve Keyhüsrev uzun yıllar Turan illerinde yaşayarak Türklerin en gizli bilgilerini, yaşantılarını, savaş sanatlarını öğrendiler.

Siyavuş ve oğlu Keyhüsrev, Türklerle ve Alp Er Tunga ile çok iyi ilişkiler kurmuşlardı. Fakat ansızın büyük bir oyunun sonucu olarak İran'a dönmeleri ve ülkelerinde Keyhüsrev'in tahta geçmesi, ardından Turan bölgesine savaş açmaları Alp Er Tunga'yı büyük bir hayal kırıklığına uğrattı. İran Şah'ı Keyhüsrev ile Alp Er Tunga arasında uzun savaşlar oldu.

Taraflar birbirlerine üstünlük sağlayamadılar. İran tekrar tarihsel hafızasındaki mevcut entrikaları sahneye koyarak Türkleri mağlup etmek için harekete geçti.

To(u)ngaya Düşmek

İran Şahı Keyhüsrev, barış görüşmeleri yapmak amacıyla bir şölen düzenleyerek Alp Er Tunga'yı davet etti. Turan hükümdarı bu davete icabet ederek seçkin muhafızlarıyla çağırıldıkları yere geldi. Fakat İran Şahı Keyhüsrev'in tertiplemediği pusudan kurtulamadılar. Göğüs göğüse yapılan savaşta çok kan aktı. Alp Er Tunga'nın bütün adamları kanlarının son damlasına kadar savaştı. Sağ ele geçirilen Alp Er Tunga ise, İran Şahının huzuruna getirilip idam edildi.

Türkler mert bir millettir. Zayıfa, güçsüze yardım etmek, sahip çıkmak karakterleriydi. Düşmanı dahi olsa aynı şekilde yaparlardı. Türklerin bu meziyetleri devlet yönetimi açısından büyük riskti. Siyavuş ve oğlu Keyhüsrev'in aniden İran'a dönüp, Alp Er Tunga'ya savaş açması Türklerle büyük bir ders oldu. Türkler dışarıdan kendi içlerine gelen yabancılara güvenilmemesi ve devlet sırlarının paylaşılmaması gerektiğini çok acı bir tecrübe ile Alp Er Tunga'yı kaybederek öğrendiler. Bu olaydan sonra Türkler İran coğrafyasında kurulan bütün devletlere karşı güvenilmez bir düşman olarak baktılar. Alp Er Tunga'nın ölümünden sonra

İranlılar artık Türklerin gözünde “güvenilmez”, “hilekâr” ve “sahtekâr” bir toplumdur.

Kara haber Turan topraklarında yayıldı. Türk ulusu Alp Er Tunga'nın öldüğüne inanmak istemedi. Onun için ağıtlar yakıldı; günlerce gözyaşı döküldü. Zamanla yakılan ağıtlar, onun adaleti, kahramanlığı ve yiğitliği hakkında söylenen sözlerden Alp Er Tunga Destanı oluştu. Aşağıdaki dizeler Alp Er Tunga Destanından alınmıştır.

*Alp Er Tunga öldi mü
İssız ajun kaldı mu
Ödleک öcün aldı mu
Emdi yürek yırtılır!*

*Ödleک yırak közetti
Oğrı tuzak uzattı
Begler begin azıttı
Kaçsa kah kurtulur?*

*Ulşıp eren börleyü
Yırtın yaka urlayu
Sıkıp üni yurlayu
Sıgtap közi örtülür*

*Begler atın argurup
Kadgu ânı turgurup
Mengzi yüzi sargarup
Korkum angar türülür.*

*Ödlek arıg kevreği
Yunçıg yavuz tavradı
Erdem yeme savradı
Ajun begi çertilür.*

*Ödlek küni tavratur
Yalnguk küçin kevreter
Erdin ajun sevrütür
Kaçsa takı ertilür*

*Bilge böğü yunçıdı
Ajun eti yençidi
Erdem eti tınçıdı
Yerge tegip sürtülür*

*Ögreyüki mindag ok
Mında adın tıldag ok
Atsa ajun ograp ok
Taglar başı kertilür*

*Könglüm için örtedi
Yatmış başıg kartadı
Keçmiş ödük irtedi
Tün kün geçip irtelür.*

Günümüz Türkçesi ile söylenişi:

*Alper Tunga öldü mü?
Kötü dünya kaldı mı?
Ödlek öcünü aldı mı?
İmdi yürek yırtılır.*

*Felek yarar gözetti.
Gizli tuzak uzattı.
Beylerbeyini kaptı.
Kaçsa nasıl kurtulur.*

*Erler kurt gibi uludular.
Hıçkırıp yaka yırttılar.
Acı seslerle bağırdılar.
Ağlamaktan gözleri kapandı.*

*Begler atlarını yordular.
Kaygı onları durdurdu.
Benizleri, yüzleri sarardı.
Safran sürülmüş gibi oldular.*

...

Alper Er Tunga ile İranlılar arasındaki mücadeleler Türkler arasında uzun yıllar boyunca dilden dile anlatıldı. İskitler'den sonra kurulan Türk devletleri bu büyük Türk Hakanının devlet tecrübelerinden ve ülke yönetiminden istifade ettiler.

Yusuf Has Hacib'in kaleme aldığı Kutadgu Bilig adlı eserde, Alper Er Tunga hakkında şu bilgiler verilmektedir. "Eğer dikkat edersen görürsün ki dünya beyleri arasında en iyileri Türk beyleridir. Bu Türk beyleri arasında adı meşhur, ikbali açık olanı Alp Er Tunga idi. O yüksek bilgiye ve çok faziletlerle sahip idi. Ne seçkin, ne yüksek, ne yiğit adam idi; zaten âlemde ferasetli insan bu dünyaya hâkim olur".

Alp Er Tunga hakkındaki anlatılar, dilden dile gelerek Orhun Yazıtları'na kadar girmiş ve ilk yazılı kaynaklarda yerini almıştır. Orhun Kitabelerinde “Dokuz Oğuzlar” arasında Alp Er Tunga adına yapılan “yuğ”³ merasiminden söz edilmektedir.

Çin Entrikası: Kadın ve İpek

M.Ö. 2. asırda bu defa Asya Hunları tarih sahnesine çıktı. Türklerin kaybolan itibarı tekrar elde edildi. **Hun Kağanı Mete Han, Türk ordu teşkilatını onluk, yüzlük, binlik şeklinde taksim ederek dünyadaki askeri teşkilatın temelini attı.** Asya Türklerini bir bayrak altında toplayarak Doğu'da Çin, Batı'da ise İran ile mücadele etti. Çin devleti, güçlü Hun devleti karşısında çaresiz kaldı ve yıllık vergi vererek dostane münasebetler tesis etti.

Çin devleti, güzel Çinli prensesleri Hun Kağanı'nın çocuklarıyla evlendirmek suretiyle akraba olma politikası da takip etti. Bundan başka Hunların gönlünü hoş tutmak için ipek ve gümüş başta olmak üzere birçok hediye gönderdiler. Bir taraftan da Hun devletinde kargaşa çıkarmak, Hun prensleri arasında ihtilaflar meydana getirmek için entrikalar çevirdiler.

Çin'in Hunlara karşı tertip ettiği hileler başarıya ulaştı. Asya Hunları bir süre sonra kendi içlerinde anlaşmazlığa düştü. İç çekişmeler ve Çin devletinin entrikaları devleti yıkıma sürükledi. Hunlular bir süre sonra ikiye ayrıldı. Asya Hunları bir süre daha bağımsızlıklarını korudularsa da Çin devletinin saldırıları sonucu onların hâkimiyetlerine girdiler.

Avrupa Hunları ise Batı'ya doğru ilerledi. Hükümdarları Attila liderliğinde Karadeniz'in kuzeyinde ve Doğu Avrupa'da yeni bir Türk devleti kurdular. Avrupalılar, Avrupa Hun Hakanı Attila'yı “Tanrı'nın Kırbağı” olarak tanımladı. Onlara göre Tanrı, kendi kötülüklerini cezalandırmak için Attila'yı göndermişti. Attila, Doğu Roma İmparatorluğu üzerine yürüdü. Doğu Roma İmparatoruyla anlaşarak bu defa Batı Roma İmparatorluğu'na saldırdı. Büyük bir askeri kuvvetle İtalya'ya giren Attila, burayı tamamen ele geçirdi. Papa'nın ricası ve yalvarmaları üzerine

3 Yuğ: Eski Türklerde cenaze merasimine verilen ad

Vatikan'a dokunmayan Attila, askerinin bazı şehirleri yağma etmesine izin vererek geri çekildi.

Attila, yaşadığı süre boyunca Avrupa'nın korkulu rüyası haline geldi. O, Roma asilzadelerinden birisinin kızıyla evlendi. Düğün gecesi Attila, evlendiği kadının içkisine zehir koymasından dolayı o gece öldü. Attila'nın ölümü, Avrupa'da ve Papalık'ta sevinçle karşılanırken, Avrupa Hun Türklerini yasa boğdu.

Türkistan'da Asya Hunlarından sonra Göktürkler Devleti kuruldu. Türkistan'da kurulan bu devlet bütün Türk boylarını hâkimiyeti altına aldı. **Devletin en önemli özelliği tarihte Türk adıyla kurulan ilk devlet olmasıydı.** 552 senesinde kurulan bu devlet, doğuda Çin, batıda İran'a kadar bütün Asya topraklarına hâkim olmuştu.

Zamanla Çin Devleti, Şi-Pi Kağan'dan sonra gelen kağanları, prensesleriyle evlendirerek devleti içeriden zaafa uğratmakta başarılı oldu. Çuluk Kağan ve ardından gelen Kara Kağan, Çinli prenseslerle evlendiler. Prenselerin Çin'den Türk ülkesine kalabalık hizmetçileriyle gelmeleri, devletin güvenlik ve gizlilik politikasını zedeledi. Prenselerin yanında bulunan hizmetliler aslında Çin devletinin ajanlarıydı. Türk devletinin en gizli sırlarını Çin'e aktarmaktaydılar. Bunun yanında Türk ülkesine gelen Çinli prensesler de hükümdar ailesinin üyeleri arasında fitne çıkardılar ve devlet işlerine müdahale ettiler. **Bu dönemde tecrübesiz, kararsız ve devleti idare etmekten yoksun Türk kağanlarının iş başına gelmesi devleti yıkıma doğru sürükledi.**

Üst üste gelen kıtlık yılları ve aşırı soğuk havalardan dolayı Türkleri daha da zor durumda bıraktı. Bu durumu fırsat bilen Çin imparatoru, ordusunu Doğu Göktürk devleti üzerine gönderdi. Göktürklerin o dönemde kağanları olan Kara Kağan, Çinlilerle savaşa tutuştu. Çetin bir savaştan sonra Göktürk Ordusu yenildi. Kara Kağan ve 100.000 Türk bu savaşta esir edilerek Çin'e götürüldü. Öyle ki Çinliler, Türkleri idare edecek kağanı dahi kendileri atadılar. Çin'in tayin ettiği Sirba Kağan zamanında Göktürk Devleti, bağımsızlığını da kaybetti. Devlet kısa bir süre sonra, 630 senesinde, Çin'in hâkimiyetine girdi.

Türkler, Çince konuşmaya, Çinliler gibi giyinmeye ve Çin adetlerini kabul etmeye zorlandı. Bu asil toplum, sadece özgürlüğünü değil, benliğini ve kimliğini de kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kaldı.

Ve Kürşat'ın Sahneye Çıkışı

Türkler, tarih boyunca değişik entrikalarla büyük yıkımlar yaşamış olsa da bu milleti ayağa kaldıracak ve özgürlüğünü kazandıracak Meteler, İşbaralar, Buminler, Kürşatlar, Tuğrullar, Çağrılar, Çelebi Mehmetler ve Mustafa Kemal Atatürkler çıkarmıştır.

İsmi Türk tarihine altın harflerle yazdıran bu kahramanlardan biri de şüphesiz Kürşat'tır. Çin'in iç bölgelerine sürgün edilen 100.000 Türk'ün kurtarılması için "Aksakallar Meclisi" bir araya gelerek Çin'de esaret hayatı yaşayan Türklerin nasıl kurtarılacağı üzerine görüşmeler yaptı. Nihayet 40 kişilik seçkin bir birliğin oluşturulup, Çin üzerine gönderilmesine karar verildi. Bu askeri birliğin başına da Kürşat isminde savaşçılığı ve gözü pekliği ile ünlü bir Türk kahramanı getirildi.

Hazırlanan plana göre, Çin imparatoru Li Şihmin esir edilerek Türk iline kaçırılacaktı. Sonra Çinlilerle müzakere masasına oturularak mübadele yapılacaktı. Bu ihtilal başarıya ulaşır ulaşmaz, Türkler süratle ayaklanacaklar, kaybettikleri bağımsızlıklarını ve topraklarını geri alacaklardı.

Kürşat ve 39 arkadaşı kıyafet değiştirerek gizlice Çin topraklarına girdiler. Aldıkları istihbarat, Çin imparatorunun düzenli bir şekilde Perşembe günleri belirli saatlerde dışarıya çıktığı ve çevreyi gezdiği yönündeydi. Bu bilgiden hareketle kararlaştırılan günü beklemeye koyuldular. Fakat işler istenildiği gibi gitmedi. Planlanan günde şiddetli yağmurun yağması ve fırtınanın çıkması Çin imparatorunun çevre gezintisi yapmasına mani oldu. Kürşat, geciken ihtilalin kendileri için tehlike oluşturacağını, bir hafta daha beklemenin planı deşifre edeceğini düşünerek akıl almaz bir cesaretle imparatorluk sarayını basarak imparatoru ele geçirmeye karar verdi.

Kürşat liderliğindeki 40 cengâver, imparatorluk sarayını bastığı gece yüzlerce Çin askerini öldürdü. Çin askerleri, kılıcı ve oku ustalıklarla kullanan bu silahşörlerin elinde can verirken, dört bir taraftan binlerce Çin askeri imparatorluk sarayının etrafını sardı. Çin askerini öldürmekle bitiremeyeceklerini ve Çin imparatorunu tutsak edemeyeceklerini anlayan Kürşat, emrindekilere sarayı terk etmelerini söyledi. İmparatorluk ahırından aldıkları atlarla Çangay şehrinden çıkmayı başardılar. Vey ırmağına geldiklerinde arkalarına ırmağı, karşılarına da Çin askerini alarak uzun bir süre savaştılar. Zorlu mücadelelerden sonra bu kahraman 40 Türk bahadırı kanlarının son damlasına kadar savaşarak Türklük için canlarını verdiler. En zor şartlarda Türklerin neler yapabileceğini tüm dünyaya gösteren kahramanlık örneği oldular.

Türk Milleti bugün de yeni bir tuzakla karşı karşıyadır. Türk'ün, tarihinin hiçbir döneminde karşılaşmadığı kadar haince hazırlanmış bu tuzak sınır dışından değil içeriden, Türk olmayan Kripto bir yapı tarafından tertip edilmiştir. Bu **Kripto** yapı, gücünü 2.700 yıllık gizeminden almaktadır. Eskiçağlarda esir getirildiği topluma kral olmayı başaran bu gizemli yapı, günümüzde Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ele geçirme noktasına gelmiştir. Türk düşmanı bu yapı henüz toplum tarafından fark edilememenin verdiği cesaretle, Türk Devletinin üniter yapısını bozma planlarını bir bir uygulamaktadır. Bu kapsamda Sevr Antlaşması ile emperyalist güçlerin yapamadığını çözülme süreciyle, etnik kimliklerin gündemde tutulmasıyla, devletin idari mekanizmasının değiştirilmesiyle ve sözde Ermeni soykırımının kabulüne zemin hazırlanmasıyla gerçekleştirilmeye çalışmaktadır.

Türk düşmanı bu topluluk kimdir?

**Bu Kripto topluluk Anadolu’da varlığını
2.700 yıl nasıl sürdürmüştür?**

Gücünü ve cüretini nereden almaktadır?

**Günümüzde hangi kutsal değerlerin arkasına
saklanarak milleti kandırmaktadır?**

**Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin
hangi kurumlarına sızmışlardır?**

Hangi terör örgütlerini kontrol etmektedirler?

Hangi dış güçlerle işbirliği içindedirler?

Gerçeklerin ortaya çıkmak gibi kötü bir tarafı vardır.

**Pandoranın kutusu açılıyor...
Bir daha kapanmamak üzere...**

Ama unutmasınlar ki, yüz binlerce Kürşat, dillerinde soylu atası Bilge Kağan’ın “Ey Türk Oğuz Beyleri! Üstten gök çökmedikçe, alttan yer delinmedikçe, bil ki, Türk Ulsu, Türk Yurdu, Türk Devleti, Türk töresi bozulmaz. Ey ölümsüz Türk Ulsu! Titre ve Kendine dön. Su gibi akıttığın kanına, dağlar gibi yığıdığın kemiklerine layık ol!” buyruğu ile hesap soracağı günü beklemektedir.

2.BÖLÜM

“Tarih, engin bir erken uyarı sistemidir.”

Norman Cousins

Bagratuniler/Pakraduniler, Türkler Anadolu’ya gelinceye kadar kendilerini Ermeni ve Gürcü olarak gösteren Yahudilerdir. Bu toplumların dışında Bagratuniler, Nasturi, Süryani, Abhaz ve Oshet kimlikleri altında da varlıklarını devam ettirdiler.

Müslümanların Anadolu’yu fethinden sonra Bagratuniler zamanla İslamiyet’e geçmiş gibi görünerek, Türk ve Kürt kimlikleri arkasına gizlenerek, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin ve toplumunun çeşitli katmanlarında kilit noktaları ele geçirmişlerdir.

**Evet, Türkiye’nin yakın tarihindeki olayları anlamak
için Bagratunileri tanımak gerekir.
Bu konu bilinmeden PKK ve Hizbullah terörü
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, Sevr'in günümüzdeki versiyonu olan "Açılım Süreci" adlı ihanetler zinciri, vatan topraklarının bölünmenin eşğine getirilmesi
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, İran'ın ülkemizde yaptığı operasyonların perde arkası ve Türkiye Cumhuriyeti bakanlarını avucunun içine almasındaki mahareti
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, İran'ın yüzlerce yıldır her eline fırsat geçtiğinde Anadolu Türklüğü'nü neden sırtından hançerlediği
anlaşılamaz.**

**Bagratuniler'in 2.700 yıldır kalıtsal hale getirdikleri kendilerini gizleme, rol yapma yetenekleri bilinmeden, Türk milletini kandırarak nasıl arkalarından sürükledikleri
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, Anadolu'da "Türk diye bir ırk yoktur" diye haince konuşanların kim olduğu ve amaçlarının ne olduğu
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, devletin en üst kademesine gelen kişilerin neden Türk'üm diyemedikleri
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, "Andımız'dan" ve devlet kurumlarının duvarlarında "Türkiye Cumhuriyeti" yazmasından neden rahatsız oldukları
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, neden sözde Ermeni soykırımını tanımaya zemin hazırlayacak açıklamalar yapıldığı
anlaşılamaz.**

**Bagratunilik bilinmeden, “Milletçiliği ayaklarımızın
altına aldık” diyenlerin gerçek kimlikleri
*anlaşılamaz.***

**Bagratunilik bilinmeden, her ağızlarını açtıklarında
Türkiye’yi neden 36 etnik parçaya böldükleri
*anlaşılamaz.***

**Bagratunilik bilinmeden, meydanlarda neden
önemli olan “Soydur, sooooy” diye bağırdıkları
*anlaşılamaz.***

KİM BU BAGRATUNİLER?

Asırlarca, Ermeni ve Gürcü'leri yöneten Yahudi asıllı Bagratuniler'in hikâyesi günışığına çıkıyor...

Tarihte bazı topluluklar vardır ki, nüfuslarının azlığından dolayı yaşadıkları topraklarda görünürde iktidar olamamışlardır fakat nüfusları ile her zaman toplulukları yönetmeye muktedir olmuşlardır. Dünyanın en eski yerleşim yerlerinden olan Anadolu'nun kadim tarihi de bunun örnekleri ile doludur.

Nüfusları az, fakat hedefleri büyük olan topluluklar, asimile olmadan ve etkilerini yitirmeden varlıklarını devam ettirmenin en emin yolu olarak kimlik değiştirmeyi uygun görmüşlerdir. Bu durum Anadolu'da o kadar yaygındır ki bir gelenek halini aldığını ifade edebiliriz. Bunun en güzel örneği ise Bagratuniler (Pakraduniler)'dir.

Bagratlılar/Bagratuniler kimdir?

Türk toplumunda etkileri ne ölçüdedir?

Hangi toplum katmanları içinde yer almaktadırlar?

Devletin hangi kurumlarına sızmışlardır?

Siyaset alanında gündemi belirleyen kişilerinin hangileri Bagratlıdır?

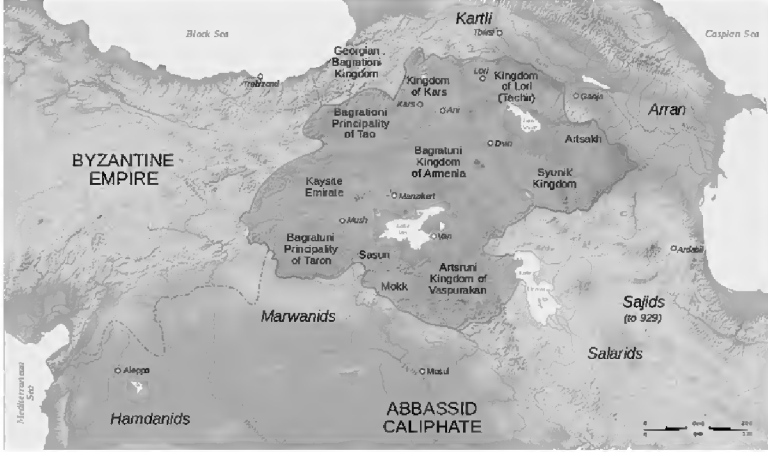
Bu soruların cevabını bilmeden problemin boyutunu ve tehlikenin büyüklüğünü keşfetmemiz zor olacaktır.

Bagratuniler

Bagratuniler, Filistin'den savaşlar sonucu esir olarak getirilen ve Ermenistan ile Doğu Anadolu topraklarına yerleştirilen **Yahudi topluluğudur.**

Bagratuniler, esir olarak getirildikleri Ermeni şehir krallıklarında zamanla önemli makamlara geldiler ve fırsat buldukları anda Ermeni Şehir Krallıklarını ele geçirdiler. Aynı şekilde Gürcü Prenslüklerini de ele geçiren Bagratuniler, 575-619 (44 yıl) ve

786-1801 (1.015 yıl) senelerinde olmak üzere, 1.059 yıl saltanat sürdüler. **Bagratuniler**, bilinen soy kütüklerine göre **309 kuşak** boyunca iktidarda kaldılar. Bu tarihten sonra iktidarlarını kaybetmelerine rağmen günümüzde de etkinliklerini devam ettirmektedirler.

Ermeni ve Gürcü Bagratuni Prenslik ve Krallıkları

Bagratuniler, Yahudi olmalarına rağmen, zamanla kendilerini içinde bulundukları toplumla bütünleşmiş gibi gösterip, onların yönetici aileleri konumuna ulaştılar. Eski yazılı kitabelerdeki metinlere göre **“Ermenilerin ve Gürcülerin Kralı”** olarak adlandırıldılar.

“Kripto Yahudilik” konusunda uzman olan Türkiyeli Yahudi Prof. Abraham Galante, “Les Pacradounis ou Une Secte Armeno-Juive/Pakraduniler veya Bir Ermeni-Yahudi Tarikatı” adlı eserinde “Eğin’de, Erzurum-Sivas arasında, Marmara Denizi’nin Avrupa yakasında ve İstanbul Hasköy’de yaşamış oldukları bilinen Pakraduniler, 26 yüzyıldır Yahudi yönlerini sürdürmekte gösterdikleri kararlılık nedeniyle Portekizli Maranolar, Selanikli Dönmeler ve İranlı Meshediler gibi Yahudi kökenli topluluklar arasında sayılabilirler.” demektedir.

Ermeni tarihçi Gatoğigos Ğorenazi'e göre: **“Bagratuniler”** oğullarına **“Simpat”** adını verirler. Bu isim İbranice'den gelmektedir ve aslı **“Şampat”**tır. Ermeniler arasında asırlarca pek revaç görmüş olan **“Pakrat, Simpat, Simon, Solomon, Simbat, Aşot, Kakik, İsrail ve Tavit”** gibi isimlerin Ermeni menşeli olmadığı, İbrani kökenli olduğu bariz şekilde meydana çıkmaktadır.”

Selçuklular Anadolu'yu fethetmeden önce bugünkü Gürcistan, Ermenistan, Doğu Anadolu, kısmi olarak İç Anadolu ve Doğu Karadeniz Bagratuni hanedanlar tarafından yönetiliyordu.

Bagratuniler, Anadolu'da çok geniş bir alanda varlıklarını devam ettirmişlerdir. **Kars(Ani), Ardahan, Iğdır, Ağrı(Doğubeyazıt, Eleşkirt), Sivas(Divriği), Malatya(Arapkir), Siirt, Batman(Sason), Erzurum(Oltu, İspir), Muş(Varto), Bing l(Kiği), Van(Başkale, Erciş), Erzincan(Tercan, Kemah, Kemaliye-Eğin), Bayburt, Trabzon, Rize (Potamya), Artvin** gibi şehirlerin yanı sıra Doğu Karadeniz, İç ve Doğu Anadolu'nun diğer bölgelerinde de günümüzde yoğun bir şekilde yaşamaktadırlar. Ayrıca Gürcistan ve özellikle Ahıska da bu topluluğun yaşam alanına girmektedir.

Doğu Anadolu ve Doğu Karadeniz'in köylerinde yoğun olarak ikamet eden Bagratuniler, şehirleşme ile birlikte büyük metropol kentlere göç etmişlerdir. Böylece Türkiye'de toplumun hemen hemen bütün katmanlarına nüfuz etmişlerdir.

Ermeni Yazar Dabağyan'a göre, **Ermeni isyanlarını organize eden ve planlayanlar normal Ermeniler değil Bagratunilerdi.** Zira, Bagratuni Hanedanı, zaten birtakım entrikalara müsait ve **gayri Ermeni bir unsur** idi. Bagratuni kelimesi, normal Ermeniler arasında bir hakaret sıfatı niteliğini taşıymaktaydı. Onların Yahudi ırkından gelen bir zek ları, alaycı bir bakışları, hesapçı, işini bilir bir yapıları vardı. Tarım ve zanaattan çok ticaretle, para/finans işleriyle uğraşırlardı.

Bagratuni Sembolü

BAGRATUNİLER KAÇ KOLA AYRILIR?

Bagratuniler iki kola ayrılmaktadırlar. Aynı ailenin kollarından birisi Ermeni kimliğine bürünürken diğer bir kolu ise Gürcü maskesi altına girerek varlıklarını sürdürmüşlerdir. Gürcistan'daki Bagratuni hakimiyeti, Prens Aşot'un (780-826) Gürcistan'a göç etmesiyle başladı. Prens Aşot, Ermeni ve Gürcü sınırı olan Ardanuç'a (günümüzde Artvin bölgesi) yerleşti.

Gürcü Bagratuniler, Ermeni Bagratunilere göre siyasi olarak daha uzun süre varlıklarını devam ettirdiler. Günümüzde de Anadolu'nun dışında Tiflis, Osetya, Batum ve Abhazya'da varlıklarını devam ettirmektedirler.

Bagratuniler adı verilen ve asırlarca Ermeni/Gürcü toplumunu yöneten Kripto yapının hikâyesi M.Ö. 730 yılında başlıyor ve günümüze kadar uzanıyor.

Gürcü Bagratuni Kraliyet Arması

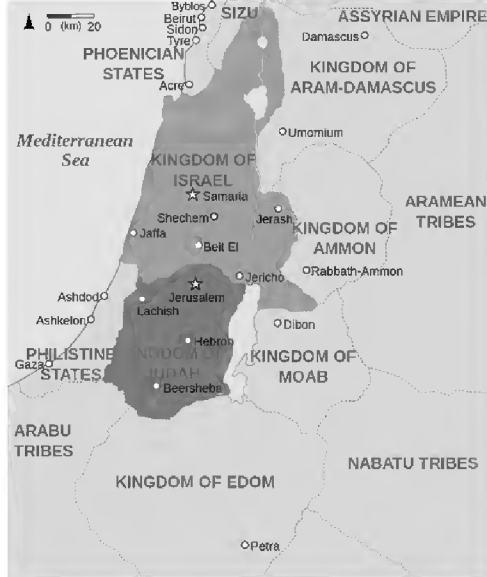
YAHUDİ SÜRGÜNLERİ VE BAGRATUNİLERİN TARİH SAHNESİNE ÇIKIŞLARI

Eskiçağlarda Asurlular, Ortadoğu’da giderek güçlendiler. M.Ö. 745’te Asur tahtına çıkan III. Tiglath, savaşçı ulusunu emperyalist bir topluma dönüştürdü. Asurlular, İsrail’in şehirlerinin birçoğunu işgal etti. Tiglath, M.Ö. 740 yılında yazdığı günlüğünde, “İsrail kralı Menahem dehşete kapıldı ve kaçtı. Gümüşlerini, yünlü ve keten giysilerini bana bıraktı. Ben bunları haraç olarak kabul ettim.” demektedir.

İlk Sürgün

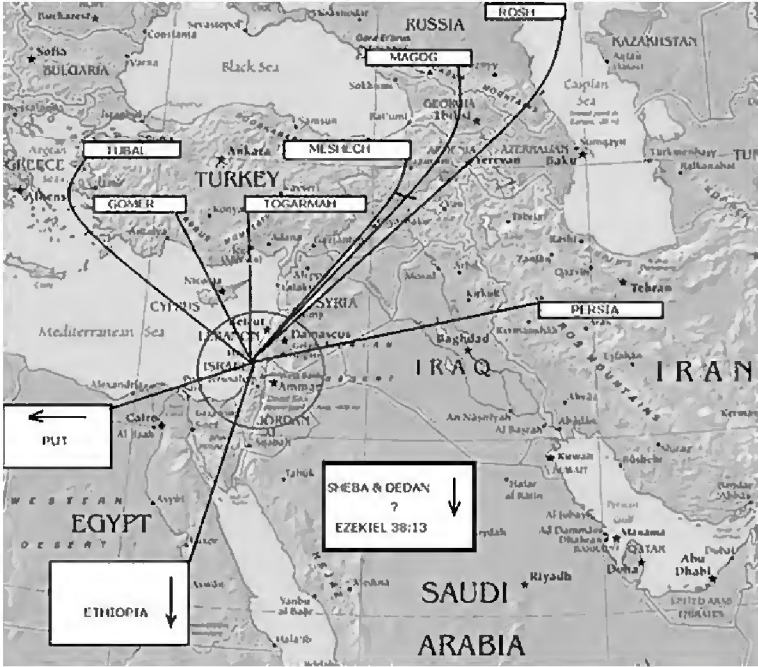
Yahudiler, Asur ülkesine dağıtıldılar. Böylece Yahudi tarihinde ilk defa toplu sürgün meydana geldi.

III. Tiglath, ele geçirdiği bölgelerde toplu sürgün politikası uyguluyordu. Seçkin tabaka, zenginler, tüccarlar ve askerler, Asur ülkesine taşınarak yerleştirildiler. Onların yerine de İsrail'e, Babil'den gelen Kaldeli ve Aramili aşiretler iskan edildi. Dini ve sosyal meselelerden ötürü esasen bölünmüş olan Kuzey İsrail'in, Asur yayılmasına karşı koyması söz konusu değildi. Yahudiler bu dönemde çok güçsüzdü. M.Ö. 734-733'de Tiglath ölünce varisi Shalmaneser M.Ö. 722-721 kışında İsrail'in başkenti Samaria'yı işgal etti. İzleyen yıllar içinde, varisi II. Sargon kuzeydeki İsrail krallığını tamamen yıkarak, Yahudilerin seçkin tabakasını bölgeden çıkardı. Onların yerine Asur tabiiyetindeki topluluklar bölgeye yerleştirildi. Khorsabad yıllığında Sargon, *"Orada oturan 27.290 kişiyi kovdum."* demektedir. Böylece Yahudi halkından bir kısmı kendi vatanından ilk defa toplu sürgün edilerek Asur ülkesinin değişik yerlerine yerleştirildi.

İsrail ve Yuda Krallığı

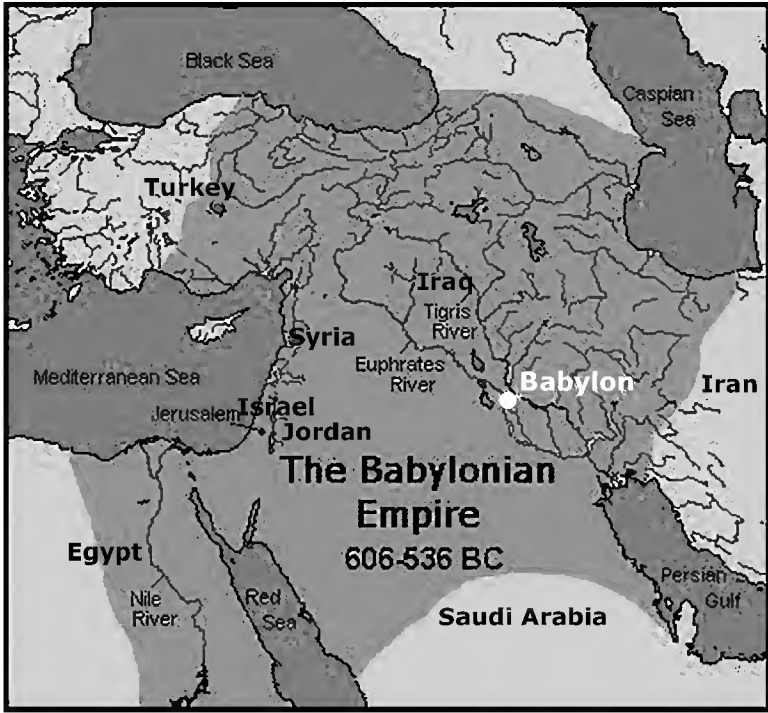
Bölgeden çıkarılan ve dağıtılan Yahudiler için bu durum ağır bir darbe oldu. Asur ülkesine zorla dağıtılan Kuzey İsrail'in on aşireti, Kudüs'e, İran'a, Irak'a ve Doğu Anadolu'ya sürgün edildiler. Kuzeydoğu Anadolu'ya yayılarak, gittikleri bölgede varlıklarını ve etkinliklerini devam ettirdiler.

Yahudilerin Filistin'den Dünyaya Yayıldığı Alanlar

İkinci Sürgün

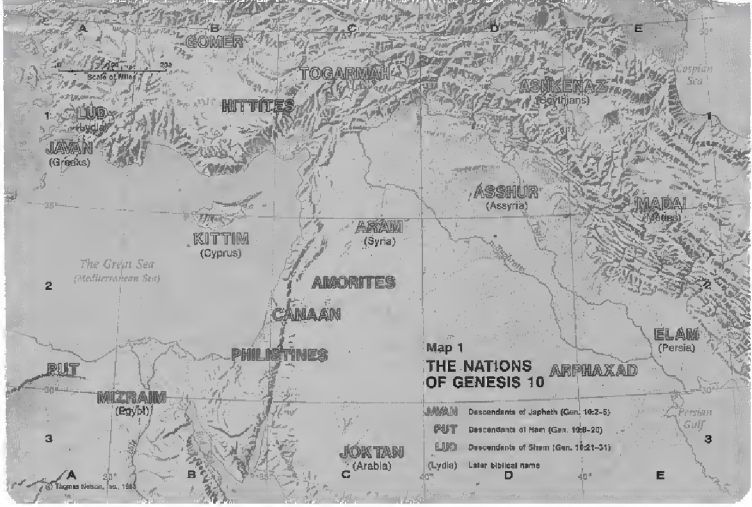
Babil'in "Yenilmez" ünvanlı kralı II. Nebukadnezar Mısır seferine çıktığında, Ermeni asillerinden Hıraçya da kuvvetleriyle destek verdi. Filistin bölgesine ulaştığında bölgedeki Yahudi şehirlerini işgal etti. Bu arada Kudüs şehrini yağmalayarak, Yahudileri Babil'e sürdü. Bazı Yahudi aşiretleri İran'ın kuzeyi olmak üzere bölgeye dağıtıldılar (M.Ö. 587).

Babil İmparatorluğu M.Ö. 606-536

Ermeni Hıraçya'nın Nebukadnezar'a verdiği destekten dolayı esir alınan binlerce Yahudi, kendisine hediye edildi. Esirler arasında İsrailoğulları'nın önemli şahsiyetlerinden **Prens Simbat (Smbat/Şampat)** da vardı. Bu esirler Ermeniler tarafından, Doğu Anadolu'ya sürgün edildiler. Simbat, kısa zamanda Hıraçya'nın takdirlerine mazhar oldu ve önemli makamlara getirildi.

Bu sürgünler sonucunda Doğu Anadolu'daki Ermeniler arasına karışmış Yahudi nüfusta ciddi bir artış yaşandı. O kadar ki, daha sonra bu bölgeye **"Eşkenaz"** denmeye başlandı.

Doğu Anadolu'daki Eşkenaz Yahudilerinin Yerleşimini Gösteren Harita

Bölgeye gelen Yahudiler içinde etkili olan çeşitli aileler bulunmaktaydı. Bu aileler içerisinde ise Bagratuniler, oynadıkları siyasi ve kültürel rol ile bölge ve Ermeni tarihine derin izler bıraktılar. **Bu aile o kadar Ermeni-Yahudi toplumunda etkili oldu ki, görünürde Ermenileşmiş olan Yahudilerin genel adına “Bagratuni” (Bagrat/Pakraduni) dendi.**

Bagratuniler, görünürde Ermeni kültürü, dini ve dilini benimsemiş Yahudi bir topluluktur; fakat bunun yanında, Kudüs'ten sürgün edilmelerinden bu yana asli kimliklerini tarih boyunca büyük bir gizlilikle muhafaza ettiler.

Bagratuniler, Yahudilerin birçoğu gibi şehirli organize bir toplum olmaları ve ticaretle uğraşmaları neticesinde zamanla Ermeniler arasında etkili bir konuma geldiler. Ermeni kraliyet ailesine nüfuz ettiler. Nüfuz etme yollarından biri de Yahudi kadınlarının, Ermeni asilleriyle evlendirilmeleri şeklinde gerçekleşti. Doğan çocuklar iyi bir Bagratlı olarak yetiştirildi. Kültürlerine ve sırlarına bağlı olmaları sağlandı. Bagratuniler, zaman içerisinde Ermeni toplumunda etkili olup, kendilerini kraliyet ailesi olarak kabul ettirdiler.

İRAN YAHUDİLERİ - MEŞHEDİLER

Doğu Anadolu'ya sürgün olarak gelen ve iktidarı ele geçiren Kripto Bagratuniler gibi **İran'a sürgün giden Yahudiler** de bürokraside etkili olabilmek amacıyla İran'da yaygın olan inançları kabul etmiş göründüler. İran'ın Meşhediye, Taberistan, Horasan, Gilan, Deylem, Mazenderan ve Kazvin bölgesini başlangıçta mesken edinen bu topluluk zamanla İran topraklarının tamamına yayıldı. **İran'daki bu Yahudi topluluğa Meşhediler adı verildi.**

Meşhediler ile Bagratunilerin Kudüs sürgününden sonra hiçbir zaman bağlantıları kesilmedi. Bu iki topluluk içerisinde **Meşhediler, Bagratunileri o kadar çok etkiledi ki, Bagratuniler, iktidar oldukları zaman dilimlerinde idarecilerini aynı İran idarecileri gibi “Şahinşah” olarak adlandırdılar.** Bu isim Acemde “**Kralların Kralı**” demektir.

GÜRCÜ BAGRATUNİLER

Bagratuniler, Ermeniler içerisinde Kripto bir yapı oluşturma yanında zamanla bu projelerini Gürcü toplumu içerisinde gerçekleştirmekte de başarılı oldular. Bagratuniler, Doğu Anadolu'da o kadar etkili oldular ki zamanla Gürcü toprak ağalarını da ortadan kaldırarak kraliyet ailesi hüviyetini kazandılar.

YAHUDİLERİN MEŞHETYA'YA GÖÇÜ

Babil kralı Nebukadnezar, Kudüs'ü ele geçirdikten sonra Kartli'ye gelen Yahudi sürgünler, Meşhetya coğrafyasına yerleştirildiler. Meşhetya bugünkü Gürcistan ve Ermenistan topraklarının batı kesimine verilen addır.

Bölgeye gelen göçlerle birlikte etnik yapı o kadar çeşitlendi ki, Ermenice, Gürcüce, Yahudice, Hazarca, Süryanice ve Grekçe olmak üzere altı dil konuşulmaya başlandı. Erkek ve kadın bütün Gürcüler bu dilleri konuşmayı öğrendiler. Bu çeşitlilik içinde

bölgeye sürgün edilen Yahudiler kendilerini gizlemekte hiç zorlanmadılar. Meşhetya'ya sürgün edilen Yahudiler kimliklerini muhafaza ettikleri gibi Kudüs'te olanları da takip ediyorlardı. Kral Herod (Aynı adı taşıyan Yahudi krallarından muhtemelen Büyük Herodes I - M.Ö. 73) Kudüs'te hüküm sürdüğü zaman, Kudüs'ün İranlılar tarafından ele geçirildiği duyuldu. Meşhetya'daki Gürcü Yahudiler, bunun için büyük bir üzüntü duydular ve kutsal şehrin yardımına gitmek istediler.

Bu sırada Kartloslu Kartam'ın oğlu (M.Ö. 2-M.S. 55) Aderk, Ermenilerin desteği ile bütün Kardi ve Egris topraklarını işgal etti, Gürcü tahtına oturdu. Ermenistan kralı da kızını eş olarak kendisine verdi. Aderk, Meşhetya'yı yönetim merkezi yaptı.

BAGRATUNİLER VE HZ. İSA

Aderk hâkimiyetinin ilk senesinde Peygamber Hz.İsa, Yuda memleketinin Beytüllâhim köyünde dünyaya geldi.

Sürgünden sonra Meşhetya'daki Yahudiler ile Kudüs'teki Yahudiler hiçbir zaman ilişkilerini kesmemişlerdi. Buna kanıt Kudüs'den gönderilen bir Yahudinin, Meşhetya'daki ırkdaşlarına getirdiği haberdirdi. Bu habere göre;

“Hâkimlerin hediyeler takdim ettikleri çocuk büyümüş olup peygamber olduğunu iddia ederek Yahudilere yeni bir din vaaz etmektedir. İşte biz, bunun hakkında beyanatta bulunmak için Musa dininin bütün rahiplerini davet ediyoruz.” Meşhetya'ya gelen Yahudi ayrıca; *“Bundan dolayı, atalarımızın dininin takviye edilmesi, Musa'nın kaidelerinin yerine getirilmesi, dindaşlarımızın bu yeni dinin içine girmelerinin önlenmesi ve bu suçu işleyenlerin ölümle cezalandırılması hususunda müzakere edilmek üzere, içinizde bulunan âlimler derhal Kudüs'e gelsin”* dedi.

Bunun üzerine Meşhetya'dan çok sayıda Gürcü Yahudi din adamı, Hz.İsa'nın Peygamberlik ilanını müzakere etmek için Kudüs'e gitti.

M.S. 55-72 yıllarında bölgedeki hâkimiyet, Aderk'ten sonra onun iki oğluna geçti. Bunların hâkimiyetleri devrinde, Roma imparatoru Vespasianus Kudüs'ü ele geçirmiş olduğundan,

buradan kaçan Yahudiler Meşhetya'ya gelerek, o bölgedeki ırktaşlarına katıldılar. Böylece, Gürcülerin içindeki Yahudi nüfusta artış yaşandı. Bölgede yoğun şekilde yaşayan Yahudi nüfus bulunmasından dolayı yeni gelenler bölgeye hızlı bir şekilde uyum sağladı.

ROMA VE SASANİ İMPARATORLUĞU ÇATIŞMASINDA BAGRATUNİLER

Bagratuni krallıklarının bulunduğu coğrafya, uzun süre Romalılar ile Sasaniler arasında rekabet alanı oldu.

Bizanslı tarihçi Pavstos, 3. asırda bölgede iskan edilmiş ve kısmen Hristiyan olmuş Yahudilerin miktarını 400.000 olarak vermektedir.

387 yılındaki Roma-Sasani anlaşmaları çerçevesinde Bagratuni toprakları paylaşıldı. Bu durum Bagratunilerin feodal yapısını temelden sarsmadı. İki imparatorluk da toplumsal ve siyasi yapılarına dokunamadılar. Bölgedeki Bagratunilerin etkisi devam etti.

536'da Justinianos tarafından ilan edilen idari yapılanmayla Yüksek Plato'nun batı kısmında yer alan Erzincan, Taranaği, Tercan, Palahovid, Erzurum ve İspir prensliklerinin Roma imparatorluğuna ilhak edilmesi bile bu durumu değiştirmede. Tüm bu çalkantılara ve krallığın yıkılmasına rağmen Bagratuniler, feodal yapılarına, aile, ırk ve inançlarına bağlılıkları sayesinde kimliğini korumayı başardılar.

MÜSLÜMAN ARAPLAR İLE BAGRATUNİLERİN MÜCADELESİ

İslam'ın ortaya çıkışı ile Araplarla-Sasani İmparatorluğu arasındaki mücadelede, Bagratuni krallıkları tarihten gelen kültürel yakınlıklardan dolayı Sasaniler tarafında yer aldılar. Bagratuni-İran ittifakı daha sonraki dönemlerde de artarak devam etti.

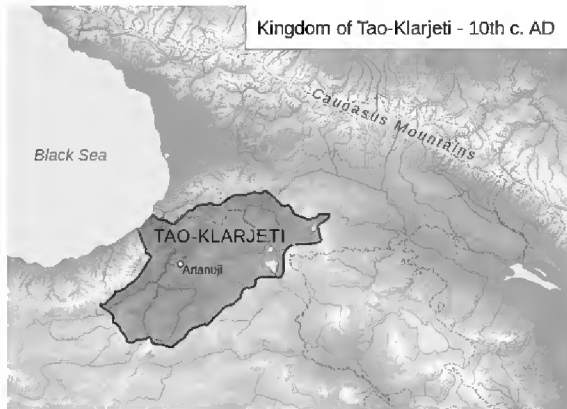
Müslüman Araplarla-Sasaniler arasında 636 yılında yapılan Kadisiye savaşında, Sasaniler tarafında yer alan Muşeg Mamigonyan ve Sünikli Krikor'un her ikisi de Sasani başkomutanı Rüstem'le birlikte öldürüldüler.

650 yılında Bagratuniler üzerine Arap orduları sefer düzenledi ve bölgeyi ele geçirdiler.

Araplarla anlaşmak Bagratunilerin lehineydi. Bagratuniler, bir süre vergilerden muaf tutulacaktı. Araplar ise, muhafazasını kabullendikleri Bagratuni süvarilerinden savaş zamanında yardım alabilecekti. Ermenistan'da hiçbir Arap vali görev almayacak, Roma'nın olası saldırıları karşısında Arap birlikleri Ermenistan/Bagratuniler'i koruyacaktı. Bagratuniler, cizye yani "baş vergisi" ödeyeceklerdi fakat "Ehl-i Kitap" olduklarından din özgürlükleri güvence altına alınmıştı.

Bu dönemde Gürcistan'da Arap-Roma mücadeleleri de devam ediyordu. Bu mücadeleler sırasında Gürcü Bagratuni ailesi ön plana çıktı. Bu aile müttefik olarak Romalılara büyük imkân sağladı.

Araplar da bu aileyi kendi tarafına çekebilmek için bir takım ayrıcalıklar tanıdı. Bu gelişmeler, gelecek asırda Tao-Klarjeti (Oltu, Artvin, Ardahan ve Kars) bölgesinde bağımsız hareket eden Yahudi kökenli Bagratunileri, Ermeni ve Gürcülerin yaşadığı bölgedeki en önemli siyasî unsurlardan birisi haline getirecekti.

Tao-Klarjeti Bölgesi

Emeviler 701’de, Ermenistan’ın büyük bölümünü, Gürcistan’ın doğusunu ve Ağvank’ı kapsayan “El-Ermeniye” eyaletini kurdular. Bölgenin başkenti olmayı sürdüren Tivin, Müslüman valinin yani vosdiganın makamı haline geldi. İlerleyen yıllarda Bagratuniler, Hazar tehlikesine karşı Arapları müttefik görmeye başladı. Arap Valisi Mervan, Tivin’e geldiğinde Bagratuni derebeyleri tarafından karşılandı. Mervan da iyi niyet göstergesi olarak içlerinden birini Ermenistan’nın yerel valisi tayin etti. Bu kişi Bagrat hanedanından olan Aşot Bagratuniydi.

Arap politikası Yahudi asıllı Bagratuni krallığına yönlendiğinden, Ermeni ırkından gelen aileler kendilerine haksızlık edildiğini düşünerek isyan ettiler. Bu isyan sonrasında bu ailenin reisleri Şam’a ve oradan da Yemen’e sürüldüler. Emeviler, Hazarlara karşı Bagratuni Kralı Aşot ile ittifak yapmışlar ve savaşlarda Hazarları mağlup etmişlerdi.

750’ye doğru Bagratuniler, Mamigonyanların mülklerini kısmen ellerinden almıştı. Ermenistan’nın eski önderlerine ait olan Pıznunik, ayrıca Muş ve Bitlis Bagratunilerin eline geçti.

ABBASİLER DÖNEMİNDE BAGRATUNİLER

750 yılında, İslam dünyasında Abbasiler yönetimi ele geçirdi. Emevilerin aksine Abbasiler döneminde, Arapların yanı sıra İranlılar, Türkler ve hatta mühtedi yani başka dinlerden İslamiyet’e geçenler de artık yüksek makamlara gelebileceklerdi. Buna örnek; 759 yılında Emevileri yıkan isyanın lideri Ebu Müslim tarafından yetiştirilip, komutanlığa kadar yükseltilmiş ve Nişabur’da yaşayan Müslüman görünen ama gerçekte bir ateşperest olan Bagratuni Sinbad’dı. Sinbad, büyük bir ordu ile Rey ve Taberistan Mecusilerini etrafında topladı. Horasan halkına sapkın fikirlerini aşıladı. Sinbad, “*Ebu Muslimi öldürmeye kalkışmışlar, fakat öldürememişlerdir. O yüce Allah’ın adını anarak beyaz bir güvercin olarak uçmuş ve şimdi bakırdan yapılmış bir sarayda Mazdek ve Mehdiyle oturmaktadır. Bu hususta bana mektup gönderdiler*” şeklinde etrafa fikirlerini yayıyordu. Ayrıca “*Ben Sasani oğullarından kalma bir kitapta, devletin Arapların elinden çıktığını, ben geri dönünce, güneşin*

yerine diktikleri Kabe'yi yıkarak, eskiden olduğu gibi tekrar güneşi Kabemiz yapacağımı gördüm” diyordu. Onlara Mazdek'in Şii olduğunu, Şiilerle işbirliği yaparak Ebu Müslim'in kanını istemelerini söyledi.Bu sapkın fikirlerinden dolayı İclî adındaki Müslüman bir kumandan, üzerine gönderildi. Savaşın dördüncü gününde Bagratuni Sinbad öldürüldü.Bu olaydan sonra Hürremdin ve Zerdüşî dini birbirine daha fazla karıştı.

Bu arada Anadolu Bagratunileri, sekizinci yüzyıl sonlarında tarih boyunca çok başarılı oldukları siyasi oyunları sayesinde Abbasilerle ilişkilerini düzeltmeyi başardılar ve kendilerini Ermeni/Gürcü liderleri olarak kabul ettirdiler.

Romalılar ve gerçek Ermeni ırkından gelen Mamigonyanlar ile Ardzıruniler bu yakınlaşmadan hoşnut değillerdi. İlk fırsatta, 774'te Ermenistan'da, Arap tahsildarların öldürüldüğü bir isyanı körüklediler. Bagratuniler, diğer derebeylerini, Abbasi yönetimini kışkırtmamaları konusunda uyardı, ancak tavsiyeleri dikkate alınmadı, Araplarla çarpışacak bir Ermeni ordusu toplandı. Ermenilerin 775'te Pakrevant'ta uğradıkları bozgun, idari konumdaki çoğu soylu aile mensubunun hayatına mal oldu. Rışduni, Kınuni ve Mamigonyan gibi **gerçek Ermeni** hanedanları ciddi anlamda güç kaybettiler. Bu aileler gerçekten de Ermeni tarihinde bir daha önemli bir rol oynayamayacaklardı. Öte yandan Bagratuniler, siyasi ayak oyunları sayesinde lider konumlarını muhafaza ettiler ve giderek güçlendiler.

İncil'de yer alan kral Davut'un soyundan geldiklerini iddia eden ve bazı dönemlerde Yahudi olmalarına rağmen Müslüman toplumlar arasında gizlenebilmek için türban ve sarık takıp Arap isimleri alan Bagratuniler, yaşadıkları bölgelerin bağımsız kalmasını sağlayarak, büyük Müslüman yerleşimlerin oluşmasını engellemeye çabaladılar.

Bagratuni Aşod, dokuzuncu yüzyılın başında topraklarını zayıflamış olan Mamigonyanlar ve Gamsaraganlar aleyhine genişletti. Bu arada Abbasi Halifesine isyan eden halifelikten kopmuş bağımsız emirlerle savaşarak hilafet merkezine bağlı gözüktü.Aşod'un bu politikası işe yaradı ve Abbasi Halifesi tarafından **“Ermenistan Prensi”** unvanıyla ödüllendirildi. Aşod'un amcası ise İberya'da (Gürcistan) Bagratuni hanedanını

kurmuştu. Aşod'un 826'daki ölümü üzerine, en büyük oğlu Pakrad, prensler prensi payesini alırken küçük oğlu, **Isbarabed** yani **ordu komutanı** ilan edildi.

**Bagratuni Kralı Gagik'in Müslüman görünümlü,
sarıklı ve cübbeli heykeli**

Bu sırada Vasburagan(Van ve çevresi)'da Ardzıruniler bir güç odağı oluşturmaktaydı; Bagratuni Sünik prensleri, Ağvank ve Azerbaycan coğrafyasında yerleşik, Mazdekci **Pers Babek** ile evlilik ittifakı gerçekleştirmişlerdi. Bilindiği gibi Mazdek, Mecusilerin dinini değiştirip, yeni bir din icat etmek istemişti.Bu dinin kuralları içerisinde; mal ve kadının ortak kullanılması gibi bütün dinlerin yasakladığı hususlar da bulunmaktaydı.

Nizamülmülk bu kişi hakkında şu bilgileri vermektedir; Mazdek, Sasaniler tarafından kutsal sayılan ateşgede tapınağının arkasına bir oda yaptırarak kendi adamlarından birisini oraya yerleştirdi. Bu kişi Mazdek soru sorduğunda cevap verdi. İnsanlar ve Şah Kavat, ateşin konuştuğuna inandılar. Şah I. Kavat'ın oğlu Nuşirevan bunun bir hile olduğunu anladı, Mazdek'i ve ona inananları ortadan kaldırdı.

Mazdek cezalandırılırken karısı Hurme kendisine bağlı iki kişiyle beraber Medain'den kaçarak Rey şehrine geldi.Ateşperestlerden pek çoğunu kandırarak kendi dinine çekti.Bu yeni dine Hurremdin adı verildi.

Hürremiler, İslam bölgede yayıldıktan sonra da sapkın fikirlerini muhafaza ettiler. Bu dinin mensuplarının inançları içerisinde İslam'ın yasaklarını serbest bırakmak, yasakların insan vücuduna zahmet verdiğini iddia etmek, namaz, oruç, hac ve zekât gibi ibadetleri ortadan kaldırmak ve kadınları ortak kullanmak vardı.

Nizamülmülk'e göre Hürremiler; “Bütün arzuları İslam'ı yok etmek olan dinsizlerdi. Halkı kandırmak için kendilerini Ehlibeyt'e dost gibi gösterirlerdi. Halkı elde ettikten sonra İslamiyeti yıkmaya çalışırlardı.”

Babek isyanı

Hürremilerin her isyan edişinde Karmatiler ve Bâtıniler onlarla birlik oldular.

834 yılında, Halife Memun zamanında Hürremiler İsfahan'da isyan ettiler.Bâtıniler de onlara destek verdi.Etrafı yağmalayarak Azerbaycan'a geldiler ve **Babek adında bir Yahudi'yle birleştiler.**840 yılında Müslümanlar, Anadolu'da fetihlerde bulunduğu sırada Hürremiler İran'da tekrar isyan

ettiler.İsfahan'dakilerin başında bulunan Mazdek isimli bir kişi, etrafında topladığı 20.000 kişiyle çevreyi talan etti. Mutasım, 6 yıl Hürremilerle uğraştı.Babek'le savaşmak üzere Türk Komutan Afşin'i bölgeye gönderdi. Afşin hareket edince, etraftaki Hürremiler ve Bâtıniler, Babek'e yardıma koştu. Afşin ile Babek arasında 2 sene büyük savaşlar meydana geldi.Afşin, Babek'i bir savaş sırasında esir ederek 80.000'den fazla süvari ve piyadesini öldürdü.Babek, Bağdat'a götürülerek idam edildi.

Babek'in özel cellâtları vardı. Bunlardan biri de savaşta yakalananlar arasındaydı. Bu kişiye kaç kişiyi öldürdün diye soruldu. Cellat;

“Babek'in pek çok celladı vardı. Onların ne yaptıklarını bilmem; ama ben savaşlar dışında 36.000' den fazla Müslümanı öldürdüm” dedi.

Babek ismi 2013 Türkiye'si'nde bir kere daha karşımıza çıkıyordu. İranlı bir yahudi olan Babek Zencani yönettiği milyarca doları Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin en kritik makamlarındaki isimleri satın almak için kullanıyordu.

İranlı Mazdek'in fikirlerinden beslenen Karmati ve Bâtıniler

Caferi Sadık'ın torunu Muhammed'in, Makramit denilen ince ve güzel yazı türünü bildiği için kendine Karmit (Aşod oğlu Hamdan Karmat) denilen Yahudi bir kölesi vardı. Karmit'in, Ahvaz şehrinde Abdullah Meymun Kaddah adında bir dostu vardı.Baş başa kaldıkları bir gün Abdullah, “Muhammed sadece sırlarını bana söyler” dedi.Bu sözlerle aldanan Karmit sırları öğrenme peşine takıldı.İslam'ın hükümlerine ters düşen birçok sapkın fikirler Abdullah tarafından Karmit'e öğretildi. Kufe'ye giden Karmit, burada sapkın Bâtını düşüncelerini yaydı.

Karmatiler gelecekte, Mekke'yi ele geçirecek, Kabe'yi basıp binlerce hacıyı öldürecek. Kabe'nin kapısını kırarak, örtüsünü parçalayacaklar ve duvarlarına hasar vereceklerdi. Hacerül Esved taşını Kâbe'den sökerek Hecer'e götüreceklerdi. 10 yıl boyunca Mekke'yi ellerinde tutacak ve Müslümanların hac yapmalarını engelleyeceklerdi. İranlılar tarih boyunca iki kere Kabe'yi basacak ve birçok defa da

ayaklanma çıkaracaklardı.

851 yılına gelindiğinde, Abbasi Halifesi el-Mütevekkil döneminde İranlıların müttefikleri Bagratuniler, vergi artırımından dolayı büyük bir isyan başlattılar. Abbasi yönetiminin olayın üzerine eğilmesi sonucunda Bagratuni Aşod Mısager'in oğlu Pakrad Pakraduni, kendilerinden istenen vergilerle beraber bir elçi gönderdi; böylece, Abbasi Halifesine bağlı kaldığını gösterdi. Fakat bu mesaj Abbasi Halifesi tarafından kabul edilmedi ve Bagratuniler üzerine bir ordu gönderdi. Yapılan savaşlarda Bagratuni Pakrad yakalanıp idam edildi.

Bagratuni Pakrad'ın kardeşi, Isbarabed yani ordu komutanı Sinbad Pakraduni, isyancılara katılmayı reddetmiş görüntüsü vermişti. Muhtemelen, Ermenilerin yeni lideri olarak sadık bir tebaa olduğunu ve uzlaşma arzuladığını halifeye belli etme yönünde bir politika benimsedi.

Ancak Abbasi Halifesi el-Mütevekkil, bu durumun farkında olduğundan uzlaşmayı kabul etmedi. **Türk general “Boğa el-Kebir”** komutasındaki Abbasi ordusu Ermenistan, Gürcistan ve Ağvank'ı yıkıp geçti. Boğa el-Kebir, 853'te, Sinbad Pakraduni dahil önde gelen derebeylerinin çoğunu yakalatarak Samarra'ya getirtti. Sinbad haricindeki tüm derebeyler canlarının bağışlanması için din değiştirmeyi kabul etmiş göründüler. Bu durum Bagratunilerin zaman, bölge ve konumlarına göre siyaset belirlediğinin de göstergesiydi.

Ermenistan'daki gelişen olaylardan endişe duyan Romalılar, Müslüman tehdidini sonsuza dek ortadan kaldırmak için Bagratunilere yardım önerdiler. II. Aşod zamanında ilişkiler gelişti. Aşod Konstantinopolis'e gitti; burada ortak düşmanları Müslümanlara karşı ittifak meselesi tartışıldı. Aşod 915'te, bir Roma ordusuyla geri döndü; Tivin'i almayı başaramadıysa da nüfuzunu ciddi anlamda genişletti.

II. Sinbad tahta geçtiğinde Müslümanlarla uğraşmak zorunda kaldı. Tivin yeniden el değiştirdi. Fakat Sinbad, kendini katedrali ve kiliseleriyle büyük bir merkez haline gelmiş olan Ani şehrini genişletmeye adanmıştı. Gürcü Bagratunilerin yardımını alan Sinbad, Bagratunilerin liderliğini üstlendi.

Ani'deki Bagratuni Katedrali

The Bagratid Principality of Tayk (Tao), c. 780-1000

Bagratuni Tao Prensligi (780-1000)

10. yüzyılın sonlarına gelindiğinde ise, Gürcüler arasındaki siyasi parçalanmışlık devam etmekteydi. Bu arada Gürcü tahtında ise III. Bagrat (975-1014) bulunmaktaydı. Gürgen, Tao-Klarjeti, Abhazy ve Kartli-İberya'yı hâkimiyetinde birleştirmişti.

Kars ve Aras çevrelerinde ise Vanand Bagratuni krallığı bulunmaktaydı.

ANADOLU'YA TÜRK AKINLARI VE BAGRATUNİLER

Romalıların, Doğu Anadolu'yu hâkimiyet altına almaya çalıştıkları bir dönemde doğudan yeni ve zinde bir güç zuhur etti. Bu güç yaşayacak verimli araziler arayan Selçuklu Türkleriydi. 1018'de Çağrı Bey, Van Gölü kıyılarındaki Vaspuragan (Van) topraklarına ulaştığında, Kral Senekerim'in oğlu David komutasındaki Ermeni kuvvetleri Selçukluları engellemeye çabaladı. Fakat o zamana kadar Türklerle savaşmamış olan Ermeni kuvvetleri, Çağrı Bey'in ordusunun savaş taktiği ve silahları karşısında direnemedi ve ağır bir mağlubiyete uğradı.

Nahcivan bölgesine giren Selçuklu kuvvetleri, akabinde Aras'ı geçerek Dovin'e ve Nig'e ilerledi. Burada karşısına Liparit komutasında 5.000 kişilik bir Gürcü Bagratuni ordusu çıktı. Ancak savaşa cesaret edemeyen kumandan ordusunu geri çekti. Gürcülere ait arazide bir müddet ilerleyen Çağrı Bey, 1021'de Dovin'in kuzeyindeki Becni'ye geldi. Burada karşısına çıkan Vaşak Pahlavuni önderliğindeki kuvvetleri de mağlup etti. Becni'deki bu savaştan sonra Selçuklu akıncıları elde ettikleri ganimetlerle ülkelerine döndü.

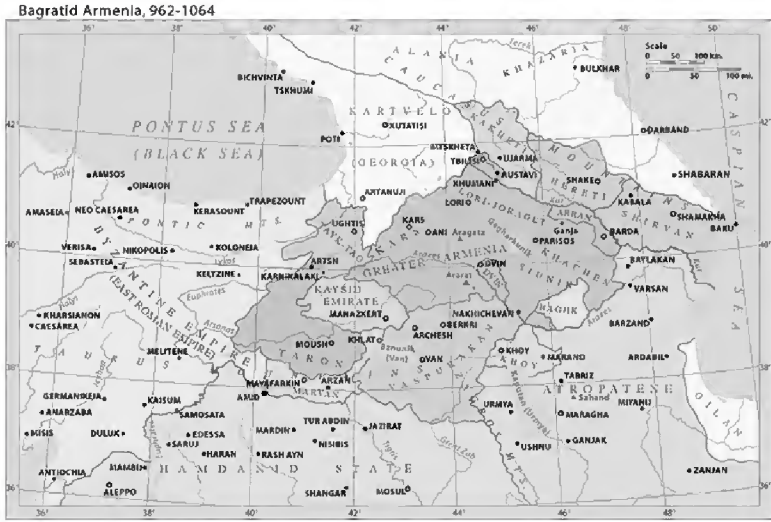

Ermeni ve Gürcü Bagratuni Krallıkları 830-1020

SİVAS'A GÖÇ

Ermeni tarihindeki kayıtlara bakılırsa, Çağrı Bey'in akınından sonra krallığın geleceği hakkında kaygıya düşen Senekerim, 1021'de Roma İmparatoru Basileios'a elçi göndererek ülkesini Roma'ya bırakmak istediğini, buna mukabil kendisine daha batıda sakin ve huzurlu bir mülk verilip verilemeyeceğini sordu. İmparator da bu teklifi kabul ederek, **Fırat boylarından Sivas'a kadar olan yerleri Bagratuni Senekerim'e bırakacağını bildirdi.** Romalılarla Ermenilerin yaptığı antlaşmaya göre Senekerim, 1022'de on şehir, yetmiş iki kale ve dört bin köyü boşaltarak maiyetindekilerle birlikte Sivas'tan Fırat Nehri'ne kadarki coğrafyaya yerleşti. Böylece çok büyük bir Yahudi nüfusu Orta Anadolu'ya iskan edilmiş oldu.

Kars bölgesindeki Bagrat Pakraduni Krallığı da 1045 yılında Roma hakimiyetine girdi. 1100'e kadar Lori Bagrat Krallığı ve 1166 yılına kadar da Sünik Bagrat Krallığı özerk kaldı.

Bagratuni Ermenistan 962-1064

SELÇUKLULAR DÖNEMİNDE BAGRATUNİLER

Orta Asya'dan gelen Selçuklu Türkleri, özellikle de Oğuz boyları, 10. yüzyıldan itibaren İran'ın batısı, Azerbaycan, Kuzey Kafkasya, Kıpçak Bozkırları ve Anadolu'nun kuzeyine akınlar düzenlemeye başladı. Bu durumun neticesi olarak Türkler akın yaptıkları bölgelere yerleşti.

Selçuklu Türk Hakanı Tuğrul Bey, 1040 ve 1045 yılları arasında İran'ın büyük kısmını fethetti. Burada büyük bir imparatorluk kurdu. Orta Asya'dan akan Türkmen boyları için daha batıya, Bagratunilerin yaşadığı Doğu Anadolu'ya 20 yıl boyunca yayılma devam etti.

1071 yılında Selçuklu Türk Hakanı Alparslan komutasındaki Selçuklu ordusu, Doğu Roma İmparatoru Roman Diyojen'i ağır bir yenilgiye uğratarak esir aldı.

Selçuklular, Anadolu içlerine doğru akarken aynı zamanda yeni fethettikleri topraklara çeşitli Türkmen aşiretlerini yerleştirdi. Bu durum bölgenin demografik yapısını kökten değiştirdi.

Bagratuniler siyasi ve askeri olarak Türklere mukavemet edemeyeceklerini anladıklarından kendilerini ekonomi ve zanaat konularında etkin kılmayı hedeflediler. **Zaten genetik kodlarında ticaret, zanaat ve kuyumculuk vardı. Ekonomik ayrıcalıklarını kaybetmemek için bazı Bagratuni eski ordu mensupları da Müslüman olmuş görünerek bölgeye gelen Türklerin hizmetine girdi. Bu Bagratlar, yeni kültür havzasına dahil olarak Müslüman kimliğine büründüler.**

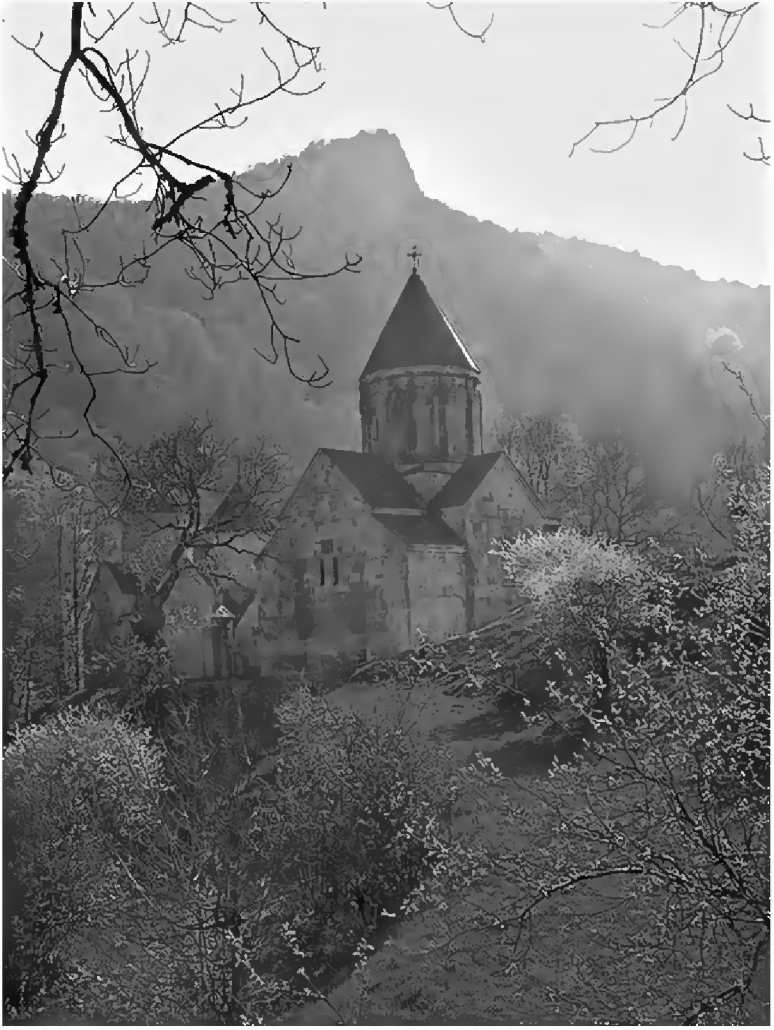
Bagratuniler, bölgenin yeni hakimlerini etkileri altına almak için evlilikler gerçekleştirdiler. Özellikle kızlarını yönetici Türk beyleriyle evlendirerek devlete sızmayı başardılar. Genetik kodlarının iz düşümü olarak Anadolu’da kurulan beyliklerde para basımı ve mali işlerde de tekel haline geldiler.

Selçuklu fetihleri ile bölgede Danişmentler başta olmak üzere birçok Türk beyliği kuruldu. Bununla birlikte Karabağ, Sünik, Lori, Sason ve bazı dağlık bölgelerde derebeyler kuvvetlerini muhafaza etmeye çalıştı. Aynı zamanda bölgenin Selçuklu Türkleri tarafından fethiyle birlikte bazı derebeyleri, Doğu Anadolu’dan ayrılarak **Kafkasya’ya ve Çukurova’ya göç etti.** Bu sayede Bagratuniler, Anadolu’nun ticaret yolları üzerinde de varlık göstermeye başladılar.

Haçlı seferlerinin başlamasıyla beraber koşullar Hristiyanların lehine değişti. Haçlılar, Hristiyanların Ortadoğu’daki varlığını güçlendirdiler. Bu dönemde Haçlılarla yakın temas kuran Bagratuniler bölgede tekrar etkili oldular. **Kilikya’ya(Adana-Çukurova Bölgesi) göç eden Bagratuniler ise bağımsız olarak varlıklarını devam ettirerek bölgede devlet kurdular.**

Bagratuniler; Ardziruni, Pahlavuni, Zakaryan, Orpelyan ve Broşyan gibi Ermeni ailelerden derebeyleri ile ittifak kurdular ve Türkleri bölgeden çıkarmaya çabaladılar. Bu dönemde Bagratuniler, bölgeden uzaklaşmış olan Bagratlı aileleri tekrar bölgeye davet ederek demografik yapıyı kendi lehlerine değiştirmeye çalıştılar.

Bagratunilerin iktidarda bulunduğu Kilikya Ermeni Krallığının, Avrupa tarafından tanınmasıyla, Avrupa’dan Asya’ya uzanan ticaret yolları Bagratuniler tarafından kontrol edilmeye başlandı.

Bagratunilere Özgü Konik Mimarili ve Üçgen Figürlü Kilise

Moğolların bölgeye hakim olmasından sonra Ermeni ve Gürcü Bagratunilerin ileri gelenleri Moğol ordusunun hizmetine dahil oldular. Moğollar, Müslüman ve Hristiyanlara ağır vergiler uygulamalarına rağmen, Bagratunilerle iyi ilişki içindeydi. Onlara ait manastırları ve ruhbanları vergilerden muaf tuttular.

Çin ile iyi ticari ilişkilerini geliştirmek isteyen Venedik ve Cenevizli tüccarlar, Kilikya ve Karadeniz kıyılarını kullandılar. **Özellikle Yahudi asıllı Bagratunilerin yoğun bulunduğu Trabzon bu ticari ilişkilerde önemli rol oynuyordu.** Bagratuniler, bu sayede Avrupalı Yahudi toplumuyla ilişkilerini geliştirdiler.

TRABZON RUM İMPARATORLUĞU VE BAGRATUNİLER

1204 senesinde Avrupalılar tarafından tertip edilen 4. Haçlı seferi, önceki seferlerin aksine Anadolu'dan Türkleri söküp atmak ve Türklüğün kökünü kazımak üzere değil, bizzat Haçlı seferlerine her türlü lojistik desteği sağlayan Doğu Roma İmparatorluğu üzerine yapılmıştı. Avrupalılar, Doğu Roma İmparatorluğu'nun daha önceki üç seferde kendilerine yeterince destek olmadığını düşünerek 4. Haçlı seferini İstanbul'a yaptılar. Latinler, İstanbul'u bu tarihte ele geçirerek yağmaladılar ve 1261 yılına kadar sürecek hâkimiyetlerini kurdular.

1204 senesinde İstanbul'u kaybeden Doğu Romalılar, İznik'e çekilerek burayı kendilerine başkent yaptılar ve imparatorluğun Asya topraklarını kendi ellerinde muhafaza etmeyi başardılar. 1204 işgalinden sonra bir kısım Doğu Romalı aristokrat, İznik'e gitmeyerek gemilerle Trabzon'a gidip, orayı ele geçirdi. Trabzon'un ele geçirilmesinde Gürcü Bagratunilerin bu yeni komşularına verdikleri askeri ve lojistik desteğin büyük katkısı oldu.

Doğu Roma İmparatorluğu'ndan kopup Trabzon'a gelen bu askeri ve aristokrat grubun, niçin Trabzon'a geldiği sorusu burada önem kazanmaktadır. Sorunun cevabı 11. yüzyılda gizlidir. Bu yüzyılda Gürcü Bagratuni asilzadelerinden bir kısmı Doğu Roma İmparatorluğu'na iltica ederek devletin aristokrat kademesinde kendilerine yer buldu. Özellikle askeri görevlerde başarılı olmaları onları ordu komutanlığına kadar yükseltti. **Doğu Roma İmparatorluğu'nun Anadolu ve Doğu sınırlarını tehdit eden Türklere karşı bu Gürcü Bagratuni asilzadeleri önemli görevler üstlendi. Özellikle Doğu Roma İmparatorluğu'nun**

Anadolu ordusundaki lejyonlara komuta ederek Türklere karşı savaştılar. Keza, Bagratuniler Doğu Roma İmparatorluğu'nda o kadar güçlendiler ki ülkenin başına gelecek imparatoru/sülaleyi belirlediler. Bagratuniler çok uzun yıllar Doğu Roma imparatorluğu'nun kaderine hükmettiler.

Gürcü Bagratuniler, Doğu Roma İmparatorluğu'nu idare eden soylulara prenseslerini vererek akrabalık ilişkileri de kurdu. Böylece Gürcü Bagratuniler ile Doğu Roma İmparatorluğu arasındaki ilişkiler daha da ileri boyuta taşındı. Hatta Gürcü Bagratuni Kraliçesi İstanbul'a gelerek bir süre bu şehirde kaldı. Gürcü Bagratuniler ile Doğu Roma İmparatorluğu arasında bu geliş ve gidişler karşılıklı olarak devam etti.

Şüphesiz bu ilişkilerin can alıcı noktasını ticaret oluşturmaktaydı. **Gürcü Bagratuniler, Türkistan'dan gelen ticaret yollarının kesişim noktasında bulunuyordu ve Karadeniz ticaretinde belirleyici güç konumundaydı.** İpek yoluyla Kefe, Azak, Amasra ve Trabzon limanlarına gelen malların buradaki Ceneviz ve Venedik ticari kolonileri vasıtasıyla Avrupa'ya taşınmasına yardımcı oluyorlardı. Bundan başka, Trabzon, Sohum ve Poti gibi önemli ticaret merkezleri doğrudan kontrolleri altındaydı ve bu ticaret sayesinde büyük kazançlar elde ediyordu. Doğu Roma İmparatorluğu da coğrafi konumundan ötürü ciddi karlar elde ediyordu ve Gürcü Bagratunilerle bu nedenle sıkı bir ilişki içerisindeydi.

İşte yukarıda açıklandığı üzere 1204 senesine kadar Doğu Roma İmparatorluğu'na hizmet eden Gürcü Bagratuniler, işgal sonrası akrabalarına yakın bir noktaya, Trabzon'a taşınmaya karar verdi. **1204 senesinde I. Aleksios Komnenos, 1461 senesine kadar sürecek olan Trabzon Rum devletini kurdu. Bu durum Kuzeydoğu Anadolu ve Güney Kafkasya'da Gürcü Bagratunilerin güçlerini daha da artırdı.**

BAGRATUNİLER VE TİCARET

Doğu Anadolu'daki Bagratuniler, sadece Trabzon limanına değil, ipek yoluyla gelen malların bir bölümünü de Divriği ve Malatya üzerinden İskenderun limanına ulaştırıyordu. Kilikya'daki

Bagratunilerle yaptıkları bu ticaret, onlara büyük kazançlar sağladı. İskenderun limanı, Avrupalı tüccarların Doğu Akdeniz’de en faal kullandıkları limanlardan birisi haline geldi. Zirâ, Ön Asya’da Avrupalıların en fazla ticaret hacmine sahip olduğu bölge Kilikya Bagratuni bölgesiydi.

18. yüzyıla gelindiğinde Doğu Anadolu’daki Bagratuniler ile Kilikya’daki Bagratuniler Halep’i, Ön Asya ve Doğu Akdeniz’de en önemli ticaret merkezi haline getirmişti. **Zira bu dönemdeki Halepli tüccarların önemli bir kısmının Doğu Anadolu ve Kilikya Bagratunileri olduğu Osmanlı kaynaklarında da açıkça görülmektedir.**

Bagratuni Yahudi tüccarlar, Pekin, Tebriz, Sultaniye, Buhara ve Trabzon’un yanı sıra Rus ve İtalyan şehirlerinde de ticari faaliyetlerde bulundular.

Moğollardan sonra bölgeye Timur hakim oldu. 1386-1403 yılları arasında Timurlu Türk akıncıları bölgeyi tamamen ele geçirdi. **Bölgedeki Sünik ve Sason gibi dağlık yerlerde yaşayan Bagratuniler bu istiladan kurtulabildi. Timur, Semerkand’ın imarı için Ermeni ve Bagratuni birçok zanaatkârı Türkistan’a götürdü.**

Bölgede, Şii olan Karakoyunlular ile Sünni Timurlular arasında mücadele devam etti. Bu mücadelede, Bagratlı Ermeni görünümlü Yahudi feodaller ve dini liderler, Şii Karakoyunlular ile işbirliği içerisine girdi. Karakoyunlu hükümdarları İskender (1420-1438) ile Cihan Şah (1438-1468) dönemlerinde, kilise ve birçok Bagratlı derebeyleri Karakoyunlulara destek verdi. Bu dönemde Bagratunilerin etkisindeki kilise ile Roma Katoliklerine bağlanmayı arzulayan gerçek Ermeniler arasında çatışma yaşandı. Bagratunilerin bu mücadeledeki amacı Ermeni kilisesi üzerindeki kontrollerini kaybetmeme isteği idi.

Sünni Akkoyunlular, 1468 yılında Şii Karakoyunluların topraklarını ele geçirdi. Ermenilerin, Bagratunilerin, Güney Kafkasya’nın ve İran’ın önemli bir bölümünü kontrol altına aldılar. Bu durum Şii Safevilerin ortaya çıkışına kadar devam etti. İran ve Suriye taraflarından gelen Kürt aşiretlerinden bazıları bölgedeki topluluklarla kaynaştılar. Böylece Bagratuniler bölgeye yeni gelen

bu Kürt toplumuna da sızma olanağı buldular.

OSMANLI DÖNEMİNDE BAGRATUNİLER

Fatih Sultan Mehmet, 29 Mayıs 1453 Salı günü İstanbul'u fethettiğinde insanlığın kadim coğrafyasında yüzlerce yıldan beri hüküm süren Roma İmparatorluğu'na son vermiş, ele geçirdiği bu şehri tekrar mamur hale getirmek için çalışmalar başlatmıştı. Fatih Sultan Mehmet, kendisini Roma İmparatorluğu'nun varisi olarak gördüğünden, İstanbul'u imparatorluk başkentine yakışır hale getirmek istiyordu. Genç Sultan, başkatedral Ayasofya'yı camiye çevirerek şehrin bir Türk şehri olacağını tüm dünyaya ilan ediyordu. Fatih Sultan Mehmet'in Anadolu beylikleri üzerine yaptığı seferler neticesinde pek çok Türk İstanbul'a getirilip yerleştirildi.

Genç Sultan, İstanbul'u fethettiğinde Ortodoks kilisesini yerinde bırakmış, onlara din ve vicdan hürriyeti vererek imtiyazlı hale getirmişti. Benzer bir durum Yahudi cemaati için de söz konusu olmuştu. Fatih Sultan Mehmet, Bursa'da Karaağaç Mahallesi'nde bulunan **Ermeni Patriği Ovakim'i bir gece ansızın tebdil-i kıyafet ziyaret ederek Tevrat okur halde bulmuş**, yapılan görüşmeden sonra buradaki patrikliğin İstanbul'a taşınmasına karar verilmişti. İstanbul, Kütahya ve Bursa'dan sonra Ermeni patrikliğinin yeni ruhani merkezi oldu. Ermeni piskoposu Ovakim, yanında pek çok soylu Ermeni ailesiyle birlikte İstanbul'a gelerek yerleşti. Yanında papazlar, tüccarlar, zanaatkarlar, mimarlar, kuyumcular, ziraatla meşgul olan köylüler vardı.

İstanbul'a iskân edilen Ermeniler, Samatya, Topkapı, Kumkapı, Edirnekapı, Balat gibi semtlere yerleştirildi. Karagömrük, Malta, Ahırkapı, Galata, Gedikpaşa iskân oldukları diğer yerlerdi. Fatih Sultan Mehmet nüfusu hızla artan Ermenilere ibadethane olarak bazı Rum kiliselerini bağışladı. Ermeniler kısa sürede bu şehre alıştılar ve şehrin ticaret ve zanaatında önemli roller üstlendiler. 1461 senesinde Fatih Sultan Mehmet, Piskopos Ovakim'i Ermeni Patriği olarak tanıdığını bildiren bir ferman yayınladı.

Fatih Sultan Mehmet, Orta ve Doğu Anadolu fetihleri sırasında zapt ettiği şehirlerden pek çok zanaat ve ticaret erbabını İstanbul'a

getirterek yerleştirdi. Özellikle Ermeni nüfusun fazla olduğu Anadolu şehirlerinden birçok kimseyi,yeni payitahta iskân etti. İstanbul'a gelen Ermenilerin önemli kısmı, tüccar, kuyumcu, sarraf, mimar ve diğer zanaatlara sahip kimselerdi. Bunların önemli bir kısmı Bagratuniydi.

Fatih Sultan Mehmet'in 1465 ve 1472 Karaman seferleri sonucunda Kilikya bölgesi Osmanlı devleti tarafından fethedilmişti. Bölgenin sakinleri olan ve çoğunlukla ticaretle meşgul bulunan Bagratuniler de Sultan tarafından İstanbul'a iskân edildi. Bunlar, Samatya'ya yerleştirildiler. Kısa sürede burada nüfusları ve nüfuzları arttı. Yavuz Sultan Selim'in 1514 senesindeki Doğu seferinde de bölgeden getirilen Bagratuniler İstanbul'a yerleştirildi.

1534 senesinde Kanuni Sultan Süleyman Doğu seferine çıktığında Van ve havalisini ele geçirmiş, oralarda bulunan usta kuyumcu ve zanaatkâr Bagratunilerden bir grubu İstanbul'a göndermişti. İstanbul'a gelen bu grup içerisinde zamanın meşhur kuyumcularından Baba Zeron Kazazyan, gümüşçü Kasbar ve Zilci Kardeşler de vardı. Bu aileler İstanbul'a yerleştikten sonra büyük servet sahibi oldular. Devletin mali işlerinin düzenlenmesinde ve Darphane-i Âmiire'nin idaresinde önemli mevkilere ve görevlere getirildiler. Aynı tarihlerde Eğin(Kemaliye)'den de birçok sarraf, tüccar ve ekmekçi payitahta gelip çok geçmeden ustalıklarıyla nam kazandılar. Mesela bunlardan Sarraf Garabet Ağa, devletin ekmekçibaşılık makamına kadar yükselebilen kimselerden biriydi ve Bagratuni idi.

Gürcü Bagratuni Bölgesi'nin Osmanlılar Tarafından Fethi

Fatih Sultan Mehmet, Venedik ve Cenevizlerin Karadeniz havzasındaki ticaretlerine son vererek Avrupalıların bölge ile münasebetlerini kesmek istiyordu. Öncelikli olarak Trabzon Rum devletine ve Gürcü Bagratuni prenslerine nameler göndererek her sene vergi vermelerini ve Osmanlı Devleti'ne itaat etmelerini istedi. Bu çağrıya bir Bagratuni olan Megrel Dadyanı I. Liparit olumlu cevap verdi ve Osmanlı hâkimiyetini tanıdı. Trabzon Rum devleti ise yıllık bir haraç vermeyi kabul etti.

Fatih Sultan Mehmet, Kaptan-ı Derya Hamza Paşa komutasında

bir donanmayı Abhazya'ya gönderdi. Bölgenin önemli limanı olan Sohum'u ele geçiren Osmanlı kuvvetleri, Bagratunilerin ticari limanlarından birisini böylelikle ele geçirmiş oldu. Abhazya'nın Bagratuni prensi Osmanlı hâkimiyetini kabul ederek, yıllık vergi vermeyi taahhüt etti.

Fatih Sultan Mehmet'in, Kafkasya'nın Karadeniz kıyılarına, Bagratunilerin bölgesine çıkarma yapıp Abhazya'yı ele geçirmesi, bölgedeki siyasi güçleri endişelendirdi. **Trabzon Rum devleti, kızları Teodora'yı Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'a eş olarak vermiş; akabinde Osmanlı Devleti'ne karşı bir ittifak anlaşması imzalamıştı.** Bu ittifaka, bir Bagratuni olan Gürcistan Kralı VIII. Giorgi de dâhil oldu. Diğer Gürcü Bagrat prensleri de bu ittifaka destek verdi. Bölgede Osmanlı Devleti'ne karşı oluşan bu ittifak, Osmanlı devletinin Avrupa tarafından sıkıştırılması için harekete geçti. Trabzon Rum devleti kralı David, Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan, Gürcü Bagratuni Kralı VIII. Giorgi ve bunları destekleyen diğer Bagratuni prensleri, derhal Avrupa'ya bir elçilik heyeti göndererek bir haçlı birliğinin Türklere karşı harekete geçmesi için diplomasi faaliyetinde bulundu.

Elçilik heyeti birçok Avrupa devletini ziyaret ederek Osmanlı Devleti'ne karşı oluşturulan ittifakın büyüklüğünü anlattı. İttifaka Karamanoğulları ve Candaroğulları'nın da destek verdiğini söyleyen elçilik heyeti, her bir müttefikin kaç askerle Osmanlı Devleti'ne karşı savaşıacağını da listeler halinde Avrupa devletlerine sundu. Müttefikler, kendilerinin doğudan, Avrupalıların da batıdan savaş açtığı takdirde, Osmanlı devletinin tamamen yok edileceğini ve ortadan kaldırılacağını düşünüyorlardı.

Bu ittifakı haber alan Fatih Sultan Mehmet, fetihlere hız verdi. Önce 1460 yılında Amasra'yı aldı. Ertesi yıl Candaroğulları Beyliği üzerine bir donanma göndererek bu beyliğe son verdi. 1461 senesinde Trabzon seferine çıkan Fatih Sultan Mehmet, 1204 yılından beri hüküm süren bu devleti ortadan kaldırdı. Arkasından Gürcü Bagratuni prenslerini kendi yanına çekti. Bagratuni VIII. Giorgi üzerine savaş açtırdı; onu yenilgiye uğrattı. Bagratuni prensleri içinden İmeret kralı II. Bagrat, Gürcistan tahtına oturdu. Fakat Bagratuni VIII. Giorgi bu durumu kabul etmeyerek onunla savaşa tutuştu. Durumu fırsat bilen ve Kafkasya'da otoritesinin kaybolduğunu düşünen Akkoyunlu Uzun Hasan, 1462 yılında

Bagratuni prensleri üzerine sefere çıktı ve bölgeyi yakıp, yıktı. Bölgenin en önemli ticaret limanı olan Poti'yi de zapt ederek Venedik ve Cenevizlilerin bölgede on yıl daha kalmasını sağladı. Bagratuni Gürcü prensleri Uzun Hasan'a bağılıklarını bildirdiler.

Fatih Sultan Mehmet 1473 senesinde Akkoyunlu seferine çıktı. Akkoyunlu ordusunda Venedik ile de ittifak halinde bulunan Gürcü Bagratuni prenslikleri de vardı. Yapılan savaşı Osmanlılar kazandı. Akkoyunlu Uzun Hasan ise kendini güvende hissettiği İran bölgesine doğru çekildi. Uzun Hasan, Osmanlı ile baş edemeyeceğini anladı ve Otlukbeli savaşında kendine yeterince yardım etmediğini düşündüğü Gürcü Bagratuni prensleri üzerine 1477'de sefere çıktı. Bunun üzerine Bagrat prensleri adına Gürcü kralı VI. Bagrat, Uzun Hasan'a barış teklifinde bulundu.

Uzun Hasan, 1478'de Tebriz'de öldü. Onun ölümünden sonra yerine oğulları taht kavgasına tutuştu ve ülke kısa bir süre sonra dağıldı. Bu duruma Gürcü Bagratuni prensleri oldukça sevindiler. Fakat Osmanlıların tazyikinden kurtulamadıkları için farklı arayışlara girdiler. Önce Memlüklü devletine ittifak teklifinde bulundular. Kahire'de Memlüklü Sultanı Kayıtbay ile görüşen Gürcü Bagratuni elçilik heyeti, dönüşte Kudüs'e uğradı.

O tarihlerde Gürcistan Kralı olan Bagratuni II. Konstantin, Aragon Kraliçesi Isabelle'ya ve Papa II. Alexandır'a birer mektup göndererek İspanya'daki Müslümanlara karşı olan başarılarını tebrik etti. Bagratuni II. Konstantin mektubunda Osmanlıları şikâyet ederek kendilerinden yardım istedi.

Gürcü Bagratuni prensleri, artan Osmanlı baskısından kurtulabilmek için bu defa Moskova'da bulunan Rus prensliğinden işbirliği talebinde bulundu. Bu faaliyetler 1487'de Trabzon'a sancak beyi olarak tayin edilen **Şehzade Selim (Yavuz)** tarafından yakından takip edildi. Osmanlı Devleti, stratejik öneminden dolayı Trabzon sancağını hiçbir eyalete bağlamayarak bağımsız ve özel bir statü vermişti. Şehzade Selim, 1510 senesine kadar sürecek bu sancak beyliği döneminde İran'da yeniden alevlenen Şia'yı ve Gürcü Bagratunilerin hareketlerini takip ederek topladığı istihbaratı İstanbul'a gönderdi. **Trabzon'da 23 sene görev yapan Şehzade Selim, Şia tehlikesini ve Gürcü Bagratuni prenslerinin Şii Safevi devletiyle ilişkilerini çok açık**

görmüştü. Trabzon, sonraki yüzyıllarda Osmanlı devletinin İran, Kafkasya, Azerbaycan ve Gürcistan'a yönelik siyasi ve askeri faaliyetlerinde önemli merkezlerden birisi olacaktı.

Şehzade Selim'in Trabzon'daki görevinin son yıllarında bazı Bagratuni prensleri kıtlık nedeniyle Trabzon'un doğu bölgelerine saldırdı. Hemen harekete geçen Şehzade, bunları yenilgiye uğrattı ve vergi vermek kaydıyla itaat altına aldı.

Şehzade Selim 1512'de Osmanlı tahtına çıktığında ilk önce Şii İran devleti üzerine sefere çıktı. Gürcü Bagratuniler, bu savaşta Şii Safevi devleti ordusunun yanında yer aldı. Çaldıran'da yapılan savaş Şii Safevi devleti kaybetti.

1534'te İran seferine çıkan Kanuni Sultan Süleyman, Kuzeydoğu Anadolu ile Doğu Anadolu'daki bazı Gürcü Bagratuni prensliklerini itaat altına aldı. Bölgedeki kaleleri ve şehirleri Bagratuni mimarlara tamir ettiren Kanuni Sultan Süleyman, gerekli bazı ilave tedbirleri de aldıktan sonra İstanbul'a geri döndü.

Şah İsmail'in yerine geçen Şah Tahmasb, Gürcü Bagratunileri kendi idaresi altına almak için 1540 yılında Gürcistan seferine çıktı. Kartli ülkesini ele geçirdi. Çok sayıda Gürcü Bagratuniyi esir ederek İran'a götürdü. Gürcü Bagratuniler bu seferden sonra Şii Safevi devletine bağlılıklarını bildirdiler. Çok azı Osmanlı Devleti'ne bağlı kaldı.

1540'lı yılların ortalarında Gürcü Bagratunileri üzerinde İran-Osmanlı çekişmesi büyüdü. Her prensliğin başına kimin geçeceğini ya İran ya da Osmanlı devleti belirler oldu. Bu da prensliklerin kendi içlerinde çatışmalarına neden oldu. 1545 yılında bölgedeki Osmanlı beylerbeylerinin özellikle İspir ve Oltu Bagratuni prenslerine karşı çetin mücadelelere girdiği görülmektedir.

İran Şahı Tahmasb, Gürcü Bagratunilere karşı yaptığı seferlerde her zaman ganimetlerle döndü. **Bu ganimetler arasında esirler önemli bir yer tutuyordu. Sadece 1553-1554 seferinde içerisinde çok sayıda soylunun da bulunduğu 30.000 Gürcü Bagratuniyi esir edip, İran'a getirmiş, ardından askeriyede ve bürokraside görevlendirmişti. Böylece İran Yahudi toplumu Meşhedilerin, İran içinde yüzyıllardan beri var olan sayısal**

gücünde ciddi bir artış meydana geldi. İran, Gürcistan üzerine yaptığı seferlerde bölgeden esir alma politikasını devam ettirdi. Son büyük esir almalarından biri de 1794 yılında gerçekleşti. İran ordusu, 25.000 kadın-erkek ve çocuk Bagratuni Gürcü'yü esir alarak İran'a götürdü.

1578 senesine gelindiğinde Osmanlı devleti yeniden İran üzerine sefere çıktı. Lala Mustafa Paşa komutasındaki Osmanlı ordusu Erzurum'a geldiğinde Megrel, İmeret ve Gürel Gürcü Bagratuni prensleri bağlılıklarını bildirdiler. Bir kısım Gürcü Bagratuni ise Şii Safevi devletinin yanında yer aldı. Osmanlı devleti ile İran arasında meydana gelen bu savaşı Osmanlılar kazandı. Safevilere destek veren Gürcü Bagratunilerden XI. David, Çıldır mağlubiyetinden sonra kuvvetleriyle dağlara kaçmak zorunda kaldı. Tiflis Osmanlılar tarafından ele geçirildi.

Tiflis'in elden çıkmasını kabullenemeyen Kartli Kralı I. Simon, Safevi kuvvetlerinin de desteği ile Tiflis'i kuşattı. Fakat Osmanlı kuvvetlerine takviye birliklerinin yetişmesi kuşatmayı kaldırmaya neden oldu. Kafkasya'da Safevi destekli Gürcü Bagratuni-Osmanlı mücadelesi devam etti.

Osmanlı Devleti'nin Kars, Faş, Sohum ve diğer pek çok yerde kaleler ve tahkimatlar yapması Gürcü Bagratunileri daha da endişelendirdi. Bu gelişmeler Şii Safeviler ile ittifaklarını artırdı.

İran Şahı Abbas, I. Tahmasb zamanında başlayan ve esir olarak getirilen Gürcü Bagratuni asilzadelerine geniş imkânlar vermeyi sürdürdü. İran Meşhedilerinin bürokrasideki etkinliği, Gürcü Bagratunilerle birlikte farklı bir boyut kazandı. **Gürcü Bagratuni Allahverdi Han, kısa sürede Safevi ordularının başkomutanlığına yükseldi. Bagratuniler, Şampat/Sinbad isminden Allahverdi Han ismine evrilerek uyum yeteneklerinin ne seviyede olduğunu bir kere daha gösteriyorlardı.**

Şah Abbas'ın evlilik yaptığı Gürcü Bagratuni prensesten dört oğlu oldu. Gürcü Bagratuniler, bu dönemde yalnız Şah'ın değil, Safevi sarayının ve bürokrasisinin en önemli unsuru haline geldi. Bir süre sonra Yahudi Meşhediler gibi Şii Safevi devletinin bütün kritik noktalarında söz sahibi oldular.

İran Şahı Abbas, ordusundaki Gürcü Bagratunilerin desteği ile Gürcistan'da Osmanlı Devleti'ne kaptırdığı yerleri geri almak için harekete geçti. Bu durum tıpkı 11. asırda Türkler karşısında mağlup olup, Doğu Roma İmparatorluğu'na sığınan Gürcü Bagratuni asilzadelerin durumunu andırıyordu. O dönemde Doğu Roma İmparatorluğu'na iltica eden bu asilzadeler, Doğu Roma'nın Anadolu lejyonlarında komutan olarak Türklere karşı savaşmışlardı. Şimdi ise Gürcü Bagratuniler, Şii Safevi devletinin komuta kademesinde Osmanlı Türklerine karşı savaşıyorlardı.

Günümüz Türkiye'sinde bir Gürcü Bagratuni ile bir İranlının Türk'ün Anadolu'daki varlığını ortadan kaldırmak üzere tesis ettikleri ittifak, kitabımın ilerleyen sayfalarında ayrıntılı şekilde anlatılacaktır. Yüzyıllar, çağlar geçmekte; ancak Bagratuni/İran ittifakının Türk düşmanlığı değişmemektedir.

1603'te Osmanlı Devleti'ne savaş açan Şah Abbas, Gürcistan'da ve doğuda pek çok Osmanlı toprağını ele geçirdi. Revan ve Şüregel'i, Gürcü Bagratuni prensliğinin desteği ile işgal etti. On binlerce Sünni Müslümanı kılıçtan geçiren Şah Abbas, barış antlaşmasıyla teslim aldığı kalelerdeki binlerce Osmanlı askerini haince öldürdü. Sünnilerin kanının helal olduğuna dair Şii ulemasından fetva alan Şah, Sünni kadınlara tecavüz edilmesine ve bir kısmının ordusuna ganimet olarak dağıtılmasına dair fetva aldı. Bu durum Sünnilerin, Şii İran'a karşı daha fazla nefret duymasına neden oldu.

İran Şahının üst üste Osmanlı Devleti'ne karşı başarılar elde etmesi, Gürcü Bagratunilerin de Şii İran'a meylini hızlandırdı. Osmanlı Devleti'ne tabi bir kısım Gürcü Bagratuni prensleri ve prensesleri, Şah Abbas'ın huzuruna gelerek bağlılıklarını bildirdiler. **Bir kısım Gürcü Bagratuni aileleri İran Şahına Müslüman olma isteklerini bildirerek Şiiliğe girdi.** Mesela, Kartli Kralı XI. Davud Han'ın oğlu Şii Müslüman VII. Bagrat Han bunlardan birisiydi. **Şartlar gereği Şii Müslüman olan Bagratuni prenslerinin sayısı o kadar fazla idi ki hem Yahudiliği, hem Hristiyanlığı ve hem de Müslümanlığı birlikte yaşıyorlardı. Camiye gidiyor, aynı anda Katolik**

Fransiskanların ayinine katılıp şarap içip papaya dua ediyorlardı. Fakat asıl inançları olan Yahudiliği, evlerinin altındaki küçük tapınaklarda yaşıyorlardı. Safevilere tabi olan Bagratuni prensleri, Şah Abbas döneminden itibaren İranî isimler olarak 1800’lü yıllara kadar sürecek olan “Müslüman Krallar Çağı”nı başlattılar.

Bagratuniler, diğer taraftan Ruslar ile ilişkilerini geliştirdiler. Rusya, 1700’lerin başında Kafkasya’da büyük bir askeri harekâta girişti. Ermeni ve Gürcü Bagratuni krallıklarıyla mektuplaşarak onların desteğini sağladı. Bölgedeki Osmanlı ve İran hâkimiyetine son vermek isteyen Ruslar, Safevilerin iç karışıklık yaşammasından istifade ettiler. Bagratuni prensleri, 60.000 kişilik bir kuvvetle Rus ordusu yanında savaştı. 1722 senesine gelindiğinde Kafkasya’daki İran hâkimiyeti büyük ölçüde azalmıştı. Ortaya çıkan boşluğu Ruslar hızla doldurmaya çalışıyordu.

Gürcü Bagratuniler, İran’da Safevi devletinin idari ve askeri gücünü işlemez hale getirerek devleti ele geçirdi. Bu durum kısa bir süre sonra Safevilerin ortadan kalkmasına neden oldu. Diğer taraftan Rus-Gürcü Bagratuni ordusu Kafkasya’dan Türkleri atmak için harekete geçti. İran’ın kuzey bölgelerini işgal etti. **Bagratuniler bu son manevralarıyla yine güçlü olanın yanında yer almışlardı.**

Rusların, Gürcü Bagratunilerin desteği ile Kafkasya’ya girmesi, Osmanlı Devleti’ne tabi Gürcü Bagratunileri endişelendirdi. Osmanlı Devleti’nden mevcut durumun devamını isteyen Gürcü Bagratuniler, bazı şartlar karşılığında bağlılıklarının devam etmesini teklif ettiler. Gürcü Bagratuni kralları hanedanlarının veraset hakkının korunması, asiller ile din adamlarının imtiyazları ile yargı yetkilerinin devamını talep etti. Bundan başka Osmanlı Devleti’ne tabi Gürcü Bagratunilerin bir kısmı Müslümanlığagirdi. **Bagratuni prensi Mustafa; oğlu Giorgi Abdullah; kral Şah Nevaz, İbrahim adlarını aldı. 1700’lerin başlarında Gürcü Bagratuniler arasında Müslümanlaşma artarak devam etti. İslamiyete geçmiş görünenbu nüfus Doğu Karadeniz’de geniş bir alana yerleşmeye başladı.**

Gürcü Bagratunilerin önemli bir kısmının Rusya’nın yanında yer alması Osmanlı Devleti’nin politikasını yeniden gözden

geçirmesine neden oldu. III. Ahmet, kendisine tabi Gürcü Bagratunileri iç işlerinde serbest bıraktı. Hâkim oldukları toprakları ise, Ocaklık ve Yurtluk olarak prenslere bağışladı. Müslüman olan bazı kral ve prenslere de bir kısım toprakları zeamet olarak verdi. Bundan başka Gürcü Bagratuni toprak ağalarına arazi dağıtıldı. Bununla birlikte III. Ahmet, Bagratunilerin kontrolünde olan Gürcü kilisesinin hak ve imtiyazlarının teminat altında olduğuna dair bir ferman yayınladı.

بِأَقْرَبُونَ خَانْدَنَدَن نَفِيسَ السَّيِّدَةِ اِدْكِي خَانْدَنَ اَعْنَى عَمَكُنْدَرى خَانْدَنَ كُنْى اَوْلَدِ بَدْرُش
دوسارَنَه كَهْمِه اَوَّلُو كُنْزِدَه بَوَالَنَ اَفَادَه سَيِّدَه

[illegible]

کند و قبائل و تبعه لرزه چو لود و چو قندربد ایوم الحاسد طویر الجبلت قدر اورد و علیله غشی اورد و جود
و دروبه و طوفانده هفتصد حبیب و بیستای فصوصه سی و انوار پنج قبولی و لیه دند انجود و علیله غشی اورد و جود
اود و روم طرفارنده مناسب محض فیه و فصوصی بیور لیلی حاد و دهال و کله کای کای ایله جکر نند ساعی علی
اود لیه بر سره نیانزده ابد و کای

[illegible]

وایاتند بر جعفری و ایست هم و می باشد
تقصی بالی اهایند و کندی چندند فنی که در آن بر طرف جعفری و ایست هم و می باشد
بر نسی می باشد و ایست هم و می باشد و ایست هم و می باشد
و ایست هم و می باشد و ایست هم و می باشد و ایست هم و می باشد

[illegible][illegible]

Belgenin özeti:

Bakratiyun hanedanından Tiflis valisi sabık Ereklı Han'ın oğlu Aleksandri Han'ın yeğeni olup bu defa İstanbul'a gelmiş olan beyzade Yuvan'ın ifadesidir. Öteden beri Osmanlı devletine bağlı olan Bakratuniler, Ruslar'ın Gürcistan'ı işgaliyle birlikte İran'a göç etmeye başladılar. Çoluk ve çocuklarıyla beraber eli silah tutan 2 bin kadar adamları olan Bagratuni bir gurup, Rus devleti tarafından davet olunmaktadır. Biz Bagratuniler, Osmanlı devletine hizmet etmek arzusundayız. Erzurum taraflarında uygun bir mahale iskân edilmeyi istiyoruz. Bagratuniler olarak Osmanlı devleti topraklarında iskân olduğumuz takdirde maaş ve tayinat gibi şeyler istemiyoruz. Kendimiz çalışıp, kazanmaya; her ne hizmette istihdam edilir isek iftiharla kabul etmeye hazırız. Devlettten ne görev verilirse yapmaya hazırız. Erzurum'a iskân edilmek istiyoruz. Rusya tarafından alınıp götürülen reayanın boş olan evleriyle arazilerinin verilmesini talep ediyoruz. Erzurum valisinin emri altında olmayı kabul ediyoruz; ancak imtiyazlarımızın olmasını da istiyoruz. Tiflis eyaleti ahalisinden ve kendi cinslerinden (Bakratuni) Fenikeli 20 bin kişi Osmanlı topraklarına yerleşmek istemektedirler. Kendilerine (Doğu Anadolu) yer gösterildiği takdirde Osmanlı devleti topraklarına yerleşmek arzusundalar. Bakratuni Aleksandri Han bu mektubu gizlice göndererek Osmanlı devletinden yardım istemektedir.

Safevilerin ortadan kalkmasından sonra ortaya çıkan Nadir Şah, İran devletini tekrar toparladı. İran'ın, Kafkasya'da kaybettiği imajını tekrar elde edebilmek için Bagratuniler üzerine seferler düzenledi. Bunda kısmen başarılı da oldu. Fakat Rusya'nın Kafkasya'da nüfuzunun artması ve büyümesi hem Osmanlı devletinin hem de İran'ın aleyhine oldu. 1768-1774 Osmanlı-Rus savaşında Bagratunilerin pek çoğu Rus ordularının yanında savaştı. Bu savaşta Ruslar, bütün Gürcü ve Ermeni Bagratunileri Osmanlı Devleti'ne karşı savaştırmak için ciddi diplomasi faaliyeti yürüttü. Ruslar, Gürcü Bagrat asilleri arasındaki ihtilafları çözdü.

Gürcü Bagratuni Kralı II. Erekle (1744-1798)

Osmanlı devletinin bu savaşta yenilmesi, kendisine tabi olan Gürcü Bagratunileri de Rusya'ya yakınlaştırdı. Rusya, 1774'te imzalanan Küçük Kaynarca antlaşmasıyla Kafkasya'da en etkili ve en güçlü devlet seviyesine yükseldi. Gürcü Bagratuni asilzadeleri başlangıçta İran-Osmanlı ve sonrasında Rusya arasında bir denge siyaseti izleyerek varlıklarını, imtiyazlarını sürdürmeyi başarmışlardı. Fakat yeni durum yani Gürcistan'da etkili tek devlet haline gelmiş olan Rusya ile münasebetlerinin nasıl bir seyir takip edeceği şüpheliydi. Nitekim savaş öncesinde bir kısım Gürcü Bagratuni asilzadeleri, Rusya'nın Gürcistan'daki faaliyetlerinden rahatsız olmuşlardı. Zayıf da olsa İran ve Osmanlı Devleti, Bagratuniler ile ilişkilerini bir süre daha devam ettirdi. 1802 senesine gelindiğinde Gürcü Bagratunilerin bir kısmı Rusya ile bütünleşmişti. Bu tarihte Rusya, kendisine direnen Gürcü Bagratuni krallıklarını bünyesine kattı. Gürcü Bagratuni kraliyet aileleri, Moskova'da üst düzey muameleye tabi tutuldu. Rus devlet bürokrasisinde etkili hale geldi ve Rus Sarayı'na kız vererek çar ailesiyle akraba oldu. Ayrıca, **Rusların son Çar ailesi olan Romanoflar da Bagratunilerle akrabaydı.**

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

Türkiye’de Kim Kimdir?

takip ettiği, bağımsız bir kral gibi davranarak Rusya ile ittifaklara girdiği Çıldır valisi tarafından İstanbul'a bildirilmiştir.

گورجستان خانان سلیمان خان همدردی کریم خود بخود خان اولاد اویردی گورجستان خان و کورخان اولاد
هراقیوس مللو دوسیتہ بیعت و عرض انطاقتندہ برغزادی بڑہ پورغہ اوسال اولدی استخار اولان
غزہ کاغذندہ درج و انشاء اولدی بیاتہ خصوص مزبورل استغوی غنہ جات صدارتہ اہل
اوسال اولان تحریک و موندن غنہ متارایہ و اما گورجستان خوانینان استکار چوکی احوالہ
موتکاف فقط و انتاہدن خالی اولدیغہ بنا الحاقہ ہذا اہالی گورجستان او غزہ اولدی و ادب و ادب
و کورن ملکی و اہالی سہ ماہیہ وہ ویریلہ نظام اوزرہ صداقت ووت علیہ وہ یا چای دوم
و استخام اولوب دوسبہ لودن نقیصہ جانندن و سفور وادیردن بڑی دنازت اوزرہ اولدی

Gürcistan Hanı Solomon'un ölümüyle yerine geçen David, Rusya ile ittifak yapmıştır. Gürcistan'daki Bagratuni hanlarının Rusya'ya meyilli olmaya başladıkları ifade edilmektedir. Gürcü Bagratunilerden Dadyan ve Güril hanları Osmanlı devletine bağlılıklarını sürdürmektedir.

دریغ
موسوم سلوکیرہ کچن سنہ برقری ارکینک اوغلونہ و بری دخی ارچیلک اوغلنہ ترجیح و یونقریب دخی
ناکید قرابت و اتفاق ایہ مقدمہ سلیمان خان کھڑای اولق مدوبہ سبہ بعد از اولاد بوقر و سفور و مجاہد
قہیہ سی برلر غہ قانغہ اھرن دست تفرشکر ترن و قابہ و وزیر ضبط و عملکر ترن علی مالہ قانق ادرہ
بقی تھلجانی معلومک ترن ترن ملو ارچیلک اوغلی اوغلو خان سفورہ ارسال انکھہ انوم بقیلیدہ
اولوب بالانفاق سفورہ اوغلو ایق باق حکومتہ صودنا خان نصب و کندوکی سلیمانہ اولدی
کی مرسومہ دخی کھڑا اولق طریقہ ایق باق ذریعہ حکومتہ اوخال و اجرای مرام داعیہ سندہ
اولدیغ

Bagratuni Solomon'un kethüdası Selogize, bir kızını Erekli Hanının oğluyla, diğer bir kızını da Arçıl'ın oğluyla evlendirmiştir. Böylelikle akrabalık daha da kuvvetli hale gelmiştir. Bagratuniler, evlilikler yoluyla ittifaklar yapmakta, hükmettikleri alanda kendi soylarından

gelen kişileri tayin ederek bölgedeki nüfuzlarını sürdürmektedirler. Nitekim Bagratuni Solomon'un ölümünden sonra geride kalan mücevher ve hazinelerin akrabalık tesis eden ve birbirleri arasında ittifak yapan Bagratunilerin elinde kaldığı görülmektedir.

ایوم آسانه سعاده مقام اوستاد کبودی فوذرنگ باباجی و فرزانگی دادیانک مینن اقامت بزرگ
قدیمی حقوق اتحاد و فرائدی دوکار اولق مدویه سینه مرسومک اولنقره اوسالی موافق رایهای
اولدنی جانده دادیانک صداقت سلطنت سینه ده مزار استغرا دی واجی بانق طرفلینه ونجی سینه
انقای شودی و ستقاق اولق ملاو شفق طحوظ اولدین

İstanbul'da ikamet eden Üstad Giorgi'nin babası ile kardeşi
Dadyan'ın Gürcistan taraflarına gönderilmesine dairdir.

Osmanlı Bürokrasisinde ve Müesseselerinde Bagratuniler

Osmanlı fetihlerinden sonra Bagratunilerin Fatih Sultan Mehmet'ten itibaren İstanbul'a geldiğini yazmıştık. Bu gelişler, Kanuni Sultan Süleyman ve III. Murat zamanında da devam etti. Bagratuniler, Osmanlı darphane teşkilatında önemli roller üstlendiler. Bagratunilerin altın, kuyumculuk ve sarraflık mesleklerinde hünerli olmaları tercih edilme nedenleriydi. Osmanlı Devleti, Darphane-i Âmiri diye isimlendirdiği bu müessesenin başına "Müslüman" bir emin tayin ederdi. Kurumun emin dışındaki birçok personeli Bagratunilerden meydana geliyordu ve sayıları 5.000 civarındaydı. Bununla birlikte Darphane'yi kontrolünde tutan Bagratuniler, kurumun personel ihtiyacını İspir, Erzincan, Eğin (Kemaliye), Arapkir ve Divriği bölgesindeki soydaşlarından temin etme yönünde bir politika takip ediyorlardı. Osmanlı darphanesinde o kadar etkiliydiler ki müessesenin odun ve kömür ihtiyacı dahi İstanbul'a yakın Ermeni ve Bagratunilerin karışık olduğu köylerden karşılanıyordu.

Bagratuni asilzadelerinden bir sülale olan Düzoğulları, diğer adıyla Düzyanlar, Osmanlı darphanesinin kontrolünü uzun süre ellerinde tutmuşlardı. Bir dönem Yahudilerin elinde kalan Darphane, klasik dönemden başlayarak Osmanlı tarihi boyunca Bagratunilerin eliyle idare edildi.

Darphanede yolsuzluğa karıştığı tespit edilenlerin işine son verilirdi. Devlet yolsuzluğa karışanların işine son vermesine rağmen kanunsuz işlere bulaşmamaları için geçinebilecekleri miktarda maaş bağlardı. Buna rağmen Bagratuni kökenli olanların bir kısmı, taşraya çıkarak yine de Kalpazanlık faaliyetlerinde bulundu. Bu durum devlet hazinesini ciddi zarara uğrattı.

Osmanlı'da madencilik alanında gayr-i Müslimlerin etkinliği bilinen bir husustu. Maden ocaklarından elde edilen ve stratejik öneme sahip güherçile (barut), gümüş ve bakırın çıkarılması da Bagratunilerin kontrolündeydi. Keban, Ergani, Gümüşhane, Divriği ve İspir'deki ocaklardan çıkarılan madenler, darphanedeki Bagratunilerle irtibatlı olarak İstanbul'a sevk ediliyordu.

İstanbul ve Selanik başta olmak üzere imparatorluğun pek çok yerindeki Osmanlı baruthaneleri de Bagratunilerin idaresindeydi. Aynı şekilde Osmanlı gümrükleri de bunların kontrolündeydi.

Sanatta ve mimaride de etkili olan Bagratuniler, İstanbul'da pek çok kamu binasının yapılmasında rol oynamışlardı. İstanbul'a gelip yerleşen ve devlet nezdinde büyük bir nüfuz elde eden **Dadyanlar** bu ailelerden biriydi. Yine 19. yüzyılın başlarında İstanbul'da pek çok yapının inşasında yer almış olan **Balyan** ailesi de etkin Bagratuni ailelerine örnek gösterilebilir.

İRAN CASUSLUK TEŞKİLATI VE KARPERDAZLIK

Fatih'in Karadeniz'i ele geçirmesi, Yavuz'un Mısır'ı alması ve Kanuni'nin Basra Körfezine hakim olması üzerine önemli ticaret yolları Osmanlı kontrolüne geçmişti.

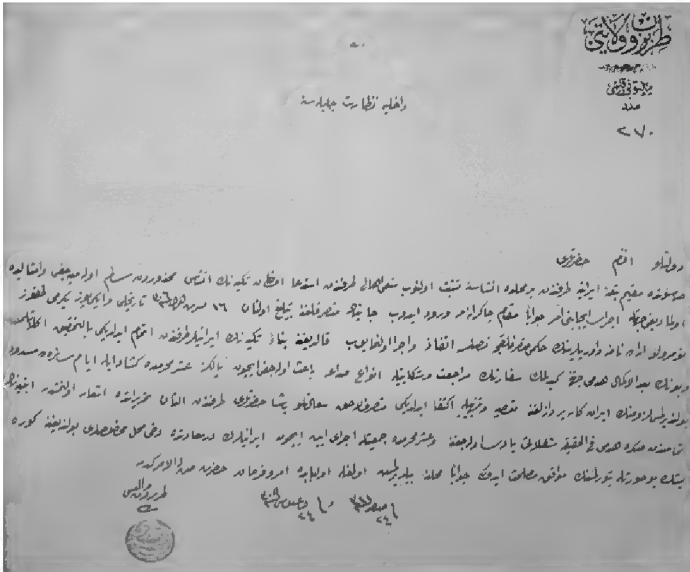
Bu durum, İran'ın bölge ticaretine ve casusluk faaliyetlerine sekte vurdu. Ticaret alanında yaşadığı sıkıntılar, İran'ı farklı arayışlara itti. Böylece Anadolu'daki etkinliğini devam ettirmek için yeni bir yapılanmaya girdi. **Bu casusluk teşkilatının adı Karperdazlıktır.**

Karperdazlık, İran'ın Osmanlı coğrafyasında ve Akdeniz liman şehirlerinde kurmuş olduğu ticaret ağına verilen isimdi. Bu teşkilatın asıl görevi casusluk faaliyetleri yapmaktı. Ayrıca 18. yüzyıldan itibaren konsolosluk (Şehbenderlik) işlevi de kazanmıştı. Savaşlardan ziyade diplomasiin önem kazandığı 19.

yüzyılda Karperdazların Osmanlı Devleti sınırları içindeki faaliyetlerinde artışlar meydana geldi.

İran, karperdazlık kurumu üzerinden Ön Asya’da etkin olmaya çalışıyordu. **İranlı tüccarlar içinde Bagratuniler, Gürcüler ve Ermeniler önemli bir fonksiyon ifa ediyorlardı.** İranlı karperdazların özellikle Kilikya bölgesindeki Bagratunilerle ticari bağlantıları iyi düzeydeydi.

Karperdazlar, ticaret amacıyla bulundukları şehirde **“Ticaretevi”** veya **“Hüseyniye”** adı verdikleri tekkeler açardı. Böylece **“Dâ’îliklerini”** rahat bir şekilde icra edebilecekleri mekân sorununu da çözmüş olurlardı. Karperdazlar, açmış oldukları Hüseyniye tekkelerine Şii taraftar bulabilmek için faaliyette bulunur, böylelikle bulundukları şehirde Şii bir nüfus elde etmeye çalışırlardı. **Her karperdaz iyi bir muhbir/haber getiren, iyi bir tüccar, iyi bir dâ’î idi.**

İran’ın Samsun karperdazlığının Samsun’da Hüseyniye tekkesi inşa ettiği ve Samsun ahalisinin bu tekkenin yapılmasına karşı çıktığına dair belge

Karperdazlar ve İranlı tüccarlar için Anadolu'daki en önemli şehirler, Trabzon ve Erzurum idi. Bu iki şehir, İran için hayati öneme sahipti. İran'dan gelen mallar Tebriz-Erzurum üzerinden Trabzon limanına ulaşırdı. Trabzon Limanı, Gürcü Bagratuniler ile İran'daki Meşhediler arasındaki ticari sirkülasyon nedeniyle Türkistan'dan İpek Yolu'yla gelen malların Avrupa'ya transferinde önemli bir işlev görüyordu. İran, bu ticaretten önemli kazançlar elde ettiğinden, Trabzon Limanı'nı çok önemsiyordu. Bunun için Trabzon'a başkarperdaz (başkonsolos) dahi atamıştı. Burada Hüseyniye tekkesi açılmış, Osmanlı Devleti bu duruma şiddetle tepki göstermişti. İran, Trabzon'un öneminden dolayı zamanla bu şehre ciddi bir nüfus getirmiş ve yerleştirmiştir. Bu kişiler, Trabzon'un ticaretinde söz sahibi oldukları gibi bazı Sünni tekke ve medreselere de sızmışlardır.

İran'ın Anadolu'ya nüfus yerleştirme politikası daha sonra da devam etmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduktan sonra da devam eden bu politika sonucunda, Türkiye'de 500.000 kişilik İran asıllı nüfusun bulunduğu devlet kayıtları ile sabittir.

Son on yılda İran'la değişik konularda, özellikle iş ve eğitim alanlarında yapılan anlaşmalar sonucunda, Türkiye'ye gelen İranlı nüfusta büyük artış görülmüştür.

Bu nüfusun büyük çoğunluğu Van başta olmak üzere İstanbul, Ankara, Trabzon ve İzmir gibi büyük şehirlerin yanında Ağrı, Iğdır, Konya, Kırıkkale, Nevşehir, Siirt, Sivas, Diyarbakır, Çorum, Kahramanmaraş, Malatya, Erzincan, Rize, Ordu, Adana, Sakarya, Giresun, Bursa, Kocaeli, Hakkari ve Mersin illerinde yaşamaktadır.

İran'ın Anadolu'ya nüfus yerleştirme politikasında dikkat çeken hususlardan birisi de Alevi vatandaşlarımızın yaşadığı illerde yoğunlaşmaya önem verilmesidir. İran'ın Anadolu Aleviliği içerisine sızmaya yönelik politikalar takip ettiği görülmektedir. İran, bu hedefine ulaşabilmek için her türlü ekonomik, sosyal ve kültürel yatırımı yapmaktadır.

İran, stratejik olarak önemli gördüğü şehirlere başkarperdaz tayin ederdi. Modern hariciyenin teşekkülüyle birlikte İran, klasik dönem karperdazlarının tüccar kimliklerini muhafaza etmekle birlikte diplomasi yönlerini ön plana çıkardı. Karperdazlar artık bulundukları şehirlerde diplomatik dokunulmazlıkları olan birer konsolosluk haline geldi. İran için çok önemli şehirlerde başkarperdaz, ikinci derecede önemli şehirlerde ise sadece karperdaz unvanlı konsoloslukları vardı.

Osmanlı Devleti sınırları içinde İran için çok önemli şehirler Trabzon, Bağdad, Erzurum, Başkale, Musul, Bursa, Beyrut, Edirne ve Konya idi. İran bu şehirlerde başkarperdaz bulunduruyordu ve bunların maiyetinde çalışan tercüman ve kâtipler tayin etmişti. **Keza, başkarperdazlar ile birlikte sadece karperdaz statüsünde temsil edilen şehirler vardı. Bunlar Ankara, Eskişehir, İzmir, Aydın, Çanakkale, Selanik, Adana, Antep, Halep, Sason, Akka, Sayda, Süleymaniye, Necef, Kerbela, Kazımiye, Basra, Bayezid (Doğubeyazıt), Şam ve Hudeyde idi.**

İran, dokuz Osmanlı şehrinde başkarperdaz bulunduruyordu. Yine 20 şehrinde de karperdaz seviyesinde temsilcisi vardı. İran'ın en fazla önem verdiği Osmanlı coğrafyası kuşkusuz Irak bölgesiydi. Şiilerce kutsal addedilen Necef, Kerbela, Kazımiye gibi beldelede karperdazlar yoğun bir İran propagandası yapıyorlardı. Irak bölgesindeki karperdazlar, Bağdat'ta oturan başkarperdaza karşı sorumluydular. Bölgede görev yapan karperdazların bir misyonu da Şii'leri İran tabiiyetine geçirmeye çalışmalarıydı. Irak'taki Şii'ler, Osmanlı ve İran hariciyesine mektuplar yazarak tabiiyet (vatandaşlık) değiştirmek istediklerini bildiriyorlardı. Osmanlı Devleti, İran'ın tabiiyet üzerinden bölgede nüfuz elde etme girişimlerinin farkında olarak bu talepleri nazikçe reddetmişti.

Karperdazlar, Irak coğrafyasında Osmanlı Devleti'nin aleyhine, İran devletinin lehine olabilecek her türlü toplumsal olayı kullanıyorlardı. Sünnilerle-Şii'ler arasında kavga çıkartarak, Sünnilere karşı tahrik edici hal ve hareketlerde bulunarak her iki tarafı birbirine düşürücü tutumlar içerisine girebiliyorlardı. Zira Şii nüfusu manipüle edebilecek güçleri vardı. Böylece iki devlet arasında kriz meydana getirerek İran'ı Osmanlı Devleti'nin iç işlerine müdahale ettirmeye çalışıyorlardı. Keza İran, Bağdatlı bir

kısım Şiileri örgütleyerek bölgedeki karperdazların da yardımıyla bir fesat cemiyeti kurmuştu. Yasadışı bir cemiyetin kurulmasına tepki gösteren Osmanlı Devleti, İran resmi makamlarından bilgi istemişti. Diplomatik krize neden olan bu olayın arkasında İranlı Meşhedi Ebul Kasım olduğu, onun da Yahudi asıllı İran vatandaşı olduğu anlaşılmıştı.

Günümüzde Irak ve Suriye’de yaşanan Sünni-Şii çatışması, İran’ın izlediği tarihsel politikaların devamıdır. Türkiye’de Ahmet Taner Kışlalı, Uğur Mumcu, Muammer Aksoy ve Bahriye Üçok gibi aydınların İran tarafından öldürülmesi, İran’ın Türkiye’de toplumsal çatışma çıkarmak istemesinin bir sonucudur.

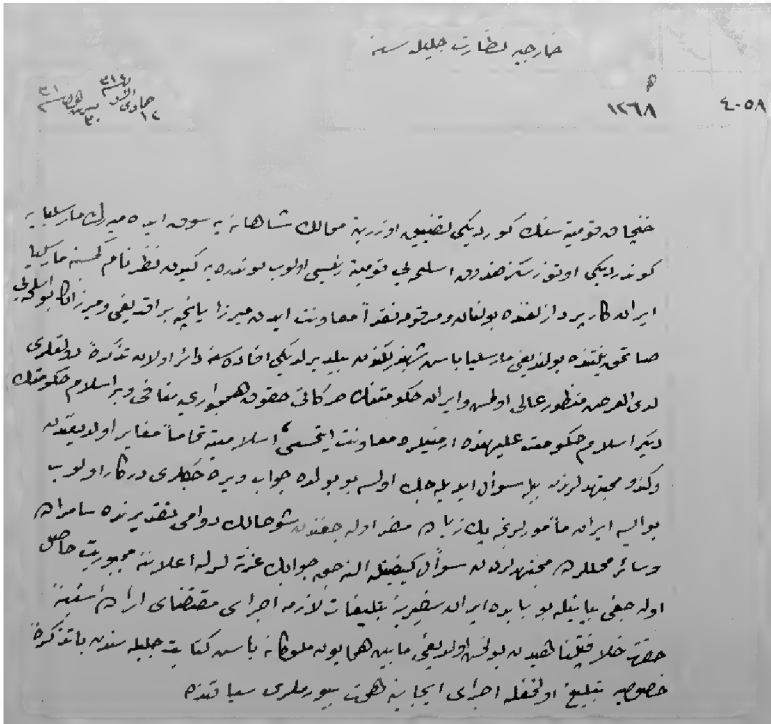
Diplomatik dokunulmazlıklarını kullanan karperdazlar, kendilerini o kadar güçlü hissediyordu ki bazen Osmanlı valileriyle dahi çatışabiliyorlardı. Son dönemde bu durum Basra vilayetinde açıkça görülüyordu. Hatta olay o kadar ileri varmıştı ki Basra karperdazı oradaki Osmanlı jandarma birliklerine karşı kabul edilemez hal ve hareketler içerisine girmişti. Basra valisi ve garnizon komutanı, diplomatik teamüllere aykırı tavırlar sergileyen Basra karperdazının ülkesine gönderilmesinde ısrarcı olmuştu.

Benzer durum Aydın vilayetinde de yaşanmıştı. Dönemin Aydın valisi, İran karperdazını vilayete çağırarak kanunlara ve nizamla uymasını bildirmiş; aksi takdirde sınır dışı edileceğini söylemişti. Trabzon, Bayezid ve Adana karperdazlarının bulundukları bölgedeki yoğun faaliyetleri dikkat çekmiş; mülki ve askeri erkân tarafından bunlar yakın takibe alınmıştı.

İran karperdazları Osmanlı kanunlarına tabii idiler. Osmanlı Devleti aleni olarak zarar verdiğini düşündüğü bir kısım karperdazların görev yerlerinin değişmesini İran’dan talep edebiliyordu. Karperdaz’ın bir olaydan ötürü suçu sabitse Osmanlı devleti hapis cezasına çarptırabiliyordu. Nitekim 1894 Ermeni isyanları sırasında Adana’da meydana gelen karışıklıklarda Ermeni komitacılara yataklık eden ve silah yardımıyla

bulunan İran'ın Adana karperdazına Osmanlı devleti üç sene hapis cezası vermişti. Bununla birlikte Bursa başkarperdazının, Bursa yerine Balıkesir'de ikamet etmesi Osmanlı devletini rahatsız etmişti. Birkaç defa uyarılmasına rağmen söz dinlemeyen Bursa başkarperdazı görevliler tarafından sınır dışı edildi. Türk düşmanı olduğu anlaşılan Bursa başkarperdazının Balıkesir'deki Ermeni ve Aleviler üzerine propaganda faaliyeti yürüttüğü çok geçmeden anlaşılmıştı.

Karperdazların, Osmanlı tebaası Ermenilere karşı özel bir ilgisi vardı. Bu durum 1894 Ermeni isyanında açıkça görülmektedir. 1894 isyanında Ermeni komitacılara açıkça yardım ettiler. Sefaret mensubu olmaları hasebiyle diplomatik dokunulmazlık sayesinde Ermeni komitacılara her türlü silah, mühimmat ve muzır evrakı götürüp getiriyorlardı. Taşnak ve Hınçak terör örgütlerine her türlü desteği sağlayarak Osmanlı Devleti içerisinde kaos meydana getirebilecek toplumsal olaylara zemin hazırlamaya çalışırlardı. Sason, Erzurum, Başkale ve Bayezid, Antep ve Adana gibi şehirlerde başkarperdaz ile karperdazlar, Ermenilerle sıkı ilişkiler içerisindeydiler.

Hınçak terör örgütüne silah temin eden Ermeni Nazar'ın Marsilya'dan kaçak yollarla silah temin ettiği ve bu duruma İran devletinin Marsilya konsolosunun da yardımında bulunduğu

Karperdazlar, tercümanlarını ve kâtiplerini özellikle Ermenilerden seçiyordu. Ermeni komitacıların Osmanlı Devleti'nde her türlü eşkıyalık ve terör olayını gerçekleştirdikten sonra yurt dışına kaçmaları için gerekli sahte pasaportu karperdazlar hazırlıyordu. Zira Samsun-Trabzon ve Ordu'da Ermenilere sahte pasaport hazırlayarak yurt dışına kaçmalarına yardımcı olmuşlardı. Yine Kutü'l-Amare'de karperdazların Yahudilerle ilişkileri iyi derecedeydi.

خ. خارجہ نق رہی ہے
 ۶ جولائی ۱۹۱۱ء
 انقدہ کار بردارہ فاضل زحیرتہ طوبیایہ کیرتور افسیہ اصولاً فتح ویکوس انیس
 ایجابیہ ایلمہ مودارید فیصلہ لاطرفہ تقصیرہ لافضولینہ جملہ ایجابیہ ایلمہ
 انقدہ کار بردارہ فاضل باقیدر افادہ فاضلہ و مودارید کیرتور افسیہ ویکو بدل عکسہ
 ماعدہ برہ انیس مقام نق رہی ہے اصفا لرنہ مبعوث تحریر انقدہ مودارید
 توسعہ راضیہ مودارید زحیرتہ مشغول ملک سائر بخارند مایوف مودارید
 ایجابیہ ایلمہ و مودارید بخارند مودارید سہ کار دہ بر مودارید ایلمہ
 فتح ہدیہ نامہ الی بورغ فاضلہ فتح ویکوس مفعولہ فاضلہ ایلمہ
 مودارید مودارید بخارند مودارید فاضلہ فتح ویکوس ایلمہ ایلمہ
 ایلمہ مودارید مودارید انقدہ مودارید مودارید مودارید مودارید
 مودارید مودارید مودارید مودارید مودارید مودارید مودارید مودارید

Ankara karperdazlığında tercüman olarak çalışan Topalyan Kırkor hakkında belge

Karperdazların diğ er bir gayr-i resmi i i de kaçakçılık yapmalarıydı. Van bölgesindeki kaçakçılıkta rolleri vardı ve bu durum İran ile Osmanlı devleti arasında sürekli sorun oluyordu. Karperdazlar, Van'da Reji Tütün idaresinin takip ettiği hırsızları koruyor ve kaçmalarına yardım ediyorlardı. Ermeni komitacılarına İran'dan silah ve mühimmat getirerek onların Doğu Anadolu'da her türlü terör hareketine destek veriyorlardı. Mesela Van'da İranlı tüccarların ve karperdazların kullandığı Acem hanında 1890 senesinde çok sayıda silah ve mühimmat ele geçirilmişti.

Karperdazlar, uluslararası silah kaçakçılığı da yapmaktaydı. Marsilya ve diğ er Avrupa şehirlerindeki bağlantılarıyla bu i i yürütüyorlardı. Kızıldeniz havzasında görev yapan Bagratuni karperdaz Simon Mirzayab bunlardan birisidir. Simon Mirzayab ile Ermeni komitacı Nazar arasındaki ilişkiler üst düzeydeydi. İran tebaasından olan Komitacı Nazar ile karperdaz Simon Mirzayab  evrelerinde Türk düşmanı olarak tanınıyordu.

Doktor İlyas Zakar da Sayda karperdazının tercümanlığını yapmaktaydı ve bölgenin en meşhur silah ka ak ısıydı. İran, aslında kirli ve pis i leri diplomatik dokunulmazlığa sahip karperdazlar üzerinden ger ekle tiriyordu. Kendi gayr-i meşru i lerine yardımcı olacak kişileri karperdazlık çatısı altında istihdam ederek onların bağlantılarından istifade etme yoluna gidiyordu. Kaçakçılık ve kanun dışı i lerle tanınan kişiler de karperdazlığın himayesine girerek bir nevi dokunulmazlık elde ediyorlar ve kanun dışı i lerini daha rahat ger ekle tiriyorlardı.

İranlı tüccarlar, belli şehirlerde konaklama ve mal transferi için çeşitli büyüklükte hanlara sahipti. Bir  ehre han veya ticaret evi yapılması o  ehirle İran'ın mal alı veri iyle alakalıydı. İstanbul'da pek çok handa faaliyet gösteren İranlı tüccarlar için Caferi Hanı ayrı bir öneme sahipti. Özellikle kuyumculuk, sarraflık meslekleriyle değerli madenlerin alım satımında  rg tlenmişlerdi. Bu  rg tlenme Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra da devam etmiş, etkin bir şekilde günümüze kadar ulaşmıştır. Örgüt, son dönemde parasal ve sermaye gücünü kullanarak devlet ve siyaset adamlarını kendisine bağlamış, üzerlerinde kontrolü sağlamıştır. Bu sayede İran, Türkiye'deki casusluk faaliyetleriyle geniş bir

nüfuz alanı elde etmiştir.

Karperdazların en önemli özelliklerinden birisi de “Dâ’îlik” kurumuna sadakat ile bağlı olmalarıydı. Her tüccar karperdaz olamazdı ve karperdaz olacak tüccar, Şiiliğin kurallarını iyi derece bilmesi gerekiyordu. Kum, Şiraz, Tahran ve Kazvin’deki Şii medreselerden yetişmesi, en az “Ahunt” seviyesinde, insanlara Şiilik inancını anlatabilecek birikime sahip olması bekleniyordu. Ahunt, İran’daki medreselerde Şiilik eğitimi alan kişilere verilen isimdir. Ahuntlar, Şiilik öğretisini yaymak için dâ’îler tarafından görevlendirilirdi.

DÂ’ÎLİK

Dâ’îlik, anlam olarak davet eden, seslenen, çağıran demektir. Dâ’îlik çok eski bir terim olup, Şia mezhebini yayma yetkisi verilen kurumun unvanıdır. Bu kurumun başındakilere de Dâ’î denir.

İlk defa Mutezile ve Zeydiye mezheplerinde nadiren kullanılmaya başlanan Dâ’îlik, esas gücünü ve anlamını İsmailiye (Haşhaşiler), Karmatiler ve Dürziler zamanında kazanmıştır. İsmailiye ve Karmatiler’de davet adı verilen mezhep faaliyetlerini yürütmek için imam tarafından yetki verilmek suretiyle tayin edilen dâ’îler, mezhep bünyesi içinde Hüccetten sonra gelen önemli bir mevkiye de sahiptirler.

Kendi aralarında hiyerarşik bir sisteme tabi tutulan bu görevliler içinde en yüksek rütbeye sahip bulunan dâ’î-i ekber’dir. Bu en yüksek dâ’î, her türlü mezhep faaliyetini yürütme konusunda Hüccete karşı sorumludur. Dâ’î’-belağ, dâ’î-i mutlak, dâ’î-i mahdûd, dâ’î-i mahsûr gibi makamlar Dâ’îliğin önemli makamlarıdır. Bunlar tayin esasına göre çalışırlar ve en büyük dâ’î tarafından tayin edildikleri bölgede mezheplerini ve inançlarını yaymaya çalışırlardı. Dâ’îler içerisinde “mükâsir” ve “mükâlib” gibi sıfatları taşıyan kişiler mezhebe girebilecek kimseleri tespit eder ve bağlı bulundukları dâ’î ile birlikte mezhep faaliyetlerini gerçekleştirirdi.

Daima halk arasında faaliyet gösteren “mükâsir” ve “mükâlib”ler,

mezhep konusunda sahip oldukları bilgiler yanında, davet edeceği kimselerin psikolojik ve toplumsal durumlarını analiz edip ona göre hareket eden kişilerdi.

İsmaililer zamanında Şii imam tarafından tayin edilen ve güvenilir ajanlar olan dâ'îler imamla doğrudan irtibat kurarlardı. Eğitimleri ve yetişmeleri itina ile gerçekleşir; halkın sorularına ve ihtiyaçlarına pratik bir surette cevap verebilecek kişilerden olması beklenirdi. Dâ'îler, İsmaililer zamanında Fıkıh, Kelam, Kuran, Mantık gibi alanlarda konuşabilen ve insanlardan gelebilecek sorulara cevap verebilen bir yapıya sahiptiler. Dâ'îler, imamlarına sadakatle itaat ederlerdi. **Belli bir maaşları vardı ve halktan topladıkları paralarla fon oluşturlardı.** Dâ'îler, faaliyetlerini gizli ve ihtilaleci metotlarla yürütürlerdi. **İsmaili dâ'îler, Büyük Selçuklu Devleti'ni ortadan kaldırmak ve hedefe ulaşmak için her türlü yolu mubah görürler; suikast dâhil her türlü yola başvururlardı.** Büyük Selçuklu Veziri Nizamülmülk bu suikastların birinde öldürülmüştür. Ayrıca devlet içinde korku salarak ve toplum üzerinde baskı kurarak faaliyetlerini sürdürürlerdi. Fedailer, imama bağlı olarak dâ'îlerin de bilgisi çerçevesinde operasyonları gerçekleştirirlerdi. Dâ'îlik İsmaililer ve Batınîler zamanında özellikle dâ'î-i ekber Hasan Sabbah önderliğinde İran'da etkili olmuştur. Dâ'î-i ekber altında yer alan Dâ'îler bütün faaliyetlerinde ona karşı sorumluydular.

Büveyhiler ve Hasan Sabbah'tan beri İran'ın stratejik politikalarından birisi olan "dâ'îlik", Şiiliği yaymak ve Sünni inanca bağlı insanları Şiilik mezhebine sokmak üzerine temellendirilmişti. Selçuklular, dâ'îlerin Türkler arasında nasıl bir fitne unsuru olduğunu gördüklerinden bunları sürekli kontrol altında tutmaya çalışmışlardır. **Şii Fatımilerin, Şiiliği daha sistemli hale getirmek ve yaymak amacıyla Kahire'de kurmuş olduğu El-Ezher Medresesi, ahunt ve dâ'î yetiştiren önemli bir eğitim kurumu haline gelmişti.** Selçuklu veziri Nizamülmülk, Ezher Medresesi'nin bu faaliyetlerine karşı Sünniliği korumak için Nizamiye Medreselerini kurmuştu. Bu medrese bir prototip olarak İslam coğrafyasında yaygınlaştırılarak, Şiilik inancının önüne geçilmeye çalışıldı.

Türklerle Şiiler arasındaki mücadele, Selçuklu Devleti'nin kurucularından Tuğrul ve Çağrı Beyler döneminde Şii

Büveyhoğullarının Bağdat'ı ele geçirmesiyle başladı. Tuğrul Bey, Abbasi halifesini Şii Büveyhoğullarından kurtararak, Sünni hilafetin devamını sağlamıştır.

Türklerle İranlılarla Alp Er Tunga döneminden başlayan mücadelesi Selçuklular ve Osmanlılar döneminde de devam etti.Zaten Türk tarihi, bir yönüyle Çin ve İran ile mücadele tarihidir.

Osmanlı döneminde de dâ'îlerin mezheplerini yayma ve casusluk faaliyetleri devam etmiştir. Özellikle Fatih sonrası yerleşik hayata geçmek istemeyen göçebe Türkmenler, İran ajanı dâ'îler tarafından devlete karşı kışkırtılmıştır. II. Bayezit döneminde yaşanan, Şii ajanlar tarafından kışkırtılan Şahkulu İsyanı'nda, Osmanlı Devleti yıkımın eşiğine gelmiş, devletin bekası tehlikeye girmiştir.

Osmanlı Devleti de dâ'îlerin Şiilik faaliyetlerine karşı Selçukluların Türk politikasını devam ettirmiştir. Yavuz Sultan Selim, bu tehlikeye karşı askeri tedbirler almış ve Nizamülmülk örneğinde olduğu gibi eğitim faaliyetlerine ağırlık vermiştir. Bu sayede Anadolu'daki Türkmenler arasında dâ'îliğin etkisi kırılmıştır.

Kanuni dönemine gelindiğinde, İran ile Irak toprakları üzerinde mücadeleye devam edilmiştir. Dâ'îlerin toplum arasına soktuğu Şii kökenli fikirlere karşı, Osmanlı bürokrasisi ve Şeyhülislam Ebusuud Efendi başta olmak üzere ulema fetvalar yayınlamıştır.

1877-1878 BERLİN ANTLAŞMASI: BAGRATUNİ DEVLETİ'NE DOĞRU

Rusya, kendi kontrolünde Doğu Anadolu'da bir Bagratuni krallığı kurmayı planlıyordu. Osmanlı Devleti de bu planların farkında olarak Berlin Antlaşması ile altı vilayette (Diyarbakır, Mamuretülaziz(Elazığ), Van, Bitlis, Erzurum ve Sivas) ıslahat yapmayı mecburen kabul etmişti.

1878 Berlin Antlaşması'nın 61. maddesi Ermenilerin çoğunlukta olduğu bölgelerde Osmanlı Devleti'nin ıslahat yapmasını ön görüyordu. Osmanlı Devleti, Avrupa ve Rusya müdahalesine meydan vermemek için ıslahatları kendisi gerçekleştirmek istiyordu. Buna karşılık batılı devletler ve Rusya Osmanlı Devleti'nin bu politikasından rahatsız olarak kendi emelleri doğrultusunda Doğu Anadolu'da bir Bagratuni devleti kurmak için harekete geçti.

Ermenilerin hak iddia ettiği Osmanlı Devletine ait 6 Doğu Vilayeti; Diyarbakır, Mamuretülaziz(Elazığ), Van, Bitlis, Erzurum ve Sivas

Rusya, Berlin Antlaşması'yla Ermeniler üzerinde büyük oranda nüfuz sahibi olmuştu. 1700'lü yıllardan beri Rus ordusunda ve devletinde görev yapan çok sayıda Bagratuni vardı. Rusya, Berlin Antlaşması'ndan sonra tarihte var olan Doğu Anadolu'daki Bagratuni krallığının yeniden kurulması için faaliyetlerini hızlandırdı. 1890 senesinde Tiflis'te kurulan Taşnak Partisinin kurucuları arasında bir grup Ermeni Bagratuni de bulunmaktaydı. Rusya'nın da desteği ile kurulan örgüt, bağımsız bir Ermenistan'ın kurulması için silahlı çete faaliyetlerinde bulunuyordu. 1894 ve 1895 Sason (Batman) ve Doğu Anadolu Ermeni isyanında, Taşnak terör örgütü önemli bir rol üstlendi. Bagratuni krallığının

kurulması amacıyla Doğu Anadolu’da gerilla faaliyetine girişen Taşnaklar, başta Rusya ve İran olmak üzere diğer Avrupa devletlerinden silah, mühimmat ve para yardımı gördü.

1887 senesinde ise başta İngiltere olmak üzere Avrupa devletleri de İsviçre’nin Cenevre kentinde Hınçak örgütünü kurdular. Doğu Anadolu ve Gürcistan’dan gelen Bagratunilerin de yer aldığı bu terör örgütü, Doğu Anadolu’da bir Ermeni devleti kurulması için her yolu meşru kabul eden bir strateji takip ediyordu. Örgüt tüzüğünün en dikkat çekici maddelerinden birisi de **“Silahlı eylemlerle bağımsızlıklarını kazanıncaya kadar mücadeleye devam edecekleri”** yönündeydi.

Hınçak Örgütü, Cenevre’de olgunlaştıktan sonra merkezini Londra’ya taşıdı. 1894-1895 Ermeni isyanında pek çok örgüt mensubu Osmanlı Devleti’ne karşı savaşmak için Doğu Anadolu’ya geldi. İngiltere ve diğer Avrupa devletlerinden aldıkları silah, mühimmat ve para desteği ile Ermeni isyanında büyük kargaşaya sebep oldular. Avrupa’ya göç etmiş olan ve ticaretle hayli zenginleşen Bagratuniler de bu terör örgütünün finansörü oldu. 1890 Kumkapı hadisesi ve 1905’te Yıldız’da II. Abdülhamit’e suikast düzenleyen bu terör örgütüydü.

MONDROS MÜTAREKESİ VE SEVR ANTLAŞMASI: YENİDEN DEVLET OLMA YOLUNDA BAGRATUNİLER

Osmanlı Devleti, Birinci Dünya Savaşı’nda pek çok cephede savaşmış; dört sene devam eden savaş sonucunda müttefiki Almanya ile beraber mağlup olmuştu. Bu mağlubiyeti 30 Ekim 1918 tarihinde imzaladığı Mondros Mütarekesi’yle kabul etmişti. Mütarekenin maddelerinden birisi olan yirmi dördüncü maddede Doğu Anadolu’da “vilayet-i sitte” adı verilen altı vilayette bir Ermeni devleti kurulması ön görülmüştü. Bu vilayetler, Diyarbakır, Mamuretülaziz (Elazığ), Van, Bitlis, Erzurum ve Sivas’tı. Mütarekenin arka planında bu vilayetlerde bir Ermeni devletinin kurulması hesapları yapılmıştı. Tarihteki Bagratuni krallığının tekrar diriltilmesi demek olan bu proje, aslında 1878 senesinde Berlin Antlaşması’yla yürürlüğe konulmuştu.

Tarihte var olan Bagratuni krallığı sınırları ile Mondros Mütarekesinin 24. Maddesinde yer alan ve Ermeni devleti kurulması düşünülen vilayet-i sitte topraklarının aynı bölgeler olması tesadüf müdür?

Osmanlı devletinin Birinci Dünya Savaşında yenilmesi, Bagratunileri ümitlendirdi. Ermeni çeteler, Doğu Anadolu'da faaliyetlere geçerek Türk köylerinde katliamlar gerçekleştiriyordu. Mütareke sonrası imzalanacak antlaşma ile Doğu Anadolu'da ve Erivan (Revan)'da kurulması düşünülen Bagratuni devleti için bölge etnik temizliğe tabi tutuluyordu. Ermeni katliamlarından kaçan çok sayıdaki Türk batıya göç etmekteydi. **Bunun üzerine Mustafa Kemal Paşa'nın liderliğinde Erzurum Kongresi toplandı. Bu kongrenin en önemli amacı katliama uğrayan Türklerin batıya göç etmesini engellemekti.**

Aynı dönemde Bagratunilerin, Çukurova bölgesinde faaliyet gösteren Kilikyalılar Cemiyeti de silahlı terör eylemlerinde bulunuyordu. Bölgede tarihte var olan Kilikya Bagratuni Krallığını kurma hesapları içerisine girmişlerdi. Çukurova bölgesinde bir Ermeni devleti kurarak Doğu'da kurulacak Bagratuni devleti ile birleşmek istiyorlardı. **Böylece Trabzon limanını da içerisine alan ve Doğu Akdeniz'de limanı bulunan büyük bir Ermeni/Gürcü Bagratuni devleti kurulmuş olacaktı.**

Pontus Rum Cemiyeti de 1461'de Fatih Sultan Mehmet tarafından son verilen Pontus Rum devletini kurma hesapları içerisindeydi. Bu devletin kurulması için Rumlarla Gürcü Bagratuniler beraber hareket ediyorlardı.

1917 devrimi Gürcü Bagratları da hareketlendirdi. Çarlık Rusya'sının dağılmasıyla pek çok Gürcü Bagratuni asilzadesi, tekrar eski krallıklarını kurmak için harekete geçti. Kartli ve Kahet'te bir takım teşebbüsler oldu. Evliye-i selase/üç sancak adı verilen Kars-Ardahan ve Batum'da bir Gürcü Bagratuni krallığı kurulması için çalışmalar başladı. 1878 Berlin Antlaşması'yla Rusya'ya bırakılan elviye-i selase, Birinci Dünya Savaşı'nda Çarlık Rusya'sı ile imzalanan Brest-Litowsk antlaşmasıyla Osmanlılara kalmıştı. Fakat Mondros mütarekesiyle İtilaf Devletleri elviye-i selaseyi Türklerden geri aldı. Amaç bölgede

Gürcü Bagratuni krallığı kurmaktı. Durumun farkında olan Türk devlet adamları, Birinci Dünya Savaşı'ndan mağlup çıkmamıza rağmen, eldeki kıt imkânlarla Cenûb-ı Garbi Kafkas Hükümeti Cumhuriyesi adı altında bir devlet kurdu. Bu devlet fazla uzun ömürlü olmadı. Ardından elviye-i selase Gürcüler ve Ermeniler arasında paylaşıldı. Türklüğün tekrar hayat bulduğu Milli Mücadele ruhuyla Kars ve Ardahan geri alındı.

1912 ve 1913 yıllarında Osmanlı Devleti'nde Dışişleri Bakanlığı yapan Noradunkyan sülalesinden **Gabriel Noradunkyan**, Osmanlı hariciyesinde önemli makamlarda bulunmuştu. I. Dünya Savaşı'ndan sonra Doğu Anadolu'da ve Kilikya'da Ermeni Bagratuni krallıklarının tekrar kurulması için Avrupa'da diplomasi faaliyetlerinde bulundu. Nitekim 1922-1923 Lozan görüşmeleri sırasında İngiltere'nin safında Türkler'e karşı Doğu Anadolu ve Kilikya'nın bağımsızlığı için görüşmelere katıldı.

Noradunkyan **Sülalesi** **Bagratuni**
Yahudileri'ndendi.1950'lerde Erzincan/Eğir'e bağlı Kesme Köyü'nde, Noradunkyan ailesinden bireylerin yaşadığı bilinmektedir. Kesme Köyü'nde Bagratuniler'e ait Meryem Ana Kilisesi ve bir de Bagratuniler'e ait cemaat okulu bulunmaktaydı. Kesme Köyü'nün komşu köyünün adı Pakradun olup bu köy tarihi Bagratuni köyüdür. Bu köyde ortaçağdan kalma Yahudiler'e ait kilisenin yıkıntıları ve geniş bir mezarlık bulunmaktadır. Bu mezarlıkta yer alan mezar taşlarında Bagratuniler'e ait çok sayıda sembol bulunmaktadır.

Bagratuni Mezar Taşları

BAKATOĞULLARI

Gürcü Bagratuniler, eskiden tıpkı Roma-Sasani-Arap saldırılarında olduğu gibi 16. ve 17. yüzyılda bu defa Safevilerin ve Osmanlıların tehdidi altında zor bir döneme girdi. Hem Osmanlılar hem de Safeviler, çok geçmeden Ermeni ve Gürcü Bagratunilerin hafife alınmayacak krallıklar olduğunu anladı. Buna rağmen, gerek Safevilerin gerekse Osmanlıların bölgeye sürekli seferler düzenlemesi Bagratuni krallıklarının zayıflamasına neden oldu. Bagratuniler, Osmanlı Devleti'ne hiçbir zaman tam anlamıyla itaat etmeden varlıklarını geniş ve zengin topraklarda sürdürdü. Bu aileler fırsat bulduklarında Osmanlı devletinin zayıf olduğu zamanlarda devlete isyan ederek tarihten gelen kinlerini somut olarak gösterdiler.

Gürcü Bagratuniler, Osmanlı Devleti'ne en fazla direnen unsurlardan biriydi. Safevilerin ve Osmanlıların Kafkasya'daki çekişmeleri, Gürcü Bagratunilerin varlıklarını devam ettirmelerindeki en önemli faktördü. Osmanlı devletinin Gürcü

Bagratuni kralları üzerine düzenlediği seferlerin bir sonucu da bunların asilzadelerinin farklı bölgelere sürgün edilmesi idi. **Bir kısım Bagratuni aileleri, İstanbul'da esaret altında tutulurken, bir kısmı da Trabzon, Potamya (Rize) taraflarına zorunlu iskân edilmişlerdi.**

İskâna tabi tutulan bu aileler, Gürcü Bagratuni krallarıyla hiçbir zaman irtibatlarını kesmediler. Geldikleri Trabzon ve Rize yöresinde geniş arazilere ve mülklere sahip olarak adeta bir derebeyi gibi varlıklarını sürdürdüler. Osmanlı Devleti'nin 18. yüzyılın ikinci yarısında Kafkasya'daki egemenliğinde meydana gelen sarsıntılar nedeniyle Kars, Rize, Artvin ve Trabzon yöresinde nüfuzlu Gürcü Bagratuni aileleri, Türkler üzerine saldırılar düzenleyerek yağma ve çapulculukla zenginliklerini arttırdılar. Bölgedeki Türk köylerine saldıran Gürcü Bagratuniler, bölge valilerine isyan ediyorlardı.

18. yüzyılda Osmanlı devletinin içinde yaşadığı mali kriz, devlet gelirlerinin malikâne olarak ömür boyu sermaye sahiplerine verilmesini zorunlu kıldı. İmparatorluğun pek çok yerinde askeri gücü olan nüfuzlu aileler ortaya çıktı. Ayan denilen bu yeni sınıf, devletin dikkate almak zorunda olduğu bir seçkinler ve zenginler topluluğuydu. Trabzon, Rize, Artvin ve Kars bölgesinde, Osmanlı Devlet otoritesine sık sık başkaldıran aileler olan Külünkoğulları, Eşkıyaoğulları, Tuzcuoğulları, Mataracioğulları, Sanoğulları ve Bakatoğulları bu aileler arasında bulunmaktaydı.

Doğu Karadeniz'e doğru yayılmış olan **Gürcü Bagratuni ailesi olan Bakatoğulları** da bu sınıfa dâhildi. Gürcü Bagratuni ailesi olan Bakatoğulları diğer ayanlardan farklı olarak Osmanlı Devleti'ne hiçbir zaman itaat etmemişti.

Doğu Karadeniz arazisine yayılmış olan bu ailelerin en büyük özelliği, Türk köylerini yağmalamak, kadınları dağa kaldırmak, her türlü hırsızlık ve yolsuzluğu yapmaktı. Trabzon valisine çok defa şikâyetler yapılmışsa da dağların ve arazinin bu eşkıyaları saklayacak derecede iyi olması nedeniyle bir şey yapılamamıştır. Bu konuda devletin arşivlerinde çok sayıda vesika bulunmaktadır.

Doğu Karadeniz'deki Gürcü Bagratuni sülaleleri, Gürcistan'da hüküm süren akrabalarının izlediği politikaya benzer bir siyaset takip ettiler. **18. yüzyılın başından itibaren bu ailelerin bir kısmı**

“Müslümanlaşmaya” başladı. Bu Osmanlı Devleti’nin yanında yer aldıklarını göstermek için iyi bir taktikti. Böylece devletin gazabını üzerlerine çekmekten kurtulmuş olacaktı. Aldıkları Müslüman isimlere kendi isimlerini karıştırarak kimliklerini devam ettirmeye çalıştılar.

19. yüzyılın başlarına gelindiğinde Gürcü Bagratuni aileler devlete isyanlarını arttırdılar. Doğu Karadeniz’den Gürcistan’a doğru etkili olan bu aileler, İran ve Gürcistan’daki akrabalarını daima arkalarında görüyorlardı. Osmanlı Devleti’ne sürekli isyankâr bir tavır içerisinde olmaları ve devlete başkaldırmaya cüret etmelerinin arkasında bu gerçek vardı.

Bu dönemde Bakatoğlu Memiş isyanlarda en fazla öne çıkan isimdi. Bakatoğlu Memiş, güçlü Bagratuni aileleri arasındaki ittifak sayesinde Trabzon valisine ve vilayet askerlerine kafa tutabilecek bir güce ulaşmıştı. Potamya’da yaşayan Gürcü Bagratuni Bakatoğlu ailesi, yaşayacağı coğrafyayı itina ile seçmişti. İki nehir arası anlamına gelen **“Potamya”**, arz-ı mev’ud’un küçük bir örneği idi. Nil-Fırat arası Yahudiler için vaat edilmiş topraklardı. Potamyada, iki nehir arasının taşıdığı mananın bir iz düşümü olarak bölge Yahudileri tarafından kutsal kabul ediliyordu.

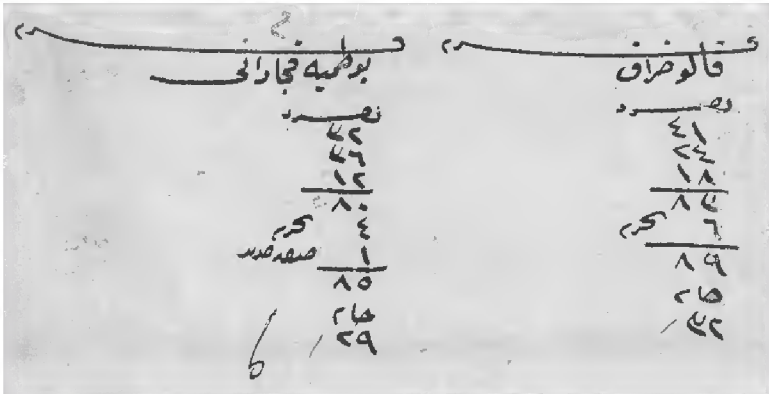
Sultan II. Mahmut, ayanları ortadan kaldırmak, devleti merkezileştirmek için valilere geniş yetkiler verdi. II. Mahmut aldığı tedbir neticesinde pek çok ayanı ortadan kaldırdı veya itaat eder noktaya getirip toplum üzerindeki baskılarını zayıflattı. Gürcü Bagratuni aileler de II. Mahmut’un bu kararlı ve sert politikaları karşısında nasiplerini aldılar.

Anadolu’nun İsviçre’si Potamya

Rize ve Potamya(Güneysu), her millettten ve dinden insanın yaşadığı bir yerleşim yeridir. Fatih Sultan Mehmet’in bölgeyi fethinden sonra bölgeye çok sayıda Türk yerleştirilmiştir. İran’dan, Kafkasya’dan, Rusya’dan ve Anadolu’dan pek çok kişi Rize’ye yerleşerek zamanla ortak bir kültür inşa etmiştir. **Şehirde Türk, Rum, Ermeni, nüfusun yanında Gürcü Bagratuniler de dikkat çekmektedir.**

Gürcü Bagratuniler, Rize ve Potamya'nın en eski sakinleridir. Rize'de İbranice/Yahudice pek çok yer adı bulunması da bu durumu açıkça göstermektedir. Havra köyü, Aron köyü, Büyük Samiri mahallesi, Küçük Samiri mahallesi, Babek mahallesi, Yafa mahallesi, Rusya köyü, Polihoz-Kaloharaf köyü, Raşot köyü, Golyat köyü, Bağdatlı mahallesi, Portakallık mahallesi, Galata köyü, Mişona köyü, Tolona köyü, bu yerleşim yerlerinden bazılarıdır. Zira Havra köyünde Moşe'nin oğlu, Salamon'un oğlu, Bağdatlıoğlu, Dervişoğlu, Lorsoğlu, Makrasoğlu gibi aile lakaplarına rastlanmaktadır ve bu örnekleri arttırmak mümkündür. Bu lakapların yanında "Müslüman" isimlerin yer alması köyün kısa bir süre önce Müslüman kimliğine bürünmeye başladığını da göstermektedir. Bölgede Pir Çelebi, Yeniköy ve Anbarlık köyü gibi Türk köyleri de mevcuttur.

Aron, Samiri, Yafiri, Golyat, Mişona ve Havra gibi Yahudi inancına ait yer adlarının bölgede bulunması, burada Yahudi yerleşimlerinin bulunduğunu göstermektedir. Aron ismi, aynı Levi gibi soylu Yahudiler tarafından kullanılan bir isimdir. Bu durum bölgede soylu Bagratunilerin yaşadığını göstermektedir.

Potamya ve Kaloharaf köyleri

قائمة خاوره	قائمة خاوره
٥٤	٥٤
٤٦	٤٦
١٦	١٦
١١٤	١١٦
٤	١
١١٩	١٢٠
٤٠	٤٠

Potamya ve Çevresindeki Köylerden Havra Köyü

Gürcü Bagratunilerin yaşadığı yerlerden birisi olan Golyat köyünde Yusuf, İsmail, Numan, İbrahim, Hurşit gibi isimlerin çokça yer aldığı görülmektedir. Bölgenin Ermeni Bagrat köyü olan Raşot köyünde ise, Tomasoğulları, Tafilioğlu, Arpikoğlu, Haçikoğlu, Likonunoğlu gibi gayri müslim kökenli aile lakapları vardır ve bu lakaplar Müslüman isimlerle birlikte anılmaktadır. Aron köyü Rize'nin en büyük köylerindendir ve Gürcü Bagratunilerin de sakin olduğu yerleşim yerlerinden birisidir.

قائمة خاوره	قائمة خاوره
٤٥	٤٥
٤٦	٤٦
١٦	١٦
١١٤	١١٦
٤	١
١١٩	١٢٠
٤٠	٤٠

Potamya ve çevresindeki köylerden Golyat ve Tolon köyleri

بابک	غالطا
۱۶	۱۶۴
۲۶	۱۶۶
۱۶	۵۵
۵۹	۴۰۵
۲۶	۱
۱۹	۴۰۶
	۲۶
	۱۶۴

Potamya ve çevresindeki köylerden Galata ve Babek köyleri

فانغولوز	فانغولوز
۱۶	۱۶۴
۲۶	۱۶۶
۱۶	۵۵
۵۹	۴۰۵
۲۶	۱
۱۹	۴۰۶
	۲۶
	۱۶۴

Potamya ve çevresindeki köylerden Samiri, Küçük Samiri, Kaloharaf ve Rusya

Kafkasya'daki güç mücadelelerinden kaçıp Rize'ye yerleşen Gürcü Bagratunilerin sayısı da hayli fazlaydı. **Bakatoğlu Memiş'in yaşadığı Polihoz-Kaluharafköyü de bu köylerden birisidir. Köy, muhtemelen 1700'lü yıllarda "Müslümanlaşmaya" başlamıştır. Köyün isminin Polihoz-Kaluharaf olması köyün Türk yerleşim yeri olmadığını gösterir önemli bir karinedir.** Köydeki aile lakaplarının bir kısmının Türkleştiği görülse de hala önemli bir kısmının Müslümanlık'tan önceki isim ve sıfatları taşıdığı görülmektedir.19. yüzyılın başlarında köyde yaşayan nüfusa bakıldığında bu durum açıkça görülür.

Eşraftan Gürcü Bagratuni Bakatoğlu Memiş, Polihoz-Kaluharaf köyünün ağasıydı. Gürcü Bagratuni Bakatoğlu Memiş Ağa, bu köye Gürcistan'dan gelmişti. Bununla birlikte Gürcü Yakupoğlu Yakub, Gürcüoğlu Ali, Gürcüoğlu Ahmet, Gürcüoğlu Cevahir, Mandekoğlu Hüseyin, Vadrioğlu Abdullah, Marzeloğlu Mustafa, Mustafa Beşeoğlu Osman, Soytarioğlu Hasan Polihoz-Kaluharaf köyünün diğer Gürcü Bagratuni sakinleriydi. **Din tercihlerini siyasi dengelere göre yapan Bagratunilerin burada anlatılan kollarının Müslümanlaşmaya başlamaları üç kuşak önce, 1700'lü yılların başlarında olmuştur.** Zaten bu tarihler Gürcü Bagratuniler arasında "Müslümanlaşmanın" en fazla olduğu dönemdir.

Bununla birlikte, Türk ailelerin yanında çok sayıda yetimin bulunması ve bu yetimlerin baba adlarının Abdullah olarak belirtilmesi bölgenin Müslümanlaşma sürecinin devam ettiğini göstermektedir. İslamlaşma sürecinde anne, baba ve kişi isimleri üzerinde yapılan değişiklikler, ileriki bölümde ayrıntılı bir şekilde bahsedilecektir.

1800'lü yılların başında pek çok İspirli'nin Rize ve Potamya'daki akrabalarının yanına gidip geldiğine dair belgeler mevcuttur. Bunların Potamya'ya sık sık gelmeleri aynı soydan, aynı kültürden geldiklerinin bir göstergesidir. Nitekim İspir, Eskiçağlardan beri Ermeni ve Gürcü Bagratunilerin merkezi olmuştur.

Potamyalı Bakatoğlu Memiş Ağa'dan Recep Tayyip Erdoğan'a

Potamya/Güneysu Rize'de bir köy ismi olup, bölgeye adını vermiştir. Recep Tayyip Erdoğan'ın büyük dedesi 1785 doğumlu Bakatoğlu Memiş Ağa, 1830 nüfus sayımında 45 yaşında görülmektedir. Devlete sürekli isyan eden Bakatoğlu Memiş Ağa, o tarihlerde Potamya'ya bağlı Polihoz-Kaloharaf köyünde ikamet etmektedir. Yine 1850 senesinde yapılan vergi sayımında Bakatoğlu Memiş Ağa, 65 yaşında kır sakallı ve köyün en zengini olarak tarif edilmektedir. Bu tarihte Bakatoğlu Memiş Ağa, devlete 86 kuruş vergi vermektedir.

Recep Tayyip Erdoğan'ın dedesinin ismi olan **Teyyup** ismi tarihte ve günümüzde Ağrı, Iğdır ve Tuzluca yöresinde de kullanılmaktadır. Ağrı-Iğdır-Tuzluca, Şii-İran kökenli nüfusun yoğun yaşadığı bir bölgedir. İran'dan Potamya'ya göçler olduğu bilinmektedir. **Teyyub** isminin hem Iğdır-Tuzluca hem de Potamya'da kullanılması bu iki bölgeye İran'dan göçler olmasının bir sonucudur. Zira Recep Tayyip Erdoğan'ın, 2014 yılındaki İran ziyaretinde *"ikinci evimizdeyiz"* açıklaması İran'ın Potamya'ya etkisinin tarihsel ve coğrafi olarak ifadesidir.

Recep Tayyip Erdoğan'ın aile büyükleri içerisinde yer alan Havuli, Fatuli ve Farfuli gibi isimlere sacede Potamya'da rastlanılmaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı iken söylediği *“Demokrasi bir araçtır. Müslüman'ın laik olması mümkün değildir.Eğer benim emir-komuta merkezim bana Papaz elbisesi giyeceksin diyorsa, Papaz elbisesini giyer, bu şekilde gider görevimi yaparım.”* Zaten Bagratuniler, Gürcüler ve Ermeniler içerisine papaz elbisesi giyerek sızmışlardır. Bu söz, Bagratuniler'in Ermeniler arasına sızma mantığının dışı durumundan ibarettir.

TAYYİP ERDOĞAN'IN EŞİ EMİNE ERDOĞAN

Emine Erdoğan, Siirtli Gülbaran ailesinin kızıdır. Gülbaran ailesinin kökenlerinin dayandığı Siirt'te önemli sayıda **Yahudi, Ermeni, Süryani, Nasturi, Keldani ve diğer Hristiyan unsurların** yaşadığı bilinmektedir.

Siirt'in Bilinmeyen Ermeni Tarihi

Siirt adı bazı kaynaklarda **“Seert”** (üç yer) olarak geçmektedir. Kentin birkaç tepe üzerine kurulmasından dolayı bu adın verildiği tahmin edilmektedir. Siirt'in adı bazı kaynaklarda **Tiğrakert** olarak geçmektedir. Her ne kadar Sami kökenli olduğu söylene de **Ermenice Tiğrakert**'in halk ağzında sırasıyla **Sigrakert, Sigirt** ve sonunda **Siirt**'e dönüşmüş olabileceği de düşünülmektedir.

Siirt'te 18. yüzyılda, 5.600 Ermeni hane bulunmaktaydı. 1800-1830 yılları arasında 17.000 nüfusun 10.000'i Ermeni idi. 1830-1850 yılları arasında 15.000 nüfusun 6.000'i Ermeni iken, 1914 yılında burada yaşayan 7.442 kişiden 3.320'si Kürt, 4.032'si Ermeni idi. Diğerleri Türk, Arap ve Süryani idi.

Siirt'te Ermenilerin, Surp Tateos-Partoğimeos Apostolik Kilisesi, bir Katolik ve bir de Protestan Kilisesi vardı. Piskoposluğun merkezi ise **Surp Hagop Manastırı**'ydi. Vilayetin 146 yerleşim birimine dağılmış Ermenilerin, **45 kilise, 3 Manastır ve 22 okulu** bulunmaktaydı.

Siirt Mor Yakup Kilisesi

Siirt civarında Süryani ve Ermenilerin ortak bir mabedi idi Mor Yakup Kilisesi. Bir tarafı kilise, bir tarafı manastır olarak kullanılmıştı. Mor Yakup Kilisesine yöre halkı Kürtçe'nin de etkisiyle "Mîr Yakup" adını vermişti.

Siirt'e bağlı Eruh'un eski ismi Bohtan'dı. PKK'nın Doğu Anadolu'yu kendine göre böldüğü sözde eyaletlerden birisi olan Botan'ın adı, Ermenicedir. Eruh Şehri de bölgede çok önemli bir Ermeni yerleşim merkezidir.

Fransız araştırmacı seyyah Cuinet'e göre, Eruh'ta 1890'larda 5.113 Ermeni vardı. 1914'te Patrikhane istatistiklerine göre ise 3.393 kişi bulunmaktaydı. 20 kırsal yerleşim birimine dağılmış olan Ermenilerin 4 kilisesi ve 2 okulu bulunmaktaydı. Kazanın yönetim merkezi Eruh, Ermenilerin en yoğun olduğu yerdi. Burada 2.412 Ermeni'ye karşılık sadece 12 Kürt ailesi yaşamaktaydı.

KOÇGİRİ EYALETİ

Sivas (Kızılirmak'ın doğusu), Malatya'nın Hekimhan, Arguvan, Arapgir ilçeleri (Yamaçdağları bölgesi), Tokat ve Ordu illerini kapsayan yöreyi sözde "Koçgiri Eyaleti" olarak ilan ediyor.

DERSİM EYALETİ

Tunceli, Erzincan, Elazığ'ın Karakoçan ilçesi'nin bir kısmı, Kovancılar, Baskil, Ağrı, Keban ilçeleri, Bingöl'ün Kığı ve Yayladere ilçeleri'nin bir kısmı, Bayburt, Gümüşhane, Giresun'un güneyini kapsıyor.

ERZURUM EYALETİ

Bingöl'ün (Genç ilçesi hariç) tamamı, Muş merkez, Varto, Bulanık, Malazgirt, Elazığ'ın Karakoçan, Erzurum'un Aşkale-Horasan hattının güneyi, Ağrı'nın Tutak, Patnos ve Eleşkirt ilçeleri'nin Batı kesimi, Erzincan-Tercan ile açılım alanı olarak Bayburt, Trabzon Rize

SERHAT EYALETİ

Kars, Ardahan, Iğdır illerinin tamamı, Ağrı'nın (Tutak, Patnos ilçeleri'nin Batı kesimi hariç) tamamı, Van'ın Erciş, Çaldıran, Muradiye ilçeleri, Erzurum'un Şenkaya, Olur, Artvin'in Sarvas, Borçka, Muş'un ve Ardahan'ın ilçeleri'ni kapsıyor.

GÜNEYBATI EYALETİ

Gaziantep'in (İslahiye hariç) tamamı, Kahramanmaraş, Adıyaman, Malatya'nın Hekimhan, Arguvan, Arapgir ilçeleri'nin bir kısmı, Kilis'i kapsayan yöreye sözde "Güneybatı Eyaleti" adı verildi.

BOTAN EYALETİ

Sırmak, Hakkâri'nin Çukurca ilçesi, Van'ın Çatak, Bahçesaray ve Gevaş'ın bir bölümü, Siirt merkez, Pervari, Kortalan ve Eruh ilçeleriyle, Sırmak iline mülkavir Kuzey Irak topraklarını kapsayan bölgeye sözde "Botan Eyaleti" adı veren örgütün önemli silahlı birimleri bu sözde eyalette gizleniyor.

ZAGROS EYALETİ

Hakkâri yöresine sözde "Zagros Eyaleti" adı verildi. Kuzey Irak'a yakınlığı nedeniyle teröristlerin en çok bulunduğu alanlardan birisi. Yörede bazı aylar 800-900 arasında terörist bulunuyor.

TOROS-KENDİZ EYALETİ

Hatay, Adana, İçel, Antalya, Osmaniye, Gaziantep'in İslahiye ve Nurdag ilçeleri'ni kapsayan sözde "Toros-Akdeniz Eyaleti" örgütün ünlenecek ve taban edinecek için en ağırlık verdiği yerler arasında.

GAP (RUHA) EYALETİ

Mardin'in Kızıltepe, Derik, Mazıdağı, Şanlıurfa'nın Ceylanpınar ilçesi'ni kapsayan sözde "Gap-Ruha Eyaleti" örgütün militanları en az bulunduğunu alanlardan birisi.

AMED EYALETİ

Diyarbakır'ın Bismil, Çınar ilçeleri hariç tamamı, Elazığ, Nizip, Palu, Arıcak, Sivrice, Alacakaya ilçeleri, Bingöl'ün genç, Muş'un Hasköy ve Korkut ilçeleri'nin bir kısmını kapsayan bölgeye sözde "Amed Eyaleti"ni oluşturuyor.

MARDİN EYALETİ

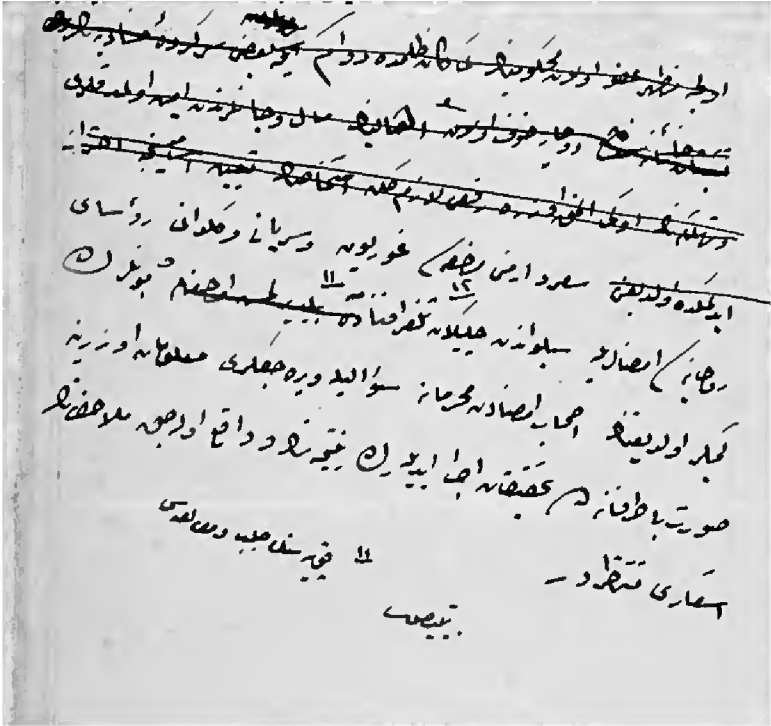
Mardin'in merkez, Dargeçit, Midyat, Nusaybin, Ömerli, Savur ve Yeşilli, Sırmak'ın İdil, Güllükönak, Batman'ın Gercüş, Hasankeyf, Diyarbakır'ın Çınar ilçeleri'ni kapsayan sözde alana "Mardin Eyaleti" adı verilmis.

GARZAN EYALETİ

Bahman ve Bitlis'in tamamı, Siirt'in Baykan, Şirvan, Kurtalan ilçeleri'nin bir kısmı ile Van'ın Bahçesaray, Hizan, Gevaş ilçeleri'ni kapsayan alana "Garzan Eyaleti" adı verildi.

PKK'nın Türkiye'deki sözde eyalet yapılanması

1915 tehcir döneminde Anadolu'nun birçok bölgesinde olduğu gibi Siirt'teki Ermeniler de tehcirden kurtulmak için Müslüman kimliğine büründü. Bu ailelere “Misilmeni”, “Müslimini” veya “Müslümanlık” yani sonradan Müslüman olanlar denirdi. Siirt'te bazı aileler bu lakapları günümüzde hala kullanılmaktadır. Bu Ermeniler, zamanla “**Dindar Müslüman**” gözüktüler ve kendi inançlarını gizli şekilde yaşamaya devam ettiler.

Siirt Ermeni Marhasa, Süryani ve Keldani reislerinin cemaatlerine yapılan saldırılardan dolayı can ve mal emniyetlerinin kalmadığına dair Silvan'dan Sadarete çektikleri yazıya ait belge

Günümüzde, Siirt'te kendini Müslüman Arap ve Kürt kimliğinde göstererek yaşayan Ermeni, Süryani ve Nasturiler'in sayısı bir hayli fazladır. Siirt'te birçok Arap ve Kürt kökenlinin annelerinin ve ninelerinin Ermeni kökenli olduğunun söylenmesi bu yüzdendir.

Bu durum sadece Siirt'te görülmez. Türkiye'de Araplaşan binlerce Ermeni Hatay, Urfa, Mardin gibi yerlerde de Arap kimliği içine gizlendiler. Bugün Arapça konuşan bu topluluklar kendilerini Arap olarak lanse etmektedir. Hatay'da 1.100, Siirt'te 1.200, Mardin'de 1.500 Kripto Ermeni aile kendisini Arap olarak göstermektedir. Muş, Sason, Kahramanmaraş, Gaziantep illerinde de çok sayıda kendini Arap olarak gösteren Ermeni yaşamaktadır. Emine Erdoğan'ın ailesi de Siirt'te kendilerini Arap olarak tanıtmaktadır.

Siirt tarihte Ermeni Bagratunilerin önemli şehirlerinden biri olmuştur. **Emine Erdoğan'ın ailesi olan Gülbaran ailesinde Lut, Şuayb, Nili ve Nasra gibi İbrani kökenli çok sayıda isim bulunmaktadır. Bu isimler Ermeni Bagratunilerin ve Nasturilerin kullandığı isimlerdendir.**

19.yüzyılın ilk yarısında Siirt'i ziyaret eden Avrupalı misyoner ajanların notlarında, Siirt merkez nüfusunun üçte birinin Müslüman, üçte ikisinin de Gayri Müslim(Ermeni, Keldani, Süryani, Nasturi ve Yahudi)olduğu ve tüm halkların beraberce sorunsuz yaşadığı yazılıdır.

Bagratuni Kralı Aşot'un kardeşi Nasra

Emine Erdoğan'ın büyük ninesinin ismi olan Nasra, tarihin derinliklerinden gelen çok önemli bir isimdir. **870'li yıllarda yaşayan Bagratuni Kralı Aşot'un kardeşinin adı olan Nasra, yüzyıllar sonra Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nın eşi olan Emine Erdoğan'ın büyük ninesi Nasra ile tarih sahnesine çıkacaktır. Nasra ismi günümüzde, Güneydoğu, Doğu Anadolu'da Ermeni ve Süryani görünümlü Bagratuniler tarafından yoğun bir şekilde kullanılmaktadır.**

Gülçiçek Günel Tekin tarafından yazılan “Kara Kefen” isimli kitapta 56. ve 57. sayfalarda, **Süryani asıllı Nasra Teyze** anlatılmaktadır. Süryani Nasra Teyze'ninhünerleri anlatılırken, kendi elleri ile yaptığı şarapların da çok güzel olduğu ifade edilmektedir.

Yahudi Casusluk Örgütü Nili

Emine Erdoğan'ın büyük ninesinin ismi olan Nili, kadim Yahudi isimlerindendir. I.Dünya Savaşı'nda Ortadoğu'da Osmanlı Devleti'ne karşı casusluk faaliyetinde bulunan Yahudi istihbarat teşkilatının adı da Nili'dir.

Emine Erdoğan'ın büyük ninesinin ismi olan Nili'nin ilginç bir hikâyesi var.

Nili; gizemli, gizemli olduğu kadar da başarılı Yahudi bir istihbarat teşkilatının adıydı. Yüzlerce alımlı ve baştan çıkarıcı Yahudi kadından oluşuyordu. İstediklerini elde edebilmek için bu kadınlar bedenlerini ve cinselliklerini cömertçe kullanıyorlardı.

Nili ismi, Yahudi kutsal metinlerinde yer alan “İsrail'in kurtarıcısı yalan söylemez” ayetinin İbranicesinin baş harflerinden oluşuyordu.

Teşkilatın başında Sara Aranson vardı. Nili ajanları sezdirmeden I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'nın en hassas yerlerine kadar sızdı. İşin en büyüğünü de teşkilatın lideri Sara Aranson çıkarmıştı. İttihat Terakki'nin en önemli isimlerinden Cemal Paşa'yı etki alanına dahil eden Sara Aranson, Cemal Paşa'nın Suriye'deki karargahına girebiliyor, en gizli bilgilere ulaşabiliyordu. Araplar'ı Osmanlı Devleti'ne isyan ettiren, böylece Osmanlı Devleti'nin yıkılmasında çok önemli bir yeri olan İngiliz ajan Lawrence, Filistin'e Sara Aranson'un Cemal Paşa'dan aldığı izin belgesi sayesinde geçebilmişti.

Nili lideri Sara Aranson, Osmanlı Devleti'nin yıkılmasının da mimarlarından. Nili ismi, İsrail'de kız çocuklarına verilen kutsal isimlerden birisi olmuştur.

Nasri Dayı

Emine Erdoğan'ın dayısının adı olan Nasri de dikkat çekici bir isimdir. Nasri ismi Mardin ve Siirt bölgesinde kullanılmaktadır. Mardin'de Nasri ismini Süryaniler kullanmaktadır.

Siirt'te yaşayan Bagratuniler, Süryaniler, Ermeniler, Nasturiler ve Yahudiler arasında yapılan kız alış verişleri ile karşılıklı

etkileşimler olmuş, bu durum isimlerde de kendisini göstermiştir. **Emine Erdoğan’ın diğer büyük ninesinin ismi olan Berho da Süryaniler’in bölgede çok uzun yıllardır kullandığı bir isimdir.**

Siirt’ten İstanbul’a sırlı göç

Emine Erdoğan, Siirtli Gülbaran ailesinin kızıdır. Emine Erdoğan’ın annesi Hayriye Gülbaran ise Siirtli Kırlandıç ailesinin kızıdır. Hayriye Gülbaran’ın babası Mehmet Sabri Kırlandıç’tır. Mehmet Sabri Kırlandıç, Cumhuriyetin ilk yıllarında Siirt’ten, İstanbul Fatih’e taşınmış ve bu sırada Kırlandıç olan soyadını Mertcan olarak değiştirmiştir.

Gayri Müslim kökenli vatandaşlar, kimliklerini gizlemek içgüdüğü ile Anadolu’nun küçük kentlerinden İstanbul’a, özellikle de muhafazakâr olarak bilinen Fatih ve Eyüp semtlerine göç etmişlerdir. Göç sonrasında da isimlerini, soy isimlerini değiştirmişlerdir. Benzer bir durum Emine Erdoğan’ın ailesinde de görülmektedir.

Emine Erdoğan’ın mensubu olduğu Ermeni Alan Aşireti

Tarihi vesikalarda,Emine Erdoğan’ın mensubu olduğu Gülbaran ailesinin, Alan aşiretinin bir parçası olduğu görülmektedir. Söz konusu Alan Aşiretinin yayıldığı alan Van, Diyarbakır, Siirt, Elazığ, Ağrı, Şırnak ve Hakkâri’dir. Alan aşireti Ermeni bir aşirettir.

Emine Erdoğan’ın Rum dünürleri

Bagratunilerin Trabzon bölgesindeki Pontuslu Rum asilzade ailelerle, Türklere karşı ittifak yaptıklarına yukarıda değinmiştim. Bu ittifakların gerçekleşme yollarından bir tanesi de evliliklerdir.

Emine Erdoğan’ın kardeşi Hüseyin Gülbaran’ın kızı Zeynep, Rum Amir Eşter ile evlenmiştir. Amir Eşter’in annesi Mediha Eşter, İstanbullu bir Rum’dur. Mediha Eşter’in babası “Yani” ve annesi “Anastasiya” köklü Rum ailelere mensuptur. Aile lakabı olan Eşter esasında İbranicedeki Ester isminin karşılığı

olup, Yahudi kadınları arasında en çok kullanılan isimlerdendir.

Bu aile 15. ve 16. yüzyılda Osmanlı fetihleri sonucunda İstanbul'a getirilip yerleştirilen Bagratuni ailelerden birisidir.

3.BÖLÜM

“Tarihini ve düşmanını bilmeyen millet, kolayca düşer, yok olur.”

Çin Atasözü

MIT MÜSTEŞARI HAKAN FIDAN

Tarih boyunca azınlık olan toplumlar, yönetimde kalabilmek ve iktidarlarını devam ettirebilmek için ilk olarak istihbarat kurumlarını ele geçirmeyi amaçlamışlardır. Günümüz Türkiye’inde de aynı durum yaşanmaktadır.

Esaretten Krallığa, Astsubaylıktan MIT Müsteşarlığı’na

Hakan Fidan, Astsubay Hazırlama Okulu’ndan mezun olmuştur. TSK tarafından NATO görevi için yurtdışına gönderilmiştir.

Hakan Fidan, Türkiye döndükten sonra, zorunlu hizmeti biter bitmez istifa etmiştir. İstifa kararı, 2001 yılına yani, AKP’nin kuruluş aşamalarına denk gelmektedir. Bu istifadan sonra, **kısa bir süre Avustralya Büyükelçiliği’nde** çalışmıştır. Bu arada Bilkent Üniversitesi’nde yüksek lisansa başlamıştır.

Bundan sonra Hakan Fidan'ın kariyerinin parlatılmasındaki en önemli unsur olan Ahmet Davutoğlu devreye girer. Yüksek lisans sonrası doktora da Davutoğlu aracılığı ile devam eder. Hakan Fidan'ın yüksek lisans ve doktora konuları, uluslararası istihbarat üzerine seçilir.

Türkiye'deki sınavlarda en iyi dereceleri alan, en iyi üniversiteleri okuyan öğrencileri bile kışkırtan görevler, emekli astsubay Hakan Fidan için artık sıradanlaşmıştır.

Fidan, Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu (Viyan), Birleşmiş Milletler Silahsızlanma Enstitüsü (Cenevre) ve Verification Technologies Research Center (Londra)da akademik araştırmalarda bulunur. Hacettepe ve Bilkent Üniversiteleri'nde dersler veren Fidan, daha sonra TİKA başkanlığına da Ahmet Davutoğlu aracılığı ile getirilir.

2003-2007 yılları arasında Başbakanlık Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi (TİKA) Başkanlığı görevini yürüten Fidan, uluslararası ilişkilerden sorumlu Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı olur. Burada e-devlet projesi ve tüm yazılım işlerini yürütür. **Dinleme, ses uzmanlığı ve analistliği konusunda özel çalışmalar yapar. Hakan Fidan, bu şekilde devletin birçok gizli alanı ile ilgili verilere de ulaşma imkanı bulur.**

Fidan'ın Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığı döneminde birlikte çalıştığı isimler, bir dönem dış politika danışmanı olan Ahmet Davutoğlu ve Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu'dur. Bu dönemde öne çıkan iki konu, Filistin ve İran'ın nükleer çalışmalarıdır. Söz konusu dönemde Türkiye'nin Hamas'a yoğun destek vermesi, Batı'nın bütün taleplerini geri çevirip, BM gibi uluslararası platformlarda nükleer çalışmalarıyla şimşekleri çeken İran'ın yanında yer alması, Fidan'ın siyasi duruşuyla ilgili kamuoyundaki algıyı besleyen iki önemli faktördür.

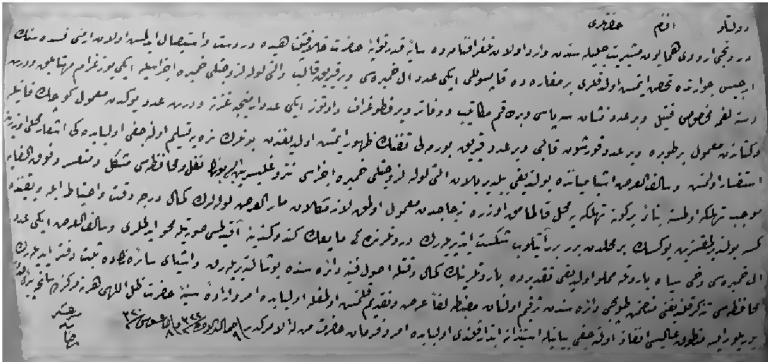
Mossad ve İsrail hükümeti, Hakan Fidan MİT Müsteşarı olduktan çok kısa bir süre sonra İran'ın adamı olduğu gerekçesiyle ona güvenmediğini duyurdu. Ancak uluslararası ilişkiler uzmanlarına göre, bir devletin başka bir devletin istihbaratının en tepesindeki ismi açıktan hedef alması normal bir durum değildi.

Güçlü ve gizli bir el, emekli astsubay Hakan Fidan'a adım adım,ilmek ilmek kariyer planlaması yapar, kendisini istihbarat ve uluslararası ilişkilerle ilgili çok önemli bir göreve hazırlar. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde Hakan Fidan kadar hızlı yükselen başka bir bürokrat görülmemiştir. Bagratuniler'deki "Esaretten Krallığa" süreci, bin yıllık aradan sonra, Hakan Fidan'ın devletin en genç MİT Müsteşarı olması ile bir kez daha tekerrür etmiştir.

Kızılkilise Köyü'nden MİT Müsteşarlığı'na

Hakan Fidan, Van ili Erciş ilçesine bağlı Ergücü Köyü'ndendir. İçişleri Bakanlığı tarafından yapılan "Köylerimiz" adlı çalışmada Ergücü köyünün eski adı "Kızılkilise" olarak geçmektedir.

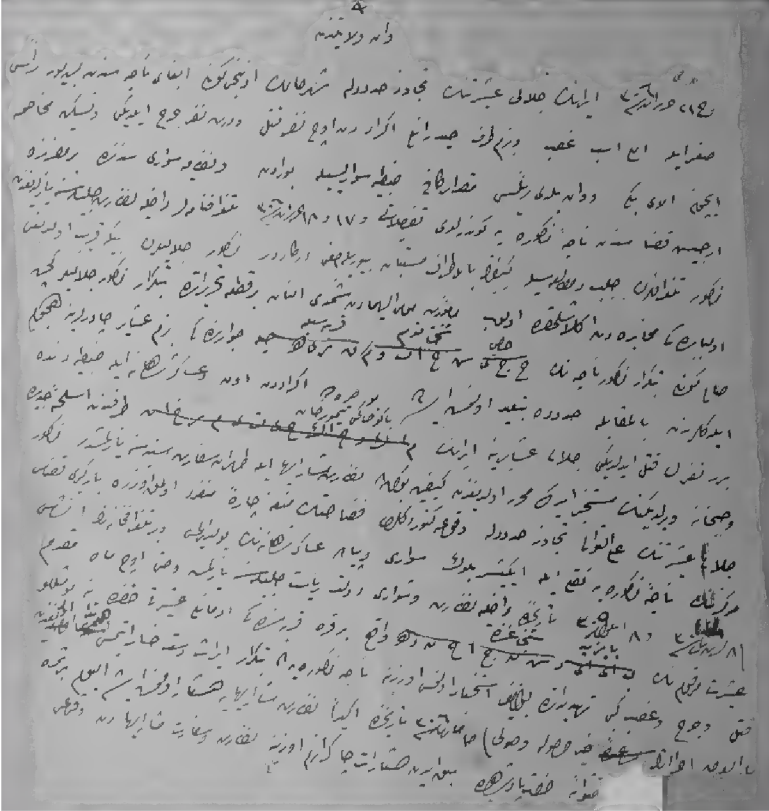
Devlet kayıtlarında Hakan Fidan'ın köyü olan Kızılkilise'de Keşiş yeri ve Haçlar adında mevkiler bulunmaktadır. Bilindiği üzere Keşiş, din işleriyle uğraşan Hristiyan din adamlarına verilen addır. Bu gibi mevki adları Hakan Fidan'ın köyünün, Hristiyan nüfusunu yaşadığı bir yerleşim yeri olduğunu göstermektedir.

Ermeni çetelerinin Erciş'te faaliyet gösterdikleri, bir mağarayı mühimmat, silah, bomba, yiyecek ve barınak amaçlı kullandıkları ve bölgede Müslüman ahalîye baskılar yaptıkları konulu belge

Hakan Fidan'ın dedeleri Celali mi?

MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın memleketi Van-Erciş, Ağrı, Doğubeyazıt ve Batı İran çevresinde Şii Kürt olan “Celali” aşireti yaşamaktadır.

İran Celali aşiretinin Van vilayetine saldırdığı ve birçok köyü yağmalayıp, talan ettiklerine dair belge

Bu aşiret Kürt olmanın yanında Süryani, Ermeni, Bagratuni, Yezidi, Asuri, Keldani, Nasturi ve eski kadim topluluklardan oluşan bir konfederasyondur.

Celali Aşiretinin yayılma alanı tarihte Ermenilerin ve Süryanilerin

yaşadıkları Urmiye Gölü ve çevresini de içerisine almaktadır. Günümüzde Batı İran'da, Türkiye'nin doğu sınırında bu durum hala devam etmektedir. Bölgede Ermeni ve Süryanilerin nüfusunun bir milyonun üzerinde olduğu kaynaklarda geçmektedir.

خاتمه نامه
 ص ۱
 ص ۲
 ص ۳
 ص ۴
 ص ۵
 ص ۶
 ص ۷
 ص ۸
 ص ۹
 ص ۱۰
 ص ۱۱
 ص ۱۲
 ص ۱۳
 ص ۱۴
 ص ۱۵
 ص ۱۶
 ص ۱۷
 ص ۱۸
 ص ۱۹
 ص ۲۰
 ص ۲۱
 ص ۲۲
 ص ۲۳
 ص ۲۴
 ص ۲۵
 ص ۲۶
 ص ۲۷
 ص ۲۸
 ص ۲۹
 ص ۳۰
 ص ۳۱
 ص ۳۲
 ص ۳۳
 ص ۳۴
 ص ۳۵
 ص ۳۶
 ص ۳۷
 ص ۳۸
 ص ۳۹
 ص ۴۰
 ص ۴۱
 ص ۴۲
 ص ۴۳
 ص ۴۴
 ص ۴۵
 ص ۴۶
 ص ۴۷
 ص ۴۸
 ص ۴۹
 ص ۵۰
 ص ۵۱
 ص ۵۲
 ص ۵۳
 ص ۵۴
 ص ۵۵
 ص ۵۶
 ص ۵۷
 ص ۵۸
 ص ۵۹
 ص ۶۰
 ص ۶۱
 ص ۶۲
 ص ۶۳
 ص ۶۴
 ص ۶۵
 ص ۶۶
 ص ۶۷
 ص ۶۸
 ص ۶۹
 ص ۷۰
 ص ۷۱
 ص ۷۲
 ص ۷۳
 ص ۷۴
 ص ۷۵
 ص ۷۶
 ص ۷۷
 ص ۷۸
 ص ۷۹
 ص ۸۰
 ص ۸۱
 ص ۸۲
 ص ۸۳
 ص ۸۴
 ص ۸۵
 ص ۸۶
 ص ۸۷
 ص ۸۸
 ص ۸۹
 ص ۹۰
 ص ۹۱
 ص ۹۲
 ص ۹۳
 ص ۹۴
 ص ۹۵
 ص ۹۶
 ص ۹۷
 ص ۹۸
 ص ۹۹
 ص ۱۰۰

Van'da Acem hanında Ermeni terör örgütlerine teslim edilmek üzere İran'dan getirilen pek çok silahın aramada ele geçirildiği ve işin içinde İran devletinin Van karperdazının da olduğu konulu belge

Osmanlı Dönemi'nde Celali Aşireti'nin Şiilik Faaliyetleri

Celali Aşireti, Doğu Anadolu'da özellikle Van'ın kazalarında etkili bir şekilde Şii/İran politikası takip etmiştir. Osmanlı Devleti'nin son yüzyılında, özellikle Van ve Erciş çevresinde zararlı faaliyetlerde bulunmuştur. Bu bilgiler, dönemin Van valisi ve kaza kaymakamları tarafından gönderilen raporlarda açıkça görülmektedir.

İran'ın Şiileştirdiği bu Celalilerin amacı, Doğu Anadolu'daki Sünni Kürtleri Şiileştirmek ve bölgeye hakim olmaktır. Bu durumun farkında olan Osmanlı idaresi, Şii Celalilerin Osmanlı sınırlarına sızmasına ve faaliyetlerine karşı ciddi tedbirler almıştı. Özellikle Van bölgesinde yaşayan Sünni Kürt aşiretleri, Şii Celaliler'e karşı desteklemişti. Bu mücadelede yer alan Sünni Kürt aşiret reislerine pašalık unvanı vererek maaş bağlamıştı. **Yine Celali aşiretine mensup olanların Erciş'e yerleşme taleplerini Osmanlı Devleti engellemeye çalışsa da, ticaret yolu üzerindeki Erciş'e, Celali Aşireti'nin gizli bir iskân politikası izlediği görülmektedir.**

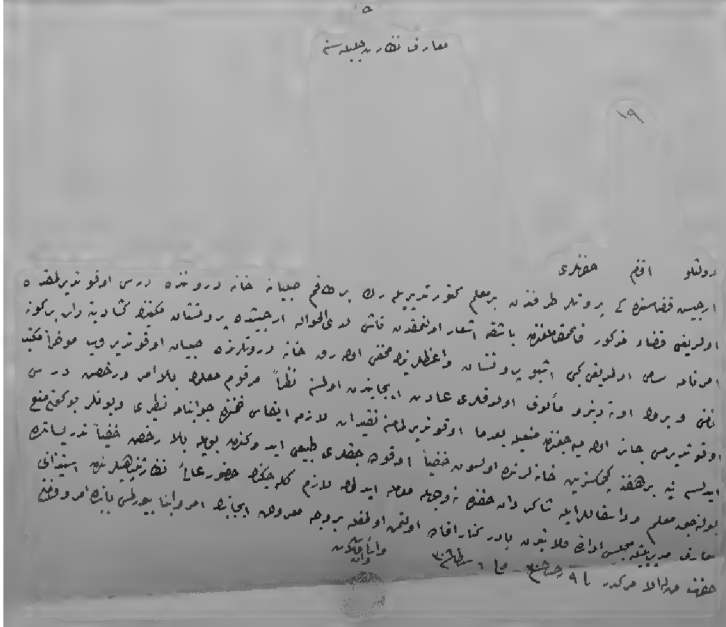
Erciş'ten Rusya'ya göç eden Bagratuni Ermenileri

1800'lü yılların sonlarında Erciş'ten Rusya'ya 1.200 hane Ermeni göç etmiştir. Bunların bir kısmı geri dönmüş, bir kısmı bugünkü Ermenistan-Gürcistan topraklarına yerleşmiştir. Bir kısmı da Kars-Ağrı bölgesinde Ermeni olarak veya Müslümanlaşarak varlıklarını devam ettirmişlerdir.

Yine 1894 yılında Ermenistan, Gürcistan ve Batum'a göç eden Ermeniler'den 500 hanelik bir topluluk Ağrı/Patnos civarına yerleşerek burada kalmışlardır. Bunlardan bazılarının ihtida ederek Müslüman olduğuna dair kayıtlar bulunmaktadır. Aynı tarihte meydana gelen Ermeni İsyanında Erciş'e bağlı **14 Ermeni köyü ahalisi köylerini boşaltarak İran'a ve Ermenistan'a göç etmiştir.** İsyan sonrası bunlardan bir kısmı köylerine dönmüşlerdir. Bölgede yaşayan Ermenilerden bir kısmı isyan sonrasında Müslüman kimliğine bürünmüşlerdir.

Erciş'te İngilizler'in misyonerlik faaliyetleri

1800 yılların sonunda İngilizlerin Erciş'te yoğun bir surette misyonerlik faaliyetleri içerisinde olduğu görülmektedir. İngiliz İlane Cemiyeti, Erciş'te başta Ermeniler olmak üzere pek çok etnik yapıyı Protestanlaştırmak için faaliyet yürütmüştür. Erciş'teki Ermeni Aganis köyünde İngilizler tarafından açılmış olan bir Protestan mektebi, köyü tamamen Protestanlaştırmıştır.

Erciş'te Protestanların mektep açtığı ve Ermeni çocuklarını ve bölge halkını protestanlaştırmak için faaliyetler yürüttükleri, Protestanların bölge çocuklarına evlerinde ders verdikleri konulu belge

Piskoposluk bölgesi kurulunun yerel kaynaklarına göre, 1881'de Erciş'teki 150 köyde 26.892 Ermeni, 4.000 Kürt ve 2.904 Türk yaşıyordu. 1913-1914'deki Piskoposluk bölgesi istatistiklerine bakıldığında ise Ermeni nüfusta belirgin bir düşüş yaşandığı görülmüyordu. Birçok Ermeni din değiştirerek Müslüman kimliği altına gizlendi. Bu dönemde Ermeni nüfusu

10.381 idi. Bölgede 24 kilise, 4 manastır, 4 Ermeni okulu bulunuyordu. Erciş'in evleri, meyve bahçeleri, üzüm bağları ve şarabı meşhurdu.

İç kesimlerde yer alan Medzop manastırı kazanın ruhani merkeziydi. Kızılkilise köyü de Medzop manastırına bağlı diğer bir ruhani merkezdi.

Ağrı İsyanı'nda Celali Aşireti'nin rolü ve Hakan Fidan'ın isyana katılan akrabaları

Celali Aşiretinin Türkiye'deki kolu 1926'da başlayan ve uzun süre devam eden Ağrı isyanına katılmıştır. Bu isyana Bagratunilerin etkisinde olan Ermeni terör örgütleri Hınçak ve Taşnak'ın da destek vermesi oldukça manidardır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, isyanı bastırdıktan sonra pek çok Celali ve Ermeni isyancı, İran'daki akrabalarının yanına, bir kısmı da bölgedeki dağlara kaçmıştır.

1926-1930 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı, Ağrı'da Ermenilerin örgütlediği ve bölgedeki Hassas Örenli, Şiphanlı, Haydaranlı, Milanlı, Hasananlı, Zerkanlı, Cibranlı ve Mokorlu aşiretlerine mensup kişilerin katıldığı büyük bir isyan meydana geldi. Bu isyanı örgütleyenler arasında Biro Haso Telli, İhsan Nuri ve Ermeni Zilan bulunuyordu. İsyana İran'dan da bazı aşiretler destek verdi. Bu aşiretler; Celali genel adındaki Cinikanlı, Melhikanlı, Sakanlı ve Kızılbaşoğulları aşiretleriydi. İsyana gerek İran'dan gerekse Türkiye'den katılan Celali aşiretlerinin ırk ilişkileri vardı.

İsyana katılanların sayısının yaklaşık 3.000 kişiyi bulduğu, Genelkurmay kayıtlarında belirtilmektedir. Asiler arasında sanatkâr olarak Ağrı'da bulunan Ermeniler, Ermeni bir subay ve Nasturiler de vardı.

İsyancıların kullandığı silahlar arasında Rus, İngiliz ve Fransız yapımı silahların var olduğu da görülmüştü. Cephaneyi ise Rusya'dan, İran'dan ve memleketimizin içerisinden temin ediyorlardı.

Bu isyana çeşitli Kripto Kürt örgütleri ve Hoybun Cemiyeti (Benlik ve İstiklal Cemiyeti) destek verdi. Hoybun Cemiyeti'ni

Bagratuni/Ermeniler kurmuştu. İsyân başladığında Ağrı ile beraber, Çaldıran, Erciş, Gevaş ve Siirt bölgeleri de hareketlenmişti. Buralardan da isyanı destekleyen aileler oldu. Türk Ordusunun bölgeye müdahalesi ile çatışmalar yaşandı. İsyân, 14 Eylül 1930 günü bastırıldı. İsyana destek veren aşiretlerin önde gelen aileleri Batı'ya sürgün edildi.

İsyânın bastırıldığı günlerde İstanbul'da bulunan Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal Paşa ve Genelkurmay Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak şu tebrik mesajını yayınladı;

“Doğu sınırlarımızda genel aşayışı ve milli birliği bozmak isteyen şaki ve asileri imha edenleri takdir ve tebrik ederim. Harekâtı her zamanki yüksek vukuf ve liyakatla yürüten Genelkurmayımıza ve kuvvetlerin sevk ve idaresinde gösterdikleri başarıdan dolayı Kolordu Komutanından kurmay heyetine, harekâta katılan komutanlarla subaylarına ve erlere teşekkürlerimin iblağını rica ederim”

Fidan ailesi ve İsyandaki rolleri

Olayların kontrolden çıktığı günlerde Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Ağrı İsyânından sonra Van ve Erciş bölgesinde yaşayan Celaliler'e karşı büyük bir operasyon gerçekleştirdi. **Hakan Fidan'ın amcalarının da aralarında bulunduğu pek çok Celali, Batı Anadolu'ya (Isparta, Denizli) sürgün edildi. Sürgün edilen bu Celaliler'den bir kısmı memleketlerine daha sonra geri döndü. Hakan Fidan'ın amcaları da Erciş'e dönen Celaliler arasında yer alıyordu.**

Hakan Fidan'ın amcası, **Asker Fidan'dır. Asker Fidan'ın karısı Cemile Fidan, İran Celalileri'ndendir. Cemile Fidan'ın annesinin adı Koçeri Meuz'dur. Koçeri Meuz'un babası Abdullah Balaman ve annesi Senem Balaman, Celaliler'in İran kolundandır. Ağrıİsyanı sonrası Cemile Fidan'ın ailesi, Batı Anadolu'da zorunlu iskana tabi tutulmuştur. Ailenin bir kolu Denizli/Akköy'e bağlı Yukarı Şamlı Köyüne, diğer kolu ise Çanakkale/Ezine'ye bağlı Çarıksız Köyüne devlet tarafından yerleştirildiler.**

Hakan Fidan'ın diğer bir amcası Sadrettin Fidan da

Ağrı İsyanı'na katıldığı için zorunlu iskâna tabi tutulmuş bir ailenin kızı ile evlenmiştir. Sadrettin Fidan'ın karısı Yazgülü Fidan'dır. Yazgülü Fidan'ın aile büyükleri 1940'lı yılların sonlarına kadar Isparta-Aksu'da ikamet etmek zorunda bırakılmış, yıllar sonra Van Erciş'e geri dönmüşlerdir.

Hakan Fidan'ın amcası Kutbettin Fidan da Ağrı İsyanı'na katıldığı için zorunlu iskâna tabi tutulmuş aynı aileden Reyhan Fidan ile evlenmiştir.

Hakan Fidan'ın BDP'ye katılan aşireti

Hakan Fidan'ın aşiretinin, PKK'nın Türkiye Büyük Meclisi'ndeki temsilcisi olan BDP'ye katıldığı bilinmektedir. Bu konu basına da yansımıştır. Haberde Fidan'ın aşiretinden 2.000 kişinin BDP'ye geçtiği, aşiretten 5 kişinin de PKK'nın dağ kadrosuna katıldığı bilgisi yer almaktaydı.

BDP Erciş İlçe Başkanı Abidin İnci de, Fidan'ın aşiretinin bir bölümün kendilerine takviye verdiğini ancak bu güne kadar açıklayamadıklarını ortaya koyarak *“çözüm süreci çerçevesinde Sayın Öcalan ile gerçekleşen görüşmeler akabinde aileler ve aşiretler kendi rengimizi göstermek zorundayız diyerek artık hangi partiye takviye verdiklerini açıklamaya start verdi. Daha önce kendilerini belirgin ettirmiyorlardı”* diye açıklamada bulunmuştu.

Hakan Fidan ile Beşir Atalay akraba mı?

Hakan Fidan'ı koruyan, yönlendiren, destekleyen, kritik görevlere gelmesi için kulis yapan isimlerden birisi de Beşir Atalay'dır. Bu yakınlığın bir sebebi de Atalay ile Fidan'ın akraba olması olabilir mi?

Hakan Fidan-Beşir Atalay ikilisi, ruh ikizi gibi hareket etmektedir. İkilinin ismini akıllara kazıyan en önemli olay hiç şüphesiz, Oslo Görüşmeleri, PKK terör örgütü lideri Abdullah Öcalan ve Kandil ile yapılan görüşmeleri planlayan isimler olmalarıdır. **Tam da PKK terör örgütünün dağ kadrosuna Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından çok ağır bir darbe indirildiği, PKK'nın bitme aşamasına geldiği bir dönemde örgütle başlatılan Açılım Sürecinde silahlı mücadeleye son verilmiştir.** Silah bırakıp Türkiye sınırları dışına çıkacağı söylenen PKK terör örgütünün, bu süreci çok iyi değerlendirip dağ kadrosuna yeni militanlar kazandırdığı, şehir merkezlerinde yeni bir yapılanmaya gittiği, silah ve mühimmat stoku yaptığı sıkça dile getirilmiştir. Bu nedenle de Atalay ve Fidan eleştirilerin merkezine oturmuştur.

Çözüm sürecinin yönlendiricisi, baş aktörü olan Beşir Atalay, MİT'in başına Hakan Fidan'ın gelmesini sağlayarak süreci MİT üzerinden istediği gibi yönlendirme konumunu elde etmiştir.

Böyle bir kader birlikteliği yaşayan Hakan Fidan ve Beşir Atalay ikilisinin başka bir ortak noktası da **aynı coğrafyanın insanı olmalarıdır. MİT müsteşarı Hakan Fidan'ın anne tarafı ile Beşir Atalay'ın ailesi Kırıkkaleli'dir.** Hakan Fidan'ın anne taraftan atalarının bir kısmı Kırşehirli olup, buraya Kırıkkale/Delice'ye bağlı Bozköy'den gelmişlerdir. Beşir Atalay'ın memleketi Kırıkkale-Keskin ile Hakan Fidan'ın anne tarafının memleketi olan Kırıkkale-Delice'nin birbirine komşu olması, Fidan-Atalay ikilisi acaba akraba mı diye düşündürmektedir.

Daha önce de belirttiğim gibi, İran-Şiilik için Kırıkkale çok önemli bir konumdur. Kırıkkale'nin önemi, Anadolu Aleviliği'nin merkezi olan Hacı Bektaş Veli Dergâhına yakın olmasından kaynaklanmaktadır. Kırıkkale, İran'ın Anadolu Aleviliği'ni Şiiliğe dönüştürme faaliyetlerinin en önemli üslerinden birisidir.

Fidan Ailesinde Ermeni ve Süryanilik izleri

Hakan Fidan'ın babası ikinci evliliğini Azize Fidan ile yapmıştır. Azize Fidan'ın babaannesinin adı Şemo'dur. Şemo ismi, Güneydoğu Anadolu'da, Mardin, Diyarbakır ve havalisinde

yaşayan Ermeni ve Süryaniler'in kullandığı isimler arasında yer almaktadır.

Hakan Fidan'ın İmamlık yaptığı çok gizli İran hücresi

Gençlik yıllarında Hakan Fidan ile birlikte hareket eden M.K.'den dinleyelim: *“O dönemde Hakan Fidan’la birlikte birkaç kez üniversite öğrenci evlerine gittik. Görünüşte hepsi Sünni Müslüman olan bu evlerde çok güçlü bir İran sevgisi vardı. Humeyni’den büyük bir saygı ve hayranlıkla bahsediyorlardı. Hakan Fidan, katıldığı toplantılarda gençlere konuşmalar yapıyor, “Biz davamız için bunlara katlanıyoruz” şeklinde beyanatlarda bulunuyordu. Kendilerini Müslüman Gençlik olarak tanımlıyorlardı. Birbirlerine çok sıkı bağlıydılar. Dünyanın her yerinde çok güçlü bir organizasyonları mevcuttu. Bunları finanse eden iş adamları vardı. Aşırı sol örgütlerin, özellikle DHKP-C’nin eylemlerinden özentili ve hayranlıkla bahsediyorlardı. Eylem yaptıktan sonra “emin evler” olması gerektiğini, bu aşamada sağlıkçılara büyük iş düşeceğini anlatıyorlardı. Ankara’da, o zaman Sıhhiye’de konuşlu bir büroda faaliyet gösteren Mazlum-Der’de Yılmaz adında biri vardı(Burada söz edilen kişi Yılmaz Ensaroğlu’dur. Kitapta kendisiyle ilgili bir bölüm mevcuttur). Bu organizasyonun başında Yılmaz Ensaroğlu’nun olduğu konuşuluyordu.”*

Yılmaz Ensaroğlu, ilerleyen zamanlarda karşımıza akil adam olarak çıkacaktı. Ensaroğlu, bazı uluslararası bilgi toplama kurumlarının Türkiye’deki en önemli kaynaklarından birisi olarak biliniyordu. İngiltere’de 2005-2006 yıllarında Durham Üniversitesi’nde İnsan Hakları Güvenlik konularında araştırmalar yaptı ve TESEV’in güvenlik sektörü reformu alanındaki çalışmalarında yer aldı. Ensaroğlu, günümüzde Recep Tayyip Erdoğan’ı yönlendiren beyin takımının en önemli isimlerdendir. Çözüm sürecinde aktif rol oynamaktadır. Hakan Fidan’ın MİT Müsteşarlığına getirilmesinde etkili olan en önemli isimlerden biri de yine Yılmaz Ensaroğlu’dur.

M.K.’yı dinlemeye devam edelim:

“O dönemde bu grup, Tayyip Erdoğan’dan, Ahmet Davutoğlu’ndan övgü ile bahsediyordu. Bunlar, Türkiye’nin

Darülharp olduğuna inanıyorlardı. Bunların görüşüne göre devlet kafir görülür. Devlete vergi verilmez, kamuya ait her şeyi çalmak ve talan etmek helaldir. Tarikatların toplumu uyuşturduğunu düşünmektedirler. Bu nedenle de hepsinin imha edilmesi gerektiğini savunurlar. Fikir yapılarına dair önemli bir anektot da Mevlana'nın "sapık" olduğunu düşünmeleridir. Atatürk ve Türk milletine düşmanlıkları zaten çok açık olan bu kadro, Diyanet Teşkilatı'nı da tümünden reddetmektedir.

Vatan ve millet diye bir dertleri olmayan bu kişiler, Türkiye toprakları üzerinde bir Kürt devleti kurulmasında da bir problem görmüyorlardır. Bu durum, çözüm süreci adı altında yaşananların en iyi izahı olsa gerektir. Bunlar, hedefe gidecek her yolu meşru görmektedirler. İrancı ilahiyatçıların, mollaların fetvalarını kendilerine dayanak yapmaktadırlar. İran'ın Türkiye'deki Alevilere de el attığını biliyorum. İran tarafından çıkarılan Aşure isimli dergi, Anadolu Aleviliği'ni Şiileştirmek, toplumda İran'a sempati oluşturmak için yoğun bir faaliyet içerisinde. Hakan Fidan'ın kritik görevlere hazırlanması da bu yapının çok önem verdiği bir konuydu."

HAKAN FİDAN'A BAĞLI GİZLİ HÜCRELER

Gençlik yıllarından itibaren hücre tipi yapılanmalar konusunda uzmanlaşan Hakan Fidan, bürokrasi sahnesine sürüldüğü ilk andan itibaren tüm devlet kurumlarında kendine bağlı çok gizli ve etkili hücreler oluşturdu. Kendi ekibini bürokraside karar mekanizmalarının başına getiren Fidan, sistem içerisinde hızlı bir şekilde kadrolaştı.

Fidan'ın kayınbiraderi emekli jandarma astsubay Harun Bodur

Hakan Fidan'ın kayınbiraderi Harun Bodur, Malatya-Akçadağlı'dır ve emekli jandarma astsubaydır. Hakan Bodur, 2009 yılında Ebedi Nizam Partisi (ENPA) Genel Başkan Yardımcılığına seçilmiştir. Ebedi Nizam Partisi, hedefi oy toplamak olmayan, kritik zamanlarda devreye giren, Hakan

Fidan’a bağılı operasyonel bir partidir. ENPA, Tayyip Erdoğan’ın 27 Mart 2014 tarihli Diyarbakır’daki mitinginde sahne almış, Erdoğan ve AKP’ye destek veren afişler asmıştır.

ENPA, partinin amaç ve ilkeleri arasında Atatürk’ün “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh” ilkesini gerçekleştirmeyi hedeflediğini belirtmektedir ki bu durum tam bir kara mizah örneğidir.

Fidan’ın bacanağı emekli astsubay Ali Özgün Öztürk

Emekli sağlık astsubaydır. Hakan Fidan’ın yönlendirmeleriyle Türk Dili ve Edebiyatında doktora yapmıştır. Sonrasında TİKA’ya yerleştirilmiştir. O dönemde TİKA Başkanı Hakan Fidan’dır.

Hakan Fidan’ın dava arkadaşı emekli jandarma astsubay Ali Tandoğan

Ali Tandoğan, Hakan Fidan’ın Astsubay Hazırlama Okulundan devre arkadaşıdır. Tandoğan, Jandarma Muhabere Astsubaylığından ilk fırsatta emekli olup Hakan Fidan tarafından TİKA bünyesinde kurulan Yunus Emre Vakfı’na yerleştirilmiştir.

Ali Tandoğan’ın zihin haritası, AKP’yi kendine paravan yapıp Türkiye’nin sinir uçlarını ele geçirmek isteyen İranlı yapı ile tam uyumludur. Tandoğan, Humeyni’yi dini ve İslami büyük bir önder olarak kabul etmekte ve İran’a yöneltilen en ufak bir eleştiriden rahatsızlık duymaktadır.

Ali Tandoğan ile aynı dünya görüşüne sahip ve beraber hareket eden iki önemli isim daha mevcuttur. Bunlar, **Nurettin Şirin** ile **Duran Özdemir**’dir.

Nurettin Şirin ve Duran Özdemir’in aynı zamanda İran’ın Türkiye’deki silahlı eylemlerini gerçekleştiren **İslami Hareket Örgütü**’nün yöneticilerinden olduğunu söyleyerek şimdilik bu kadarı ile yetinelim.

Hakan Fidan'ın Almanya'dan transferi Şeref Ateş

Şeref Ateş de Hakan Bodur gibi Malatya-Akçadağlı'dır. Almanya'dan Fidan tarafından getirilmiş ve Yunus Emre Vakfı'na yerleştirilmiştir. **Ateş, burada yer alan isimler içerisinde Fidan için ayrı bir öneme sahiptir. Çünkü Ateş'in yeğeni Dilek Kayan, İran'a bağlı faaliyet gösteren Türkiye İslami Hareketi Malatyalılar Değişim-Şafak Grubu'nun lideri Ramazan Kayan ile evlidir.** Malatyalılar Değişim-Şafak Grubu, MİT kontrolünde İran adına çalışan bir gruptur.

Arkadaş çevresi alabildiğine renkli ve İran fedaisi gibi hareket eden Şeref Ateş'in kayınbiraderi Murat Çetin Sayımlar da üzerinde durulması gereken bir isimdir. Murat Çetin Sayımlar, İran ve Şiilik propagandası yapan yayınların yaygınlaşması için çalışmaktadır. İran'da yayınlanan Farsça kitapların Türkiye Cumhuriyeti bürokrasisinde kritik konumdaki İranlı kişiler tarafından Türkçe'ye çevrilmesinin koordinatörlerindendir. Bu şekilde çevrilen kitaplar sanki başkaları tarafından tercüme edilmiş gibi yayınlanmaktadır.

Emekli astsubaylar Ali Tandoğan, Hakan Bodur ile arkadaşları Şeref Ateş'in **çok ilginç bir ortak dostundan** söz etmek gerekmektedir. **O isim de Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'dir.** Üç isim de Mehmet Görmez'i çok yakından tanımakta ve kendisine hayranlık duymaktadır. Konumları itibarıyla Diyanet İşleri Başkanı Görmez ile nasıl samimi oldukları anlaşılamayan adı geçen emekli astsubayların görev yaptığı Yunus Emre Vakfı'nda, Mehmet Görmez'in kızı Hümeysra Görmez'in de çalışıyor olması ayrıca dikkat çekicidir.

TİKA'da Hakan Fidan'ın gözü kulağı bir isim: Ömer Kocaman

Hakan Fidan'ın en güvendiği adamlardan birisi de Ömer Kocaman'dır. Bu kişi, Orta Asya'daki Türk Cumhuriyetleri'nin İran çizgisine çekilmesi ile görevlidir. TİKA'nın Türkiye ofislerinde çalışan Ömer Kocaman'ın karısı Nazlı Kocaman **Ermeni/Bagratiuni asıllıdır.** Ömer Kocaman'ın karısı Nazlı

Kocaman, Gümüşhane Ermeni/Bagratunilerinden Fadorino ve Litfenyer'in torunudur.

Hakan Fidan'ın ekibinden başka bir isim de MİT Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri Nuh Yılmaz'dır. SETA'da çeşitli görevlerde bulunan Yılmaz, Star Gazetesi'nde yazarlık yapmıştır.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY

Beşir Atalay, Türkiye'nin siyasi hayatına damgasını vuran, ortalarda görünmeyen ama karar anlarında devreye giren önemli bir figürdür. Tartışmaların merkezindeki Hakan Fidan'ın MİT Müsteşarı koltuğuna oturmasında ve Açılım Sürecinde önemli etkisi bulunmaktadır. Recep Tayyip Erdoğan, kendisinin telkinleri ile hareket etmektedir.

AKP'li bakanlardan farklı ajandası ve dikkatleri üzerine çekmeyen, kendini hiç yıpratmayan, iş yapma yöntemi ile tam bir operasyon adamı gibi davranan Atalay'ın bu özellikleri acaba genetik mirasının ona bir hediyesi midir?

Beşir Atalay'ın baba ve anne tarafından ataları hakkındaki bilgiler oldukça sınırlı ve yakın geçmişe aittir. Bu durum, Beşir Atalay'ın ailesinin nüfus kayıtlarında eski yıllara ulaşılmasını engellenecek şekilde tahrifat yapıldığını göstermektedir.

Atalay'ın memleketi Keskin kazası, nüfus bakımından Müslüman, Ermeni ve Rumlar'ın yoğun bir şekilde yaşadığı yerlerdendir. Tehcir sırasında yüzlerce Ermeni kadının Müslüman erkekler tarafından nikâhlandığı bilinmektedir. Yine bölgede yüzlerce Ermeni yetimin de Müslüman hanelerine dağıtıldığı arşiv kaynaklarında görülmektedir. Bununla birlikte pek çok Ermeni'nin de tehciire tabi tutulmamış olduğu ve bölgede varlıklarını gizlice devam ettirdikleri kaynaklarca da sabittir.

Beşir Atalay'ın aile köklerinde Nusayrilik izleri de vardır. II. Abdülhamit döneminde Hatay'da 35.000 Nusayri'nin Şeyhülislamlığa müracaat ederek ihtida etmek (Müslüman olmak) istediklerini bildirir belgeler mevcuttur. Yine Beşir

Atalay’ın yeğeninin isminin Arap Dursun olması ve Atalay’ın köyünde çok sayıda Arap isminin bulunması Atalay’ın Arap asıllı Nusayri olduğunu göstermektedir.

Kırıkkale’de çok sayıda Caferi-Şii yaşamaktadır. İran güdümündeki Bab-ı Ali Vakfı, Kırıkkale’de uzun yıllardır faaliyetlerine devam etmektedir. **Bu vakıftaki yöneticilere Ahunt denilmektedir. Ahunt, İran’ın Kum şehrinde Şiilik Mezhebi doğrultusunda eğitim görerek gittikleri yerlerde Şiiliği yaymakla görevli kişiye verilen isimdir.** Kırıkkale’deki Bab-ı Ali Vakfı’nın onursal başkanı olan Hüccet-ül İslam Musa Aydın, Iğdır’lıdır. Musa Aydın, Şii Ahunt’ların yetiştirildiği İran’ın Kum kentinde İranlı mollalardan özel eğitim almıştır.

Beşir Atalay’ın babası 1885 doğumludur. “Deli Hoca” lakaplı babası, Mehmet Atalay, Ahunt olarak yetiştirilmek üzere İran’da 30 yıl kalmıştır. İran’daki Şii Mollalardan özel eğitim alarak Kırıkkale’ye geri dönmüştür. Bu nedenle ilk çocuğuna 50 yaşında sahip olabilmıştır. Beşir Atalay’ın babası Mehmet Atalay’ın Kum şehrinde bu kadar uzun süreli eğitim alması kendisinin Şiilik’te en üst mertebelerden, Hasan Sabbah’ın da mertebesi olan “DAİ” olduğunu göstermektedir.

Beşir Atalay’ın Demeçlerinde Gizli İran Propagandası

Beşir Atalay, Erzurum Üniversitesi’nde çiçeği burnunda bir asistanken, 1979 yılında gerçekleşen İran Devrimi’ni kutlamak için 5 arkadaşıyla birlikte İran’a gitmiş ve benzer bir devrimi Türkiye’de de gerçekleştirmek için yemin etmiştir. İran sevgisi genlerinde bulunan Atalay, sonrasında da çizgisini hiç değiştirmemiştir.

Beşir Atalay, bakanlık yaptığı dönemlerde İran yanlısı uygulamalar ile dikkat çekmiştir. Atalay, bu yöndeki ifadelerini yer yer basın önünde de paylaşmıştır. 18 Mayıs 2004 tarihinde İran Haber ajansı İRNA’ya yaptığı açıklamada “Türkiye-İran ilişkileri en üst düzeye ulaşmış durumda ve gelecekte daha da gelişecek” demiştir.

Hizbullahçı Teröristleri Tahliye Eden Yasa Değişikliği

Geçtiğimiz yıllarda, AKP’nin yaptığı tutukluluk sürelerini düzenleyen yasa değişikliklerine en çok sevenlerin başında hiç şüphesiz, İran İstihbaratı Savama’nın kontrolündeki Hizbullah militanları geliyordu. Çünkü yapılan yasa değişiklikleri kendilerine tahliye imkânı veriyordu. Nitekim öyle de oldu ve tahliye edilen Hizbullah militanları ve üst düzey liderlerine ulaşamadı. AKP kurmayları, yaptıkları yasa değişikliğinin böyle sonuçlanacağını elbette biliyorlardı. Bu konu o dönem kamuoyunda çok tartışılmış, AKP’li bakanlara birçok soru yöneltilmişti. Bir gazetecinin CMK’nın 102. maddesi kapsamında tahliye olanlardan, gerekli imzaları atmaya gelmeyenlere yönelik çalışmaları sorması üzerine Bakan Atalay, “Çalışmalarımız tüm yoğunluğu ile devam ediyor. Güvenlik birimlerimiz o konuda ellerinden geleni yapıyor. Çalışmalar, en kapsamlı şekilde sürdürülüyor” diyerek konuyu geçiştirmişti.

RECEP TAYYİP ERDOĞAN'IN RICHARD PERLE'Sİ: M. İHSAN ARSLAN

M. İhsan Arslan, Recep Tayyip Erdoğan'ın "İhsan Abisi'dir." Başbakan Erdoğan'ın etrafındaki en özel isimlerdendir. Başbakanlığa giden yolda, Erdoğan'ın önünü açan kişidir. 10 Aralık 2002'de, Beyaz Saray'da ABD Başkanı George Bush ile Erdoğan (henüz başbakan değildi) buluşmasını sağlayanlardandır. Aynı zamanda, AKP kurucu üyesi olan M. İhsan Arslan, Tayyip Erdoğan'ın gizli kasasıdır. Uzun yıllar Erdoğan'la kader birliği yapan Arslan, Erdoğan'ın etrafındaki en istikrarlı isimlerdendir. Sorun çözme yeteneği ve organizasyon başarısının yanı sıra, olaylar karşısında soğukkanlılığı ve sır tutması nedeniyle büyük saygı görmektedir. Kendisi, medyada yer almamaya özen gösterir. Fotoğraf çekirtmesini de hiç sevmez.

M. İhsan Arslan ve karısı Halise Arslan Ermeni/Bagratunidir

M.İhsan Arslan, Sason Ermeni/Bagratunilerindendir. Annesi Ayşete Arslan, büyük dedeleri Mito, Biro, büyük nineleri Hani ve Şeri Ermeni asıllıdır.

M. İhsan Arslan'ın karısı Halise Arslan da Ermeni'dir. Halise Arslan'ın dedesi ihtida ederek Hristiyanlıktan İslam'a geçmiş, Arakil olan adını da Ali olarak değiştirmiştir. Halise Arslan'ın Ermeni asıllı babası **Kappo** ise ismini Kutbettin yapmıştır.

M. İhsan Arslan ile eşi Halise Arslan'ın köyleri olan Batman/Sason'a bağlı Acar ve Balbaşı köyleri, Alevi görünümlü Ermeni köyleridir. Acar köyü ile ilgili 7 Nisan 1964 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde yer alan bir habere göre, aslen Ermeni olan köy halkı toptan Müslüman olmuştur. Kilisenin camiye çevrildiği köyde erkek çocuklar topluca sünnet edilmiştir. Bu köyün eski adı Herend'dir. Bu köylerin Ermeni dönmelerinden oluştuğunu gösteren belgeler bulunmaktadır.

هنگ فريز	افري فريز
اسمى مرزعه	اسمى مرزعه
هنگ عليا	افري عليا
هنگ خند	افري خند
نرنگ خند	خند
نرنگ عليا	كلم رسه
يا مقصى	تنگ
اوانى	هنگ
يغناك	اسفناك فريز
ايرناك	
الاجار	اسمى مرزعه
قنا قصور	اسفناك فريز
صرفق	انعام مرزعه
جرون	

Sason'daki Ermeni köy ve mezarlarının isimleri

İhsan Arslan'ın karısı Halime Arslan'ın köyü olan Acar'ın 7 Nisan 1964 tarihinde Hürriyet Gazetesinde yayımlanan ihtida haberi

BATMAN'IN Sason kasabasına bağlı 30 haneli "Acar köyü" halkı toplan Müslüman olmuştur. Fotoğrafta, bir imamın önünde kelimesi şahadet getiren köylüler görülüyor. (Foto: HA)

Eski bir Ermeni köyünde herkes Müslüman oldu

30 haneli olan köyde kilise, cami yapılacak ve bütün erkek çocuklar törenle sünnet edilecekler

RESİMDE Batman'da Ermeni olup Süryani merhabesine mensup köylüler toplan Müslüman olmaya ikna eden Şeyh Kasım Bado görülmeştir. (Foto: Haber Ajansı)

BATMAN, (HA) — Azien Ermeni olup, Süryani Merhabesine mensup bir köy halkı, toplan Müslüman olmuştur. Sason İlçesi'ne bağlı 30 haneli Acar köyü sakinleri, Batman Müftüsü Alâeddin Yavuz'un huzurunda İslâm Dini'ni kabul etmiş ve adlarına da değiştirilmişlerdir.

48 1 çocuk, 40 1 kadın ve erkek olmak üzere, 88 kişilik eski Hristiyan köyü halkı, yeni dinlerinin ilahlarına uymak üzere, bir evlilik kütüphaneleri, cami haline getirmişlerdir.

Köyün eski ruhanî lideri olan İsa Demirel, İslamiyetin ilerici bir din olduğunu ifade ederek, günleri şöylemiştir:

— "Eskidenberi İslamiyete niyetleniyorduk. Rahiplerimizin vazakarı, bizi tatmin etmez olmuştur. Paradedut ikadeyedik ki Kasım Bado adında ilim - irfan sahibi bir Şeyh köyümüze misafir geldi. Biz de İslamiyeti tanıdı ve daha çok sevdi. Nihayet videdanımız, huzur içinde Hazretî Muhammed (Devamı Sa. 7, 80. 3 de)

İhsan Arslan'ın karısı Halime Arslan'ın köyü olan Acar'ın 7 Nisan 1964 tarihinde Hürriyet Gazetesinde yayınlanan ihtida haberi

Sason'da gizli Ermeni köyleri

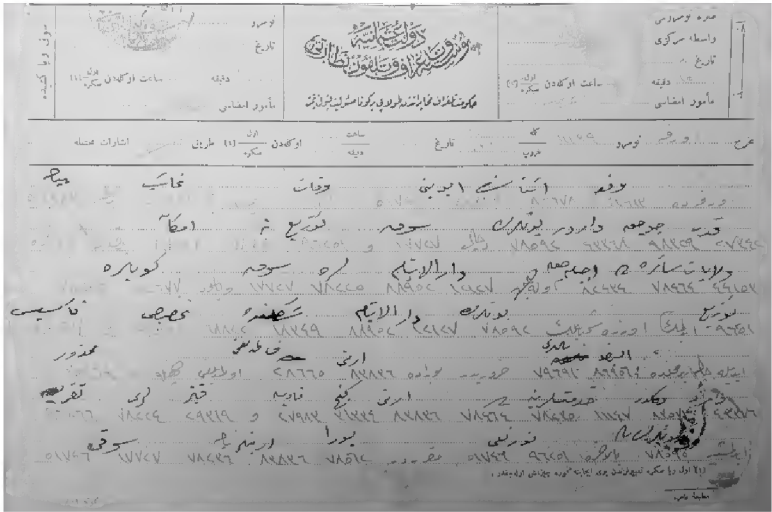
M. İhsan Arslan'ın memleketi olan Sason, Osmanlı döneminde Ermeniler'in yoğun olarak yaşadıkları bir bölgedir. 1894 Ermeni isyanı sırasında Anadolu'da en fazla isyan burada olmuştur. Bu tarihte şiddetle bastırılan isyan neticesinde çok sayıda Ermeni köyü, şartlar gereği ihtida ederek Müslüman olmuş ve Alevi kisvesi altına girerek kendilerini kaybettirmek istemişlerdir. Bir kısmı da büyük şehirlere göç ederek izlerini kaybettirme yolunu tercih etmişlerdir.

Bu olaylardan sonra, Müslüman olmayan Ermenilerin 1915 tehcirinden önce Müslümanlığı kabul ettiklerine dair kayıtlar mevcuttur. Bu köyler şu anda kendilerini Alevi kimliği altında tanımlamaktadırlar. Sason'da bu şekildeki köylerin Ermeni dönemlerinden oluştuğu bilinmektedir.

Şubat 1913-Ağustos 1915 tarihli Ermeni Patrikhanesi'nin nüfus sayımına göre; Sason'daki 156 yerleşim yerinde 24.233 nüfus bulunmaktaydı. Ayrıca Sason'da Ermenilere ait 127 kilise, 6 manastır, 15 okul, 1.300 öğrenci ve 500 göçmen bulunmaktaydı.

Sason, Ermenilerin özel önem verdikleri ve üzerine titredikleri bir bölgedir. Sason ilçesi sınırlarında bulunan Maruta Dağı'ndaki Meryem Ana Şapeli, geleneksel olarak her sene ayınlerin yapıldığı, Ermeniler için kutsal bir mekândır. Her yıl dünyanın dört bir yanından gelerek burada buluşan Ermeniler, mum yakarak ilahi söyler ve dualar ederler

Dahiliye Nezareti şifre kaleminin çok gizli ibareli belgesinde 1915 tehciri sırasında ortada kalan yüzlerce Ermeni çocuğun yetimhanelere verilmesi, bu olmadığı takdirde Müslüman köylere dağıtılması gerektiğine dair vesika

Arslan Ailesinin Tehcirden Kurtuluşu

Ermeni tehcirinden kurtulan Arslan ailesi, izini kaybettirmek için Diyarbakır/Silvan'a yerleşmiştir. İleri derecede Arapça ve Farsça öğrenen Ermeni/Bagratuni asıllı M.İhsan Arslan, İran Devrimi ve Humeyni'nin sıkı bir savunucusu olmuştur. İlerleyen yıllar Arslan'a, İran güdümündeki Mazlum-Der'in Genel Başkanı olma fırsatını verecektir.

Kitabımın ilerleyen sayfalarına konu olacak M.İhsan Arslan gibi Ermeni asıllı birçok şahıs Şii/İran çizgisindedir. Ermeni asıllı bir insan neden Şii/İran çizgisinde faaliyet gösterir sorusunun cevabı, Bagratunilik ve İran'ın Osmanlı Devletindeki istihbarat faaliyetleri olan Karperdazlıkta gizlidir. İran, Osmanlı'daki casusluk faaliyetlerinde Bagratunileri, Ermenileri her zaman kendisine yardımcı olarak kullanmıştır.

M.İhsan Arslan, Kuzey Irak'ta PKK tarafından kaçırılan Türk

askerlerini yurda geri getirmek için PKK ile arabuluculuk yapabilecek kadar, örgüt ile güçlü ilişkilere sahiptir. Bu ilişkinin temeli, ortak soy olan Yahudiliğe dayanmaktadır.

Arslan'ın ticari ilişkileri de oldukça dikkat çekicidir. Arslan'ın ortak olduğu **Heripmer Madencilik, yabancı ortaklara sahiptir.** Papadopoulos Georgios, Lazaridis Federikos ve Drgham Youssef Said, İhsan Arslan'ın yabancı ortaklarıdır.

M. İhsan Arslan'ın şirketinin adı olan Heripmer, Arslan'ın Batman-Sason'daki köyünün eski ismi Herip'ten gelmektedir.

M. İhsan Arslan'ın madencilik alanında faaliyet göstermesi genetik kodlarının ve Karperdazlık'ın bir sonucudur.

M. İhsan Arslan - Mücahit Arslan Karmaşası ve Sadettin Bilgiç'e suikast girişimi

Tayyip Erdoğan'ın yakınındaki en önemli isimlerden olan eski AKP Diyarbakır milletvekili **M. İhsan Arslan'ın adı medyada karartılmakta ve kasıtlı olarak karıştırılmaktadır.** M. İhsan Arslan, medyada bazen “Mücahit Arslan” olarak geçmektedir. Bazı medya organlarında ise M. İhsan Arslan'ın oğlu Ali İhsan, “Mücahit” adıyla geçmekte ve bazen de M. İhsan Arslan'ın küçük oğlu Mahmut, “Mücahit” olarak anlatılmaktadır.

Bu isim karmaşasının ve karartmasının kasıtlı olarak yapıldığı veya yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Çünkü eski Adalet Partisi İstanbul Milletvekili Sadettin Bilgiç'in evine bomba koyan Sasonlu gencin M. İhsan Arslan olduğu medyaya yansımıştır.

Eski Adalet Partisi İstanbul Milletvekili “Koca Reis” lakaplı Sadettin Bilgiç, “**Hatıralar**” adlı kitabında “*Pencerede bir oyuncak otobüs kutusu vardı. Onu aldım ve banyodaki bir dolaba götürdüm. Çocuklara getirilmiş bir oyuncak olduğunu sandım. Ayakkabı dolabında patlamamış bir molotof kokteyli daha bulununca içeri götürdüğüm oyuncak aklıma geldi. Onu salona getirdiğimizde, içine dört adet dinamit lokumu yerleştirilmiş olduğunu gördük. Polisin incelemeleri sonucunda, yazıhanemde çalışmalarına izin verdiğim gençler arasında bulunan, Sasonlu olduğunu öğrendiğim bir gencin koyduğu çok geçmeden anlaşıldı.*” şeklinde geçmektedir. Sadettin Bilgiç'e

suikast girişimi, M. İhsan Arslan'ın kendisi tarafından da doğrulanmıştır. Bu olay nedeniyle 6 ay tutuklu kalan Arslan, çıkarılan af yasasıyla serbest bırakılmıştır. Gelişen olaylar ironik bir şekil almış, Sadettin Bilgiç'in oğlu Süreyya Sadi Bilgiç, Isparta milletvekili olarak AKP saflarından Meclis'e girmiştir.

M. İhsan Arslan'ın yerini çocukları mı dolduracak?

Uzun yıllar AKP'nin kasası olarak görev yapan M. İhsan Arslan,kızı Fatma Betül Keskin'i yerini almak üzere yetiştirmektedir. Fatma Betül, AKP Kadın Kolları Mali ve İdari İşlerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı yaparak bu konuda kendini göstermiştir. Arslan ailesi, AKP'nin kullandığı parayı yönetmeye devam etmektedir. Arslan aynı zamanda,derin bağlantıları için oğlu Mücahit olarak bilinen Ali İhsan Arslan'ı varis tayin etmiştir.

M. İhsan Arslan ile ilgili söylenmesi gereken önemli bir konu da Recep Tayyip Erdoğan'ın kara kutularından, Başbakanlık Müsteşarı Fahri Kasırga'nın, M. İhsan Arslan'ın adamı olduğudur.

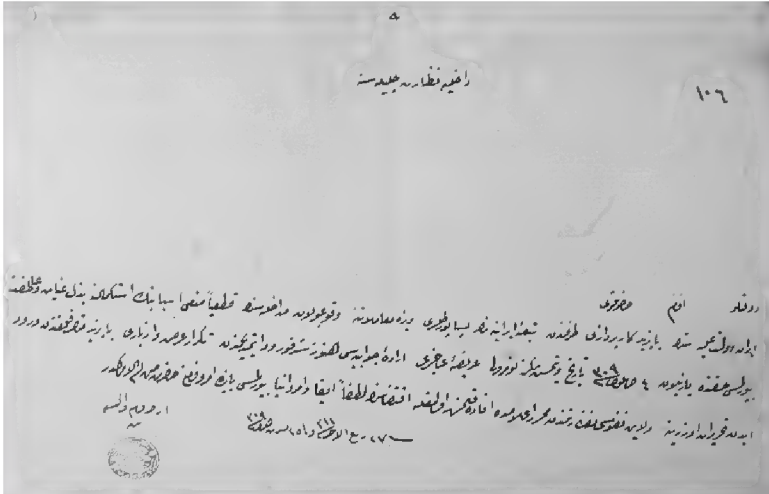
ASTSUBAYDAN MİT MÜSTEŞARI ÇIKARAN ADAM: YILMAZ ENSAROĞLU

Yılmaz Ensaroğlu, Hakan Fidan'ın en büyük destekçilerinden biridir.“Astsubaydan MİT Müsteşarı çıkaran adam” diye nam salması aslında bir tesadüf değildir.

Ağrı/Doğubeyaztlı memur bir babanın çocuğu olarak dünyaya gelen Yılmaz Ensaroğlu, lise yıllarından itibaren özel olarak yetiştirilmeye başlanmıştır. Çeşitli sosyal hareketlerde yer alan, öğrenci derneklerinde yöneticilik yapan Ensaroğlu, 1992 yılında Mazlum-Der Yönetim Kurulu üyeliğine seçilmiştir. 1996-2004 yılları arasında Mazlum-Der'in Genel Başkanlığı görevinde bulunmuştur. Bu dernek radikal Şii İran çizgisinde faaliyetlerde bulunmaktadır.

Yılmaz Ensaroğlu, bazı uluslararası bilgi toplama kurumlarının Türkiye’deki en önemli kaynaklarından birisi olarak bilinir.2005-2006 yılları arasında İngiltere’de Durham Üniversitesi bünyesinde İnsan Hakları ve Güvenlik konularında araştırmalar yapan Ensaroğlu, TESEV’in Güvenlik Sektörü Reformu çalışmalarında yer almıştır. Ensaroğlu, halen SETA’da Hukuk ve İnsan Hakları Direktörü olarak çalışmaktadır. AKP’nin kuruluş yıllarından itibaren partiyi perde arkasından yönetecek şekilde konumlanan Ensaroğlu, ön plana çıkmadan çalışmaktadır. **Ahmet Davutoğlu ve Beşir Atalay’la birlikte Hakan Fidan’ı MİT Müsteşarlığı’na taşıması ne kadar güçlü bir isim olduğunun en önemli göstergesidir.** PKK-Kandil-İmralı üçgeninde yüksek krediye sahip olan Yılmaz Ensaroğlu, yakın zamanda karşımıza “Akil Adam” olarak da çıkmıştır.

Yılmaz Ensaroğlu, Türkiye’deki dini yapılanmaların İran çizgisini benimsemesini çok önemsemektedir. Ailenin soy isminin “Yardımcı” iken “Ensaroğlu” olarak değiştirilmesi bu fikir yapısının yansımasıdır.

İran Ağrı Bayezid karperdazının pasaport işlerinde sahtekarlık yapmasından dolayı ikaz edilmesi konulu belge

Doğubeyazıt'ta Bagratuniler

Ensaroğlu'nun memleketi olan Doğubeyazıt, Alman Seyyah Vagner'in verdiği bilgilere göre bir zamanlar **Bagratuni Hanedanların** merkezi olmuştur. Bagratuni hanedanları zamanında, Doğubeyazıt cazibe merkezi haline gelmiştir. **Bölgede halen Bagratunilere ait mezar taşlarının bulunması dikkat çekicidir.** Bagratunilerin anıt mezarları buradaydı. **Doğubeyazıt'ın siyasi ve askeri merkezi Tarünk'tü. Tarünk, 922'de Kral Gagik tarafından düzenlendi. 1070 yılında Türkler tarafından fethedildi.**

Eski Ermeni kalesi Tarünk'ün hâkim olduğu kentin aşağı kesiminde 17. yüzyılın sonunda, daha eski bir yapının temelleri üzerine inşa edilen İshak Paşa Sarayı bulunmaktadır. 1690 yılında değişikliğe uğratılan kale, Daronk şatosundan başka bir şey değildir.

1812 senesinde Doğubeyazıt sancağının merkez nüfusunun %90'ı Ermeni'ydi ve bu nüfus da 12.000 kişiydi.

1914'te Ermenilerin Doğubeyazıt'ta nüfusu 26.251 kişiydi. Şehirde 49 kiliseleri, 21 manastırları ve 25 eğitim kurumları bulunuyordu.

DEĞERLENDİRME

Türk Milleti tarihin hiçbir döneminde bu kadar zor duruma düşmemişti. İçler acısı durumun özeti şudur:

Osmanlı Devleti'ne isyan eden Bagratuni Bakatoğlu Memiş'in torunu Tayyip Erdoğan başbakan olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti'ni bölmek, parçalamak amacıyla başlatılan Ağrı İsyanı'na katılanın torunu Hakan Fidan, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın başına geçmiştir.

Yıllarca İran'da eğitim gören AHUNT-DAİ'nin çocuğu Beşir Atalay başbakan yardımcılığına getirilmiştir.

Ağrı ve Sason İsyanlarına katılmışların torunları, M. İhsan Arslan ve Yılmaz Ensaroğlu başbakanın akıl hocası olmuş,devletin en önemli konularında karar verici pozisyona gelmiştir.

4.BÖLÜM

“Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekleri tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel, her şeyden evvel Türkiye’nin istikbaline, kendi benliğine, millî an’anelerine düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir.”

ATATÜRK

ERMENİ HAÇADOR’UN TORUNU AKP GRUP BAşKANVEKİLİ MAHİR ÜNAL

Mahir Ünal’ın baba tarafı Kahramanmaraş/Elbistanlı, anne tarafı ise Malatya/Darendeli’dir.

Mahir Ünal’ın annesi Fitnat, Ermeni’dir. Fitnat,Ahmet Mahir ve Fatma çiftinin çocuğu olarak 1926 yılında doğmuştur.

Fitnat Ünal’ın baba ve annesinin memleketi ise Malatya-Darende’ye bağlı Heyiketeği’dir. Fitnat Ünal’ın büyükbabası Haçador ve ninesi Essiye Ermenidir. Fitnat Ünal’ın annesi Fatma Beşeren ise Amasya Ermenilerindendir. Görüldüğu üzere **Mahir Ünal’ın annesi Fitnat Ünal’ın soyu anne ve baba tarafından Ermeni kökenlidir.** Zaten Fitnat Ünal’ın erkek

kardeşi, yani Mahir Ünal'ın dayısı Başer Beşeren de **Ermeni Agop** ve **Ermeni Yeranuhi**'nin kızı Zümrüt Beşeren ile evlidir.

Darende,
Malatya'da

Ermeniler'in ağırlıklı olarak bulunduğu tarihi yerleşim yerlerinden birisidir. 1914 yılına kadar Darende'de 3.983 Ermeni bulunmaktaydı. Kasabada en büyüğü Meryem Ana Katedrali olmak üzere 3 kilise ve 3 de okulları vardı. Bu şehir bir dönem Katolikosluk merkezi de olmuştur. Merkeze yakın Aşodi Köyü'nde ise 1914 yılına kadar 1.103 Ermeni yaşamaktaydı. Osmanlı kaynakları da bu rakamı 1907 Salnamesi'ne dayandırarak Darende Ermeni nüfusunu 2.782 olarak göstermektedir. Aşot, Bagratuni krallarına verilen isimler arasında yer alıp, sıkça kullanılırdı. Ayrıca çok sayıda Bagratuni kökenli yerleşim yerlerine verilen bir isimdi. Aşodi Köyü'nde Surp Hagop Kilisesi ve Surp Astvadzadzin Manastırı bulunmaktaydı.

Darende'de Ermeni halkından bir grup

İÇİŞLERİ BAKANİ EFKAN ALA

Efkan Ala, milletvekili olmadan İçişleri Bakanlığı'na getirilen nadir isimlerden biridir. Çocukken rüyasında **“bir kişinin kendisini gökyüzünün 7. tabakasına çıkardığını görmesi”** Ala'nın Tayyip Erdoğan'a kayıtsız-şartsız itaat etmesinde etkili olmuş mudur bilinmez ama Erdoğan'ın en güvendiği isimlerden birisi olma şerefine erişmiştir. Rüyalardan gerçek hayata dönelim ve Efkan Ala ne işler yapmış ona bakalım.

Efkan Ala'nın başrolde olduğu birinci olay, Ala'nın bakanlığını kutlamaya gelen PKK terör örgütünün TBMM'deki temsilcisi BDP heyeti ile ilgilidir. Çözüm süreci adı altındaki Çözülme Süreci'nin sahada sağlıklı olarak yürüyebilmesi, PKK terör örgütünün yeniden yapılanma çalışmalarının sekteye uğramaması, güvenlik güçlerinin operasyon yapmamasına bağlıydı. Bu konuda ipler yeni İçişleri Bakanı Ala'nın elindeydi.

En önemlisi de, daha önce AKP'li yeni bakanlara “hayırlı olsun” ziyareti yapma adeti olmayan BDP heyetinin, büyük bir mutlulukla yeni iş ortağı Efkan Ala'yı ziyaret etmesidir.

BDP Heyeti'nin bu ziyareti 30 Mart 2014 yerel seçimlerinde de meyvesini vermiş,Erzurum'da büyük bir AKP-BDP ittifakı yapılmıştır. Türklüğün kalesi Erzurum'da, PKK'nın TBMM'deki temsilcisi BDP ve AKP el ele, gönül gönüle çalışmıştır.

Efkan Ala'nın önderliğindeki AKP heyeti, BDP'li Kürt seçmenin oyunu büyükşehirde AKP'ye vermesi durumunda 4 ilçede BDP'nin adaylarının seçilmesini garanti etmiştir. Bunun sonucunda, Erzurum Büyükşehir Belediyesi seçimlerinde BDP'ye gidecek oylar AKP'ye verilmiş ve Hınıs,Karaçoban, Karayazı ve Tekman ilçelerinin belediye başkanlıklarını BDP'li başkan adayları kazanmıştır. Erzurum gibi milliyetçi bir ilde, dört ilçenin birden belediye başkanlığını PKK çizgisindeki bir partinin kazanması Efkan Ala'nın büyük gayretleri sayesinde gerçekleşmiştir.

Efkan Ala'ya bu konuda yardımcı olan AKP'li bakanlar arasında İdris Güllüce ile Recep Akdağ da bulunmuş ve BDP heyeti eşliğinde Kürt köylerini gezmişlerdir.

Başbakanın en çok güvendiği isimlerden olan Efkan Ala'nın, 5 yıldır çözölemeyen Muhsin Yazıcıoğlu'nun helikopterinin düşmesi/düşürölmesi olayında, arama komisyonunun başkanlığını yapması da oldukça ilginç bir durumdur.

Efkan Ala, Ermeni Köyü Kilğir'den

Efkan Ala, Erzurum/Oltu'ya bağı Çanakpınar Köyündendir. Köyün eski adı Kilğir'dir. Kilğir Ermenice'den gelmektedir. Kilğir Köyüne ait kayıtlarda yer alan adlardan biri de Kiliseler'dir.

Efkan Ala'nın babaannesi Şefika Ala (kızlık soyadı Pala)'nın büyükbabasının adı **Sosan**'dır. Sosan ismi Türkiye'de Erzurum, Kars ve Ardahan bölgelerinde kullanılmaktadır. T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Bilgi İşlem Koordinatörlüğü Terminoloji serisi olarak İskender Türe tarafından yayınlanan "**Yabancı Şahıs İsimleri**" adlı çalışmada Sosan ismi, Sosen şeklinde Rus erkek ismi olarak geçmektedir. Ayrıca Sosan ismi Ermeniler tarafından da kullanılmaktadır. Efkan Ala'nın baba taraftan büyük ninesinin adı da **Temose**'dir. Temose Türkler tarafından kullanılan bir isim değildir.

Efkan Ala'nın annesi ise Gümüşhaneli'dir. Ala'nın annesi Gönöl Ala, Gümüşhane Zimon Köyü'ndendir. Zimon Köyü, tarihi kilisesi ile meşhur bir köydür. Bu köyün kilisesi Hristiyanlar için çok önemlidir. Bu kilise hakkında Kültür Bakanlığı'nın sitesinde şu bilgiler verilmektedir;

Zimon Köyü Kilisesi

Zimon Köyü Kilisesi, 12.5 metre eninde, 10 metre boyunda, 4 ana sütun üzerine oturtulmuş, ana kubbeye buna bağı küçük sütunlar ile 6 adet kubbesi bulunan bir kilisedir. Sütun başlıkları geometrik desenlerle şekillendirilmiş, sütunlar kurşun eritilerek üst üste konulmuştur. Yapının ses

yankısının sağlanması için ana kubbede karşılıklı küpler konularak ses dizaynı sağlanmaya çalışılmıştır. Kilisenin kapısı işlemeli olup papaz yeri diye anılan kısım harap olmakla birlikte özelliğini korumaktadır.

AKP GENEL BAŞKAN YARDIMCISI HÜSEYİN ÇELİK

Hüseyin Çelik, Vanlı olarak bilinmekle birlikte baba tarafı Siirt/Merkez'e bağlı Gökçebağ, eski adı ile Civankan Köyü'ndendir.

Hüseyin Çelik'in babaannesi Feleki(Feleknaz) **Ermeni asıllıdır**. Siirt/Merkez'e bağlı Bağtepe Mahallesi'nden olan Feleknaz'ın annesinin adı **Nasra**'dır. Nasra'nın Bagratuni ismi olduğu ifade edilmişti. Feleknaz'ın büyük babası **İso**'dur. **İso** ismi, **Azerbaycan Kültür Derneği Yayınlarından çıkan Dr. Erdal İlter tarafından yazılan 1996 basımlı Ermeni Mezalimi adlı kitapta, arşiv belgelerinde Ermeni ismi olarak geçmektedir.**

Hüseyin Çelik'in büyük ninesi Hadice Çelik(Üzüm), **Ermeni asıllıdır**. Hadice Çelik, **Ermeni Ano** ile **Ermeni Kaşem**'in torunudur.

Hüseyin Çelik'in anne tarafı ise **Bitlis/Tatvan'a bağlı Tokaçlı Köyü'ndendir**. Tokaçlı Köyü'nün eski adı Kurtikan'dır. **Kurtikan**, eski Ermeni yerleşim yeri olup burada yıkılmış halde bir Ermeni kilisesi mevcuttur.

Hüseyin Çelik'in annesi Sariye Çelik, Celo ile Humrişan'ın çocuğudur.Humrişan Yalçın ise **Abdullah ile Fatma'nın çocuğudur ve Ermeni'dir**. Osmanlı Devleti, ihtida eden vatandaşlarına baba adı olarak **Abdullah**, anne adı olarak **Fatma** ismini vermiştir. Bu konu ilerleyen bölümlerde ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

Hüseyin Çelik'in karısı **Şahsenem Çelik**, Van Merkez'e bağlı Mollakasım Köyü'ndendir. **Şahsenem Çelik'in ailesi, İranlı'larla kız alıp vermiştir**. Şahsenem Çelik'in kız kardeşi Nuran Göl, İran asıllı Veysel Göl ile evlilik yaparken, erkek kardeşi Seyfettin Altan ise **İran asıllı** Bahar Altan ile evlenmiştir.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI İDRİS GÜLLÜCE

İdris Güllüce, Erzurum-Köprüköy'e bağlı Yağan Köyündendir. Bu köy eskiçağlardan beri Ermeni köyüdür. 1900'lü yılların başında Yağan köyünde 1.298 Ermeni yaşamaktaydı. 142 aileden oluşan Yağan'da bir kilise de bulunmaktaydı. Yağan Köyü çevrede Şii Köyü olarak bilinmektedir.

İdris Güllüce'nin karısı Fatma Güllüce'nin ailesi ise Ardahanlı'dır. Bölgeye Ahıska'dan göç etmişlerdir. Fatma Güllüce'nin aile büyükleri arasında Ermeni asıllı kişiler tarafından kullanılan Şuşe, Hazik ve Elmast gibi isimler bulunmaktadır. Ahıska/Meşhed Bölgesi, Bagratuni krallıklarının hakimiyet alanı içerisinde yer almaktaydı.

AKP GRUP BAŞKANVEKİLİ AHMET AYDIN

Ahmet Aydın, Adıyaman/Kahtalı'dır. Kahta, 1915 Ermeni Tehciri'nin en yoğun yaşandığı yerlerden birisidir. Tarihte Kahta'da, yoğun bir şekilde Ermeni nüfus yaşamıştır. 1914 yılında Kahta 10.245 Ermeni nüfusa sahip bir yerleşim yeri idi. Kahta'nın **Nasara Mahallesi de Ermeni mahallesi** olarak bilinmekteydi. Bu bölgedeki Ermeni Cemaati, dini ayinlerinde Surp Toros Katedrali ve Surp Kevork Kilisesi'nde bir araya geliyordu. Süryani Mihael, Kahta için "Gagtai" ismini kullanmış, Ermeniler ise buraya "Gaghta" derken, Araplar da Kahta diyorlardı.

Bugün de Kahta'da çok sayıda Ermeni ve Süryani kökenli nüfus olduğu bilinmektedir. Ahmet Aydın'ın babası Mustafa Aydın, annesi Nuriye Hanım tarafından Adıyaman/Kahta'ya bağlı **Bizrinli**(yeni adı ile Bağlar) **Ermenilerdendir**. Bağlar-Bizrin sakinleri günümüzde kendilerini Kürt Alevisi olarak tanımlamaktadırlar. Kahta-Bağlar'daki Cemevinde Aşure günü nedeniyle bir program düzenlenmiş ve programa eski **HADEP**'li, halen AKP Adıyaman milletvekili ve kendisi de Kahtalı olan **Mehmet Metiner** de katılmıştır.

Bilinmektedir ki Kürt Alevi diye ifade edilen kişiler Ermeni dönmesidir. AKP Grup Başkanvekili Ahmet Aydın'ın babaannesi

Nuriye Hanım'ın ataları da Ermeni yerleşim yeri olan Kölüklü'dür.

Eski Türk Tarih Kurumu Başkanı, MHP milletvekili Prof.Dr. Yusuf Halaçoğlu, Kürt Aleviler'le ilgili olarak ***“Alevi Kürt olarak bilinen insanlar Ermeni dönmesidir.”*** açıklaması yapmıştır. Bu açıklama da göz önünde bulundurulduğunda Ahmet Aydın'ın babaannesi Nuriye Hanım'ın Ermeni asıllı olduğu ortaya çıkmaktadır. Ahmet Aydın'ın Ermeni olduğunu gösteren başka bir olay da teyzeoğlunun din değiştirerek Ermeni Hristiyanlığına geçmesidir. AKP Grup Başkanvekili Ahmet Aydın'ın teyze oğlu Mustafa Turan, eşi Birsan Turan ve çocukları ile beraber İslamiyet'ten çıkarak din değiştirmiş ve Ermeni Hristiyanlığına geçip vaftiz olmuştur.

AKP ADIYAMAN MİLLETVEKİLİ MEHMET METİNER

Mehmet Metiner, Adıyaman/Kahtalı'dır. Kahta, yukarıda da anlatıldığı üzere Hristiyan Ermeniler'in yaşadığı kadim bölgelerdendir.

Metiner'in hem anne, hem de baba tarafından ataları Kölüklü'dür. **Kölük**, eski Ermeni yerleşim yerlerindendir.

HADEP Genel Başkan Yardımcılığı yapan Metiner, **PKK terör örgütünün yayın organı Yeni Gündem Gazetesi**'nde köşe yazarlığı da yapmıştır.

Metiner; Recep Tayyip Erdoğan'ın Refah Partisi İstanbul İl Başkanlığı ve Büyükşehir Belediye Başkanlığı yaptığı dönemde Erdoğan'ın danışmanlığını da yapmıştır.

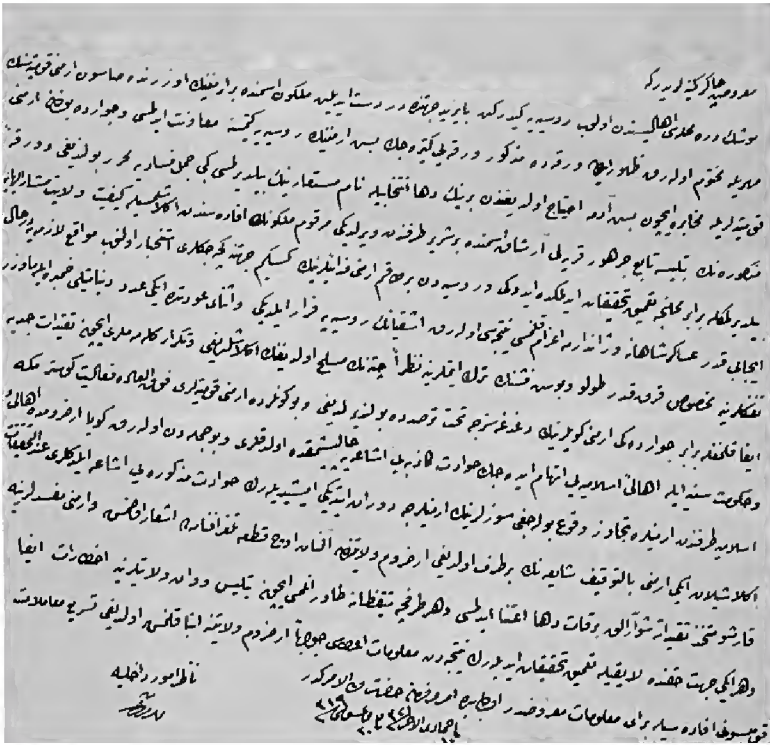
ERMENİ ARTIN'IN TORUNU AKP TOKAT MİLLETVEKİLİ ŞÜKRÜ AYALAN

Şükrü Ayalan, AKP Tokat milletvekilidir. AB Uyum Komisyonu üyesidir. Geçmiş dönemlerde AKP Genel Başkan Yardımcısı ve Halkla İlişkiler Departmanı Başkanı olarak görev yapmıştır. 2012 yılında AKP MKYK üyesi olmuştur.

Şükrü Ayalan, Ermeni Artin ile Ermeni Tevbebe'nin torunudur.

ESKİ EKONOMİ BAKANI MEHMET ZAFER ÇAĞLAYAN

Zafer Çağlayan'ın ailesi Muş merkeze bağlı Dere ve Kale Mahallesi'ndendir. Kale Mahallesi, Müslüman ve Ermeni nüfusun karışık olarak yaşadığı bir yerdir. Dere Mahallesi de Kale mahallesinin özelliklerini taşımakta, Ermeni ve Müslümanların birlikte yaşadıkları bir yer olarak belgelere yansımaktadır.

Muş'un Dere Mahallesinde oturup Rusya'ya giden Ermenilerin komitacılarla işbirliği içerisinde oldukları, ülkeye girişleri sırasında çok sayıda silah ve dinamit getirecekleri ve bunlara karşı alınacak önlemlere dair belge

Zafer Çağlayan'ın annesi Muhlise Çağlayan tarafı, Muş/Merkez'e

bağlı Kale mahallelidir. Çağlayan'ın anne taraftan dedesi Ömer Dede; Ali ve Döne'nin çocuğudur. Ömer Dede ihtida ederek Müslüman olmuş bir Ermeni'dir. Ali ve Döne'nin diğer çocuğu Gülizar Karasu, torunları Suat Karasu ve Fuat Karasu da Ermeni asıllıdır. Ayrıca Ermeni asıllı Gülizar Karasu'nun torunu Gaye Altıok, Ermeni iken Müslüman olan Muhtediye Cemile Taray'ın torunu Ahmet Emir Altıok ile evlenmiştir.

Zafer Çağlayan'ın akrabalarından bazılarının Muş'tan İzmit'e göç ettiği bilinmektedir. Yine Zafer Çağlayan'ın ailesinin bir kolu olan, yukarıda da söz edilen Karasu ailesi Muş'tan İstanbul-Beşiktaş'a göç etmişlerdir. Bu göçler, Anadolu'nun küçük kasabalarından kendilerini kaybettirmek için batıdaki büyükşehirlere göç eden gayri Müslim ailelerin durumuyla benzerlik arz etmektedir.

ESKİ MİLLİ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER

Ömer Dinçer'in Milli Eğitim Bakanlığı döneminde İran ile "Eğitim Alanında İşbirliği Mutabakatı" imzalanmıştır. Bu zapta göre, iki ülke arasında öğrenci değişimi yapılması, ortak etkinlikler düzenlenmesi, liselerin internetten birbirine bağlanması ve Van'da ortak üniversite açılması planlanmıştır.

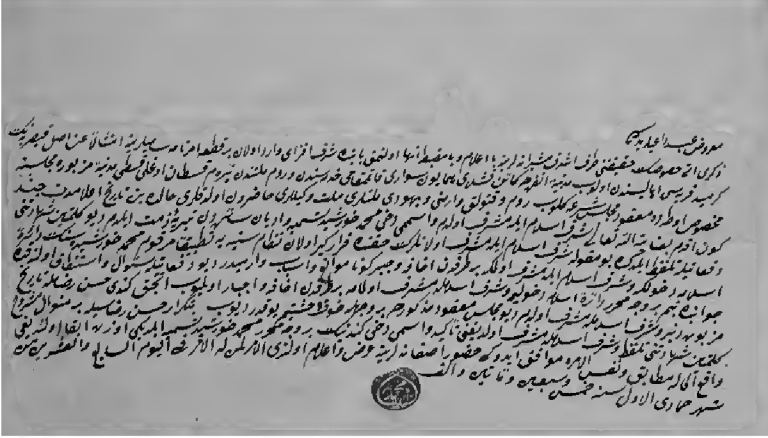
Türkiye Cumhuriyeti tarihinde İran ile ilişkiler AKP hükümeti döneminde en üst seviyeye çıkmıştır. Özellikle eğitim alanında, Ömer Dinçer'in Milli Eğitim Bakanlığı döneminde bu durum kendini göstermiştir.

İran'la yakınlaşma çalışmaları Ömer Dinçer'in yetiştiği ailenin fikişsel eğilimleri ile paralellik göstermektedir. Dinçer ailesi, İran/Humeyni taraftarıdır.

İran-Şiiliğinde en önemli dini argümanlardan birisi "Mehdilik" anlayışıdır. Ömer Dinçer'in kardeşinin, Mehmet olan ismini Mehdi olarak değiştirmesi bu noktada dikkat çekicidir.

Ömer Dinçer'in karısı Esra Dinçer'in memleketi, Kayseri-Melikgazi'ye bağlı Tavlusun Köyü ve Germir Mahallesidir. Tavlusun Köyü, Ermeni ve Müslüman nüfusun karışık olarak yaşadığı bir yerdir. Köyde 1914'te 115 Ermeni yaşıyordu. Surp Toros Kilisesi ve Mesrobyan Okulu bulunuyordu. Bu köyün bağlı

olduğu Melikgazi kazasında önemli bir Ermeni nüfusun var olduğu da bilinmektedir. Germir Mahallesi ise, Ermenilerin ve Rumların birlikte yaşadıkları bir bölgedir. Germir köyünde ise 365 kişilik bir Ermeni nüfus vardı. Surp İstepannos Kilisesi bölgenin en eski yapılarından biriydi. Becerekli çerçiler olarak tanınan köyün sakinleri tüm Anadolu ile ticaret yaparlardı. Bu yerde yaşayan Ermeni ve Rumlara ait pek çok kayda, belgelerde rastlanmaktadır.

Kayseri'ye bağlı Germir köyünde yaşayan Rum milletinden Kostan oğlu Kosti kendi rızasıyla mahkemeye gelmiş, Rum, Katolik, Ermeni ve Yahudi milletleri milletvekilleri hazır bulunmuşlardır. İslam'a geçen Kosti, "Mehmed Hurşit" adını almıştır

AKP MKYK ÜYESİ YASİN AKTAY

"Kim ki Türk'üm demekten kaçınır, bilin ki ya Yahudi dönmesi, ya da kendini gizlemiş Ermeni-Rum kırmasıdır."

Prof.Dr. Yusuf Halaçoğlu
Türk Tarih Kurumu Eski Başkanı

"Türk diye bir ırk yoktur." Bu söz Bayburt'ta katıldığı bir panelde Yasin Aktay tarafından söylenmiştir. "Kişi, kendinden bilir işi" diyen atalarımız ne kadar güzel ifade etmiştir. Gelelim Türk diye bir ırk yoktur sözünün sahibi Yasin Aktay'ın "ırkına !"

Siirtli olan Yasin Aktay'ın annesinin adı Hamame'dir. Bu isim Suriye'nin diktatörü Esed'in mensup olduğu Nusayri toplumu tarafından kullanılmaktadır. Aktay'ın anne tarafından büyük dedesinin adı Nimo'dur. **Nimo** ismi; özellikle Mardinli Süryaniler'in kullandığı geleneksel Süryani isimlerindendir. Aktay'ın yine anne tarafından ataları arasında **Nasra** ve **Zemi** gibi isimleri kullananlar bulunmaktadır. Hatırlanacağı üzere Nasra ismi, Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan'ın da büyük ninesinin ismiydi. **Nasra**, tarihin derinliklerinden gelen çok önemli bir isim olup, 870'li yıllarda yaşayan **Bagratuni Kralı Aşot**'un kardeşinin adıdır.

Nasra ismi “Kara Kefen” adlı, Gülçiçek Günel Tekin tarafından yazılankitapta 56. ve 57. sayfalarda, yaptığı çok güzel şarapları ile meşhur **Süryani asıllı Nasra Teyze** olarakolarak karşımıza çıkmaktadır.

Yasin Aktay'ın babaannesinin adı **Kahle**'dir. Kahle ismi; Mardinli Süryaniler'ce çok kullanılan bir isimdir. Aktay'ın büyükannesinin ismi **Salha** olup bu isim de Güneydoğu Anadolu Yahudiler'i tarafından tercih edilen bir isimdir.

Türkiye'de sözde İslamcılığın önde gelen savunucularından Yasin Aktay, İslamcılığın anlatıldığı bir konferanstaki konuşmasına, bacak bacak üzerindeyken çektiği besmele ile başlamıştır.

Türk Milleti'nin varlığını inkâr eden, yukarıda “soyunu” yazdığımız gibi, Türk ırkı ile ilgisi olmayan Aktay'ın İslamcılığı'nın seviyesi de budur. Yasin Aktay, yazdıklarımızdan da anlaşıldığı gibi, Bagratuni/İran ittifakının küçük çocuğudur.

Yasin Aktay'ın Memleketi Siirt'in Bilinmeyen Ermeni Tarihi

Siirt adı bazı kaynaklarda “Seert” (üç yer) olarak geçmektedir. Kentin birkaç tepe üzerine kurulmasından dolayı bu adın verildiği tahmin edilmektedir. Ayrıca her ne kadar Sami kökenli olduğu söylense de Ermenice Tiğrakert'in halk ağzında sırasıyla Sigrakert, Sigirt ve sonunda Siirt'e dönüşmüş olabileceği de düşünülmektedir.

Siirt'te, 18. yüzyılda, 5.600 Ermeni hane bulunmaktaydı.

1800-1830 yılları arasında 17.000 nüfusun 10.000'i Ermeni, 1830-1850 yılları arasında 15.000 nüfusun 6.000'i Ermeni idi. Birinci Dünya Savaşı öncesi 13.000 kişilik nüfusun 6.000'ini Ermeniler teşkil etmekteydiler. Diğerleri Türkler, Araplar, Kürtler ve Süryaniler'di.

Siirt'te Surp Hagop Manastırı bulunmaktaydı. Ayrıca kentte bulunan üç kilise I. Dünya Savaşı'na kadar ibadete açıktı. Vilayetin tümünde ise **30 kilise bulunmaktaydı.** 19. yüzyılda kızlar ve erkekler için iki ayrı Ermeni okulu vardı.

1915 Tehcir Dönemi'nde Anadolu'nun birçok bölgesinde olduğu gibi Siirt'teki Ermeniler'de tehcirden kurtulmak için Müslüman kimliğine büründü. Bu ailelere **“Misilmeni”, “Müslimini”** veya **“Müslümancık”** yani sonradan Müslüman olanlar denirdi. Siirt'te bazı ailelerin bu lakapları günümüzde hala kullanılmaktadır. Bu Ermeniler, zamanla “dindar Müslüman” gözüktüler ve kendi inançlarını gizli şekilde yaşamaya devam ettiler. **Günümüzde, Siirt'te kendini Müslüman Arap ve Kürt kimliğinde göstererek yaşayan Ermeni, Süryani ve Nasturiler'in sayısı bir hayli fazladır. Siirt'te birçok Arap, Kürt kökenlinin annelerinin ve ninelerinin Ermeni kökenli olduğunun söylenmesi bu yüzdendir.**

Bu durum sadece Siirt'te görülmez. Türkiye'de Araplaşan binlerce Ermeni, Hatay, Urfa, Mardin gibi yerlerde de Arap kimliği içine gizlendiler. Bugün Arapça konuşan bu topluluk kendilerini Arap olarak lanse etmektedirler. Hatay'da 1.100, Siirt'te 1.200, Mardin'de 1.500 Kripto Ermeni aile kendisini Arap olarak göstermektedir. Muş, Sason, Kahramanmaraş, Gaziantep illerinde de çok sayıda kendini Arap olarak gösteren Ermeni yaşamaktadır.

19.yüzyılın ilk yarısında Siirt'i ziyaret eden Avrupalı misyoner ajanların notlarında Siirt merkez nüfusunun üçte birinin Müslüman, üçte ikisinin de Gayri Müslim(Ermeni, Nasturi ve Yahudi)olduğu ve tüm halkların beraberce sorunsuz yaşadığı yazılıdır.

Siirt, tarihte Ermeni Bagratuniler'in önemli şehirlerinden biri olmuştur. Yasin Aktay'ın **“Türk diye bir ırk yoktur”** sözleriyle ortaya koyduğu düşmanlığın nedeni, tarihin derinliklerinden gelen bir bilinçaltının dışı vurumu mudur?

Siirtli bazıönemli isimler arasında bulunan, Emine Erdoğan, AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, işadamı Ethem Sancak ve Egemen Bağış da yer almaktadır. Ayrıca Recep Tayyip Erdoğan’a da Başbakanlığın yolunu açan il Siirt’tir.

Eski Avrupa Birliği Bakanı Egemen Bağış, Kur’an-ı Kerim ayetleri ile “bakara-makara” şeklindeki alaycı ifadelerle gündeme gelmişti. Ne tesadüf, aynı Yasin Aktay gibi, Egemen Bağış’ın atalarının isimlerinde de Ermenilik ve Süryanilik izleri mevcuttur. Bağış’ın büyük ninesinin adı olan **Rihani**, Ermeni ve Süryaniler tarafından tercih edilen bir isimdir.

Süryanilerin de Müslüman isimlerini kullandıkları bilinmezse, Ahmet, Yusuf, Mehmet ve Mustafa gibi isimlerin sahiplerinin Türk ve Müslüman olduğu düşünülebilir. Bu durum da bizi yanıltabilir. Bu nedenle Siirt civarındaki Süryaniler ile Müslümanları isimlerine bakarak ayırmak zordur.

MHP milletvekili, eski Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof.Dr. Yusuf Halaçoğlu, PKK’lıların %80’inin Ermeni olduğunu söylediği röportajında, PKK’lı teröristlerin avukatlığını yapan HADEP parti Meclis üyesi Edip Yıldız’ın büyük dedesi **Gaço** ve ninesi **Rihan**’ın Ermeni olduğunu ifade etmiştir.

Türk Milleti’nden intikam mı alınıyor?

Anlaşılan o ki, İslamcılığı kendilerine perde olarak kullanan Bagratuni, Kripto Ermeni ve Süryani yapı, Türk Milleti’nden intikam almak amacıyla harekete geçmiş ve intikam alma operasyonunu değişik şekillerde uygulama sahasına koymuştur.

Türk Milleti’nin varlığını inkâr eden, “Açılım Süreci” adı altında Türk yurdunu PKK’ya peşkeş çeken, güzel yurdunun ormanlarını yok eden, dikili bir ağaca tahammül edemeyen, yemyeşil vadilerden geçen güzelim derelerin üzerine HES’ler yaparak çölleştiren, yol yapma bahanesi ile bir tane ağaç bırakmayan ve Soma’da Aziz Şehitlerimizin yakınlarının acısını hiçe sayıp onları tokatlayan ve tekmeleyen aynı ırkın evlatlarıdır.

MALİYE BAKANI MEHMET ŞİMŞEK

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, Batman'ın Gercüş ilçesinin Arıca Köyü, eski adıyla Kefri Köyü'ndendir. Kefri Köyü, 20. yüzyılın başında Süryani yerleşim yeri olarak geçmektedir. Kefri Köyü'ne komşu olan Akburç ve Yamanlar köyleri de Süryani yerleşim yerleridir. Yamanlar köyünün eski adı ise Süryanice bir isim olan Yerdo'dur.

Mehmet Şimşek'in soy ağacında Süryanilik ve Keldanilik'e rastlanmaktadır. Şimşek'in babaannesi Meyse Şimşek'in annesinin adı olan Nure; Süryani kültüründe de önemli yeri olan bir isimdir.

Şimşek'in memleketi olan Batman Gercüş, bölgenin genetik kodlarındaki Süryanilik ve Ermenilik izlerinden dolayı misyonerlerin ilgisini çeken bir bölge olmuştur. Misyonerler, bu bölgedeki Süryani halkı kendi mezheplerine çekmeye çalışmışlardır. Bölgeden toplanan başarılı öğrenciler misyonerlik bağlantılı dernek ve vakıflar tarafından yurtdışında okutulmuştur.

Aynı durum Mehmet Şimşek'in eğitim hayatında da karşımıza çıkmaktadır.

Mehmet Şimşek, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdikten sonra yüksek lisansını İngiltere'de University Of Exeter'de tamamladı. Alman Menkul Kıymetler'de kıdemli ekonomist olarak çalıştı. Bir süre UBS Bankası hisse senedi analiz bölümünde görev yaptıktan sonra uluslararası finans kuruluşu Merrill Lynch'te ekonomist ve stratejist olarak görev yaptı.Yine aynı kurumun Avrupa, Ortadoğu ve Afrika Bölgesi Makro Ekonomik Araştırmalar Bölüm Başkanlığı görevini de yürüttü.

Üzerinde durulması gereken diğer bir nokta da çifte pasaport taşıyan ve aynı zamanda İngiltere vatandaşı olan Mehmet Şimşek'in ilk eşi Annelise Şimşek'in İngiliz olmasıdır.

ESKİ ULAŞTIRMA BAKANI BİNALİ YILDIRIM

Binali Yıldırım'ın ailesi Erzincan Refahiye'li'dir. Yıldırım'ın baba tarafı Kayı Köyü, anne tarafı ise Ortagöze Köyündendir. Ortagöze'nin eski adı ise Badrik'tir. Badrik, Ermenice bir isimdir. Refahiye'nin Akarsu Bucağı'na bağlı bu köylerden Ortagöze Köyü'nün hemen yanında Maksitmor ve Aşut Köyü bulunmaktadır. Köy ismi olan Aşut, meşhur Bagratuni Kralı Aşod'un isminden gelmektedir. Aşut Köyü ile Kayı Köyü'nün kurucularının aynı aileden geldiğine dair bilgiler mevcuttur. Buna göre Bagratuni Kralı Aşod'un isminde gelen Aşut Köyü ile Binali Yıldırım'ın baba tarafının köyü olan Kayı Köyü'nün aynı soydan olduğu anlaşılmaktadır. Aşut Köyü'nde okur-yazar oranı çok yüksek olup gençlerin %80'i üniversite mezunudur.

Binali Yıldırım'ın annesi Bahar Yıldırım, Ortagöze Köyü'nden İbrahim Erence'nin torunudur. İbrahim Erence, Mehmet ile Hava'nın çocuğudur.

Başka dinlerden İslamiyet'e geçen mühtedi kişilerin anne, baba adı Abdullah ve Hava olarak değiştirilirken, gayr-i Müslim olduğu döneme ait nüfus bilgileri kaydedilmezdi. Böylece Abdullah ve Havva'dan daha eski kayıtlara ulaşmak mümkün olmazdı. Mühtedinin aldığı Müslüman isim, ihtida etmeden önceki ismini saklardı. Aynı şekilde Abdullah babasının, Havva da annesinin gerçek isimlerini kamufle ederdi.

Özetle Müslümanlığı kabul eden bir kişinin nüfus hanesinde baba adı daima “**Abdullah**” olarak kaydedilirken, anne adında daha çok Havva ismi tercih edilmiştir. Havva ismini, Emine, Emetullah, Fatma, Ayşe, Meryem, Hatice, Esma, Sultan, Zeytun, Hatun vb. isimler takip etmiştir.İstisnai de olsa baba adı Abdullah yerine Mehmet ismi de kullanılmıştır. Bu durum daha ayrıntılı bir şekilde ilerleyen bölümlerde anlatılmıştır.

Binali Yıldırım'ın büyük dedesi İbrahim Erence'nin durumu da

buna benzemektedir.

Binali Yıldırım'ın üvey annesi Fahriye Sağlam, 1942 yılında Suşehri-Sivas-Gölova'da doğmuştur. **Suşehri'nin eski adı Enderes,Gölova'nın eski adı ise Ağvanis'tir.** Ağvanis, Suşehri'ne bağlı 18 Ermeni köyünden biridir. 700 civarında Ermeni, Surp Kevork Kilisesi ve bir Ermeni okulu vardı.

KALKINMA BAKANİ CEVDET YILMAZ

Cevdet Yılmaz'ın annesi tarafından büyükleri Bingöl'ün Kirkağıl köyündendir. **Kirkağıl'ın eski adı Armutak'tır. Bu köye, Ermitak da denilmektedir. Armutak, Ermenice Aramutag yani Aram Mahallesi demektir.**

1550 tarihli Mufasssal Tahrir defterine göre Ermitak, Çapakçur Sancağına bağlıdır. Ermitak;Ermetak-ı Ulya, Ermetak-ı Sufla ve Ermetak-ı Pir Ahmed olmak üzere üç köye ayrılmaktadır. Günümüzde bu üç isim Armutak (Kirgağıl) olmuştur.

Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz'ın baba tarafı ise, Bingöl Merkez'e bağlı Şaban Köyü'ndendir. **Aile buraya Diyarbakır'ın Çermik ve Çenküş bölgelerinden gelmişlerdir.Diyarbakır'ın Çermik ve Çenküş bölgeleri Ermeni, Süryani ve Keldaniler'in yaşadığı kadim Hristiyanların yerleşkesi olarak bilinmektedir.**

Çenküş ve Çermik'teki gayr-i Müslimlere ait vesikalarda; ihtida ederek İslam'a geçen kimseler, alacak verecek meseleleri, adam öldürme, devlete isyan ve Ermeni komitacılar gibi pek çok konu geçmektedir.

Bu bilgilerle beraber, göz önünde tutulması gereken diğer bir husus da **Cevdet Yılmaz'ın amcası Mehmet Yılmaz'ın, Ermeni Zeliha Yılmaz ile evlenmiş olmasıdır.** Zeliha Yılmaz, Ermeni Penbe Fercene'nin kızıdır. Penbe Fercene'nin babası Ermeni Karabet ve annesi ise Ermeni Civez'dir.

صوفی از این بابت
 مقام خجسته آن م صد انظمام
 یانه با امام و عاتق کیده عباد الله کنه نه زویم منفه افقه
 ضای عالی حیانه که اولی حفته همم انقای عالی عصبه و ترعاه حیه
 ارنیه مدینه بخفته ملحه خفته خفته خفته خفته خفته خفته خفته
 کوفته یغنه لطمه و حفته کنه آجعبه و خفته خفته خفته خفته خفته
 خفته قیاده به اوده آدمز قق اولدندنه بشق عالی حویه
 قریه سنه عوفیه اسی یقاونده و ییاتی ظاهر استخف نقوه و ییاتی
 کلیه لرغی باصوب معلوم جماعتی عمنین قتل استیله قد فاسدنده
 بکیم ده ایل الله نه افراد مسلحی تردد لرغنه تقارف اولدندنه
 ایکی شخص قتل و ییاتی ملکه دیجده جرح ابلدی و ییاتی
 و ییاتی کیده ایینه تقارف اولدندنه تقارف عالی حبب اسی حیه
 عقده عده کوریه مدینه و ییاتی افرا باسه قلعه و ییاتی حاقه
 افرا حوق و ییاتی خفته ده طره ییاتی مقله حاده
 افرا حوق و ییاتی افرا حوق و ییاتی افرا حوق و ییاتی افرا حوق

Çünküş'teki Hristiyanlara Kürtler tarafından saldırılarda
 bulunulduğuna dair bölgedeki Katolik ve Ermeni dini liderlerin
 yazdıkları şikâyetleri içeren rapor

Bakan Cevdet Yılmaz'ın yeğeni
 terörist başı Öcalan'a destek eyleminde tutuklandı

02.11.2008 tarihli Vatan Gazetesi haberine göre, PKK elebaşı
 Abdullah Öcalan'a kötü muamele yapıldığı iddiası ile düzenlenen
 yasadışı yürüyüş ve basın açıklamasına, dönemin AKP Bingöl
 milletvekili Cevdet Yılmaz'ın yeğeni Mustafa Yılmaz'ın da
 katıldığı ortaya çıkmıştır. Mustafa Yılmaz, söz konusu PKK

eyleminden dolayı tutuklanan 21 kişi arasında yer almıştır.

Mustafa Yılmaz, **PKK örgüt propagandası yapmak ve örgüt adma suç işlemekten cezaevine konulmuştur.**

Cevdet Yılmaz'ın ailesi, Bingöl/Şaban Köyü'nde PKK'yı destekleyen bir aile olarak tanınmaktadır.

BİLİM SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI FİKRİ IŞIK

Fikri Işık'ın bakan olmasında en önemli iki referans, kitabımda geniş olarak yer verdiğim, Tayyip Erdoğan'ın en yakınındaki isimlerden Ermeni/Bagraturi asıllı M. İhsan Arslan ve İran çizgisindeki Mazlum-Der Genel Başkanı, eski AKP milletvekili Ahmet Faruk Ünsal'dır.

Işık, Gümüşhane-Şiran'a bağlı Babacan Köyündendir. Bu köye, komşu olan Arıtaş Köyü'nün eski adı Miyadun'dur. **Miyadun, Ermenice'de Miyagadun olup “Keşiş Evi” anlamına gelmektedir.** Babacan Köyü'ne komşu olan diğer bir köy ise Bolluk Köyü'dür. Bu köyün Ermenice ismi Pağnik'tir. **Pağnik, Ermenice'de Ilıca demektir.**

Fikri Işık'ın annesi Mecbure Işık, Gümüşhane/Şiranlı'dır. Mecbure Işık'ın köyünde 1870 nüfus sayımına göre 20 gayri Müslim ve 25 Müslüman bulunmaktadır. Ayrıca komşu Koyunbaba Köyü'nün Ermenice adı Hormonos'tur.

Fikri Işık'ın ailesi Gümüşhane/Şiran'dan Kocaeli'ne göç etmişlerdir. **Bu göçler, Anadolu'nun küçük kasabalarından kendilerini kaybettirmek için Batı'daki büyükşehirlere göç eden gayrimüslim ailelerin durumuyla benzerlik arz etmektedir.** Işık'ın amcası Kahraman Işık, Mengüt/Gürleyikli Hatice Işık ile evlidir. Mengüt, Ermenicesi ile Mangud, bebekli anlamına gelmektedir. Genellikle kutsal kabul edilen “Bebek İsa-Meryem ile Küçük İsa” tasvirinin bulunduğu kiliselere verilen addır.

AKP GENEL BAŞKAN YARDIMCISI SÜLEYMAN SOYLU

Süleyman Soylu, Trabzon'un Of ilçesindedir. AKP MKYK Üyesi ve Genel Başkan Yardımcısıdır. Soylu'nun büyük annesinin adı **Fusku**'dur. Fusku ismi, Trabzon'da Çaykara, Of ve Sürmene coğrafyasında kullanılmaktadır. Soylu'nun annesi Servet Soylu, Samsun/Bafra'ya bağlı Darboğaz Köyü'ndendir. **Darboğaz Köyü, 20. yüzyıl başlarında Rum yerleşim yeridir. Zaten Soylu'nun teyzesi ve dayıoğlu gibi anne tarafından akrabaları, Bafralı Rum ailelerle evlilik yapmıştır.**

Süleyman Soylu'nun teyzesi Miyaser Reis, Bafralı Rum Mehmet Reis ile evlenmiştir. Mehmet Reis, Rum Lefter ile Rum Baraşkevi'nin torunudur.

Süleyman Soylu'nun dayıoğlu Sedat Reis de Bafralı Rum Nikola'nın torunu Filiz Reis ile evlilik yapmıştır.

Soylu'nun karısı Hamdiye Soylu, Samsun/Bafra, Darboğaz köyündendir. Hamdiye Soylu'nun babaannesi Hamdiye Dinç, Trabzon/Dernekpazarı Çalışanlar köyündendir. Bu köyün eski adı Rumca **Kalanas**'tır. Hamdiye Soylu'nun büyükbabası Dursun Dinç'in köyü olan Bayburt-Aydıntepe'ye bağlı Günbuldu köyünün eski adı ise Rumca **Files**'tir. Süleyman Soylu'nun karısı Hamdiye Soylu'nun atalarının geldiği başka bir köy olan Trabzon-Dernekpazarı'na bağlı Ormancık köyünün eski adı **Makidanos**'tur.

Daha bitmedi; Soylu'nun annesinin ve karısının köyü olan Darboğaz Köyü'nün komşusu İkizpınar köyünün eski adı **Ayazma**'dır. Ayazma, Rumca'da "**Kutsal Su**" anlamına gelmektedir. **Darboğaz köyünün komşu köyü Alaçam da 20. yüzyılda Rum yerleşim yeri olarak karşımıza çıkmaktadır.**

Böylece, Süleyman Soylu'nun "soyunun" da nereden geldiğini öğrenmiş olduk!

TERÖRİSTBAŞI ABDULLAH ÖCALAN'IN AKP MKYK'SINDAKİ AKRABASI MAZHAR BAĞLI

Mazhar Bağlı, AKP MKYK üyesidir. Şanlıurfa/Halfeti'nin Macunlu Köyü'ndendir. Bağlı, Dicle Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Mazhar Bağlı'nın memleketi olan Halfeti denince akla gelen en önemli figür teröristbaşı Abdullah Öcalan'dır. Teröristbaşı Öcalan da Şanlıurfa/Halfetilidir. Ancak Bağlı ile Öcalan arasında hemşerilikten çok daha öte bir ilişki mevcuttur.

Bağlı, teröristbaşı Abdullah Öcalan'ın yeğeni denebilecek kadar yakın akrabasıdır. Abdullah Öcalan'ın teyzesi olan Züleyha Şahin, Mazhar Bağlı'nın yengesi olmaktadır. Mazhar Bağlı'nın dayısı Mehmet Şahin, Abdullah Öcalan'ın teyzesi, Züleyha Şahin'le evlidir.

AKP Hükümeti tarafından yürütülen “Çözülme Sürecini” perde arkasından yöneten isim hiç şüphesiz Öcalan'dır. Recep Tayyip Erdoğan'ın kendisi her ne kadar süreci idare ediyormuş gibi görünse de asıl beyin Abdullah Öcalan'dır.

Abdullah Öcalan-AKP ilişkisi farklı parametreler açısından da ele alınabilir. Öcalan, yaptığı kilit hamlelerle AKP ile ilişkisini sadece müzakere olayından öteye taşımış, AKP içerisinde kilit noktalara PKK destekçisi şahısların gelmesini de sağlamıştır. İnternete düşen ve Öcalan'a ait olduğu iddia edilen ses kayıtlarında Öcalan, “AKP Hükümeti'nin kendisini devletin 3 numaralı adamı haline getirdiğini” söylemektedir. Kitabımda anlattığım ve bundan sonraki bölümlerde de anlatacağım isimler, Öcalan'ın bu iddiası ile birlikte ele alındığında daha iyi anlaşılacaktır. Görülecektir ki, Öcalan'ın bu sözü boş bir iddia değildir. Sözlerinin devlette karşılığı vardır. Öcalan, bir anlamda devleti ve AKP'yi, PKK'ılaştırmak için çok ince bir yol haritası izlemektedir.

Gelinen noktada karşımıza çıkan görüntü nettir. Türk ve Türklük düşmanı unsurlar, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ele geçirmek üzeredir. PKK da, AKP çatısı ve himayesi altında kendi yol haritasını çizmektedir. Bu kapsamda, Abdullah

Öcalan’ın en önemli imkânlarından birisi de hiç şüphesiz AKP MKYK üyesi Mazhar Bağlı’dır.

Böylece, Mazhar Bağlı’nın kime “bağlı” olduğu da görülmektedir.

GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANI MEHMET MEHDİ EKER

Mehmet Mehdi Eker, Diyarbakır Bismil’e bağlı Tepe Köyündendir. Köyün eski adı **Behramki**’dir. **Annesi Fehime Fahriye Eker, Diyarbakır Silvan’a bağlı Gündüz köyündendir.** Bu köy, 20. yüzyıl başlarında kısmen Ermeni yerleşim yeri olarak bilinmektedir. Ayrıca, Silvan kadim Hristiyan yerleşim yerlerinden olup, Süryani, Keldani ve Ermenilerin de yoğunlukla yaşadıkları bölgelerdendir.1914 yılında Silvan’da, 13.824 Ermeni, 26.000 Kürt ve 2.333 Yakubi-Süryani yaşamaktaydı. 70 köye dağılmış olan Ermeniler 28 kilise, 2 manastır ve 35 okula sahipti. Silvan merkezde yaşayan 9.000 nüfusun 4.200’ü Ermeni idi. Çoğunluğu Kürdofon(Kürtleşmiş) olan Ermenilerin, Surp İstepannos ve Surp Sarkis Kiliseleri vardı.

Mehdi Eker’in çok sayıda akrabasının Gayri Müslim Ermeni ve Rum kökenli ailelerle evlilik yaptığı görülmektedir. Örneğin, Mehdi Eker’in yeğeni Esra Büyükşahin, Rum Vasil ve Rum Sofya’nın torunu Yaşar Evren Büyükşahin ile evlidir.

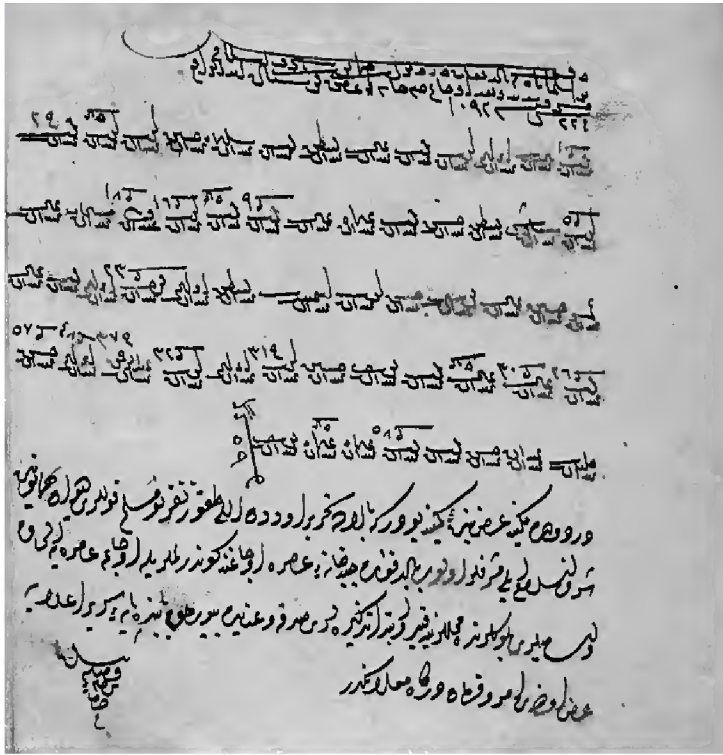
Birliği yönetiminde de yer almıştır. Ayşenur Bahçekapılı 2 evlilik yapmıştır. İlk eği “Muhammet Kocayavuz”, **Ermeni Onusyak ile Ermeni Apraham’ın torunudur.**

Bahçekapılı, ikinci evliliğini ise, tiyatro sanatçısı Mustafa Alabora ile yapmıştır. Ünlü oyuncu **Mehmet Ali Alabora**, Mustafa Alabora’nın oğludur.

Göröldüğü üzere dindarlık kisvesi altında Türk Milleti’nden oy alan, Dombra’yı seçim şarkısı yaparak Türk’ün milliyetçilik damarını okşamak isteyen AKP’nin Grup Başkan vekillerinden 2’sinin kendi ataları, birinin de kocası Ermeni’dir!

İHTİDA EDENLERE VERİLEN İSİMLER HAKKINDA

İslamiyet’in doğuşu ve yayılmasıyla birlikte pek çok kavim Müslümanlığı kabul etmiş; bu yeni din toplumların gelenekleri, kültürleri ve hayat tarzları üzerinde tesirli olmuştur. Emevi ve Abbasi fetihleriyle dalgalar halinde İslam’ı kabul eden toplumlar, ananevi isimlerini terk ederek Müslüman isimleri almaya başlamışlardır. Meşhur Arap seyyah İbn Fadlan 9. yüzyılda Türk bölgesine yaptığı seyahatte Müslüman olan Türklerin İslam isimleri almasından bahseder ve örneklerle bu isim almaları anlatır. Fadlan’ın anlattıklarına göre, İslam olanların **baba adları Abdullah, anne adları ise Havva** olarak verilirdi. Müslüman olan bir kişinin babasının adının Abdullah, “Allah’ın kulu”, olarak kullanılması İslam peygamberi Hz. Muhammed’in babasına nispet edilirdi. Havva ise Müslüman olan bir kişinin anne adı olarak kaydedilirdi. Havva ismi, ilk peygamber Âdem’in eşine atfen ve yaratılan ilk kadın olması nedeniyle verilirdi.

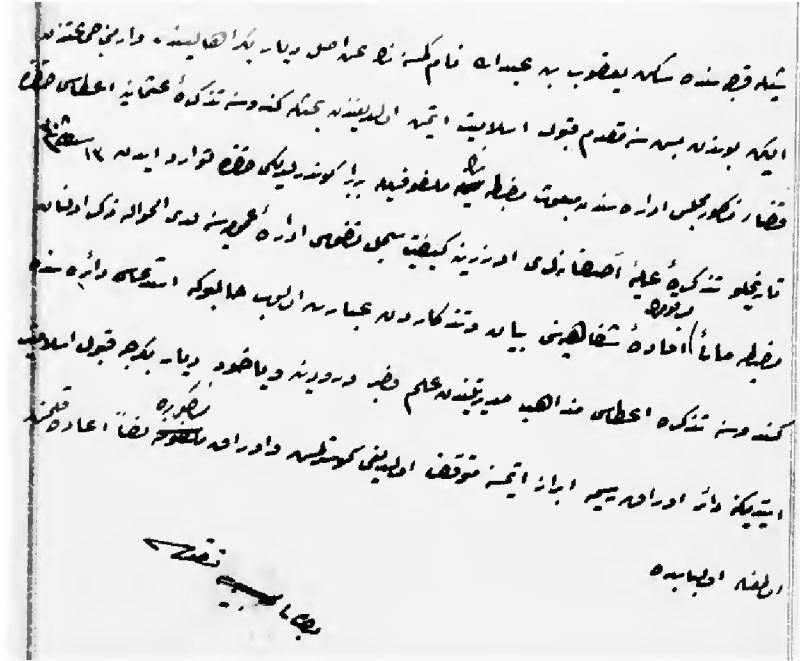

Divan-ı Hümayun huzurunda Müslüman olan 59 kişinin baba adlarının Abdullah olduğu görülmektedir

Kayıtlarda Abdullah-Havva'dan sonra en çok verilen isim **Abdullah-Emine**'dir. Emine, Hz.Peygamber'in annesi Amine'ye nispetle verilirdi. **Abdullah-Emetullah**, yeni Müslüman olmuş bir kişiye anne ve baba adı olarak verilen diğer isimdir. Emetullah Abdullah kelimesinin dişil halini göstermesi sebebiyle tercih edilirdi.

Özetle Müslümanlığı kabul eden bir kişinin nüfus hanesinde baba adı daima "**Abdullah**" olarak kaydedilirken, anne adında daha çok Havva ismi tercih edilmiştir. Havva ismini, Emine, Emetullah, Fatma, Ayşe, Meryem, Hatice, Esma, Sultan, Zeytun, Hatun vb. isimler takip etmiştir.İstisnai de olsa baba adı Abdullah yerine Mehmet ismi de kullanılmıştır.

Mühtedi kişilerin anne, baba adı Abdullah ve Hava olarak değiştirilirken, gayr-i Müslim olduğu döneme ait nüfus bilgileri kaydedilmezdi. Böylece Abdullah ve Havva'dan daha eski kayıtlara ulaşmak mümkün olmazdı. Mühtedinin aldığı Müslüman isim, ihtida etmeden önceki ismini saklardı. Aynı şekilde Abdullah babasının, Havva da annesinin gerçek isimlerini kamufle ederdi.

Diyarbakır Ermenilerinden mühtedi Yakub bin Abdullah'a
tezkire-i Osmaniye verilmesi

Müslümanlığa geçen bir kişinin anne ve baba adının değiştirilmesi ve çoğunlukla yukarıda bahsedilen isimlerden kullanılmasında başlıca etki, kişinin anne veya babasının gayr-i Müslim ismiyle anılmasının önüne geçmektir. Toplum hayatında İslam'ı kabul etmiş olan bir kişinin babası veya annesi bahse konu olduğunda veya hukuki bir durum ortaya çıktığında İslam dışı ismiyle değil de yukarıda adı geçen isimler zikredilerek bir bütünlük sağlanmaya çalışılırdı.

Bu uygulama Osmanlı Devleti'nde de devam etti. İhtida eden Hristiyanlar, Museviler yukarıda bahse konu olan isimleri anne ve baba adı olarak aldılar. Osmanlı Devleti gayr-i Müslim unsurların İslam'ı seçmeleri hususunda her türlü cazip imkânı ve teklifi sunardı.

Müslüman olan bir kişiye kisve bahası adı altında bir miktar para verilirdi. Şayet erkek Müslüman olmuşsa “resm-i hitan” yani sünnet merasimi gerçekleşirdi. Devletin Müslüman olanlara para ve iş verdiği, muhtaç ise maaş bağladığı görülürdü. İhtida eden kişinin statüsüne göre ev dahi verilirdi.

Osmanlı fetihlerinin olduğu bölgelerde toplu halde Müslümanlığı kabul eden kasaba ve köyler çok sayıdaydı. Bunların bir kısmı var olagelen imtiyazlarının korunması için ihtida ederlerdi. Balkanlarda ve Anadolu'nun birçok yerinde bunun örneklerini görmek mümkündür.

Bazen olağanüstü durumlarda, savaşlar ve isyanlarda gayr-i Müslim köylerinde Müslümanlaşma görülürdü. IV. Mehmet döneminde Balkanlarda yaşayan Hristiyanlar arasında İslamlaşma had safhada olduğunu kaynaklar belirtmektedir. Keza, 1821 Rum İsyanı ve II. Abdülhamit döneminde, Doğu Anadolu'da görülen Ermeni isyanlarında bölge köylerinde toplu halde Müslümanlaşma olgusu görülmektedir.

Bunun neticesinde de pek çok gayr-i Müslim unsur Müslümanlığı seçerek “hidayete” ermiştir. Örneğin, “Hidayet” ismi Müslüman olan kişilerin en çok rağbet ettiği isimlerdendi.

II. Abdülhamid dönemine ait bir Meclis-i Vükela (Bakanlar Kurulu) kararında Müslüman olan kişilere uygulanacak muamelenin detayları şu şekilde kararlaştırılmıştır.

“Hülasa-i Meali” 17 Mart sene 1315 (1899)

Şeref-i İslam olanların Mezahib Müdüriyeti’nden verilen ilmuhaberler mucibince tebdilen ita edilen tezakir-i Osmaniye’lerinde pederleri ismi Abdullah tahrir olunmakta ve Dersaadetçe o vechle muamele edilmekte ise de vilayat-ı şahanenin bazılarında bu gibi mühtedilere verilen tezakir-i Osmaniye’de pederlerinin isim-i hakikisi ibka edilmekte olduğu beyanıyla Dâhiliye Nezareti’nden istifsar-ı muamele olunması üzerine Şura-yı Devlet Tanzimat Dairesi’nden tanzim ve mülkiye dairesinden tezyil olunan 28 Rebiü’l-ahir sene 1316 tarihli mazbata kıraat olundu.

Kararı:

Mülkiye dairesinin zeylinde ekalliyet-i ara tarafından dermiyan olduğu vechle gerek Dersaadetçe ve gerek taşranın ekser mahallerince mühtedilere verilen tezakir-i Osmaniye’de pederlerinin ismi öteden beri Abdullah olarak yazılmakta olmasına ve bu yüzden şimdiye kadar mahzur-ı şikâyet işitilmediği halde el-yevm cari olan teamül-i kadimin tağyiri gayr-i caiz bulunmasına mebni vilayat-ı şahanede ihtida edenlere verilecek tezkire-i Osmaniye’lerde kemafi’s-sabık pederleri isminin Abdullah yazılması zımında vilayata icra-yı tebligat olunmasının nezaret-i müşarünileyhaya havalesi tezekkür ve tensib kılındı.

(On beş bakanın imzası vardır)

Diğer bir Meclis-i Vükela (Bakanlar Kurulu) kararında ise Müslümanlığı seçen kişilerin anne ve baba adlarının Abdullah ve Emetullah şeklinde olmasına devam edilmesine kara verilmiştir. Metin şöyledir.

“Hülasa-i Meali”

Şura-yı Devlet Tanzimat Dairesi'nin 10 Cemaziye'l-evveli sene 1324 tarihli mazbatası melfufu mutalaa olundu.

Kararı/3 Eylül sene 1322 (1906)

*Mealinde Nüfus Nizamnamesinin ikinci maddesinde zükur ve inasın isim ve şöhreti ve pederlerinin isim ve mahal-i ikametleri ile valideleri isimlerinin dahi tescil olunacağı muharrer olup, mühtedi ve kul cinsi ve sairenin pederleri ismi Dâhiliye Nezareti'nin ol babdaki tahriratı mucibince **Abdullah** namıyla kayıt olunacak ise de mühtedilerin valideleri isimlerinin ne yolda yazılması lazım geleceğine dair sarahat-ı nizamiye olmadığı beyanıyla olunacak muamele tahrir-i nüfus-ı umumiye tetkik ve muamelat komisyonundan ba-mazbata istifsar edilmiş olup, tahrir-i nüfus muamelesi ise tayin-i asıl ve hüviyet maksadına mübteni ve her sınıf teba-i şahanenin mazbutü'n-neseb olması da muktezi bulunmasına nazaran gerek mühtedi ve gerek kul cinsi her ne olursa olsun **peder ve valideleri malum olan kesianın setr-i nesebleriyle pederlerine Abdullah ve validelerine Emetullah** itlakı tahrir-i nüfustan matlub olan faydayı haleldar edeceğinden mezkûr tabirlerin ale'l-ıtlak peder ve valideleri malum olmayan eşhasa hasrıyla peder ve valideleri malum olan mühtedi ve kul cinslerinin peder ve valideleri isimleri her ne ise anın tahriri ekseriyetle tensib olunduğu dermiyan olunmuş ise de ekalliyet tarafından beyan ve evvelce de tebliğ ve işar olunduğu vechle **peder ve valide isimlerinin Abdullah ve Emetullah yazılması münasib olarak** tağyir-i karara mahal görülemediğinden ana göre tebliğat-ı umumiye ifasının Dâhiliye Nezaretine havalesi ve mezkûr komisyona da malumat itası tezekkür kılındı.*

(Bakanların imzası vardır)

EKONOMİ BAKANINİHAT ZEYBEKÇİ

Denizli'nin Tavaslı ilçesindendir. Nihat Zeybekci'nin babaannesi Keziban Zeybekci 1886 doğumludur. Keziban Zeybekci'nin baba ve anne adı değiştirilmiş, baba adı Abdullah iken Mehmet anne adı Hava iken Teslime olmuştur. Yani Nihat Zeybekci'nin babaannesi Keziban Zeybekci, Osmanlı döneminde belirlenen, Muhtedi şahısların anne ve babalarına verilen isimlere paralel anne ve baba adına sahiptir. Anlaşılan o ki Nihat Zeybekci'nin şeceresindeki Muhtedilikle ilgili izler silinmek istenmiştir.

ENERJİ BAKANI TANER YILDIZ

Yozgat/Boğazlıyanlı'dır. 32 köye dağılmış olan 35.825 Ermeni'nin yaşadığı Boğazlıyan, bölgenin en kalabalık kazası idi. Yukarı Mahalle'de Sivas ve Macaristan kökenli 2.000 Ermeni yaşamakta idi. 1865'te inşa edilen Surp Asdvadzadzin Kilisesi bulunmaktaydı. Bölgedeki Ermeni Barteavyan Okulu ünlü idi. Bu bölgenin özelliği halkının büyük bir kısmının Armenofon oluşuydu.

Enerji Bakanı Taner Yıldız'ın anne tarafı Balıkesir/Susurluk Yaylaçayır köyündendir. Susurluk merkezinde ve köylerinde dülgercilik mesleği yapan pek çok Rum nüfusun yaşadığı görülmektedir. 1850'lere ait kayıtlarda Rum nüfusa göre daha az bir nüfusa sahip olduğu anlaşılan Müslüman nüfusun, daha çok tarım ve hayvancılıkla uğraştığı anlaşılmaktadır. 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşıyla birlikte Susurluk'a Balkanlar'dan çok sayıda Türk göçmen gelmiştir. Özellikle Hazergrad'dan (Bugünkü Romanya'nın güneyi) pek çok nüfus, bu bölgeye yerleştirilmiştir. Bölgeye gelen Türk göçmenler arasında ihtida etmiş Müslümanlar da yer almaktaydı.

Taner Yıldız'ın anneannesi Fatma Hanım ve büyükleri Hazergrad'dan gelmişlerdir. Ancak Taner Yıldız'ın annesinin babası Mehmet'in bir Mühtedi olduğu, Türk Milleti'nden olmayan şahsın sonradan İslam olduğu yönünde kanıtlar mevcuttur. Nitekim Taner Yıldız'ın anne tarafından dedesi olan Mehmet'in babası ve annesi, Abdullah-Havva olarak karşımıza

çıkılmaktadır. Bu durum ailenin gayr-i Müslim kökenli olduğunu göstermektedir.

Taner Yıldız'ın karısı tarafı Kayseri/Bünyan Doğanlar köyündendir. Bu köyün eski adı “**Gemerek**”tir. Kaynaklardan anlaşıldığı kadarıyla Gemerek köyü bir Ermeni köyü olarak tarif edilmektedir. Örneğin bu köyden Köşkeroğlu Dedo, namı diğer Mardinós isimli bir Ermeni eşkıya, 16.000 Ermeni nüfusun yaşadığı Kayseri ve çevresinde devlete karşı silahlı mücadeleye girişmiş, ancak bir süre sonra tutuklanarak köyünde idam edilmiştir.

Bünyan merkezde hem Rum nüfusun hem de Ermeni nüfusun olduğu kayıtlardan anlaşılmaktadır.

Bünyan'da ve Gemerek köyünde farklı tarihlerde çok sayıda ihtidalar yaşandığına dair kayıtlar mevcuttur. Örneğin Ermeni iken Müslüman olan bir babanın iki kızını da Müslüman yapmak istemesi ve birisinin bunu kabul etmesi, diğer kızının ise kabule yanaşmaması Ermeni Patrikhanesi'yle Osmanlı yetkililerini karşı karşıya getirmiştir.

Bundan başka Kayseri'de şiddet olaylarının yaşandığı dönemlerde Ermeni halkın korkularından dolayı (ziyadesiyle havf içinde kalan Ermenilerin Müslüman oldukları) ihtida ettikleri ve Müslüman oldukları ya da Müslüman olmuş gibi göründükleri yönünde kayıtlar da vardır.

BAŞBAKANLIK BASIN VE HALKLA İLİŞKİLER MÜŞAVİRİ MEHMET TEMEL KARTAL

Başbakanlık basın ve halkla ilişkiler müşaviri Mehmet Temel Kartal, AKP'ninsosyal medya ekibini yöneten isimlerdendir.

Humeyni hayranı Mehmet Temel Kartal, bakalım ne kadar Türk'tür?

Mehmet Temel Kartal, Malatya-Çarşıbaşı mahallesindendir. Baba tarafından dedesi Ali Hadi, **Abdullah-Emetullah**'tan değildir. Abdullah-Havva, Abdullah-Emetullah konusunda yukarıda ifade edildiği üzere, şahsın azınlık kökenli olduğu anlaşılmaktadır.Hadi isminin hidayete eren, sonradan Müslüman olanlar için de kullanılıyor olması bu durumu teyit etmektedir. Malatya'nın gizli Ermeni bir nüfus barındırması ve Mehmet Temel Kartal'ın amcası Fahrettin Kartal'ın Ermeni asıllı Nesrin Kartal ile yaptığı evlilik, Mehmet Temel Kartal'ın Kripto Ermeniler'den olduğunu göstermektedir.

ANADOLU AJANSI GENEL MÜDÜRÜ KEMAL ÖZTÜRK

Kemal Öztürk, Tayyip Erdoğan'ın medyadan sorumlu danışmanları arasında yer almıştır. Daha sonra Anadolu Ajansı Genel Müdürlüğü'ne atanmıştır.

Anadolu Ajansı Genel Müdürü Kemal Öztürk, Bagratuni/Celali'dir. Kemal Öztürk'ün memleketi olan Ağrı/Taşlıçay'a bağlı Çöğürlü Köyü, eski adı ile Leşko; Kürt görünümlü İranlı, Celali Aşireti'nin köyüdür. Osmanlı döneminde Taşlıçay'da 15 hanede 140 Ermeni yaşamaktaydı. Taşlıçay'ın tamamı Ermeni idi ve 1 kilise bulunmaktaydı.

Kemal Öztürk'ün anneannesi 1884 Diyadin doğumlu Züleyha Bulut, Abdullah-Meryem'den değildir. Daha önce de ifade edildiği üzere, Abdullah-Havva konusundan dolayı, şahsın ihtida ettiği anlaşılmaktadır.

Kemal Öztürk'ün en önemli referansı, Türkiye'deki İranlı yapının liderlerinden, İslami Hareket Örgütü Lideri Nurettin Şirin'dir.

Öztürk'ün kardeşi Mustafa Öztürk de İrancılık faaliyetlerinin etkili isimlerindendir.

ANADOLU AJANSI YÖNETİM KURULU ÜYESİ MEHMET REFİK KORKUSUZ

Hukuk profesörüdür. Anadolu Ajansı Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Refik Korkusuz, Kripto Ermeni'dir. Diyarbakır/Licelidir. Korkusuz ailesi kendisini PKK taraftarı olarak ifade etmektedir.

1914 yılında Lice'de yaşayan 5.980 Ermeni bulunmaktaydı. 33 köye dağılmışlardı. Ermeniler'e ait 1 manastır ve 24 kilise vardı. Kaza merkezinde 2.650 Ermeni, 1.980 Yakubi-Süryani ve 10 kadar Kürt yaşamaktaydı. Burada Ermeniler'e ait Meryem Ana Kilisesi ve 2 okul vardı.

Korkusuz'un baba taraftan dedesi 1910 Lice doğumlu Hüseyin Korkusuz, Abdullah-Fatma'dan değildir. Abdullah-Havva konusunda ifade edildiği üzere Refik Korkusuz'un dedesi Hüseyin Korkusuz'un azınlık kökenli olduğu anlaşılmaktadır.

SPK BAŞKANI VAHDETTİN ERTAŞ

Vahdettin Ertaş'ın gayrimüslim kökenli olduğu anlaşılmaktadır. Ertaş'ın büyükannesi olan 1842 doğumlu Fatma Arslan, Abdullah-Fatma'dan değildir. Abdullah-Havva konusunda anlatıldığı üzere bu şahsın gayrimüslim kökenli olduğu görülmektedir.

Vahdettin Ertaş'ın karısı Esra Ertaş da gayrimüslim kökenlidir. Esra Ertaş'ın baba taraftan dedesi Hamdi Özkara, Süleyman Hidayet-Ayşe Sıddıka çiftinin çocuğudur. Burada ismi geçen Ayşe Sıddıka ise Abdullah-Hatice'den değildir ve adı geçenler gayrimüslim kökenlidir.

SETA BAŞKANI TAHA ÖZHAN

Taha Özhan, SETA’da başkanlık yapmaktadır. Özhan, Malatyalı **Kripto Ermeni**’dir.

Taha Özhan’ın anne tarafından dedesi olan Memet Özhan, Abdullah-Sultan’dan değildir. Memet Özhan’ın önce de bahsi geçen **Abdullah-Havva** konusundan dolayı, **gayrimüslim kökenli olduğu** görülmektedir.

Taha Özhan’ın baba taraftan büyük annesi olan Zeynep Özhan, Abdullah-Zeytun’dan olma 1886 doğumludur ve gayrimüslim kökenlidir.

Taha Özhan’ın hem anne, hem de baba tarafından Ermeni ve Bagratuni asıllı olduğu anlaşılmaktadır.

İŞADAMI ABDULLAH TİVNİKLİ

Türk Telekom’un yönetimindeki en önemli isim olan Abdullah Tivnikli bankacılıktan, perakendeciliğe, oradan da enerji işlerine kadar çok çeşitli alanlarda faaliyet göstermektedir.

Erzurum/Merkez’e bağlı Altunbulak Köyü’nün eski adı Tavnig/Tavnik ve Tivnik’tir. **Ermenice Tivnik, Küçük Tivin anlamına gelir. Bu köy Ermeni Köyüdür. Büyük Tivin de Ermenistan sınırları içerisinde yer almaktadır. Bu iki yerleşim yeri de tarih boyunca Bagratunilere ait önemli yerleşim yerlerindendi. Osmanlı döneminde Abdullah Tivnikli’nin köyünde 80 Bagratuni Ermeni ailesi yaşıyordu. 843 Bagratuni nüfusa sahip köyde, biri Meryem Ana Kilisesi olmak üzere 2 kilise ve 2 okul mevcuttu.**

**Abdullah Tivnikli’nin karısı
Fatma Betül Tivnikli Kripto Ermenidir!**

Abdullah Tivnikli’nin karısı Fatma Betül Tivnikli’nin büyük annesi Zeliha Pürmüz, Abdullah-Emetullah çiftinin çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Gayrimüslim kökenlidir.

Abdullah Tivnikli iş dünyasındaki nüfuzunu Türkiye’deki İran bağlantılı radikal unsurlara hareket alanı açmak için kullanmıştır. Abdullah Tivnikli’nin bu konudaki stratejik ortağı ise SETA olmuştur.

5.BÖLÜM

“Tarih ihtiyatsızlar için merhametsizdir.”⁴

Dozy

Türkiye’deki muhafazakar kitlenin toplumunun büyük bir kısmını oluşturduğu gerçeğinden hareket eden Türk ve Türklük düşmanı bu yapı “**Siyasal İslam**” içinde kendini gizlemektedir.

Kitabıma konu olan bu karanlık yapılanma, **İslamcılığı Humeyni devriminin rüzgârına bırakmak istemiştir. Eski dönemlerden beri gizli bir şekilde devam eden Bagratuni-İran ittifakı günümüzde tekrar canlanmıştır.** Türkiye’de Siyasal İslam’ın çok güçlü bir damarı, Humeyni Devrimi’nden etkilenmiş ve ülkemizde aynı süreci yaşatmak için İran etkisinde organize olmuşlardır. **İran’ın, Anadolu’da birer fitne tohumu olarak ettiği, tarihten gelen uyuyan hücreleri harekete geçirilmiştir. Bu durum İran istihbaratı yapılanması olan Karperdazlık teşkilatının yeniden faaliyete geçirilmesinden başka bir şey değildir.**

4 Anıtkabir Kütüphanesi’ndeki Dozy’ nin İslam Tarihi isimli kitabından alınmıştır. Atatürk bu sözün altını çizmiştir.

Kripto Ermeni, Süryani, Nasturi, Keldani, Bagratuni ve Celali yüzleri bulunan, kendini bazen Kürt, bazen Laz, bazen Gürcü, bazen Arap, bazen aşıkarak Ermeni ve Süryani olarak lanse eden bu yapı, Siyasal İslam'ın liderliğini ele geçirmiştir. Türkiye'de İran güdümünde İHH, Mazlum-Der, SETA gibi dernek, vakıf ve düşünce kuruluşları adı altında örgütlenmişlerdir. Bu ve benzeri birçok dernek ve gruplardan yetiştirilen kadrolar devlete yerleştirilmektedir.

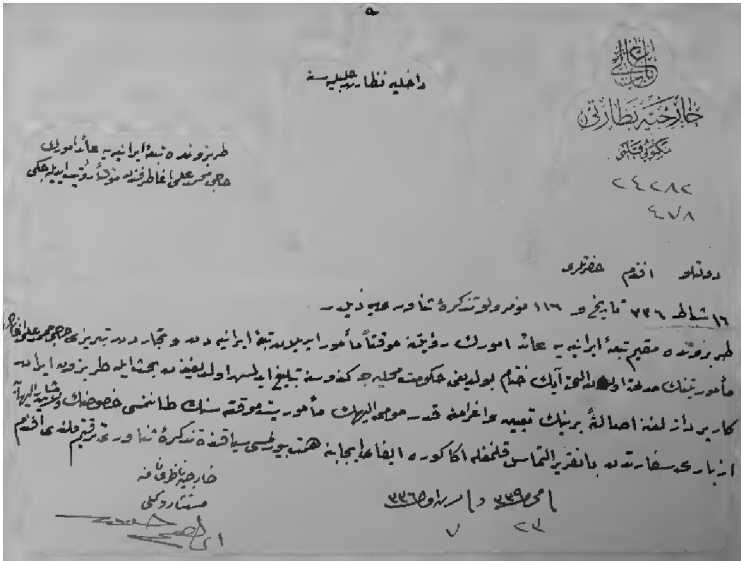
Gelinen aşamada, iktidar olmanın verdiği güçle sinir uçlarından başlanarak tüm devlet dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

Humeyni Devrimi rüzgârıyla yetişen, Türk olmayan Kripto unsurların yönetimindeki radikal kadrolar devleti ele geçirmektedir.

ANADOLU'DAN TÜRK LÜĞÜN KÖKÜNÜ KAZIMAK İÇİN AND İÇMİŞ KRIPTOLARIN DÜŞÜNCE YAPISI

İran, Anadolu'da kendisi açısından stratejik öneme sahip şehirlere ayrı bir değer vermiş, **gizli-açık ajanlarını (DAİ'LERİ)** göndermiş, ticareti de bahane ederek buralara nüfus yerleştirmiştir. Osmanlı şehirlerine sızan ailelerden bazıları kendilerini özellikle gizlemişler ve o bölgede etkin konumlara gelmeye çalışmışlardır. İran'ın önem verdiği Anadolu'daki şehirlerden biri de Trabzon'dur.

Trabzon, özellikle liman şehri olmasından dolayı İran'ın çok büyük değer atfettiği bir şehirdir. Dolayısıyla Trabzon ve çevresine çok sayıda İran kökenli karperdaz ve din adamı yerleştirilmiştir. İran kökenli din adamları, bazı Trabzon medreselerine ve tekkelerine büyük bir gizlilikle sızmışlardır. **Özellikle 1900'lü yılların başlarında İran'dan gelen çok sayıda Şii Ahunt (Şii üst düzey davetçi, İran casusu) Trabzon'la birlikte Rize, Kırıkkale, Iğdır, Nevşehir ve çevre illere yerleşmiştir. İranlı Şii Ahuntlar, o dönemde Osmanlı topraklarında yaşanan karmaşadan da yararlanarak Trabzon ve tüm Anadolu'da izlerini kaybettirmiş, Sünni Türk kimliği altında gizlenmişlerdir.**

Boşalan Trabzon karperdazlığına İran tebasından birisinin atanmasına dair belge

Trabzon'un, İran açısından önemi günümüzde de devam etmektedir. İran'ın, Türkiye'deki konsolosluklarından birinin Trabzon'da olması bunun göstergesidir.

İran'ın uyuyan hücreleri, yeri ve zamanı geldiğinde, tıpkı II. Beyazıt dönemindeki Şahkulu İsyanı'nda olduğu gibi harekete geçmek üzere beklemektedirler.

Türkiye'deki faaliyetler icra edilirken, Türk toplumunun milli değerlerine olan bağlılığı göz önünde bulundurularak farklı bir strateji takip edilmiştir. Şehitlik, cihat, Kudüs'ün kurtarılması, Özgür Filistin ve Çeçen Mücahitlere yardım gibi Türk toplumunda karşılığı olduğu düşünülen kavramlar kullanılarak, taraftar kitlesi oluşturulmak istenmiştir. Bunda başarılı da olunmuştur. İkinci aşama olarak taraftar kitlelere çok sistematik ve uzun soluklu bir proje ile İran hayranlığı aşılanmıştır. Farklı imkânlar sunulmuş kişilerin geri dönüşü olmayan bir yola girmeleri sağlanmış, bunun için de kadın, para, şöhret ve makam argümanları kullanılmıştır.

Böylece kolay güdülebilir, bilgi derinliği olmayan, tarih birikimi bulunmayan, hedef saptırmak için İsrail düşmanlığı gibi basit sloganlar etrafında harekete geçirilebilen devşirilmiş yeni bir kuşak yaratılmıştır. Bu kuşak, değerlerin değil kişilerin ve propagandaların peşinden sürüklenmektedir. Böyle bir jenerasyonun yetiştirilebilmesi için eğitim yap-boz tahtasına döndürülmüş, mankurt bir kuşak meydana getirilmiştir.

İran'ın Türkiye'de kullandığı operasyonel isimlerden en başta söylenmesi gerekenlerden biri de “Trabzonlu” Nurettin Şirin'dir.

Nurettin Şirin, 28 Şubat Süreci'nin en önemli aktörlerindendir. Ankara'da Sincan Belediyesi tarafından düzenlenen Kudüs Gecesi programının organizatörüdür. **Bu programa İran Büyükelçisi Bagheri de katılmıştır. Programı Abdurrahman Dilipak, Duran Özdemir, Hüseyin Avni Yazıcıoğlu ve Nurettin Şirin beraber hazırlamışlardır.**

Ayrıca Nurettin Şirin, İran'ın beşinci kol faaliyetleri için medya ve yayıncılık sektöründe görev almıştır. Bu bağlamda, Kudüs-Der Başkanlığı ve Kudüs TV koordinatörlüğü yapmıştır.

Nurettin Şirin'in faaliyetlerinin finansörlerinden birisi de Recep Tayyip Erdoğan'ın sağ kolu M. İhsan Arslan'dır. Ermeni/Bagratuni asıllı Arslan hakkındaki bilgiler geçmiş bölümlerde belirtilmişti.

Nurettin Şirin'in yetiştirdiği isimlerden birisi de kendisi gibi “Trabzonlu” olan AKP milletvekili ve Tayyip Erdoğan'ın Siyasi Başdanışmanı Yalçın Akdoğan'dır.

Bu grubun önemli isimlerinden biri de AKP İstanbul İl Başkanı Aziz Babuşçu'dur. Trabzonlu Babuşçu, bir dönem İran'da dini ve siyasi eğitim almıştır.

İran eksenli çalışmalarında, Nurettin Şirin'e iki önemli isim destek vermektedir. Bu isimler; Başbakan yardımcısı Emrullah İşler ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam'dır. Suudi Arabistan'da eğitim gören Emrullah İşler, bir dönem Türkiye-İran Dostluk Demeği Başkanlığı yapmıştır.

Türklük düşmanı Emrullah İşler'in babası Abdullah İşler de Mısır'da eğitim görmüştür. Abdullah İşler; *"Türklüğümden istifa ediyorum"* diyen Şeyhülislam Mustafa Sabri ile İslam İşbirliği Teşkilatı Genel Sekreterliği yapan Ekmeleddin İhsanoğlu'nun babası olan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan sonra Mısır'a kaçan Ali İhsan Hoca'dan ders almıştır. Bilindiği üzere Şeyhülislam Mustafa Sabri, I.Dünya Savaşı sonrasında Osmanlı Devleti'ni parçalayan ve Anadolu'yu Türk vatanı olmaktan çıkaran Sevr Anlaşması'nın kabul edilmesi yönünde telkinlerde bulunmuştur. Yine Mustafa Sabri, Anadolu Türk'ünün Milli Direnişi olan Kuva-yı Milliye'nin silahla bastırılması gerektiğini de savunmuştur. Mustafa Sabri, Türklüğü İngiliz Mandasına sokmaya çalışan İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin de mensubudur.

Mustafa Sabri'nin mezarı Mısır'dadır ve hayatta iken en büyük destekçisi olan Ali İhsan Hoca ile koyun koyunadır. Türklüğünden rahatsızlığını *"Türklüğümden istifa ediyorum"* sözleri ile alenen ortaya koyan Mustafa Sabri'nin yol arkadaşı Ali İhsan Hoca'nın oğlu Prof.Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu, Türkiye'de bölücü terör örgütü PKK'ya maddi destek sağlamakla gündeme gelen Alman Konrad Adenauer Vakfı ile yakın işbirliği içerisinde olmuştur. Bir Katolik hakimın oğlu tarafından kurulan vakfın adı,II. Haçlı Seferini düzenleyen Alman Kralı III.Konrad'dan gelmektedir.

Nurettin Şirin'in eşi Sunay Şirin, **İğdır/Tuzlucalı Şii'lerindendir.** Sunay Şirin, Şii Ahunt bir aileye mensuptur. Sunay Şirin'in ailesi Şiiğin Anadolu'da yaygınlaştırılması için **İran'ın Kum şehrinde özel bir şekilde yetiştirilen aileler arasındadır.**

Nurettin Şirin ile beraber bahsedilmesi gereken diğer bir isim de **Duran Özdemir**'dir.28 Şubat sürecinde Kudüs Gecesi'ni Nurettin Şirin ile beraber organize eden Duran Özdemir, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a çok yakın bir isim olarak bilinmektedir.

İran istihbaratının Türkiye'de kullandığı önemli isimlerden birisi olan Duran Özdemir, hükümet ve bürokrasi içindeki İranlı klikten destek alarak Türkiye'de **İmam hatip okulları ve İlahiyat Fakültelerinde yapılanmaya gitmiş, kendine bağlı kadrolar oluşturmuştur.** Bu yapılanma ile Türk toplumunda İranlı bir gençlik yetiştirerek kendilerine taban oluşturmayı hedeflemektedirler.

Hükümet ve bürokrasideki İranlı klikten desteğini fazlasıyla alan Duran Özdemir ve ona bağlı kadrolar Trabzon, Malatya, Van ve Konya’da faaliyetlerini ileri düzeye taşımışlardır. Bu şehirlerde vakıf ve dernekler kurarak kurumsallaşma aşamalarını da tamamlamış durumdadırlar.

Duran Özdemir, Malatya/Akçadağ’a bağlı Develi Köyü’ndendir. **Dedesinin adı Haydo’dur ve Haydo Süryani ismidir.**

Kudüs Gecesi’nin önemli isimlerinden birisi de **Hüseyin Avni Yazıcıoğlu**’dur. Hüseyin Avni Yazıcıoğlu da Nurettin Şirin gibi **Trabzonlu**’dur.

“Trabzon-Çaykaralı” **Atasoy Müftüoğlu**, Trabzon’un milliyetçi kimliğinden istifade ederek **İrancılığı**nı gizleyen, **Nurettin Şirin ve Duran Özdemir**’le birlikte hareket eden başka bir isim olarak karşımıza çıkmaktadır.

RADİKAL KADROLAR DEVLETİ ELE GEÇİRİYOR

Türkiye’de, 1979 İran Devrim rüzgârının oluşturduğu ortamda yetişen, **Türk olmayan Kripto unsurların yönetimindeki radikal kadrolar**, devletin önemli kurumlarına getirilerek, Türkiye Cumhuriyeti Devleti ele geçirilmeye çalışılmaktadır.

Bu radikal kadrolardan bazıları şunlardır:

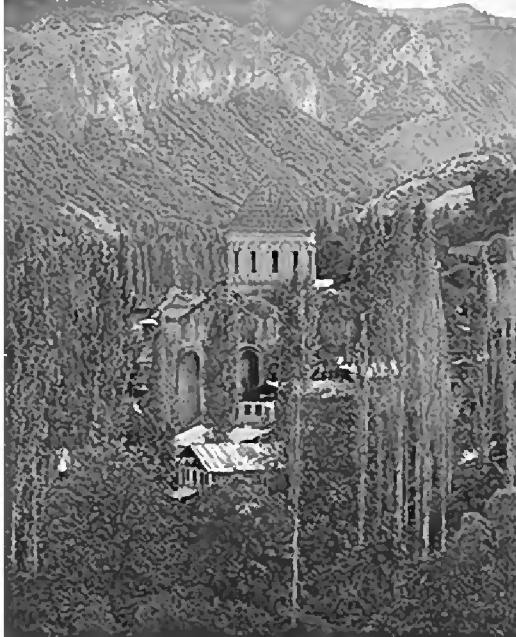
AKP Milletvekili Yalçın Akdoğan; Recep Tayyip Erdoğan’ın yanındaki en önemli isimlerdendir. Akdoğan, Trabzon-Düzköylü’dür. **Düzköy’ün eski ismi Ermenice Haççik’tir. Düzköy, Haçka adında köy iken 1944 yılında bucak, 1961 yılında da Düzköy adıyla belediye olmuştur.**

Yalçın Akdoğan, genç bir gazeteci iken yolu **Nurettin Şirin ve ekibiyle kesişmiştir.** Bu kesişmeden sonra Yalçın Akdoğan, kariyer basamaklarında hızla yükselmiştir. İran’ın Türkiye’deki en önemli adamlarından olan ve İslami Hareket Örgütü (İHÖ) liderliğinden uzun yıllar hapis yatan **Nurettin Şirin**, Recep Tayyip Erdoğan’ın yakından tanıdığı ve güvendiği bir isimdir. Bu bağlantılar sonucu Yalçın Akdoğan, Recep Tayyip Erdoğan’ın konuşma metinlerini hazırlayan bir isim haline gelmiştir. Eline

geçirdiği fırsatı iyi değerlendiren Akdoğan, Tayyip Erdoğan'ın A Takımı'nın değişmez ismi olmuştur.

Kültür Bakanı Ömer Celik; aslen Elazığ Harputlu'dur. Aile Adana'ya göç etmiştir. İran devrimi savunucularındandır. 1914 yılında Harput vilayetinde 279 Ermeni yerleşim bölgesinde **124.289 (yüz yirmi dört bin iki yüz seksen dokuz) Hristiyan Ermeni** bulunmakta idi. Bu nüfusun dışında **10.092 Müslüman Ermeni** yaşamaktaydı. 242 kilise, 65 manastır ve 204 okul bulunmaktaydı. Vilayet 3 sancağa bölünmüştü: Mamuret'ül Aziz/Harput, Dersim ve Malatya. Harput Sancağı ise 1914'te 91 köy ve kente dağılmış **68.877 Hristiyan Ermeni ile 5.157 Müslüman Ermeni**'yi barındırıyordu. Harput merkezinde ise 1914 yılında 714 haneye dağılmış olarak 4.248 Ermeni ve 8.736 Türk yaşamaktaydı.

Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Yusuf Tekin; Humeyni-İran Devrimi savunucusudur. Erzurum/Uzundere'ye bağlı Gölbaşı Köyü'ndendir. Köyün eski adı Öşk, Ermenice adı Aşunk'tur. Bu köyün komşu köyü olan Çamlıyamaç Köyü'nün eski adı Öşkvank olup Ermenice Aşunk Manastırı demektir. Yusuf Tekin'in köyü olan Öşk Köyü'nde 10.yüzyılda inşa edilmiş, Gürcü

kralına bağlı Oşki Manastırı vardır. Bu manastır ve yapılar, eskiçağlardan 19. yüzyıla kadar bölgede etkili olmuş olan Gürcü Bagratuni prenslerinden kalma yapılardır.

Oşki Manastırı

Bagratuni Oshki

1900'lü yıllarda Anadolu'ya sızan ve özellikle Trabzon ile Nevşehir illerine yerleşen İranlı ailelerin varlığı bilinmektedir. Bu İranlı aileler bizzat kendileri ve devşirdikleri isimler aracılığı ile Trabzon ve Nevşehir'de geniş bir nüfuz alanı oluşturmuşlardır.

TİB Başkanı Cemaleddin Çelik de, bu nüfuz alanının merkezindeki bir ailenin çocuğudur. Özellikle Osmanlı döneminde Konya ve Ankara'daki İran karperdazlarının Kırşehir ve Nevşehir'de yoğun faaliyetlerde bulunduğu bilinmektedir.

Cemaleddin Çelik'in abisi **Mustafa Halit Çelik**, Anadolu Federe İslam Devleti adlı örgütün lideri, Humeyni hayranı, sapık dini fikirleri olan **Metin Kaplan**'ın avukatlığını

yapmıştır. Humeyni hayranı Mustafa Halit Çelik, İran güdümündeki Mazlum-Der'in Kayseri şubesi başkanlığını da yürütmüştür. Çelik, 2007 yılında Türkiye'de İran çizgisindeki en önemli yapılanmalardan olan Mazlum-Der'in Genel Başkanı olmuştur. Hâlihazırda Mazlum-Der Genel Başkanlığı'nı eski AKP milletvekili Ahmet Faruk Ünsal yapmaktadır.

Tayyip Erdoğan'ın konuşma metinlerini hazırlayan danışmanı Aydın Ünal; Humeyni Devrimi savunucusudur. Yalçın Akdoğan'ın ayrılmasının ardından, Başbakan Erdoğan'ın konuşma metinlerini yazan isimdir.

Aydın Ünal'ın karısının atalarının köyü Erzurum/Olur'a bağlı Çataksu Köyü'dür. Köyün eski adı Tavuskar'dır. Bagratuni Köyüdür. Tavuskar, Gürcüce "Tao Kapısı", Ermenice "Tao Kalesi" anlamına gelir. Aydın Ünal'ın karısının atalarının geldiği başka bir köy de Erzurum/Olur'a bağlı Keçili Köyü'dür. Bu köyün eski adı Niyakom'dur. Bu köy de Bagratuni köyüdür.

Tayyip Erdoğan'ın danışmanı Yusuf Yerkel; Yozgat/Boğazlıyanlı'dır. Yerkel'in halası Elmas Erdinç, Ermeni Artin ile Ermeni Şahenik'in torunu Boğazlıyan Ermenilerinden Duran Erdinç ile evlidir. Yusuf Yerkel'in doktora tez konusu, Türkiye ile İran'ın dış politikalarının karşılaştırmasıdır. Yerkel'in tez konusunun İran üzerine olması da oldukça ilginçtir.

32 köye dağılmış olan 35.825 Ermeni'nin yaşadığı Boğazlıyan, bölgenin en kalabalık kazası idi. Yukarı Mahalle'de Sivas ve Macaristan kökenli **2.000 Ermeni** yaşamakta idi. 1865'te inşa edilen Surp Asdvadzadzin Kilisesi bulunmakta idi. Bölgedeki Ermeni Bartevyan Okulu ünlü idi. Bu bölgenin özelliği halkının büyük bir kısmının Armenofon oluşuydu.

Başbakanlık Basın ve Halklar İlişkiler Müşaviri Furkan Torlak; Humeyni Devrimi savunucusudur. SETA Dış Politika Direktörlüğü'nde araştırma asistanlığı yapmıştır. Furkan Torlak, Bayburtlu'dur.

Furkan Torlak'ın karısı Sümeyye Nur Torlak'ın babası Burhan Kavuncu, ülkemizde İrancılık denince ilk akla gelen isimlerdendir. Kavuncu, Humeyni devrimi savunucusudur. İran güdümündeki Selam/Tevhid Örgütü'nün lider kadrosunda yer

almıştır. Daha sonra Yeryüzü Dergisi'ni çıkararak aynı adlı, İran güdümündeki grubun liderliğini yapmıştır. Yeni Şafak gazetesinde yazarlık yapmıştır.

Burhan Kavuncu'nun çıkardığı Yeryüzü Dergisi'nin eski sahiplerinden Yaşar Polat'ın adı iş adamı Jak Kamhi'ye suikast olayına karışmıştır. 1999 yılında Rus konsolosluğuna bırakılan 10 kilo patlayıcı ile ilgili yapılan operasyonda, İBDA-C bağlantılı olarak gözaltına alınan 6 kişi arasında Yaşar Polat'la birlikte Burhan Kavuncu da vardır. Burhan Kavuncu, Haksöz Dergisi'nde yazmıştır. Abdurrahman Dilipak ile beraber birçok protesto gösterisine katılmıştır.

Sümeyye Nur Torlak'ın annesi Hacer Yıldız Kavuncu, Humeyni Devrimi savunucusu yazardır.

AKP eski milletvekili ve iş adamı Faruk Koca; İran istihbaratı Savama'nın Türkiye'deki en önemli irtibatlarındandır. Tayyip Erdoğan'ın Ankara'da oturduğu evin sahibidir. Faruk Koca, Beşir Atalay'ın yetiştirdiği isimlerdendir. M. İhsan Arslan, İslami Hareket örgütü mensubu Ferhan Özmen en yakın arkadaşlarıdır.

TİKA Başkanı Serdar Çam, Recep Tayyip Erdoğan'ın meclisteki eski Özel Kalemidir.Erdoğan'ın Özel Kalem Müdürü Dr. Turan Çömez milletvekili adayı olunca TBMM'deki işlerini takip etmek üzere Çömez'in yerine özel kalem müdürlüğüne getirilmiştir. **Recep Tayyip Erdoğan ile TİKA Başkanı Serdar Çam arasındaki çok önemli bir köprü de ünlü işadamı, Tayyip Erdoğan'ın çok yakın arkadaşlarından Remzi Gür'dür. Gür'ün dedelerinden birisinin adı Şahveledir. Bu isim Şah'ın çocuğu anlamına gelmektedir.** Serdar Çam'ın hala kızlarından birisi ünlü işadamı Remzi Gür'ün oğlu ile diğer hala kızı da Başbakan Yardımcısı Ali Babacan ile evlidir. Remzi Gür'ün oğlu ile Ali Babacan bakanaktırlar.

Başbakanlık müsteşarı İbrahim Kalın; Humeyni devrimi savunucusudur. SETA'nın kurucularındandır. 2006-2009 yılları arasında SETA'nın Genel Koordinatörlüğünü yaptı. İbrahim Kalın'ın adının ABD düşünce kuruluşu (Gölge CIA) denilen Starfort yazışmalarının Wikileaks'te yayınlanan belgelerinde “çok önemli bir kaynak” olarak geçtiği ve “bu ilişkinin gizli kalmasına büyük önem verildiği” notu medyaya yansımıştı. Ayrıca Starfort,

Erdoğan'ın ameliyatından sonra 2 yıl ömrü kaldı iddiasının gündeme taşınmasına kaynaklık etmişti.

İbrahim Kalın'ın eşi Neriman Kalın Ermeni asıllıdır. Neriman Kalın, Kastamonu-Taşköprü'ye bağlı Çiftkiran Köyü'ndedir. Kastamonu'da I.Dünya Savaşı'nın öncesinde, toplam nüfusları 13.461 olan bir Ermeni toplumu vardı. Refah düzeyi bir hayli yüksek olan Ermeniler'in 17 kilisesi ile 2.500'ü aşkın öğrencinin okuduğu 8 eğitim kurumu bulunuyordu. **Bu cemaatlerin çoğu 17.yüzyılın başlarında Doğu'dan, Yüksek Plato'dan buraya göç eden Nahcivan ve Erivan kökenli Ermeniler'den kurulmuştu.** Taşköprü'de 1914'te 228 hanede 1.497 Ermeni yaşıyordu. Burada başta Surp Krikor Kilisesi olmak üzere 2 kilise ve 3 eğitim kurumu vardı. Eskiatça Köyü'nün nüfusunun tamamı Ermeni idi.

Neriman Kalın'ın büyükbabası Abdullah Efendi, Emine ve Abdullah'tan değildir. Yine İbrahim Kalın'ın karısının büyük annesi Dudu, Abdullah ile Havva'nın çocuğudur. İhtida eden kişilere anne, baba olarak Abdullah ve Havva isimlerinin verildiği yukarıda ayrıntılı olarak anlatılmıştı.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLET POLİTİKALARINI BELİRLEYEN DÜŞÜNCE KURULUŞU: SETA

SETA, hemen her alanda Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin iç ve dış politikalarını belirleyen raporlar hazırlayan, hükümeti yönlendiren bir kuruluş hüviyetindedir.

Merkezi Ankara'da olan SETA'nın genel direktörlüğünü **Taha Özhan** yapmaktadır. Başbakan Yardımcısı **Beşir Atalay**, Dışişleri Bakanı **Ahmet Davutoğlu**, Mazlum-Der eski genel başkanı **Yılmaz Ensaroğlu** ve Başbakanlık Müsteşarı **İbrahim Kalın** SETA'nın arkasındaki en önemli isimler olarak dikkat çekmektedir.

İrancı bir çizgiyi savunan SETA, çeşitli platformlarda, **federatif bir çerçevede** PKK sorununa çözümler üretilebileceğini savunmaktadır.

SETA, çalışanları çok **genç ve tecrübesiz** olmasına rağmen

hükümet tarafından, dış politikada ana belirleyici unsurlardan biri haline getirilmiştir. Dış politika uzmanları, son dönemde dış politikada yaşanan sorunların önemli nedenlerinden birisi olarak yeteri kadar birikimi olmayan SETA kadrolarının bu ölçüde belirleyici olmasını göstermektedir.

SETA personelinin önemli bir kısmının Doğu ve Güneydoğu kökenli olması dikkat çekicidir.

Beşir Atalay, Taha Özhan, İbrahim Kalın, Yılmaz Ensaroğlu ve Hatem Ete gibi, kitabıma konu yapılanmanın etkin isimlerinin SETA'yı yönetmesi ayrıca dikkat çekicidir.

Yasin Aktay'ın onursal başkanlığını yaptığı **“Stratejik Düşünce Enstitüsü”** de SETA benzeri faaliyetler yürütmektedir.

SETA analistlerinin dikkat çekici oranda İran çizgisindeki radikal gruplara yakın olması, üzerinde hassasiyetle durulması gereken bir konudur. **Bu kişilerin geleceğin bürokrasi ve siyasi kadroları için hazırlandığı açıkça görülmektedir.**

Başbakanlık Müsteşarı İbrahim Kalın, Yılmaz Ensaroğlu, Taha Özhan, AKP eski milletvekili Erol Cebeci, MİT Basın ve Halkla İlişkiler Sorumlusu Nuh Yılmaz, Başbakan danışmanı Furkan Torlak, Ufuk Ulutaş, Prof.Dr. Talip Küçükcan ve Hatem Ete'nin yolları SETA'da kesişmiş, günümüzde de SETA çatısı altında ortak çalışmalar yapmaktadırlar.

SETA SİYASET ARAŞTIRMALARI DİREKTÖRÜ, SABAH GAZETESİ YAZARI HATEM ETE

Lisans ve yüksek lisans öğrenimini ODTÜ Sosyoloji bölümünde yapan Hatem Ete, doktora araştırma bursuyla Columbia Üniversitesi'nde araştırmalarda bulundu. Yıldırım Beyazıt Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Ete, SETA'da Siyaset Araştırmaları Direktörü olarak görev yapmasının yanında Sabah gazetesinde yazmaktadır. **SETA, Açılım Süreci adı altındaki Çözülme Süreci'nin en önemli teorisyen yapılarından biridir.**

SETA'nın etkili isimlerinden Hatem Ete, Süryani asıllıdır

Mardinli olan Hatem Ete'nin dedesi Mehmet Ete ve kardeşi Derviş Ete **Süryani'dir**. Ete ailesinin memleketi Mardin Merkez'e bağlı **Eryeri Köyü, eski bir Süryani yerleşim yeri** olarak bilinmektedir.

Mardin'de 7.692 Ermeni'nin büyük bölümü ilçe merkezinde, 12.609 Yakubi ve Katolik Süryani ile birkaç yüz Kürt ve Zaza bir arada yaşamaktaydı.

Gaffar Okkan'ın katlini emreden Hizbullahçı Akraba

SETA'nın kilit isimlerinden Süryani asıllı Hatem Ete'nin ailesi, Hizbullah çizgisine yakınlığı ile bilinmektedir. **Hizbullah'ın kurucusu Hüseyin Velioğlu'nun da Süryani asıllı olduğu** düşünüldüğünde bu durum ayrıca önem kazanmaktadır. **Ete'nin ailesi, Hizbullah üst düzey yöneticilerinden Beşir Varol ile dünürdür. Diyarbakır eski Emniyet Müdürü Gaffar Okkan suikastının emrini verdiği iddiası mahkemece kabul edilen Varol, Hizbullah'ın üst düzey yöneticisi olmaktan ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. Beşir Varol'a Diyarbakır 6.Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 18 yıl 9 ay hapis cezası verilmiştir.**

İHH GENEL BAŞKANI FEHMİ BÜLENT YILDIRIM

İHH, merkezi Almanya'nın Freiburg kentinde olmak üzere 1992 yılında kurulmuştur. AKP'nin iktidar olduğu 2000'li yıllarda ise, partinin STK'sı gibi çalışmış, devlet gücünü arkasına alarak hareket etmiştir. Yine AKP'nin iktidar yıllarında devlet içerisinde güçlenen **Özgür-Der** ve **Mazlum-Der** gibi İran güdümündeki oluşumlarla ortak çalışmalar yürütmüşlerdir. Günümüzde de bu durum devam etmektedir.

Fehmi Bülent Yıldırım, İHH kurucu başkanı olup İran çizgisindedir.

Yıldırım'ın büyükbabası **Asker Yıldırım'ın**, annesinin adı **Tamaşa'dır. Tamaşa** ismi, **Kars ve Ardahan** bölgelerinde

kullanılmaktadır. Tamaşa ismini kullananlar Şii kökenlilerdir. Bülent Yıldırım'ın babaannesi Fatma Altınsoy'un tarafından gelen dede ve ninelerinde; **Rızgo, Ado, Pero ve Sona** gibi isimler bulunmaktadır. **Bu isimler Ermeni isimleridir.** **Gülçiçek Günel Tekin** tarafından yazılan “**Kara Kefen**” adlı kitapta 137. ve 138. sayfalarda hikâyesi anlatılan Fatma teyze isimli Ermeni asıllı bir kadının babası **Rızgo'nun Ermeni olduğu vurgulanmaktadır.** Aynı kitapta **Rızgo'nun Barınç isimli köyde büyüdüğü de ifade edilmektedir.** Bülent Yıldırım'ın anne taraftan dedesinin ismi **Soro** ve ninesinin ismi **Emişe**'dir. Bu isimler de Ermeni isimleridir.

Bülent Yıldırım'ın eşi Suna Yıldırım'ın baba tarafı Tunceli/Mazgirt'e bağlı Aktarla köyündendir. Aktarla Köyü'nün eski adı **Kurkurik**'tir. **Köy halkı kendini Alevi olarak nitelemektedir.** Bu köy aslında Ermeni dönmelerinin köyüdür.1915'te Mazgirt'te 150 hanede 1.200 Ermeni, 360 Sünni ve 40 Kızılbaş yaşıyordu. Bülent Yıldırım'ın eşi Suna Yıldırım'ın anne tarafı **Erzincan/Üzümlü**'ye bağlı Çardaklı Köyündendir. Köyün eski adı **Abge**'dir. **Köy halkı kendini Alevi olarak nitelemektedir.**Bu köy de Ermeni köyüdür.

1914'te Erzincan'da yaşayan toplam 24.000 nüfusun 13.109'u Ermeniler'den oluşuyordu. Erzincan'da Surp Nişan, Surp Yerrortutyun, Surp Sarkis, Surp Pırgıç ve Meryem Ana Kiliseleri bulunuyordu. Ayrıca, 7 eğitim kurumu vardı. Erzincan'ın çevresinde yer alan DörtHazine, Surp Miamor, Surp Boğos-Bedros, Surp Tateos, Khınragadar, Havari Tateos, Surp Asdvadzadzin ve Surp Kevork Manastırları hac zamanında imparatorluğun dört bir tarafından gelen Ermenilerce ziyaret edilirdi.

Bülent Yıldırım'ın yeğeni,eski YÖK Başkanı Erdoğan Teziç'e silahlı saldırıda bulunmuştur

Bülent Yıldırım'ın yeğeni Bülent Askeroğlu, 25.04.2007 tarihinde YÖK Başkanı Erdoğan Teziç'e silahlı saldırı girişiminde bulunmaktan yakalanarak tutuklanmıştır.

TÜRGEV

(Türkiye Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı)

TÜRGEV, eğitim alanında faaliyette bulunmak amacıyla kurulduğu iddia edilen ancak kontrol ettiği fonun büyüklüğü ve üye profili ile dikkat çeken bir vakıftır.

Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı Tayyip Erdoğan'ın eski çalışma arkadaşlarından iş adamı Ahmet Ergün'ün yaptığı TÜRGEV'in genel kurul üyeleri aşağıdaki isimlerden oluşmaktadır;

Bilal Erdoğan (Tayyip Erdoğan'ın oğlu)

Esra Albayrak (Tayyip Erdoğan'ın kızı)

**Serhat Albayrak (Tayyip Erdoğan'ın damadının
ağabeyi)**

Reyyan Uzuner (Tayyip Erdoğan'ın gelini)

Ziya İlgen (Tayyip Erdoğan'ın eniştesi)

**Şule Albayrak (Tayyip Erdoğan'ın kızı Esra
Albayrak'ın eltisi)**

**Ahmet Ergün (Tayyip Erdoğan'ın en yakın
arkadaşlarından)**

Bülent Turan (AKP İstanbul Milletvekili)

**Hasan Can (AKP'li Ümraniye Belediye Başkanı,
Tayyip Erdoğan'ın kardeşinin dünürü)**

Mevlüt Uysal (AKP'li Başakşehir Belediye Başkanı)

Mustafa Demir (AKP'li Fatih Belediye Başkanı)

Mehmet Doğan Kubat (AKP İstanbul Milletvekili)

Mustafa Ataş (AKP İstanbul Milletvekili)

**Yasemin Solmaz (Erdoğan'a yakınlığıyla bilinen
işadamı Remzi Gür'ün kızı)**

**Zeynep Feyza Eker Ayhan (Tarım Bakanı Mehdi
Eker'in kızı)**

İran'daki Muhammet Rıza Şah Vakfı ile TÜRGEV arasında ilginç benzerlikler

Muhammet Rıza Şah, İran'da devleti kontrol altında tutmak için şah ailesinin ekonomik gücünü çarpıcı şekilde büyümüştür. Şah'a ait araziler 1958'de **vergiden muaf** bir yardım demeği olarak kurulan Pehlevi Vakfı'na verilmiştir. Yıllık petrol gelirlerinden hatırı sayılır miktarlar hortumlanmaya başlandıktan sonra vakıf daha da büyümüştür. O dönemde Pehlevi Vakfı'nın değeri 3 milyar dolara ulaşmıştır. Bunlara ek olarak şah ailesinin; madencilik, inşaat, otomobil üretimi, metal işleri, teknik tarım, bankacılık, sigorta ve turizm(**kumarhane, müzikhhol ve büyük otelcilik**) gibi çeşitli alanlarda faaliyet gösteren 207 şirkette hisseleri bulunuyordu. Böylece şah ailesinin toplam varlıklarının değeri 20 milyar doları aşüyordu. **Lüks içinde yaşayan Muhammet Rıza Şah, İran Devrimi'nden sonra yurtdışına kaçmak zorunda kalmış ve tüm malvarlığına da el konulmuştu.**

DEVİRİN İŞADAMLARI

Bu dönemde yıldızı parlayan, büyük projeleri yürüten işadamlarının Doğu Karadeniz kökenli olmaları da dikkat çekicidir. İşadamı Mehmet Cengiz, Rize/Kalkandereli (**Kayıtlarda Kalkandere'de çok büyük bir Ermeni nüfusun yaşadığından söz edilmektedir. Kalkandere'nin eski ismi Sevked'tir**); Emrullah Turanlı, Rize/İkizdereli; Adnan Çebi Trabzon/Araklılı; Hayrettin Özaltın Artvin/Arhavili ve Nuri Albayrak Trabzonlu'dur.

İşadamı Ethem Sancak

Bu dönemde öne çıkan isimlerden biri de **Ethem Sancak**'tır. Sancak, Siirt/Merkez'e bağlı Bağtepe Köyü'ndendir. **AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik'in** babaannesi olan Ermeni asıllı Feleknaz da Bağtepe Köyü'ndendir.

Ethem Sancak'ın anneannesinin adı Nasra'dır. **Nasra**, tarihin derinliklerinden gelen çok önemli bir isimdir. **Nasra, 870'li yıllarda yaşayan Bagratuni Kralı Aşot'un** kardeşinin adıdır.

Gülçiçek Günel Tekin tarafından yazılan "Kara Kefen" isimli kitapta 56. ve 57. sayfalarda, **Süryani asıllı Nasra Teyze** anlatılmaktadır. Süryani Nasra Teyze'nin hünnerleri anlatılırken, kendi elleri ile yaptığı şarapların da çok güzel olduğu ifade edilmektedir.

Nasra'nın kocası, yani Ethem Sancak'ın dedesi olan Süleyman Sağlam ise Hazmı'nın oğludur. Hazmı ismi de Süryani kültürüne ait isimlerdendir.

6.BÖLÜM

ORTAK HEDEFLERİ TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLETİ'Nİ YIKMAK OLAN RADİKAL ÖRGÜTLER

1965'li yıllardan sonra Türkiye'deki muhafazakâr kesimin çatı kurumu haline gelmiş olan MTTB(Milli Türk Talebe Birliği)'nin doğu ve güneydoğu şubeleri radikal şahısların yuvalandığı yerler haline gelmiştir. 1976-1979 yılları arasında Batman'da, MTTB derneğinde Hüseyin Velioğlu, Burhan Başçı, Abdulaziz Tunç, İhsan Yeşilırmak, Abdurrahman Ensari, Mehmet Emin Tekin, Edip Gümüş, İsa Altsoy, Süleyman İrek ve Hasan Dalgıç isimli şahıslar bir araya gelerek dini sohbetler ve konferanslar düzenlemişlerdir. Ali Bilici'nin başını çektiği Ekrem Baytap, İhsan Deniz ve Şefik Polat isimli şahıslar bu gruptan ayrılarak, İHÖ (İslami Hareket Örgütü)'nü kurmuşlar ve Batman'daki Cem Kitabevi'ni merkez olarak kullanmışlardır.1980 yılı Mayıs ayında Diyarbakır'da bulunan Vahdet Kitabevi'nde Hüseyin Velioğlu, Fidan Güngör (1980 yılına kadar TRT'de çalışmış ve askeri darbe sonrasında bu kurumdan ayrılmıştır), Mansur Güzelsoy (Hizbullah Menzil grubunda dini liderlik yapmıştır), Mehmet Ali Bilici ve

Ubeydullah Dalar bir araya gelerek Hizbullah terör örgütünü kurmuşlardır.

Malatya’da MTTB’de faaliyet gösteren Zekeriya Şengöz, 1980 sonrasında Kitabevi açarak ideolojik çalışmalara başlamıştır. Malatyalılar Şafak(Değişim-Şafak) grubunun siyasi lideri Şengöz ve dini lideri Ramazan Kayan, İHÖ lideri İrfan Çağrı ve Hizbullah lideri Hüseyin Velioglu aynı dönemde İran’da bulunmuşlardır. Türkiye’de faaliyet gösteren bu radikal örgütlerin lider kadrosunda yer alan isimler, İran’da Devrim Muhafızları kontrolünde siyasi ve askeri eğitim alarak Türkiye’ye dönmüşlerdir.

Türkiye’de faaliyet gösteren Hizbullah, Malatyalılar Grubu ve İslami Hareket Örgütü gibi radikal örgütlerin liderleri, İran’da Devrim Muhafızları ve Savama (İran İstihbarat Servisi) ajanları tarafından özel olarak eğitilmiştir. Tıpkı İran devlet yapılanmasında olduğu gibi bu radikal örgütler de biri dini lider, diğeri siyasi lider olmak üzere iki lider tarafından yönetilmektedir.

İran İstihbarat Servisi Savama’nın kendisine düşman olarak belirlediği en önemli hedef kitle, Sünni yapılarıdır.

Bu örgütler; Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Gaffar Okkan ve Çetin Emeç gibi önemli isimlere suikastlar düzenleyerek Türkiye’de büyük toplumsal çatışmalara zemin oluşturmuşlardır. İşlenen bu cinayetlerle Anadolu insanı kutuplaştırılmış, birbirine düşürülmüş ve bölünmüştür.

Mazlum-Der ve Hizbullah tarafından kurulan Mustazaf-Der gibi demeklerin amacı; devletle ve rejimle problemli olan dini ve etnik toplulukları kontrol etmek ve örgütlemektir. Bu durum, Osmanlı Devleti’ndeki merkezi otoriteyi tam kabullenememiş Türkmen topluluklarının, Şah İsmail’in dâ’îleri(casus) tarafından örgütlenmesine benzemektedir.

Günümüzde, Türk ve Türklük düşmanı bu yapı, toplumsal alanda örgütlenme ve devletin hassas kurumlarına sızma yoluyla kadrolaşmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti, II.Beyazıt döneminde yaşanan Şahkulu isyanına benzer, devletin bekasını tehdit eden büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır.

İran tarafından beslenen Kripto yapı, Şiilikteki Mehdi anlayışı çerçevesinde büyük bir kaos yaşanmasını hedeflemektedir. Bu düşünce Şia'nın Hüccetiye ekolünden kaynaklanmaktadır. Buna göre; Mehdi, kaos ortamı oluşmadan yeryüzüne inmeyecektir. Şia, Mehdi'nin yeryüzüne inmesi için çatışma ortamını hazırlamaktadır. İran'ın Türkiye üzerindeki faaliyetlerine bir de bu açıdan bakılması gerekmektedir.

Hizbullah, Malatyalılar Grubu ve İslami Hareket Örgütü gibi terör örgütlerinin lider kadroları Kriptolardan oluşmaktadır

Hizbullah lideri Hüseyin Velioğlu Süryani asıllıdır. Hüseyin Velioğlu'nun eşi Hayriye Velioğlu'nun dedesi Favlus ve ninesi Saro, Süryani'dir.

Hizbullah terör örgütünün liderlerinden İsa Altsoy'un dedesi Melküm ve ninesi Mence, Ermeni'dir.

Hizbullah terör örgütünün para kasası Sulhadin Ürük, Ermeni'dir.

Hizbullah terör örgütü arşivcisi Abdülhalim Türe Ermeni'dir. Türe'nin dedesi Birhu, ninesi Delu, Ermeni'dir.

Hizbullah terör örgütünün askeri kanat sorumlularından Mahsum Barut'undesi Astur ve ninesi Kute, Ermeni'dir.

Hizbullah terör örgütünün askeri kanat sorumlularından Gürsel Aldemir'in dedesi Akup ve ninesi Sirpahi, Ermeni'dir.

Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okan cinayetine karışan Hizbullah mensupları Mehmet Paksoy ve Yavuz Tedik, Ermeni'dir.

İslami Hareket Örgütü Şura üyesi olan İhsan Deniz Süryani asıllıdır. İhsan Deniz, Hizbullah lideri Hüseyin

Velioğlu'nun kayınbiraderidir. İslami Hareket Örgütünün liderliğini Nurettin Şirin yapmaktadır. Şirin, Tayyip Erdoğan'ın çok önem verdiği bir isimdir.

Gazeteci-yazar Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Muammer Aksoy ve Bahriye Üçok cinayetleri nedeniyle yargılananve Tevhid/Selam örgütü mensubu olmaktan mahkûmiyet alan, Adil Aydın ve karısı Semiha Aydın **Ermeni**'dir. Semiha Aydın'ın dedesi Kirkor ve ninesi Maryam, **Ermeni**'dir.

Malatyalılar Grubu örgütü mensubuMehmet Alpcan Ermeni'dir. Alpcan'ın dedesi Apkar ve ninesi Yeter,**Ermeni**'dir.

Malatyalılar Grubu örgütü mensubuSait Satıcı Ermeni'dir. Satıcı'nın dedesi Ovanis, **Ermeni**'dir.

Hizbullah'ın en önemli isimleri arasında yer alan Ramazan Koyuncu, çok ilginç bir aile yapısına sahiptir. Koyuncu'nun dayısı olan Ali Kemal Hut, İsmail Ağa Cemaati'ne sızmış olup cemaatin Kasımpaşa sorumlusudur. Hut, Tayyip Erdoğan'ın da "Hocası" olarak bilinir. Bu kişi, Erdoğan'a oy vermeyenlerin kafir olduğunu söyleyebilecek bir kafa yapısına sahiptir.Ali Kemal Hut'un diğer bir yeğeni olan Ramazan Sarı ise hayatını Tayyip Erdoğan'a adamıştır. Ayrıca, Erdoğan'ın özel şoförlüğünü yapan Ramazan Sarı, Erdoğan'ın en çok güvendiği isimler arasında yer almaktadır.

PKK-İRAN GÜDÜMÜNDEKİ BİR DERNEK: MAZLUM-DER

Siyasetin içerisinde yer alan herkes tarafından bilinmektedir ki, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde AKP'den milletvekili ve belediye başkan adayı olabilmek için Mazlum-Derüyesi olmak ya da Mazlum-Der'den referans almak şarttır. AKP ilk kurulduğu günden bu yana, Mazlum-Der kadroları parti içerisinde her zaman etkin konumlarda olmuşlardır.

Eski Mazlum-Der Genel Başkanı M. İhsan Arslan'ın Tayyip Erdoğan'ın A takımındaki en önemli isimlerden olması, Adıyaman eski milletvekili Ahmet Faruk Ünsal'ın milletvekilliği sona erince Mazlum-Der Genel Başkanı koltuğuna oturması, Tayyip Erdoğan ve AKP kadroları üzerinde büyük etkisi olan Yılmaz Ensaroğlu'nun Mazlum-Der eski Genel Başkanları'ndan olması, TİB Başkanı Cemaleddin Çelik'in abisi Mustafa Halit Çelik'in Mazlum-Der Genel Başkanlığı yapması, İran güdümündeki Mazlum-Der kadrolarının AKP üzerinde ne kadar etkili olduklarını net bir şekilde göstermektedir.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Abdulhamit Gül, AKP İzmir Milletvekili/MKYK üyesi Hamza Dağ ve Anadolu Ajansı Genel Yayın Yönetmeni Ömer Ekşi Mazlum-Der'de çeşitli görevlerde bulunmuşlardır.

Özellikle son dönemde MKYK başta olmak üzere AKP üst kadrolarına getirilen isimlerin neredeyse tamamının Mazlum-Der kökenli olması bu etkinin geldiği noktayı göstermesi açısından son derece manidardır.

Hizbullah terör örgütü güdümünde faaliyet gösteren Mustazaf-Der ile İrancı bir çizgide olan Mazlum-Der'in sadece isim benzerliği bulunmayıp birbirini besleyen bir yapının parçaları oldukları aşikârdır. Özellikle Hizbullah'ın çökertilmesinden sonra tüm kadrolarının Mazlum-Der'e kanalize edilmesi bunu göstermektedir.

PKK ile içli dışlı bir çizgide olan Mazlum-Der, bu durumu perdelemek için dindar ve muhafazakâr kesimden isimleri programlarında ön plana çıkarma gayreti içerisinde olmuştur.

Mazlum-Der ile PKK birlikteliğinde dikkat çekici bazı olaylar şu şekilde sıralanabilir:

Refah Partisi'nin Mazlum-Der aracılığıyla PKK ile ilişki kurma girişimlerinde bulunduğu iddialarının medyada yer alması (1996),

İHD Genel Başkanı Akın Birdal, dönemin RP milletvekili Fethullah Erbaş ve Mazlum-Der yöneticilerinin Kuzey Irak'a giderek PKK tarafından rehin tutulan 5 askeri

Diyarbakır'a getirmesi,

İnsan Hakları Ortak Platformu adı altında, PKK
güdümündeki İHD (İnsan Hakları Derneği) ile ortak
hareket etmeleri,

BDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ve Genel Başkan
Yardımcısı Gülten Kışanak'ın yeni anayasa konusunda
Mazlum-Der Genel Başkanı Ahmet Faruk Ünsal ile
birlikte hareket etmeleri,

Mazlum-Der'e, "Ülke bütünlüğü ve cumhuriyet rejimi
aleyhine faaliyette bulunduğu dair bilgi ve deliller"
gerekçe gösterilerek polis tarafından 2006 yılında yapılan
operasyon,

Mazlum-Der eski Genel Başkanı Mehmet Pamak'ın
Sivas'ta bir TV programında "Türkiye Cumhuriyeti'ne
PKK gibi bir düşman lazım" şeklindeki açıklamaları,

Eski Mazlum-Der Başkanı Ayhan Bilgen'in PKK'nın
yayın organı Özgür Gündem gazetesinde köşe yazarlığı
yapması.

PKK ile ilişkileri bu derece güçlü olan Mazlum-Der, son
dönemlerde AKP milletvekili ve belediye başkan adaylarının
seçiminde belirleyici ana unsur olmuştur.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'dan seçilen AKP milletvekilleri ve
belediye başkanlarını neredeyse tamamı PKK ve BDP
sempatizanıdır.

PKK'YA PEŞKEŞ ÇEKİLEN VATAN TOPRAKLARI

Vatan-millet diye bir dertleri olmayan, Türkiye toprakları üzerinde
bir Kürt devleti kurulmasında problem görmeyen bu anlayış, sözde
çözüm süreci adı altında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni
parçalanmanın ve bölünmenin eşiğine getirmiştir.

Kürt Halkı'nın haklarını savunma iddiası adı altında Türkiye'yi parçalamaya çalışan PKK terör örgütü lider kadroları da Kriptolardan oluşmaktadır.

PKK'nın üst düzey sorumlularından "Parmaksız Zeki" kod adlı Şemdin Sakık, babaannesinin **Ermeni** olduğunu açıklamıştır.

PKK'nın cephe örgütü Avrupa Kürt Demokratik Toplum Koordinasyonu (CDK) sözde meclis üyesi ve teröristbaşı Abdullah Öcalan'ın Avrupa'daki para kasası olarak bilinen Nuriye Kesbir, **Yezidi** asıllıdır.

PKK'nın Avrupa sözcülüğünü yapan Feleknaz Uca, **Yezidi** asıllıdır.

PKK'nın yurtdışında sözde "sürgün hükümeti" kurma çalışmalarında yer alan Semra Bakır, **Hristiyan Ermeni**'dir.

PKK'nın yurtdışında sözde "sürgün hükümeti" kurma çalışmalarında yer alan Meryem Tabaş'ın dedesi Hoka ve ninesi Haykanuş **Ermeni**'dir.

12.04.2007 tarihinde Adana'da bir internet kafede, bebek çantasına koyduğu el bombası ve 9 kilo 750 gram A-4 plastik patlayıcı ile birlikte canlı bomba olarak eylem yapmak üzere iken güvenlik güçlerince yakalanan PKK'lı Hatice Arat, **Yezidi**'dir. Arat'ın dedesi Hasso ve ninesi Meryem, **Yezidi**'dir.

HADEP İmamlar Birliği üyesi, PKK işbirlikçisi Zülküf Demirtaş, **Ermeni**'dir. Demirtaş'ın dedesi Kirikos ve ninesi Nazlı, **Ermeni**'dir.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleri'nde PKK terör örgütüne her türlü desteği veren köylerin, Kürt görünümlü **Ermeni** dönmelerinin köyleri olduğu bilinmektedir.

PYD MENSUPLARI ERMENİ Mİ?

1890'lı yıllarda Doğu Anadolu'daki bazı Ermeni aşiretlerinin Kürt kimliğine dönüştüğü tarihi bir vakadır. Bu tarihi dönüşümü bilmeden günümüzün anlaşılması mümkün değildir. Kimlik değiştirme olayını Ermeni çetelerinin Osmanlı Devleti'ne karşı yürüttüğü terör faaliyetlerinin başarısızlığına da bağlayabiliriz.

19. yüzyılın sonlarında Ermeni komiteleri ve aşiretleri, bölgedeki varlıklarının devamı için, kendi bağımsızlıklarının önündeki en büyük engellerden biri olan Kürtlerin bir şekilde kazanılması gerekliliğine inandılar. Kürtlerin İslam öncesi kadim dini gelenekleri ile kendi inançlarının aynı olduğu ve aynı etnik kökenden geldikleri tezini işlediler. Bu propaganda planlı ve sabırlı bir şekilde günümüze kadar devam etti, hatta devam etmektedir.

Ermenilerin stratejik amaçları doğrultusunda yapılan çalışmalarla bölge ilmek ilmek işlendi. Bir asır öncesine kadar Şafi mezhebinden olan Kürtler ile Türkler arasında kader birlikteliği ve var olan kardeşlik duyguları yıpratıldı. Şüphesiz bu kardeşlik duygularının zayıflatılmasında bu Kripto Yahudi Ermenilerin faaliyetleri önemli rol oynadı. **Osmanlı kaynakları, Ekrad olarak görülen aşiretlerden bazılarının Ermeni kökenleri hakkında bize ipuçları vermektedir. Bu aşiretlerin bulunduğu yerlerin terör faaliyetlerinin yoğunluk kazandığı yerler olması dikkat çekicidir. Osmanlı döneminde Ermeni isyanlarının başladığı yerler ile Kürtleşmiş Ermeni görünen Yahudilerin bulunduğu bölgeler paralellik arz etmesi dikkat çekicidir.**

1915 Ermeni Tehciri, Anadolu'da Ermeni nüfusunun coğrafi dağılımını derinden etkilemiştir. Başta Doğu Anadolu olmak üzere pek çok yerden Ermeni, güvenlik önlemleri altında Suriye'ye göç ettirilmiştir. 1915 senesinde Suriye Valisi ve Dördüncü Ordu Komutanı olan Cemal Paşa vilayete gelen Ermenileri günümüzdeki Kuzey Suriye topraklarına yerleştirmiştir. Bu topraklar yine Türkiye'nin Suriye sınırlarının hemen güneyinde yer alıyordu. Cemal Paşa, Kuzey Suriye topraklarına gelen ve yerleştirilen yüz binlerce Ermeni ile yakından ilgilendi.

Kurdurmuş olduğu Muhacirin Komisyonu'nda Suriye'ye gelen bu Ermenilerin Müslüman edilmesi için alt komisyonlar oluşturuldu. İhtida eden Ermenilerin işlerine bakan alt komisyonun raporlarına göre, on binlerce Ermeni, Müslüman olmuş ve Kuzey Suriye topraklarına yerleştirilmişti. Bu yerleştirmelerde kadınların ve çocukların çok fazla olduğu görülmektedir. Savaş sonrasında Kuzey Suriye'de sayıları yüz binleri bulan mühtedi Ermeni'nin olduğu bilinmektedir. Kuzey Suriye'de Türkiye sınırı hattında yaşayan bu mühtedi Ermeniler, Fransa yönetimi zamanında da Türkiye'ye karşı kullanıldı. Fransa, buradaki Ermenilerden lejyonlar kurarak Türkiye'ye karşı faaliyette bulundu. Mühtedi Ermeniler özellikle Kürt kimliği altında faaliyette bulundular ve organize edildiler. Ermenilerin etkinliğinde bir örgüt olan ve Kürt-Ermeni kardeşliği tezini sürekli işleyen Hoybun Cemiyeti'nin de bölgede etkin olması bize bölgedeki Kürt görünümlü Ermeni Bagratunilerin, 20. yüzyılın ilk yarısında da faaliyetler içinde olduklarını göstermektedir.

Kuzey Suriye'de bir anda yerden mantar gibi çıkan PYD'nin temellerinin nereye dayandığını bir de bu açıdan değerlendirmekte yarar var sanırım.

The document is a formal record from the Dahiliye Nezareti (Ministry of Interior) in Istanbul, dated 1915. It details the relocation of 328 Armenian women and 53 Armenian men, along with 139 orphan girls, to the north of Syria. The document is written in Ottoman Turkish and includes a large central stamp and several handwritten entries.

Central Stamp:
 دایره دارالخلافه
 وزارت داخله
 تاریخ: ۱۱/۱۱/۱۳۳۵
 ساعت: ۱۱/۱۱/۱۳۳۵
 مکان: ۱۱/۱۱/۱۳۳۵

Handwritten Entries:
 - Top right: **تاریخ** (Date) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **ساعت** (Time) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **مکان** (Place) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵.
 - Middle right: **تاریخ** (Date) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **ساعت** (Time) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **مکان** (Place) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵.
 - Bottom right: **تاریخ** (Date) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **ساعت** (Time) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **مکان** (Place) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵.
 - Bottom left: **تاریخ** (Date) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **ساعت** (Time) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵, **مکان** (Place) ۱۱/۱۱/۱۳۳۵.

Dahiliye Nezareti şifre kaleminin çok gizli ibareli 1915 Ermeni Tehcirinde Kuzey Suriye'ye 328 Ermeni dul kadın, 53 Ermeni erkek ve 139 kız yetimin yerleştirildiğine dair belgedir

7.BÖLÜM

“Yetiřecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekleri tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel, her řeyden evvel Türkiye’nin istikbaline, kendi benliđine, millî an’anelerine dűřman olan bütün unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir.”

ATATÜRK

KARANLIK YAPININ MEDYAKİ SİLAHŞÖRLERİ

Türk ve Türklük düşmanı bu derin yapı, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin bekasına kastedecek adımlar atarken, toplumu yönlendirebilmek, halkın gözünü boyayabilmek ve kendi haince tezlerini savunabilmek için büyük bir medya gücüne ihtiyaç duymuştur.

Bir yandan yıllardır yetiştirdiği kendi elemanlarını medyanın özellikle **muhafazakâr görünümlü** kuruluşlarında etkin hale getirirken, diğer yandan da yeni medya organlarını satın alabilmek için devlet ihalelerinden elde edilen gelirlerle **“havuzlar”** oluşturulmuştur.

Oluşturulan devasa medya gücü tamamen operasyonel amaçlarla,

adeta bir silah gibi kullanılmış, toplum uyutulmuş ve hipnotize edilmiştir. **Topluma karşı öylesine şiddetli bir psikolojik harp operasyonu düzenlenmiştir ki, kitleler siyahın beyaz olduğuna inanacak hale getirilmiştir.**

Medyada oluşturulan bu yapının Türk Milleti tarafından fark edilememesi için, muhafazakâr yapıya adaptesi sağlanmıştır. 1960'lı yıllardan itibaren yerel olmayıp Anadolu'ya ithal edilen İslamcılık fikri kullanılarak sözde İslamcı kadrolar ön plana çıkarılmıştır. Türk ve Türklük düşmanı yapının kendini kamufle etmede kullandığı sözde İslamcı (!) yüzünün uzantıları, medya ayağında da etkin rol almıştır.

Sonuçta dünya tarihinde benzeri görülmeyen bir medya düzeni ortaya çıkmıştır. Halka gerçekleri duyurmayı değil, gerçekleri halktan gizlemeyi kendine en önemli misyon olarak benimseyen bu düzende, manşetler bizzat **karanlık yapının komuta merkezi** tarafından atılmış ve televizyon programlarındaki alt yazılara müdahale bir “Alo” diyecek kadar kolay hale getirilmiştir.

Böylece;

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üniter yapısını bozacak “Çözülme Süreci”ni, Türk toplumuna kendi istedikleri gibi lanse etmişlerdir.

Dış politikada ortaya çıkan büyük hatalar, hamaset söylemleriyle topluma kahramanlık olarak sunulmuş, bu sayede beceriksizliklerin üzeri kapatılmak istenmiştir.

Toplumu bölecek, parçalayacak ve kutuplaştıracak sosyal mühendislik çalışmaları olanca hızıyla uygulamaya konulmuş ve oluşturulan “Korku İmparatorluğu” sayesinde toplumun yanlışlara reaksiyon vermesi engellenmiş, kitleler adeta köleleştirilmek istenmiştir.

YENİ AKİT YAYIN GRUBU SAHİBİ MUSTAFA KARAHASANOĞLU

Mustafa Karahasanoğlu, Erzincan/Kemaliye'ye bağlı Başpınar Köyündendir. Köyün eski adı olan **Başvartınik, Ermenice bir**

isimdir ve Ermenice’de Güllük demektir. Bu köy eski Bagratuni Prenslüklerinin hakim olduğu bölgede yer alır. Köyün adının değişmesiyle ilgili olarak Meclis tutanaklarında şu bilgiye yer verilmiştir;

“Efendim!

Bu kanunun müzakeresi münasebetiyle Dahiliye Vekili Beyden bir ricada bulunacağım. Oda; meselâ bizim dairei intihabiyemiz olan Dersim’de bazı nahiye merkezleri vardır. Meselâ(Başvartanik)gibi... (Vartan)nın Ermeni ismi olduğu malumu alinizdir. Meclisi Umumiler bunların tadil ve tebdiline karar verdikleri halde, her nedense bu kararlar tatbik olunmuyor. Binaenaleyh böyle gayri millî isimlerin devam ve bekası caiz değildir. Dahiliye Vekili Bey, Meclisi Umumilerin verdikleri bu kararların tatbik ettirilmesi hususunda biraz himmet buyursunlar. Taki, böyle la millî isimler, memleketimizin güzel kasabalarına tesiri tazyikkâr vermesin. Kendilerinden bunu rica ediyorum.”

TBMM tutanakları - 20.12.1340

Başvartanik’in, Dersim’den alınıp Erzincan’a bağlanması

Tunceli ilinin Çemişgezek kazasının Başvartanik nahiyesiyle bu nahiyeğe bağlı 13 köy, 1944 yılında Erzincan ilinin Kemaliye kazasına ve 13 köy de Çemişgezek kazasının Germili nahiyesine bağlanmıştır.

Erzincan’a bağlı Eğin/Kemaliye, coğrafi konumundan ve tarihinden dolayı **Küçük Ermenistan** olarak bilinirdi. Çoğunluğu Bizans Ortodoksluğu’na geçmiş olan Kemaliye’deki Ermeni nüfusu, Vasburagan (Van) kökenli Ermenilerin aralarına katılmasıyla büyük bir artış yaşamıştır.

Çağdaş dönemde önemli bir merkez olan Eğin/Kemaliye, buraya gelen Vasburaganlılar (Vanlı Ermeniler) ile Bagratuni Krallığının başkenti Ani’den kaçan Ermenilerin katkılarıyla kurulmuştur. Surp Kevork Kilisesi ve Nersesyan Okulu ile birlikte, Piskoposluğun merkezi olan Meryem Ana Katedrali de burada bulunuyordu. Birçok kilisenin dışında en önemlisi de, Surp Nerses Şnorhali olan 2 manastır kentin yakın çevresinde yer

alıyordu. 1.300 hanede yaşayan 7.720 Ermeni ve 6.000 Türk'ün yaşadığı kentte finans sektörü gelişmişti. Eğinli kuyumcu, mücevherci, sarraf ve bankacıların sayısı İstanbul'da yüzlerle ifade ediliyordu.

17.yüzyıl başında Eğin'deki Ermeni nüfusun önemli bir bölümü İstanbul ve Batı Anadolu'ya göç etti. İstanbul'a yerleşen Eğinliler, asıl altın çağlarını 1750-1850 arasında yaşadılar. Bu dönemde diğer hemşerileri ile birlikte padişahların ve sadrazamların bankerleri, darphane müdürleri, hanedanın kuyumcu ve mücevhercileri olarak Osmanlı finans sektöründe önemli bir rol oynadılar.

19. yüzyıl sonunda Eğin/Kemaliye nüfusunun yarıdan fazlası Ermeni idi. Yine bu dönemde Eğin'e bağlı 48 köyden 10 tanesi Ermeni Köyü idi.

1914 yılına gelindiğinde Eğin'de 16.741 Ermeni yaşamakta idi. 25 yerleşim bölgesine dağılmışlardı. 25 kiliseye, 3 manastıra ve 1.300 öğrencinin okuduğu 20 okula sahiptiler.

Mustafa Karahasanoğlu'nun babaannesi Safiye Karahasan, Mehmet ile Havva'nın çocuğudur.

STAR GAZETESİ GENEL YAYIN YÖNETMENİ MUSTAFA KARAALIOĞLU

Trabzon/Köprübaşı'na bağlı Küçükdoğanlı köyündendir. Küçükdoğanlı'nın eski adı Küçükkarhançilo'dur.

Mustafa Karaalioğlu'nun karısı Gönül Karaalioğlu'nun ailesi, Kayseri/Sarız'a bağlı Büyük Örtülü Köyü ve Kahramanmaraş/Afşin'e bağlı Çomudüz Köyü'ndendir. Her iki köy halkı da kendilerini **Kürt Alevisi** olarak tanımlamaktadırlar. **Yukarıda da belirttiğim gibi Kürt Alevisi olmaz. Kürt Alevisi kimliği kullananlar, Ermeni kökenli dönmelerdir.**

Mustafa Karaalioğlu'nun teyzesi Meryem Yazıcı'nın kocası Selahattin Yazıcı, Türkiye'deki İranlı yapılanmanın en önemli isimlerindendir. Yazıcı, Türkiye'de İran çizgisinde, Humeyni'nin yaptığı gibi Şiilik merkezli bir devrim yapılması gerektiğine

inanan yapılanmanın liderlerinden Nurettin Şirin ile birlikte hareket etmektedir. Ayrıca, İran eksenli Mazlum-Der, İHH ve Caferi-Der ile beraber faaliyetlerde bulunmuştur. 2011 yılında Caferi-Der organizasyonunda Hz. Hüseyin'in Kerbela'da şehit edilmesi nedeni ile düzenlenen etkinliğe, İran'ın Kum Kenti Cuma İmamı Ayetullah Seyit Hüseyin Buşehr ile beraber katılmıştır. Selahattin Yazıcı Trabzon MTTB Başkanlığı ve Fatih Akıncılar Derneği Başkanlığı da yapmıştır.

Görüldüğü üzere Türk ve Türklük düşmanı bu yapı içerisinde yer alan birçok isim Trabzon ve çevresindendir. Trabzon'un eski tarihlerden beri İran'ın Anadolu'da en çok önem verdiği, örgütlendiği ve Şiilik faaliyetleri yaptığı şehirlerimizden olduğunu belirtmiştik.

SABAH GAZETESİ YAZARI SEVİLAY YÜKSELİR

Sabah Gazetesi yazarı Sevilay Yükselir'in **anne tarafından büyükleri İranlı'dır**. A Haber TV'de moderatörlüğünü Sevilay Yükselir'in yaptığı “%100 Siyaset” isimli program şaşırtıcı konuşmalara sahne olmaktadır. Sevilay, programlarından birinde Hakan Fidan'a yapışan İranlı damgasını temizlemek için çabalarırken, birden ağzından *“Hakan Fidan İranlı olsa ne olur, ben de zaten İranlı'yım.”* deyivermiştir.

Sevilay, “annesinin babasının Tebrizli dindar bir Şii olduğunu, anneannesinin de Anadolu Alevisi olduğunu” söylemektedir. Ancak durum hiç de öyle değildir. Sevilay'ın annesinin annesi “Ana Hanım Öz” de, annesinin babası “Emrullah Tağı Öz” de İranlı ve İran doğumludur. Sevilay, anneannesinin Anadolu Alevisi olduğunu söyleyerek, Anadolu'ya tutunmaya çabalamaktadır. Oysa ki hem dedesi ve hem de anneannesi katıksız İranlı'dır.

Sevilay'ın kocası Mustafa Nihat Yükselir Star gazetesi yöneticisi olarak, her ne kadar şimdilerde AKP ve Tayyip Erdoğan'a hizmet ediyor olsa da, kendisi eski tüfek, sıkı devrimcilerdendir. Tayyip Erdoğan'ın can düşmanı gibi görünen! Devrimci bir kişinin AKP saflarında Türk Milleti'ne karşı girilen büyük psikolojik harp operasyonunda yer alması aslında çok da şaşırtıcı değildir.

Yükselir ailesi bu konuda tek örnek olarak da düşünülmemelidir. Kitabımın ilerleyen sayfalarında benzer çizgide isimlerle yine karşılaşacağız.

Sevilay ve eşi Mustafa Nihat Yükselir'i AKP medyasına monte eden kişinin, Tayyip Erdoğan'ın en yakınındaki isimlerden M. İhsan Arslan olduğunu da ifade etmek gerekir. Sevilay, M. İhsan Arslan tarafından kendisine yeni yol haritası çizilene kadar sıkı bir AKP düşmanıdır.

Dicle Haber Ajansı 19.02.2014 tarihinde, PKKlı bir eylemciden söz etmektedir. Bu kişi, Şubat 2014'te PKK elebaşı Abdullah Öcalan'ın Türkiye getirilişini protesto etmek amacıyla, 3 yıldır tutuklu bulunduğu Edirne F Tipi Kapalı cezaevinde kendini yakan Halit Özdaşlı'dır. Haberde; Halit Özdaşlı'nın Muş'un Malazgirt ilçesine bağlı İyikomşu köyünde toprağa verildiği de anlatılmaktadır.

İlgili haber:

Özdaşlı yaşamını yitirdi

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a yönelik komployu protesto için bedenini ateşe veren 21 yaşındaki Halit Özdaşlı yaşamını yitirdi. Özdaşlı'nın cenazesi dün İstanbul Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak memleketi Muş'un Malazgirt İlçesi'ne götürüldü.

Edirne F Tipi Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan Özdaşlı, komployu protesto için 14 Şubat'ta bedenini ateşe vermişti. Eylemi ailesinden gizlenen ve ancak 3 gün sonra hastaneye kaldırılan Özdaşlı, tedavi gördüğü Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde önceki gün hayata gözlerini yumdu. Özdaşlı'nın İstanbul Adli Tıp Kurumu'na kaldırılan cenazesi, BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Emrullah Bingül, HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Şamil Altan, BDP Kocaeli İl Eşbaşkanı Mehmet Alçinkaya, TUAD ve YAKAYDER yöneticilerinin de aralarında bulunduğu yüzlerce kişi tarafından dün sabah alındı. ATK önünde bekleyen kitle, "Sana söz veriyoruz heval Önderlik özgürleşecek" pankartı açıp, Öcalan posterleri ile PKK ve KCK bayrakları taşıdı.

Özdaşlı'nın ailesi ve yakınlarının tabutuna sarılarak ağıt yakması üzerine duygusal anlar yaşandı. YAKAYDER Eşbaşkanı Velat Demir, Özdaşlı'nın ailesine başsağlığı dileyerek, Özdaşlı'nın direnişinin Kürt halkının direnişine ışık tutacağını söyledi.

BDP İl Eşbaşkanı Emrullah Bingül ise "Söz veriyoruz şehit, Öcalan özgür olacaktır. Şehit Halit uğurlar olsun, yolun açık olsun, Kürdistan'a, uğrunda mücadele ettiğin topraklara gidiyorsun. Biz de sana söz veriyoruz; mücadelemi yükselteceğiz" dedi.

Özdaşlı'nın amcası Abdurrahman Özdaşlı da "Yeğeninin sadece kendi şehitleri değil, tüm Kürt halkının şehidi olduğunu" belirterek kendilerini yalnız bırakmayan herkese teşekkür etti.

Konuşmaların ardından Özdaşlı'nın cenazesi, alkışlar ve zılgıtlar eşlinde defnedilmek üzere memleketi Muş'un Malazgirt İlçesi'ne bağlı İyikomşu köyüne doğru yola çıkarıldı.

DİHA/İSTANBUL

Muş/Malazgirt'e bağlı İyikomşu Köyü, Sevilay'ın kocası Mustafa

Nihat Yükselir'in de köyüdür. Daha da ilginç olanı, Abdullah Öcalan için kendini yakan Halit Özdaşlı ile Mustafa Nihat Yükselir akrabadır. Mustafa Nihat Yükselir'in ailesinin, PKK terör örgütünü destekleyen şahıslar olduğu bilinmektedir.

Mustafa Nihat Yükselir'in çakma derin devletçi kardeşi

Milliyet Gazetesinin 21 Temmuz 2004 tarihli internet sayfasında, "Sahte derin devletçiye 15 yıl hapis" başlığı ile yer alan haber ilginç detaylar içermektedir. Habere göre Yavuz Selim Yükselir isimli şahıs, kendisini derin devlet için çalışan, JİTEM ve MİT mensubu biri olarak tanıtmakta, iş adamlarından bazı emekli generallerin de isimlerini kullanarak haraç toplamaktadır. Bozo lakaplı Yavuz Selim Yükselir, sevgilisi mimar Ayten Yukacı'nın şikâyeti sonucu yakayı ele vermiştir. Yargılanan Yükselir 15 yıla mahkûm olur. İşte burada adı geçen sahte MİT'çi Yavuz Selim Yükselir, gazeteci Sevilay'ın kocası olan Mustafa Nihat Yükselir'in kardeşidir.

Milliyet'te yayınlanan haber:

"Sahte derin devletçi"ye 15 yıl hapis

Yargıtay, işadamlarını JİTEM ve MİT mensubu olduğunu öne sürerek Yükselir'in 3 yıllık hapis cezasını az buldu

Kendisini "derin devlet" için çalışan JİTEM ve MİT mensubu biri olarak tanıttığı işadamlarından, bazı emekli generallerin de isimlerini kullanarak para aldığı idida edilen Yavuz Selim Yükselir, yeniden yargılamada 15 yıl 25 gün ağır hapis ve 25 milyar lira para cezasına çarptırıldı. Gasp ve dolandırıcılıkla suçlanan Basın Yayın Yüksek Okulu mezunu, müteahhit Yükselir, sevgilisi mimar Ayten Yukacı'nın şikayetiyle 26 Ağustos 2002'de tutuklandı.

"Bozo" lakaplı Yükselir'in JİTEM kimliğiyle galerici Mehmet Sait Ünlü'den de para aldığı ortaya çıkarıldı. Yukacı da sanığın kendisinden sürekli para alıp karşılığında emekli paşaların imzalarını taşıyan boş senetler ve teşekkür mektupları verdiğini belirterek "Şüphelendiğimde, Polise gider ya da konuşursan

yeraltındaki yerlerde sorgularız diyordu. Korkudan istediği para veriyordum. Benden 200 bin dolar aldı” dedi.

İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi’nde iki yıllık süren yargılamada dolandırıcılıktan 3 yıl 4 ay 25 gün hapse mahkum olan Yükselir hakkındaki karar Yargıtay 6. Ceza Dairesi’nce eylemin zincirleme dolandırıcılık ve yağma olması gerekçesiyle bozuldu.

Mahkeme heyeti, Yargıtay’ın bozma kararına uyarak Yükselir’i iki ayrı dolandırıcılık ve yağma suçundan toplam 15 yıl 24 gün ağır hapis cezasına ve yaklaşık 25 milyar lira para cezasına çarptırdı.

STAR GAZETESİ ANKARA TEMSİLCİSİ MUSTAFA KARTOĞLU

Mustafa Kartoğlu, Star Gazetesi Ankara temsilcisidir. Rize-Çayeli’ndendir. Kartoğlu, AKP’nin içindeki karanlık yapılanmanın toplumu yönlendirmek için yaptığı psikolojik harp çalışmalarının merkezinde yer alan isimlerdendir.

Kartoğlu, Ermeni asıllıdır. Büyük annesinin ismi Turfanda olup, bu isim Ermeniler tarafından kullanılmaktadır.

Samatya’da darp edilen Ermeni asıllı Turfanda Aşık

2012 Kasım ayında, Ermeni asıllı Turfanda Aşık’ın dövülerek gözünü kaybettiği haberleri medyada yer almıştı. Konu, uzun süre gündemde kalmıştı.

YENİAKİT GAZETESİ YAZARI ABDURRAHMAN DİLİPAK

Kahramanmaraşlı olan Abdurrahman Dilipak, yakın tarihimizdeki birçok kritik olayın, provokasyonun perde arkasındaki organizatördür. 28 Şubat Süreci’ndeki Kudüs Gecesi de bu olaylardan biridir.

Abdurrahman Dilipak'ın 3 Ekim 2012 tarihinde TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonuna verdiği bilgilerden bazıları:

Millî Nizam Gençlik Teşkilatı

“12 Mart döneminde Millî Nizam Gençlik Teşkilatındaydım. Gençlik Teşkilatında yayınladığım bir bildiriden dolayı mahkûm oldum ve yurt dışına kaçmak için İstanbul'a gelmişim. 74 affıyla kurtulanlardıyım.”

1978 Erbakan'ın danışmanı

“78'den sonra Erbakan'ın danışmanıydım, Ankara'da bulundum. 80'e giden süreci sıcak bir şekilde yaşadım. Erbakan'ın herhâlde hanımından sonra en fazla görüştüğü kişi bendim. Bütün bilgiler, özel odalarının anahtarı her şeyi bendeydi Hasan Aksay'ın yeğeni oluşum itibarıyla. Aslında, derin parti konumundaydım. Böyle bir ilişkim vardı ve 74'ten sonra kod adı kullanıyordum; Tarık Behlül diye. “Abdurrahman Dilipak” 80'de doğdu, 12 Eylül'den sonra.”

Konya mitinginde var

*“12 Eylül 1980 öncesi yapılan Konya mitinginde vardım. Tamamen bir tertipti. O süreçte, Konya'daydım, o tertip heyetinin bütün hazırlık aşamalarında vardım.” **Konya Mitingi, 12 Eylül Askeri Darbesi'nin en önemli bahanelerinden birisiydi, aynen 28 Şubat Süreci'ndeki Kudüs gecesi gibi. 6 Eylül 1980 tarihinde Konya'da MSP tarafından düzenlenen mitingde İstiklal Marşı okunurken bir grup ayağa kalkmamış, marşı protesto etmişti. Bu durum infiale sebebiyet vermiş, askeri darbeye giden süreci tetiklemişti.***

12 Eylül'de GATA'da yatıyor

“12 Eylül'de Erbakan'ın askerî danışmanlarından emekli bir albay: “Dur, sen asker kaçağıydın değil mi? Seni askere gönderiyorum, bulamazlar.” dedi. Ben 12 Eylül'de Kızılay'da aranırken GATA'da yatıyordum. Yani ilk gatakulli yapanlardan biri de bir bakıma bendim.”

Sincan'daki Kudüs'ü kurtarma toplantısını düzenledi fakat adı yok

“28 Şubat benim için çok özel bir anlam taşıyor. Sincan mitinginin

salon toplantısını, Kudüs toplantısını ben düzenledim ve benim adım yok. O toplantıyı Kudüs Platformu adına ben düzenledim ve Platform beni görevlendirdi. Fakat ben on beş gün önce küçük dilimden ameliyat olmuşum, küçük dilimde apse olduğu için ben Sincan'a gelemedim. Son gün bu olay olduğundan toplantıyı iptal mi edelim dediler, sonra Nurettin Şirin: "Ağabey ben gideyim şimdi, iptal etsek de millet gelecek, şiir falan tiyatro bir şeyler yaparız." dedi. 7.30 gibi çocuk benim yerime yattı ve bir gün sonra harekâtı yürüten daha sonra Kara Kuvvetleri Komutanı olan kişi beni aradı. "Kim haber verdi?", "Kimse haber vermedi." dedim. "Niye gelmedin?", "Sesim çıkmıyordu" dedim.

"28 Şubat olmuş ve ben 28 Şubat karşısında en fazla bütün toplantılarda, protestoları örgütleyen kişilerden biri bendim ve o günlerde hakkımda beş yüz yıldan daha fazla mahkûmiyet talebiyle açılan dava vardı."

12 Mart'ta varım, 12 Eylül'ün içinde varım, 28 Şubat'ta da varım ve ben hiç içeri girmedim

"Graham Fuller, İslam konusunda iş birliğini benimle rahat konuşabilir ve konuştu da"

"Benim kendi örgütüm yok ama harekete geçireceğim birçok örgüt var. Zaten Genelkurmay da benimle onun için görüşme ihtiyacı duymuştu. Tek başımayım ama çok şükür çok güçlüyüm."

Teröristbaşı Abdullah Öcalan, Dilipak'la aynı aileden

Dilipak'ın, 2013 yılı Kasım ayında Mazlum-Der'in kuruluş yıldönümü etkinliğinde "Abdullah Öcalan aslında yabancı birisi değil, aileden birisidir" sözleri düşündürücüdür.

Başörtüsü eyleminin liderliğini yapan kız gelini olmuş

"5 milyon insanın el ele tutuştuğu eylemdeki o eylemin başında yürüyen kız bugün benim gelinim, öne çıktım ve öyle yaptım. **Mavi Marmara'nın sözcüsüydim, Kudüs Platformunun sözcüsüydim.**"

Kızını Katolik Okulu'nda mı okuttu?

Abdurrahman Dilipak'ın kızı Fatıma Zehra'nın Katolik ilahiyatı okumak için sınava gireceği gündeme gelmişti. Dilipak, Fatıma Zehra'nın okula kabul edilmesi durumunda "Oksidantalist yani Katolik teoloğu" olacağını söylemişti.

MİLAT GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ ERDAL ŞİMŞEK

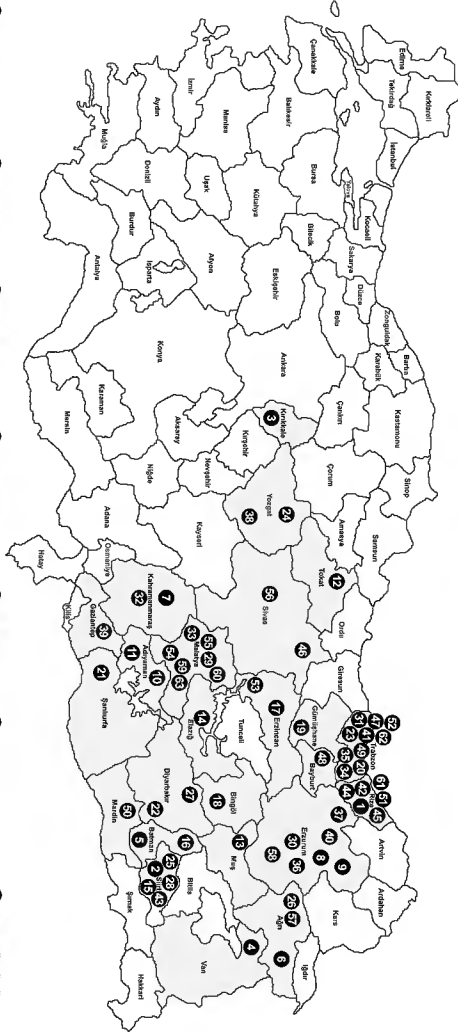
Ağrı/Eleşkirt'e bağlı Toprakkale Köyü'ndendir. Bu köye, Alaşgert Toprakhisarı da denilmektedir. Eleşkirt'in adı Ermenice, Vagarşkenti anlamına gelmektedir. 2.yüzyıl sonlarında Ermeni Kralı II.Arşak oğlu Vagarş tarafından inşa edilmiştir.9. yüzyılda Bagratlar'ın eline geçmiştir.

20. yüzyılda kısmen Ermeni yerleşim yeri olarak bilinmektedir.

Erdal Şimşek, İran asıllı gazeteci Sevilay Yükselir ile yakın akrabadır. Şimşek'in kardeşi Nafiye Yükselir, Mustafa Nihat Yükselir'in yengesi olmaktadır. Bilindiği gibi, Mustafa Nihat Yükselir, Sevilay Yükselir'in eşidir ve AKP'nin yayın organı Star Gazetesi'nin yayın kurulunda yer almaktadır.

Türkiye'de Kim Kimdir'de deşifre edilen yapının en önemli isimleri aşağıdaki haritada da görüleceği üzere **belli bir coğrafi bölgedendir**. Bu isimler neden hep özellikle belirli bir coğrafyadan çıkmaktadır? Bunu anlamak için tarihte Bagratunilerin etki alanlarını, yaşadıkları coğrafyayı bilmek gerekir. Potamyayı anlamak için de o bölgedeki Havra, Aron, Samiri, Babek, Yafa, Golyat, Raşot köylerini bilmek gerekir!

İSİMLER HARİTASI

1 Recep Tayyip ERDOĞAN	11 Mehmet MEHNER	21 İzzet BAĞLI	31 Nurettin ŞİRLİ	41 Aziz BABUĞU	51 Ali KEMAL HUT	61 Alparslan MÜFTÜOĞLU
2 Emin ERDOĞAN	12 Sıtkı AYALAN	22 Mehmet EKER	32 Akburrhan DİLBAK	42 Mehmet CENGİZ	52 Mustafa KARAAĞALOĞLU	62 Selâhattin YAZCI
3 Beşir ATILAY	13 Zahir ÇAĞLAYAN	23 Aygün BAŞÇEKİRLİ	33 Duran ÖZDEMİR	43 Ethem SAĞCIK	53 Mustafa KARAHASANOĞLU	63 Şenel ATEŞ
4 Hikmet FİDAN	14 Onur ÇELİK	24 Tamer YILDIZ	34 Yüseyin Avcı YAZICIOĞLU	44 Emrah TIRANLI	54 Mehmet Temel KARTAL	
5 Mithan ARSLAN	15 Kerim AKTAŞ	25 Hilmi ÇELİK	35 Filiz ANDOĞAN	45 Feri KASIRGA	55 Serhat YÜKSELİR	
6 Yılmaz ENSAROĞLU	16 Mehmet ŞİMŞEK	26 Kemal ÖZTÜRK	36 İbrahim KALIN	46 Nuh YILMAZ	56 Abdülkadir SELİ	
7 Mehdi ÜNAL	17 İsmail YILDIRIM	27 Abdurrahman KÖRÜSİZ	37 Yusuf TEKİN	47 Adnan ÇEBİ	57 Ferid ŞİMŞEK	
8 Ertan ALA	18 Cevdet YILMAZ	28 Egehan BAĞIŞ	38 Yusuf YERKEL	48 Furkan TORLAK	58 Fehmi Bülent YILDIRIM	
9 İdris GÜLLÜCE	19 İsmet İŞİK	29 İbrahim ÖZKAN	39 Abdülkadir GÖL	49 Nihat ALANRAK	59 Ramazan KAYAN	
10 Ahmet Aydın	20 Süleyman SOYLU	30 Abdülhalil TIVANKI	40 Ayhan ÜNAL	50 Hicmet ETE	60 Zekeriya ŞENÇÖZ	

SON SÖZ YERİNE;

“Bütün dünya bilmeli ki; karşımızda böyle bir düşman oldukça onu affetmek elimizden gelmez ve gelmeyecektir. Düşmana merhamet, acz ve zaaftır; bu insaniyet göstermek değil, insanlık hassasının yok olduğunu ilan eylemektir.”

ATATÜRK

ULU TÜRK HAKANI BİLGE KAĞAN’DAN GÜNÜMÜZE SESLENİŞ

Bilge Kağan kendi zamanına kadar sözlü anlatıları, Türk devlet tecrübesi, geleneği, Türk’ün düşmanlara karşı nasıl uyanık bulunması gerektiği gibi konuları yazıya geçirmiş; bu şekilde Türk toplumunu iç-dış tehdit ve tehlikelere karşı her zaman teyakkuz halinde olmalarını istemişti. Bilge Kağan kitabeleri yazdırırken, ülkesini büyük sıkıntılardan kurtarmış, büyük badirelerden korumuş birisiydi. Türklüğün başına gelen bu sıkıntıların tekrar etmemesi için halkına ve kendisinden sonra gelecek Türk beylerine öğüt olsun diye bu kitabeleri yazdırmıştır.

Çinlilerin entrikalarına daima teyakkuz halinde olan Türk uluları,

içeriden ve dışarıdan gelebilecek sinsi hilelere karşı uyanık olmak gerektiğini bir defa daha anlamışlardı. Zirâ, Bilge Kağan, Vezir Tonyukuk ve Kültigin’i bu entrikalar çok düşündürmüştü ve nihayet Türk milletine siyasetname veya nasihatname diyebileceğimiz yazılı kaynaklar bırakmışlardı.

Bilge Kağan Türk Ulusuna şöyle sesleniyordu:

“İleride gün doğusuna, güneyde gün ortasına, batıda gün batısına, kuzeyde gece ortasına kadar bütün uluslar şimdi bana tabidir. Bugünkü gibi kargaşalık olmaksızın Türk Hakanı Ötügen’de oturursa, Türk Yurdu’na sıkıntı olmaz. Ben’de oturarak Yurdumu yönettim. Çinlilerin altınına, gümüşüne, ipeğine, tatlı sözüne, değerli hediyesine kapılmadım. Bunlara kapılan ne kadar Türk’ün can verdiğini, Çin boyunduruğuna düştüğünü unutmadım. Tanrı yardım etti, Türk hakanı oldum. Dağılmış ulusumu bir araya topladım. Fakir ulusumu zengin ettim. Azalmış ulusumu çoğalttım. Atalarım Bumin Kağan’a, İstemi Kağan’a layık bir oğul olmaya çalıştım.

Atalarım Türk yurdunu öyle sıkı tuttular, öyle bilgelikle, öyle güzel törelerle yönettiler ki Türk ulusu mutlu oldu. Onların ölümlerine candan ağladı. Atalarımın tabi olan bütün yabancı uluslar, Çinliler, Tibetliler, Moğollar bile onların çağında yaşadıkları mutlu hayatı unutmadılar. Atalarım o kadar ünlü hakanlardı. Sonradan bilgisiz ve kötü hakanlar Ulu Türk tahtına oturdular. Onların kötü idaresi ve Çinlilerin hileleri yüzünden Türk ulusu zengin ülkelerini kaybetti. Türk Hakanlarının cihanı tutan ünleri geçmişe karıştı.

O yüzden Çinlilere Beylik olan Türk kişizadeleri köle, Türk kızları cariye oldu. Türk Beyleri şanlı isimlerini bıraktı, Çince isimler kullanmaya başladı. Doğu Türkleri, Çin Hakanına tabi olup 50 yıl onun acıklı ve utandırıcı idaresinde yaşadılar.

Fakat Gök Tanrı Türk’ün bu haline acıdı. Türk ulusu yok olmasın, eskisi gibi cihanın en yüce ulusu olsun diye babam İltiş Kaan’la anam el-Bilge Hatun’u Türklere hakan kıldı. Tanrı güç verdi, babamın Türk ordusu kurt, Türk düşmanları koyun oldu. Düşmanlar, kurt önünden kaçan koyunlar gibi dağıldı, gittiler. Hakan babam, doğudan batıya at koşturup Türk ulusunu tekrar topladı, birleştirdi. Türk devletini diriltti.

Ey Türk Oğuz Beyleri! Üstten gök çökmedikçe, alttan yer delinmedikçe, bil ki, Türk ulusu Türk Yurdu, Türk Devleti, Türk töresi bozulmaz. Ey ölümsüz Türk Uluğu! Titre ve Kendine dön. Su gibi akıttığın kanına, dağlar gibi yığıdığın kemiklerine layık ol!

Ey Uluşum! Bil ki ben, zengin ve parlak bir uluşa Hakan olmadım. Zayıf ve zavallı bir uluşun başına geçip tahta oturdum. Kardeşim Kül Tigin ve yeğenlerim olan iki prensle ant içtik; babamın, amcamın hayatlarını verdikleri uluş uğruna biz de bütün gücümüzle çalıştık.

Başına geçtiğim Türk uluşunun birliği ve yüceliği için gece uyumadım, gündüz oturmadım. Ölesiye, bitesiye çalıştım. Tanrı yardım etti, bahtı yar oldu. Yoksul uluşumu zengin ettim. Türk uluşunu bütün uluşlardan üstün kıldım.”

KAYNAKÇA

Ahmet Akgöl, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Kripto Yahudiler Ve Pakraduniler, Togan Yayıncılık, İstanbul 2011.

Ahmet Susa, Tarihte Araplar ve Yahudiler, İki İbrahim, İki Musa, İki Tevrat, Selenge Yayınları, İstanbul 2005.

Ahmet Yaşar Ocak, Babailer İsyanı Aleviliğin Tarihsel Altyapısı, Dergah Yayınları, İstanbul 2000.

Ali Sevim, Genel Çizgileriyle Selçuklu-Ermeni İlişkileri, TTK Yayınları, Ankara 2002.

Alin Dedeyan, A Survey On The History Of Armenians, İstanbul 1954.

Anahide Ter Minassian, Ermeni Kültürü Ve Modernleşme, Aras Yayıncılık, İstanbul 2006.

Arsen Yarman, Osmanlı Sağlık Hizmetlerinde Ermeniler, İstanbul 2001.

Bekir Kütükoğlu, Osmanlı-İran Siyasi Münasebetleri (1578-1612), İstanbul 1993.

Boğos Natanyan, Sivas 1877, Bir Zamanlar Yayıncılık, İstanbul 2008.

Cevdet Türkay, Osmanlı İmparatorluğu'nda Oyman ve Cemaatler, İşaret Yayınları, İstanbul 2012.

Christopher Walker, Armenia.

Eziz Elekberli, Kadim Türk-Oğuz Yurdu "Ermenistan", Turan Kültür Vakfı, İstanbul 2009.

Fahrettin Kırzioğlu, Yukarı-Kür Çoruk Boylarında Kıpçaklar, TTK Yayınları, Ankara 1992.

Firdevsi, Şahname, Kabalcı Yayınevi, İstanbul 2005.

George Ostrogorsky, Bizans Devleti Tarihi, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2011.

George A. Baournoutain, Ermeni Tarihi, Aras Yayınları, İstanbul 2011.

Hasan Oktay, Ermeni Kaynaklarında Türkler ve Moğollar, Selenge Yayınları, İstanbul 2007.

Heath W. Lowry, Trabzon Şehrinin İslamlaşma ve Türkleşmesi, İstanbul 1981.

Henry C. Barkley, Anadolu ve Ermenistana Yolculuk, Kesit Yayınları, İstanbul 2007.

Hüdavendigar Onur, Ermeni Portreleri Millet- Sadıka'dan Hayk'ın Çocuklarına-2, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul 2005.

İbrahim Tellioglu, 11.-13. yüzyıllarda Türk Gürcü İlişkileri, Serander Yayıncılık, Trabzon 2009.

İsmail Kara, Gümüşhanevi Halifelerinden Şeyh Osman Niyazi Efendi Ve Güneyce-Rize'deki Teknesi, Dergah Yayınları, İstanbul 2004.

İsmail Kara, Güneyce-Rize Sözlüğü Bir Doğu Karadeniz Köyünün Hafızası ve Natıkası, Dergâh Yayınları, İstanbul 2001.

John M. Douglass, The Armenians.

Joseph R. Masih And Robert O. Krikorian, Armenia At The Crossroads, Harwood Academic Publisher, Singapore 1999.

Karl Koch, Rize, Eyalet Endüstri Basım ve Yayım Kurumu, Weimar 1846.

Keğam Kerovpyan, Mitolojik Ermeni Tarihi, Aras Yayıncılık, İstanbul 2000.

Kemal Zeki Gençosman, Türk Destanları, Hürriyet Yayınları, İstanbul 1972.

Kevork Pamukciyan, Biyografileriyle Ermeniler, Aras Yayıncılık, İstanbul 2003.

Kurkjian, A history of Armenia.

M. North, The History Of İsrail, London 1960.

Mariam Manoukian- Elize Manoukian, Ararat Ağrı Dağının Öte Yanı, Pencere Yayınları, İstanbul 2009.

Marie Felicite Brosset, Gürcistan Tarihi, TTK Yayınları, Ankara 2003.

Mehlika Aktok Kaşgarlı, Kilikya Tabi Ermeni Baronluğu Tarihi, Ankara 1990.

Mehmet Ersan, Türkiye Selçukluları Zamanında Anadolu'da Ermeniler, İzmir 1995. (Yayınlanmamış Doktora Tezi).

Moritz Wagner, Kafkas Rus savaşında Çerkezler-Çeçenler Kazaklar Ve Gürcüler, Kayıhan yayınları, İstanbul 1999.

Muhammet Safi, Rize Tahrir-i Öşür Envanteri, 1850 Rize Sülaleleri, İstanbul 2007.

Murat Keçiş, Trabzon Rum İmparatorluğu ve Türkler (1204-1404), TTK Yayınları, Ankara 2013.

Nejat Göyünç, Osmanlı İdaresinde Ermeniler, Gültepe Yayınları, İstanbul 1983.

Nihat Çetinkaya, Iğdır Tarihi, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, İstanbul 1996.

Niko-Simon Canaişa, Berdzenevişli, Gürcistan Tarihi, (Çev. Hayri Hayrioğlu), İstanbul 1997.

Nizamülmülk, Siyasetname, Dergah Yayıncılık, İstanbul 2013.

Orhan Şaik Gökyay, Dedem Korkudun Kitabı, Kabalcı Yayınları İstanbul 2006.

Osman Turan, Selçuklular Zamanında Türkiye Tarihi, İstanbul 1999.

Panossian, The Armenians.

Paul Johnson, Yahudi Tarihi, Pozitif Yayınları, İstanbul.

Pavel Dolukhanov, Eski Ortadoğuda Çevre Ve Etnik Yapı, İmge Yayınları, İstanbul 1998.

Persli Don Juan, Münasebetler, Avesta Basın Yayın, İstanbul 2012.

Raymond H. Kevorkian/Paul B Paboudian, 1915 Öncesinde Osmanlı İmparatorluğunda Ermeniler, Aras Yayıncılık, İstanbul 2012.

- Rene Grousset, Ermenilerin Tarihi, Aras Yayıncılık, İstanbul 2005.
- Reşat Hallı, Türkiye Cumhuriyetinde Ayaklanmalar, Genelkurmay Basımevi, Ankara 1972.
- Sadık Müfit Bilge, Osmanlı Çağında Kafkasya, 1454-1829 (Tarih-Toplum-Ekonomi), İstanbul 2012.
- Sadi Koçaş, Tarih Boyunca Ermeniler Ve Türk Ermeni İlişkileri, Altınok Matbaası, Ankara 1967.
- Saro Dadyan, Osmanlı'da Ermeni Aristokrasisi, İstanbul 2011.
- Simin Payaslian, The history of Armenia.
- Sirarpie Der Nersessian, The Armenians, Thames And Hudson, Norwich 1969
- Şahin Uçar, Anadolu'da İslam-Bizans Mücadelesi, İşaret Yayınları, İstanbul 1990.
- Turabi Saltık, Tarihsel Mücadele Sürecinde Adıgöler, Abhazlar, Alanlar (Osentinler), Çeçenler, Berfin Yayınları, İstanbul 2000.
- Urfalı Mateos Vekayi-Names (952-1136) Ve Papaz Grigor'un Zeyli (1136-1162), TTK Yayınları, Ankara 2000.
- V. Minorsky, A History Of Sharvan And Darband in the 10th-11th centuries, W.Heffer& Sons Ltd, Cambridge 1958.
- V.Minorsky, Iranica, Publications Of The University Of Tehran, Tehran 1964.
- W.G. Lambert, Atrahasis: Babylonian Story Of The Flood, London 1970.
- Walther Hinz, Uzun Hasan Ve Şeyh Cüneyd (XV. yüzyılda İran'nın Mill Bir Devlet Haline Yükselişi, TTK Yayınları, Ankara 1992.
- Y. Çark, Türk Devleti Hizmetinde Ermeniler 1453-1953, İstanbul 1953.
- Yıldız Deveci Bozkuş- Sultan Deniz Küçükler, Armenia, Genesis Kitap, Ankara 2011.

Yılmaz Karadeniz, İran Tarihi (1700-1925), Selenge Yayınları, İstanbul 2012.

İNDEKS

A

Abbasiler	44
Abdullah-Emetullah	161, 170, 172
Abdullah-Emine	161
Abdullah-Havva	161, 167, 170, 171, 172
Abhazya	34, 51, 61
Adana	54, 76, 77, 78, 79, 180, 197
Ado	187
Ağrı	33, 76, 98, 105, 111, 113, 115, 116, 117, 134, 135, 137, 170, 211, 216
Ağvanis	153
Ağvank	44, 47, 49
Ahurkapı	59
Ahunt	83, 124, 175, 178
Akka	77
Akkoyunlu	61, 62
Aksakallar Meclisi	18, 25
Alp Er Tunga	18, 19, 20, 22, 23, 85
Alparslan	53
Alper Er Tunga	18, 22
Amasra	57, 61
Ani	33, 49, 50, 202
Ankara	76, 77, 81, 119, 125, 151, 177, 181, 183, 184, 208, 209, 215, 217, 218
Antep	77, 79
Apraham	160
Aramutag	153
Arapkir	33, 73
Ardahan	33, 43, 88, 141, 186
Ardanuç	34
Ardzıruni	54
Aron	93, 94
Artvin	33, 34, 43, 91, 189
Aşod	45, 48, 49, 152

Aşot	33, 34, 44, 103, 139, 148, 190
Asur	35, 36, 37
Aşut	152
Attila	23, 24
Ayazma	156
Aydın	77, 78, 124, 143, 144, 182, 194
Azak	57

B

Babek	47, 48, 93, 95
Bafra	156
Bağdad	77
Bagratuni	14, 32, 33, 34, 35, 39, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 82, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 96, 103, 106, 111, 113, 116, 122, 132, 136, 137, 139, 142, 143, 148, 150, 152, 155, 170, 172, 174, 175, 177, 180, 181, 182, 190, 202
Bakatoğlu Memiş	92, 96, 98, 137
Bakatoğulları	91
Balat	59
Başkale	33, 77, 79
başkarperdaz	76, 77, 79
Basra	74, 77, 78
Bâtıniler	47, 48
Batman	33, 86, 127, 133, 151, 191
Batum	34, 88, 113
Bayburt	33, 147, 156
Behramki	158
Berlin Antlaşması	85, 86, 87, 88
Beyrut	77
Bilge Kağan	15, 27, 212, 213

Bitlis	44, 85, 86, 87, 142
Boğa el-Kebir	49
Broşyan	54
Bursa	59, 76, 77, 79
Büveyhiler	18, 84

C

Caferi Hanı	82
Çağn Bey	51, 52
Çanakkale	77, 116
Candaroğulları	61
Celali	111, 113, 115, 116, 170, 175
Çöğürlü	170
Çuluk Kağan	24

D

Dâ'î	83, 84
Dadyanlar	74
Darboğaz	156
Deylem	40
Divriği	33, 57, 73, 74
Diyarbakır	76, 85, 86, 87, 105, 118, 121, 132, 133, 153, 158, 159, 162, 163, 171, 186, 191, 193, 196
Doğu Anadolu	17, 31, 33, 37, 38, 39, 40, 51, 53, 54, 57, 58, 59, 63, 69, 82, 85, 86, 87, 88, 89, 100, 103, 113, 164, 198
Doğu Karadeniz	33, 66, 91, 92, 189, 216
Doğu Roma İmparatorluğu	23, 56, 57, 65
Doğubeyazıt	33, 77, 111, 136
Düzyanlar	73

E

Ebul Kasım	78
Edirne	77, 205, 206
Edirnekapi	59
Eğir	32, 33, 60, 73, 89, 202, 203
Elazığ	85, 86, 87, 105, 180
El-Buruz	18
El-Ermeniye	44
Eleşkirt	33, 211
El-Ezher	84
Emeviler	44
Emişe	187
Enderes	153
Erciş	33, 109, 110, 111, 113, 114, 115, 116, 117
Erekli	69, 70, 71, 72
Ergani	74
Ergücü Köyü	109
Erivan	88, 184
Ermeni	13, 14, 26, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 37, 38, 39, 43, 44, 45, 51, 52, 54, 55, 58, 59, 60, 66, 69, 71, 73, 78, 79, 80, 82, 86, 87, 88, 89, 90, 92, 94, 98, 99, 100, 102, 103, 105, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 118, 119, 122, 123, 127, 128, 131, 132, 136, 138, 139, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 153, 154, 155, 158, 159, 160, 162, 164, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 175, 177, 180, 182, 184, 186, 187, 189, 190, 193, 194, 197, 198, 199, 202, 203, 208, 211, 215, 216, 217, 218
Eruh	100
Erzurum	32, 33, 42, 64, 69, 76, 77, 79, 85, 86, 87, 88, 126, 140, 141, 143, 172, 180, 182

Eşkenaz	38, 39
Eskişehir	77
Eşkıyaogulları	91
Ester	105

F

Farfuli	98
Fatih Sultan Mehmet	59, 60, 61, 62, 73, 88, 92
Fatuli	98
Feleknaz	142, 190, 197
Files	156
Fusku	156

G

Gaço	150
Gagık	46, 136
Galata	59, 93, 95
Gedikpaşa	59
Gemerek	168, 169
Germir	146, 147
Gilan	40
Göktürk	24
Golyat	93, 94
Gülbaran	99, 103, 105
Gümüşhane	74, 122, 141, 155
Güneydoğu Anadolu	118, 148, 194, 196, 197

H

Halep	58, 77
Harput	180
Hasan Sabbah	18, 84, 124
Haşhaşiler	83
Hatay	103, 123, 149
Havra	93, 94

Havuli	98
Hınçak	79, 80, 87, 115
Hıraçya	37, 38
Horasan	40, 44
Hudeyde	77
Hun	23, 24
Hürremiler	18, 47
Hüseyniye	75, 76

I

Iğdır	33, 76, 98, 175, 178, 217
II. Bayezıt	85
II. Mahmut	92
İngiliz	104, 114, 115, 151, 178
İskitler	17, 18, 22
İsmaili	84
İsmailiye	83
İspir	33, 42, 63, 73, 74, 98
İsrael	33
İzmir	76, 77, 195, 217

K

Kahle	148
Kahramanmaraş	76, 103, 138, 149, 203
Kakik	33
Kalanas	156
Kaloharaf	93, 95, 98
Kaluharaf	96
Kanuni Sultan Süleyman	60, 63, 73
Kappo	127
Kara Kağan	24
Karabağ	54
Karagümrük	59
Karakoyunlular	58
Karamanoğulları	61
Karmatiler	18, 47, 48, 83
Karmıt	48

Karperdaz	78
Karperdazlık	74, 133, 174
Kars	33, 43, 51, 52, 64, 88, 91, 113, 141, 186
Kartli	40, 51, 63, 64, 65, 88
Kasbar	60
Kazımiye	77
Kazvin	40, 83
Keban	74
Kefe	57
Kefri	151
Keldani	13, 14, 99, 102, 103, 111, 158, 175
Kemah	33
Kerbela	77, 204
Keyhüsrev	19
Keykavus	18
Khorsabad	36
Kiğı	33
Kilğir	141
Kilikya	54, 56, 57, 58, 60, 75, 88, 89, 217
Kınuni	45
Kırkağıl	153
Kızılbaş	187
Kızılkilise	109, 115
Kölük	144
Konya	76, 77, 179, 181, 209
Kültigin	213
Külünkoğulları	91
Kum	83, 124, 178, 204
Kumkapı	59, 87
Kurkurik	187
Kürşat	13, 25, 26, 27, 169
Kurtikan	142
Kutadgu Bilig	22

L

Lice	171
Lori	52, 54

Lut	103
-----	-----

M

Makidanos	156
Maksitmor	152
Malta	59
Mamigonyan	43, 45
Mamuretülaziz	85, 86, 87
Maranolar	32
Mardin	103, 104, 118, 149, 186
Mataracıoğulları	91
Mazdek	4, 44, 47, 48
Mazenderan	18, 40
Medler	17, 18
Meşhediler	4, 32, 40, 64, 76
Meşhediye	40
Meşhetya	4, 40, 41, 42
Mirzayab	82
Misilmeni	102, 149
Mişona	93
Miyadun	155
Moğollar	55, 213, 216
Mondros Mütarekesi	88
Mor Yakup Kilisesi	100
Mükâlib	83
Mükâsir	83
Muş	33, 44, 103, 145, 146, 149, 205, 206
Müslimini	102, 149
Müslümancık	102, 149
Musul	77

N

Nadir Şah	69
Nasra	103, 142, 148, 190
Nasri	104
Nasturi	28, 99, 103, 111, 149, 175
Nebukadnezar	37, 38, 40

Necef	77
Nili	103, 104
Nimo	148
Niyakom	182
Nizamülmülk	47, 84, 85, 217
Nure	151
Nusayri	123, 148

O

Oltu	33, 43, 63, 141
Onusyak	160
Orpelyan	54
Osetya	34
Oşki	180
Ötügen	213
Ovakim	59

P

Pağnik	155
Pahlavuni	51, 54
Pakraduni	39, 49, 52
Pakrat	33
Pehlevi Vakfı	189
Pero	187
Persler	17, 18
Polihoz	93, 96, 97, 98
Potamya	33, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98
Poti	57, 62

R

Raşot	93, 94
Revan	65, 88
Rihan	150
Rihani	150
Rışduni	45

Rıza Şah	189
Rize	33, 76, 91, 92, 93, 94, 96, 98, 175, 189, 208, 216, 217
Rızgo	187
Rum	57, 59, 60, 61, 88, 92, 105, 147, 156, 158, 164, 167, 168, 217
Rusya	66, 69, 70, 71, 72, 85, 86, 88, 92, 93, 95, 113, 115, 145

S

Safevi	62, 63, 64, 65, 66
Şahinşah	40
Şahkulu İsyanı	85, 176
Sakalar	17
Salha	148
Şam	44, 77
Samatya	59, 60, 208
Samiri	93, 95
Şampat	33, 38, 64
Samsun	75, 80, 156
Sara Aranson	104
Sargon	36
Sarioğulları	91
Sarrafi Garabet Ağa	60
Sasani	42, 43, 44, 90
Sason	6, 33, 54, 58, 77, 79, 86, 103, 127, 128, 131, 133, 137, 149
Sayda	77, 82
Seert	99, 148
Şehbenderlik	74
Şehzade Selim	62, 63
Selanik	74, 77
Selçuklu	51, 53, 54, 84, 215
Semerikand	58
Şemo	118
Senekerim	51, 52
Sevr Antlaşması	26
Sigirt	99, 148
Sigrakert	99, 148

Siirt 5, 6, 33, 76, 99, 100, 102, 103,
104, 105, 116, 142, 148, 149,
150, 190
Silvan 102, 132, 158
Simbat 33, 38
Simon 33, 64, 82, 217
Simpat 33
Sinbad 44, 49, 64
Şi-Pi Kağan 24
Şiran 155
Şiraz 83
Sivas 32, 33, 52, 76, 85, 86, 87,
153, 167, 182, 196, 215
Siyavuş 18, 19
Sohum 57, 61, 64
Solomon 33, 72
Sona 187
Soro 187
Sosan 141
Şuayb 103
Süleymaniye 77
Sünik 47, 52, 54, 58
Sünikli Krikor 43
Süryani 13, 14, 28, 99, 100, 102,
103, 111, 143, 148, 149, 150,
151, 153, 158, 159, 171, 175,
179, 186, 190, 193

T

Taberistan 40, 44
Tahmasb 63, 64
Tahran 83
Tao Kalesi 182
Tao Kapısı 182
Tao-Klarjeti 43, 51
Taşnak 79, 86, 115
Tavit 33
Tavlusun 146
Tavuskar 182
Temose 141

Tercan 33, 42
Ticaret evi 75
Tiflis 34, 64, 69, 71, 86
Tiğrakert 99, 148
Timur 58
Tıvin 44, 49
Tivnik 172
Tolona 93
Topkapı 59
Trabzon 33, 56, 57, 58, 60, 61, 62,
63, 76, 77, 78, 80, 88, 91, 92,
105, 156, 159, 175, 176, 179,
181, 189, 203, 204, 216, 217
Tuzcuoğulları 91

U

Ulular Meclisi 18
Urfa 103, 149
Uzun Hasan 61, 62, 218

V

Van 33, 47, 51, 60, 76, 82, 85, 86,
87, 105, 109, 111, 112, 113,
116, 117, 142, 146, 179, 202
Varto 33
Vasburagan 47, 202
Vespasianus 41
Vezir Tonyukuk 213

Y

Yafa 93
Yafiri 93
Yahudi 14, 31, 32, 33, 36, 37, 38,
39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47,
48, 52, 56, 58, 59, 63, 64, 78,

	93, 99, 103, 104, 106, 147, 149, 198, 217
Yavuz Sultan Selim	60, 85
Yezidi	14, 111, 197
Yuda	36, 41
Yusuf Has Hacib	22

Z

Zakaryan	54
Zemi	148
Zeron Kazazyan	60
Zimon	141